

Holy Bible

Aionian **Edition®**

**Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament**

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/14/2022

Source copyright: Public Domain

Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 5.1.14 (Pro) on 7/11/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	34
Κατα Λουκαν	55
Κατα Ιωαννην	90
Πραξεις	116
Προς Ρωμαιους	151
Προς Κορινθιους Α΄	165
Προς Κορινθιους Β΄	178
Προς Γαλατας	187
Προς Εφεσιους	192
Προς Φιλιππησιους	197
Προς Κολοσσαεις	200
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	203
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	206
Προς Τιμοθεον Α΄	208
Προς Τιμοθεον Β΄	212
Προς Τιτον	215
Προς Φιλημονα	217
Προς Εβραιους	218
Ιακωβου	228
Πετρου Α΄	232
Πετρου Β΄	236
Ιωαννου Α΄	239
Ιωαννου Β΄	243
Ιωαννου Γ΄	244
Ιουδα	245
Αποκαλυψις Ιωαννου	246

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δεν ἐξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Κατὰ Λουκᾶν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, **4** Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, **6** Ιεσσαί δε εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα. Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της γυναίκος του Ουρίου, **7** Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε τον Ασά, **8** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζία, **9** Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν, **10** Εζεκίας δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν, **11** Ιωσίας δε εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγέννησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγέννησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ έως Δαβίδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνος έως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού

ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση αυτήν, ηθέλησε να απολύση αυτήν κρυφίως. **20** Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν, λέγων· Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν· διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών. **22** Τούτο δε όλον έγινε διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος· **23** Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός. **24** Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπνου έκαμεν ως προσέταξεν αυτόν ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αυτού, **25** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· **2** Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες

ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατέ μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. 9 Εκείνοι δε ακούσαντες του βασιλέως ανεχώρησαν· και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου ήτο το παιδίον. 10 Ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, 11 και ελθόντες εις την οικίαν εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· 12 και αποκαλυφθέντες θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδη, δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. 13 Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήση το παιδίον, διά να απολέση αυτό. 14 Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, 15 και ήτο εκεί έως της τελευτής του Ηρώδου, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. 16 Τότε ο Ηρώδης, ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα και αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από δύο ετών και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε παρά των μάγων. 17 Τότε επληρώθη το ρηθέν υπό Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· 18 Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθή, διότι δεν υπάρχουν. 19 Τελευταίαντος δε του Ηρώδου ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ εν Αιγύπτω, 20 λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ύπαγε εις γην Ισραήλ· διότι απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου. 21 Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ήλθεν εις γην Ισραήλ. 22 Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος βασιλεύει επί της Ιουδαίας

αντί Ηρώδου του πατρός αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί· αποκαλυφθείς δε θεόθεν κατ' όναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, 23 και ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διά να πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών· ότι Ναζωραίος θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημέραις έρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμω της Ιουδαίας 2 και λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 3 Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπό Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. 4 Αυτός δε ο Ιωάννης είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ήτο ακρίδες και μέλι άγριον. 5 Τότε εξήρχετο προς αυτόν η Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, 6 και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. 7 Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, 9 και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. 10 Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 11 Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. 12 Όστις κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. 13 Τότε έρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ' αυτού. 14 Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρειαν

έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς εμέ; 15 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τώρα· διότι ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει αυτόν. 16 Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος· και ιδού, ηνοιχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν και ερχόμενον επ' αυτόν· 17 και ιδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, 2 και ηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. 3 Και ελθών προς αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. 4 Ο δε αποκριθείς είπεν· Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσκει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού. 5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προσταξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλousi σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. 7 Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. 8 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. 10 Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 11 Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρέτουν αυτόν. 12 Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. 13 Και αφήσας την Ναζαρέτ ήλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. 14

Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου λέγοντος· 15 Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. 16 Ο λαός ο καθηήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. 17 Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγη· Μετανοείτε διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 18 Περιπατών δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· 19 και λέγει προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων. 20 Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. 21 Και προχωρήσας εκείθεν είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. 22 Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. 23 Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. 24 Και διήλθεν η φήμη αυτού εις όλην την Συρίαν, και έφερον προς αυτόν πάντας τους κακώς έχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και θεράπευσεν αυτούς· 25 και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, 2 και ανοίξας το στόμα αυτού edίδασκεν αυτούς, λέγων. 3 Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. 4 Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλousi παρηγορηθή. 5 Μακάριοι οι πραείς, διότι αυτοί θέλousi κληρονομήσει την γην. 6 Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την

δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. 7 Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθῇ. 8 Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουσιν ιδεῖ τον Θεόν. 9 Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθῇ υιοί Θεοῦ. 10 Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν. 11 Μακάριοι εἰσθε, ὅταν σας ονειδίσωσι καὶ διώξωσι καὶ εἰπωσιν ἐναντίον σας πάντα κακὸν λόγον ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. 12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, διότι ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπεὶ οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς προ ὑμῶν. 13 Σεις εἰσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας διαφθάρῃ, με τι θέλει ἀλατισθῇ; εἰς οὐδὲν πλέον χρησιμεύει ἐμὴ νὰ ριφθῇ ἔξω καὶ νὰ καταπατήται ὑπὸ των ἀνθρώπων. 14 Σεις εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· πόλις κειμένη ἐπάνω ὀρους δὲν δύναται νὰ κρυφθῇ. 15 οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ θέτουσιν αὐτὸν ὑπὸ τον μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τον λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. 16 Οὕτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν των ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἰδῶσι τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τον νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω. 18 Διότι ἀληθῶς σας λέγω, ἕως ἀν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ του νόμου, ἕως οὗ ἐκπληρωθῶσι πάντα. 19 Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν των ἐντολῶν τούτων των ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ονομασθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν ὅστις δὲ ἐκτελέσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας θέλει ονομασθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν. 20 Ἐπεὶ σας λέγω ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλεῖον της των γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσελθεῖ εἰς τὴν βασιλείαν των οὐρανῶν. 21 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθῃ εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ φονεύσης· ὅστις δὲ φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι ἑνοχὸς εἰς τὴν κρίσιν. 22 Εγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ ὀργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἑνοχὸς εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅστις εἶπῃ πρὸς τον ἀδελφόν αὐτοῦ Ρακά, θέλει εἶσθαι ἑνοχὸς εἰς τὸ συνέδριον· ὅστις δὲ εἶπῃ Μωρέ, θέλει εἶσθαι ἑνοχὸς εἰς τὴν γένναν του πυρός. (Geenna g1067) 23 Εὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σου, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρον σου ἔμπροσθεν του θυσιαστηρίου, καὶ ὑπαγε πρῶτον φιλιώθητι με τον ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου. 25 Εἰρηνέυσον με τον ἀντίδικόν σου ταχέως, ἐνόςω εἰσαὶ καθ' ὁδόν μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδώσῃ ὁ ἀντίδικος εἰς τὸν κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ριφθῇς εἰς φυλακὴν· 26 ἀληθῶς σοι λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν. 27 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθῃ εἰς τοὺς ἀρχαίους, μὴ μοιχεύσης. 28 Εγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ βλέπων γυναῖκα διὰ νὰ ἐπιθυμήσῃ αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 Εὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σε σκανδαλίζῃ, ἐκβαλε αὐτὸν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει νὰ χαθῇ ἐν των μελῶν σου καὶ νὰ μὴ ριφθῇ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς τὴν γένναν. (Geenna g1067) 30 Καὶ ἐὰν ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σε σκανδαλίζῃ, ἐκκοψον αὐτήν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει νὰ χαθῇ ἐν των μελῶν σου, καὶ νὰ μὴ ριφθῇ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς τὴν γένναν. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθῃ πρὸς τούτοις ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἂς δώσῃ εἰς αὐτήν διαζύγιον. 32 Εγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αὐτήν νὰ μοιχευθῇ, καὶ ὅστις λάβῃ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθῃ εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ ἐπιορκήσης, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τον Κύριον τοὺς ὅρκους σου. 34 Εγὼ ὅμως σας λέγω νὰ μὴ ὁμόσῃτε μηδὲν μήτε εἰς τον οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος του Θεοῦ· 35 μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον των ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν σου νὰ ὁμόσῃς, διότι δὲν δύνασαι μίαν τρίχα νὰ κάμῃς λευκὴν ἢ μέλαιναν. 37 Ἀλλ' ἂς ἦναι ὁ λόγος σας Ναὶ ναι, Οὐ, οὐ· τὸ δὲ πλεῖον τούτων εἶναι ἐκ του πονηροῦ. 38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθῃ, Ὀφθαλμόν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα

αντί οδόντος. **39** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· ἀλλ' ὅστις σε ραπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτόν καὶ τὴν ἄλλην· **40** καὶ εἰς τὸν θέλοντα να κριθῇ μετὰ σου καὶ να λάβῃ τὸν χιτῶνα σου, ἄφες εἰς αὐτόν καὶ τὸ ἱμάτιον· **41** καὶ ἀν σε ἀγαρεύσῃ τις μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. **42** Εἰς τὸν ζητούντα παρὰ σου δίδε καὶ τὸν θέλοντα να δανεισθῇ ἀπὸ σου μὴ ἀποστραφῇς. **43** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου καὶ μίσει τὸν ἐχθρόν σου. **44** Εγώ όμως σας λέγω, Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας καταρώνται, ἐνεργετεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σας βλάπτουσι καὶ σας κατατρέχουσι, **45** διὰ να γείνητε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. **46** Διότι εἰάν ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπώντάς σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσι τὸ αὐτό; **47** καὶ εἰάν ἀσπασθῇτε τοὺς ἀδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον κάμνετε; καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσιν οὕτως; **48** ἐστὲ λοιπὸν σεις τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μὴ κάμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων διὰ να βλέψῃσθε ὑπ' αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν πλησίον τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **2** Ὅταν λοιπὸν κάμνης ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἐμπροσθέν σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, διὰ να δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀληθῶς σας λέγω, ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. **3** Ὅταν δὲ συ κάμνης ἐλεημοσύνην, ἀς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερά σου τι κάμνει ἡ δεξιὰ σου, **4** διὰ να ἴναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς θέλει σοι ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ φανερώ. **5** Καὶ ὅταν προσεύχησαι, μὴ ἔσο ὡς οἱ ὑποκριταὶ, διότι ἀγαπῶσι να προσεύχωνται ἱστάμενοι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, διὰ να φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθῶς σας λέγω ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. **6** Συ

ὅμως, ὅταν προσεύχησαι, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου προσευχήθητι εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοι ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ φανερώ. **7** Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ βαττολογήσητε ὡς οἱ ἐθνικοί· διότι νομίζουν ὅτι με τὴν πολυλογίαν αὐτῶν θέλουσιν εἰσακουσθῇ. **8** Μὴ ὁμοιωθῇτε λοιπὸν με αὐτούς· διότι ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας τίνων ἔχετε χρεῖαν, πρὶν σεις ζητήσητε παρ' αὐτοῦ. **9** Οὕτω λοιπὸν προσεύχεσθε σεις· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· **10** ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· **11** τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δος εἰς ἡμᾶς σήμερον· **12** καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωρούμεν εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς· **13** καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι σου εἶναι ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. **14** Διότι εἰάν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα αὐτῶν, θέλει συγχωρήσῃ καὶ εἰς ἐσάς ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος· **15** εἰάν ὅμως δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα αὐτῶν, οὐδέ ὁ Πατὴρ σας θέλει συγχωρήσῃ τὰ πταίσματά σας. **16** Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· διότι ἀφανίζουν τὰ πρόσωπα αὐτῶν, διὰ να φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσιν· ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** Συ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἀλείψον τὴν κεφαλὴν σου καὶ νίψον τὸ πρόσωπόν σου, **18** διὰ να μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλ' εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοι ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ φανερώ. **19** Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυρούς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διατρπουοῦσι καὶ κλέπτουσιν. **20** Ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυρούς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται δὲν διατρπουοῦσιν οὐδέ κλέπτουσιν· **21** ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας. **22** Ὁ λύχνος τοῦ σώματος

είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· 23 εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; 24 Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά. 25 Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πίνητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; 26 Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; 27 Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέση μίαν πύλην εις το ανάστημα αυτού; 28 Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. 29 Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. 30 Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; 31 Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πώμεν ή τι να ενδυθώμεν; 32 Διότι πάντα ταύτα ζητούνσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. 33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. 34 Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· 2 διότι με ποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με ποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 3 Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; 4 Η

πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Άφες να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; 5 Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. 6 Μη δώσητε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν. 7 Αιτείτε, και θέλει σας δοθή· ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. 8 Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. 9 Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; 10 και εάν ζητήση οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 11 εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να δίδητε καλās δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; 12 Λοιπόν πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο νόμος και οι προφήται. 13 Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η όδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. 14 Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η όδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. 15 Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. 16 Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; 17 ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. 18 Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. 19 Παν δένδρον μη κάμνον καρπών καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 20 Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. 21 Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο

λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. **22** Πολλοί θέλουσιν ειπέ προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; **23** Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. **24** Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιωσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· **25** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο θεμελιωμένη επί την πέτραν. **26** Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· **27** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη. **28** Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· **29** διότι edίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. **2** Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **3** Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσεχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν **6** και λέγων· Κύριε, ο δούλός μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. **7** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. **8** Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να

εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου. **9** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτών στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και ακάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών, **12** οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Ύπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ώρα εκείνη. **14** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσιν πυρετόν· **15** και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Και ότε έγεινεν εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν. **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσωσιν εις το πέραν. **19** Και πλησιάσας εις γραμματεύς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σοι ακολουθήσει όπου αν υπάγης. **20** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω τον πατέρα μου. **22** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολουθεί μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **24** Και ιδού, τρικυμία μεγάλη έγεινεν εν τη θαλάσση, ώστε το

πλοῖον εσκεπάζετο ὑπὸ των κυμάτων· αὐτὸς δὲ εκοιμάτο. **25** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξύπνισαν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα. **26** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διὰ τι εἴσθε δειλοί, ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ὁποῖός ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνέμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτόν; **28** Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν των Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐτόν δύο δαιμονιζόμενοι ἐξερχόμενοι ἐκ των μνημείων, ἄγριοι καθ' ὑπερβολήν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο περᾶσαι διὰ τῆς οδοῦ ἐκείνης. **29** Καὶ ἰδοὺ, ἐκράξαν λέγοντες· Τι εἶναι μεταξύ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ἐδῶ πρὸ καιροῦ να μας βασανίσῃς; **30** Ἦτο δὲ μακράν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰς τὴν ἀγέλην, ἐπῆρψον εἰς ἡμᾶς να ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην των χοίρων. **32** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξελθόντες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην των χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη των χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἐφυγον καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ των δαιμονιζομένων. **34** Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτόν παρεκάλεσαν να μεταβῇ ἀπὸ των ὁρίων αὐτῶν.

9 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἐαυτοῦ πόλιν. **2** Καὶ ἰδοὺ, ἔφερον πρὸς αὐτόν παραλυτικόν κείμενον ἐπὶ κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς τον παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σε αἱ ἁμαρτίαι σου. **3** Καὶ ἰδοὺ, τινὲς ἐκ των γραμματέων εἶπον καθ' ἑαυτούς· Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμούς αὐτῶν, εἶπε· Διὰ τι σεις διαλογίζεσθε πονηρά ἐν ταῖς καρδίαις σας; **5** Διότι τι εἶναι ευκολώτερον, να εἰπῶ, Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ να εἰπῶ, Εγέρθητι καὶ περιπάτει; **6** Ἀλλὰ διὰ να γνωρίσῃτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς να συγχωρῇ ἁμαρτίας,

τότε λέγει πρὸς τον παραλυτικόν· Εγερθεὶς σήκωσον τὴν κλίνην σου καὶ ὑπάγε εἰς τον οἶκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τον οἶκον αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τον Θεόν, ὅστις ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. **9** Καὶ διαβαίνων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν. **10** Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνεκάθηντο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ των μαθητῶν αὐτοῦ. **11** Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Διὰ τι ὁ Διδάσκαλός σας τρώγει μετὰ των τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν; **12** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπε πρὸς αὐτούς· Δεν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ υγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. **13** Ὑπάγετε δὲ καὶ μάθετε τι εἶναι, Ἐλεον θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν. Διότι δεν ἦλθον διὰ να καλῶσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **14** Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τι ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δεν νηστεύουσι; **15** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υιοὶ τοῦ νυμφῶνος να πενθώσιν, ἐνὸς εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος; θέλουσιν ὁμως ἐλθεῖν ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει. **16** Καὶ οὐδεὶς βάλλει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ γίνεται σχῆμα χειρότερον. **17** Οὐδέ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, σχίζονται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται καὶ οἱ ἀσκοὶ φθειρόνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς νέους, καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται. **18** Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἰδοὺ, ἄρχων τις ἐλθὼν προσεκύνει αὐτόν, λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἐτελεύτησε πρὸ ὀλίγου· ἀλλὰ ἐλθέ καὶ βάλε τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτήν καὶ θέλει ζῆσει. **19** Καὶ σηκωθείς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτόν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **20** Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἀιμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα ὀπίσθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· **21** διότι ἔλεγε καθ' ἑαυτήν, Εἰάν μόνον ἐγγίσω τὸ ἱμάτιον

αυτού, θέλω σωθή. 22 Ο δε Ιησούς επιστραφείς αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και και ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θύγατερ· η πίστις σου σε έσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας αποστόλων είναι αυτά· πρώτος Σίμων ο εκείνης. 23 Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού, Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός αυτού, 3 Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο επονομασθείς Θαδδαίος, 4 Σίμων ο Κανανίτης και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, όστις και παρέδωκεν αυτόν. 5 Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Εις οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε· 6 υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. 7 Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 8 Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε. 9 Μη έχετε χρυσόν μηδέ άργυρον μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας σας, 10 μη σακκίον διά την οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον· διότι ο εργάτης είναι άξιος της τροφής αυτού. 11 Εις οποίαν δε πόλιν ή κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις είναι άξιος εν αυτή, και εκεί μείνατε εωσού εξέλθητε. 12 Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν χαιρετήσατε αυτήν. 13 Και εάν μεν η οικία ήναι αξία, ας έλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν δεν ήναι αξία, η ειρήνη σας ας επιστρέψη εις εσάς. 14 Και όστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούση τους λόγους σας, εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών σας. 15 Αληθώς σας λέγω, Ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως εις την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις την πόλιν εκείνην. 16 Ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περισσότεραί. 17 Προσέχετε δε από των ανθρώπων· διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσει· 18 και έτι ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε φερθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. 19 Όταν δε σας παραδίδωσι, μη μεριμνήσητε πως ή τι θέλετε

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν

λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή εν εκείνη τη ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. **20** Επειδή σεις δεν είσθε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν. **21** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς· **22** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **23** Όταν δε σας διώκωσιν εν τη πόλει ταύτη, φεύγετε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελειώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσού έλθη ο Υιός του ανθρώπου. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού. **25** Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν τον οικοδοεσπότην ωνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον τους οικιακούς αυτού; **26** Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς· διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθή. **27** ό, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω φωτί, και ό, τι ακούετε εις το ωτίον, κηρύξατε επί των δωματίων. **28** Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι· φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέσει εν τη γεέννῃ. (Geenna **g1067**) **29** Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην άνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι ηριθμημέναι. **31** Μη φοβηθήτε λοιπόν· πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν όστις με ομολογήσῃ έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **33** Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **34** Μη νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. **35** Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός

αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής· **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. **37** Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού. **38** και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού. **39** Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέσῃ την ζωήν αυτού δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν. **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά με. **41** Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. **42** Και όστις ποτίσῃ ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού.

11 Και ότε ετελειώσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκῃ και να κηρύττῃ εν ταις πόλεσιν αυτών. **2** Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμοτηρίω τα έργα του Χριστού, έπεμψε δύο των μαθητών αυτού, **3** και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· **6** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **7** Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγῃ προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **8** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. **9** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **10** Διότι ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την

οδόν σου ἔμπροσθέν σου. **11** Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικῶν δεν ηγέρθη μεγαλύτερος Ἰωάννου του βαπτιστοῦ· πλην ο μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν εἶναι μεγαλύτερος αὐτοῦ. **12** Ἀπό δε των ημερῶν Ἰωάννου του βαπτιστοῦ ἕως του νυν ἡ βασιλεία των οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οὐ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. **13** Διότι πάντες οὖν προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. **14** Καὶ ἂν θέλητε νὰ δεχθῆτε τοῦτο, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅστις ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ. **15** Ὁ ἔχων ὠτα διὰ νὰ ἀκοῇ ἂς ἀκοῇ. **16** Ἀλλὰ με τι νὰ ὁμοιωσῶ τὴν γενεάν ταύτην; εἶναι ὁμοία με παιδάρια καθήμενα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φωνάζοντα πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν, **17** καὶ λέγοντα· Αὐλὸν σας ἐπαίζαμεν, καὶ δεν ἐχορεύσατε, σας ἐθρηνωθήσαμεν, καὶ δεν ἐκλαύσατε. **18** Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης μῆτε τρώγων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει. **19** Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ των τέκνων αὐτῆς. **20** Τότε ἤρχισε νὰ ονειδίζῃ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένιναν τὰ πλεῖοτερα θαύματα αὐτοῦ, διότι δεν μετενόησαν· **21** Οὐαὶ εἰς σε, Χοραζὶν, οὐαὶ εἰς σε, Βηθσαϊδάν· διότι εἰάν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν ὑμῖν ἐγίνοντο ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ. **22** Πλην σας λέγω εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἰσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ εἰς εἰσάς. **23** Καὶ συ, Καπερναοὺμ, ἡ ὑψωθείσα ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ἄδου· διότι εἰάν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν σοὶ ἐγίνοντο ἐν Σοδόμοις, ἤθελον μείνει μέχρι τῆς σήμερον. **(Hades 986)** **24** Πλην σας λέγω, ὅτι εἰς τὴν γῆν των Σοδόμων ἐλαφροτέρα θέλει εἰσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ εἰς σε. **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια· **26** ναι, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἐγένινεν ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμέ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τον

Υἱόν ἐἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τον Πατέρα γινώσκει τις ἐμὴ ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὄντινα θέλει ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν. **28** Ἐλθετε πρὸς με, πάντες οὖν κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σας ἀναπαύσει. **29** Ἄρατε τον ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, διότι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινός τὴν καρδίαν, καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· **30** διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλός καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς διὰ των σπαρτῶν ἐν σαββάτῳ· οὐδε μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσιν ἀσάχνα καὶ νὰ τρώωσιν. **2** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, οὖν μαθηταὶ σου πράττουσιν ὅ, τι δεν συγχωρεῖται νὰ πράττῃται τὸ σάββατον. **3** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δεν ἀνεγνώσατε τὴν ἐπράξεν ὁ Δαβὶδ ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **4** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δεν ἤτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ, οὔτε εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς μόνους; **5** Ἡ δεν ἀνεγνώσατε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς βεβηλῶνουν τὸ σάββατον ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶναι ἀθῶοι; **6** Σας λέγω δὲ ὅτι ἐδὼ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἱεροῦ. **7** Εἰάν ὅμως ἐγνωρίζετε τι εἶναι Ἐλεον θέλω καὶ συχὶ θυσιάν, δεν ἠθέλετε καταδικάσει τοὺς ἀθῶους. **8** Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου. **9** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπος ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Συγχωρεῖται τάχα νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ; διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν. **11** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἄνθρωπος ἀπὸ σας θέλει εἰσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον ἐν, εἰάν τούτου πέσῃ ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δεν θέλει πιάσει καὶ σηκῶσιν αὐτό; **12** πόσον λοιπὸν διαφέρει ἄνθρωπος πρόβατου; ὥστε συγχωρεῖται ἐν τῷ σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιῇ τις. **13** Τότε λέγει πρὸς τον ἄνθρωπον· Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθῃ υγιής ὡς ἡ ἄλλη. **14** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐξεληθόντες συνεβουλευθήσαν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν. **15** Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν·

και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς πάντας. **16** Και παρήγγειλεν εις αυτούς αυστηρώς διά να μη φανερώσωσιν αυτόν, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· **18** Ιδού, ο δούλός μου, τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη· **19** δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. **20** Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρη εις νίκην την κρίσιν· **21** Και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν ελπίσει τα έθνη. **22** Τότε εφέρθη προς αυτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αυτόν, ώστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει και έβλεπε. **23** Και εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι και έλεγον· Μήπως είναι ούτος ο υιός του Δαβίδ; **24** Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες είπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμή διά του Βεελζεβούλ, του άρχοντος των δαιμονίων. **25** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλη, διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή η βασιλεία αυτού; **27** Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. **28** Αλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **29** Η πως δύναται τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και να διαρπάση τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν; και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **30** Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. **31** Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους· **32** και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν·

όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτῳ τῷ αιώνι ούτε εν τῷ μέλλοντι. (αἰθῆ g165) **33** Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον καρπόν αυτού σαπρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται το δένδρον. **34** Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να λαλήτε καλά όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα. **35** Ο καλός άνθρωπος εκ του καλού θησαυρού της καρδιάς εκβάλλει τα καλά, και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει πονηρά. **36** Σας λέγω δε ότι διά πάντα λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρα κρίσεως. **37** Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή. **38** Τότε απεκρίθησάν τινές των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να ιδώμεν σημείον από σου. **39** Εκείνος δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Γενεά πονηρά και μοιχαλís σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **40** Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδιά της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **41** Άνδρες Νινευίται θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **42** Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **43** Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν και δεν ευρίσκει. **44** Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εις τον οίκόν μου, όθεν εξήλθον· και ελθόν ευρίσκει αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. **45** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα

έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει έτι προς τους όχλους, ιδού, η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού ίσταντο έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς σε. **48** Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι όστις κάμη το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης. **2** και συνήχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ίστατο επί τον αιγιαλόν. **3** Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρη. **4** Και ενώ έσπειρεν, άλλα μεν έπεσον παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** άλλα δε έπεσον επί τα πετρώδη, όπου δεν είχαν γην πολλήν, και ευθύς ανεφύησαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθησαν και επειδή δεν είχαν ρίζαν εξηράνθησαν· **7** άλλα δε έπεσον επί τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και απέπνιξαν αυτά· **8** άλλα δε έπεσον επί την γην την καλήν και έδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε τριάκοντα. **9** Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη. **12** Διότι όστις έχει, έτι θέλει δοθή εις αυτόν και θέλει περισσευθή· όστις όμως δεν έχει, και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι βλέποντες δεν βλέπουν και ακούοντες δεν ακούουσιν ουδέ νοοούσι. **14** Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου

η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούει και δεν θέλετε εννοήσαι, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν μήποτε ιδώσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **16** Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουν, και τα ώτα σας, διότι ακούουσιν. **17** Επειδή αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και δίκαιοι επεθύμησαν να ιδώσιν όσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. **18** Σεις λοιπόν ακούσατε την παραβολήν του σπείροντος. **19** Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδιά αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. **20** Ο δε επί τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν έχει όμως ρίζαν εν εαυτώ, αλλ' είναι πρόσκαιρος, όταν δε γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται. **22** Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. **(αϊθν g165)** **23** Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα. **24** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοιωθή η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον, όστις έσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ' ενώ εκοιμώντο οι άνθρωποι, ήλθεν ο εχθρός αυτού και έσπειρε ζιζάνια ανά μέσον του σίτου και ανεχώρησεν. **26** Ότε δε εβλάστησεν ο χόρτος και έκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότης είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν έσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν έχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός άνθρωπος έκαμε τούτο· οι δε δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά;

14

τη οικία αυτού. **58** Και δεν έκαμεν εκεί πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμην του Ιησού **2** και είπε προς τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής· αυτός ηγέρθη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. **3** Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην έδесεν αυτόν και έβαλεν εν φυλακή διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. **4** Διότι έλεγε προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης αυτήν. **5** Και θέλων να θανατώσῃ αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχαν αυτόν ως προφήτην. **6** Ότε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρесеn εις τον Ηρώδην· **7** όθεν μεθ' όρκου ώμολόγησεν εις αυτήν να δώσῃ ό, τι αν ζητήσῃ. **8** Η δε, παρακινήθεισα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **9** Και ελυπήθη ο βασιλεύς, διά τους όρκους όμως και τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθῇ, **10** και πέμψας απεκεφάλισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **11** Και εφέρθη η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις το κοράσιον, και έφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. **12** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και έθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον Ιησούν. **13** Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν εν πλοίω εις έρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες οι όχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοί από των πόλεων. **14** Και ότε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. **15** Ότε δε έγεινεν εσπέρα, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Έρημος είναι ο τόπος και η ώρα ήδη παρήλθεν· απόλυσον τους όχλους, διά να υπάγωσιν εις τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. **16** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν να υπάγωσι· δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. **17** Οι δε λέγουσι προς αυτόν· Δεν έχομεν εδώ ειμή πέντε άρτους και δύο οψάρια. **18** Ο δε είπε· Φέρετέ μοι αυτά εδώ. **19** Και προστάξας τους όχλους

να καθίσωσιν επί τα χόρτα, και λαβών τους πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ευλόγησε, και κόψας έδωκεν εις τους μαθητάς τους άρτους, οι δε μαθηταί εις τους όχλους. **20** Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** Οι δε τρώγοντες ήσαν έως πεντακισχίλιοι άνδρες, εκτός γυναικών και παιδιών. **22** Και ευθύς ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύσῃ τους όχλους. **23** Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν διά να προσευχηθῇ. Και ότε έγεινεν εσπέρα, ήτο μόνος εκεί. **24** Το δε πλοίον ήτο ήδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασιανιζόμενον υπό των κυμάτων· διότι ήτο εναντίος ο άνεμος. **25** Εν δε τη τετάρτη φυλακή της νυκτός υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και από του φόβου έκραξαν. **27** Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων· Θαρσείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **28** Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν ήσαι συ, πρόσταξόν με να έλθω προς σε επί τα ύδατα. **29** Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από του πλοίου ο Πέτρος περιεπάτησεν επί τα ύδατα, διά να έλθῃ προς τον Ιησούν. **30** Βλέπων όμως τον άνεμον δυνατόν εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζεται, έκραξε λέγων· Κύριε, σώσον με. **31** Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι edίστασας; **32** Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, έπαυσεν ο άνεμος. **33** Οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός είσαι. **34** Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ. **35** Και γνωρίσαντες αυτόν οι άνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν εις όλην την περίχωρον εκείνην και έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, **36** και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι μόνον το άκρον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον Ιεροσολύμων γραμματείς και Φαρισαίοι, άνθρωπον. **21** Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς λέγοντες· 2 Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουνσιν ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνας. την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δεν **22** Και ιδού, γυνή Χαναναία, εξελθούσα από των ορίων εκείνων, εκραύγασε προς αυτόν άρτον. **30** δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διά τι λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, υιέ του Δαβίδ· η και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. **23** Ο δε δεν την παράδοσίν σας; **4** Διότι ο Θεός προσέταξε, απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες λέγων· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα· οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· και, Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος Απολύσον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. **24** να θανατώνηται· **5** σεις όμως λέγετε· Όστις είπη Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν απεστάλην ειμή εις προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Δώρον τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **25** Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα· είναι ό, τι ήθελες ωφελήθη εξ εμού, αρκεί, και Κύριε, βοήθει μοι. **26** Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν δύναται να μη τιμήση τον πατέρα αυτού ή την είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων μητέρα αυτού· **6** και ηκυρώσατε την εντολήν και να ρίψη εις τα κυνάρια. **27** Η δε είπε· Ναι, του Θεού διά την παράδοσίν σας. **7** Υποκριταί, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια τρώγουσιν από καλώς προεφήτευσε περί υμών ο Ησαΐας, λέγων· των ψυχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών. **28** Τότε αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις· ας γείνη εις σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη ανθρώπων. **10** Και προσκαλέσας τον όχλον, είπε η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. **29** προς αυτούς· Ακούετε και νοείτε. **11** Δεν μολύνει Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την τον άνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος εκάθητο εκεί. **30** Και ήλθον προς αυτόν όχλοι εκάθητο εκεί. **30** Και ήλθον προς αυτόν όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και άλλους πολλούς· και έρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησού, και εθεράπευσεν αυτούς· **31** ώστε οι όχλοι θαύμασαν βλέποντες κωφούς λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας· και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. **32** Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις· δεν θέλω, μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. **33** Και λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν εις ημάς εν τη ερημία άρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον όχλον; **34** Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; **35** Και οι δε είπον· Επτά, και ολίγα οψαράκια. **35** Και προσέταξε τους όχλους να καθήσωσιν επί την γην. **36** Και λαβών τους επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδωκεν

εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον. 37 Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας πλήρεις. 38 οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχίλιοι άνδρες εκτός γυναικών και παιδιών. 39 Αφού δε απέλυσε τους όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντες αυτόν εξήτησαν να δείξη εις αυτούς σημείον εκ του ουρανού. 2 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ο ουρανός· 3 και το πρωί· Σήμερον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; 4 Γενεά πονηρά και μοιχαλís σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφήσας αυτούς ανεχώρησε. 5 Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εις το πέραν, ελησμόνησαν να λάβωσιν άρτους. 6 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 7 Και εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι άρτους δεν ελάβομεν. 8 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι άρτους δεν ελάβετε; 9 έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους πέντε άρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους ελάβετε; 10 ουδέ τους επτά άρτους των τετρακισχιλίων και πόσας σπυρίδας ελάβετε; 11 πως δεν καταλαμβάνετε ότι περί άρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; 12 Τότε ενόησαν, ότι δεν είπε να προσέχωσιν από της ζύμης του άρτου, αλλ' από της διδαχής των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 13 Ότε δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλιππου, ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; 14 Οι δε είπον· Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των προφητών. 15 Λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα

με λέγετε ότι είμαι; 16 Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος είπε· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Μακάριος είσαι, Σίμων, υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. 18 Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. (Hadēs g86) 19 Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επί της γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν τοις ουρανοίς. 20 Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. 21 Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να δεικνύη εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 22 Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν ήρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γενού ίλεως εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εις σε. 23 Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 24 Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. 25 Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσει την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. 26 Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; 27 Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού. 28 Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει Ἰησοὺς τον Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τον ἀδελφόν αὐτοῦ καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν· **2** καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε το πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένιναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **3** Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλῶντες μετ' αὐτοῦ. **4** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς τον Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ ἡμεθα ἐδῶ· εἰάν θέλῃς, ας κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκιναῖς, διὰ σε μίαν καὶ διὰ τον Μωϋσῆν μίαν καὶ μίαν διὰ τον Ἠλίαν. **5** Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τον ὁποῖον ἐνηρεστήθην· αὐτοῦ ἀκούετε. **6** Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. **7** Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοὺς ἐπίασεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. **8** Ὑψώσαντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, δὲν εἶδον οὐδέν· εἰμὶ τον Ἰησοῦν μόνον. **9** Καὶ ἐνῶ κατέβαινον ἀπὸ του ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοὺς, λέγων· Μὴ εἰπῆτε πρὸς μηδένα τὸ ὄραμα, ἐωσοῦ ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. **10** Καὶ ῥωτήσαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τι λοιπὸν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον; **11** Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ Ἠλίας μεν ἔρχεται πρῶτον καὶ θέλει ἀποκαταστήσει πάντα· **12** σὰς λέγω ὅμως ὅτι ἦλθεν ἡδη ὁ Ἠλίας, καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν, ἀλλ' ἐπραξαν εἰς αὐτόν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ὑπ' αὐτῶν. **13** Τότε ἐνόησαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου του Βαπτιστοῦ εἶπε πρὸς αὐτούς. **14** Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς τον ὄχλον, ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν ἄνθρωπός τις γονυπετῶν εἰς αὐτόν καὶ λέγων· **15** Κύριε, ἐλέησόν μου τον υἱόν, διότι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πυρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. **16** Καὶ ἔφερα αὐτόν πρὸς τοὺς μαθητάς σου, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ θεραπεύσωσιν αὐτόν. **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν· Ὁ γενεὰ ἀπίστος καὶ δισοτραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω υποφέρει ὑμᾶς; φέρετέ μοι αὐτόν ἐδῶ. **18** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτόν ὁ Ἰησοὺς, καὶ ἐξήλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ πρὸς τον Ἰησοῦν κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τι ἡμεῖς δὲν ἡδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό; **20** Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ την ἀπιστίαν σας. Διότι ἀληθῶς σας λέγω, εἰάν ἐχῆτε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸ ὄρος τούτο, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ θέλει μεταβῇ· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι οὐδέν ἀδύνατον εἰς ἐσάς. **21** Τούτο δὲ τὸ γένος δὲν ἐξέρχεται, εἰμὶ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας. **22** Καὶ ἐνῶ διέτριβον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοὺς· Μέλλει ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· **23** καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ την τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. **24** Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς την Καπερναοὺμ, προσήλθον πρὸς τον Πέτρον οἱ λαμβάνοντες τὰ δίδραχμα καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλός σας δὲν πληρώνει τὰ δίδραχμα; **25** Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς την οἰκίαν, προέλαβεν αὐτόν ὁ Ἰησοὺς λέγων· Τι σοι φαίνεται, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι φόρους ἢ δασμόν; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ξένων; **26** Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ξένων. Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοὺς· Ἄρα ἐλεύθεροί εἶναι οἱ υἱοί. **27** Πλὴν διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, ὕπαγε εἰς την θάλασσαν καὶ ρίψον ἄγκιστρον καὶ τὸ πρῶτον οἰψάριον, τὸ ὁποῖον ἀναβῇ, λάβε, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ θέλεις ευρεῖ στατήρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς εἰς αὐτοὺς δι' ἐμέ καὶ σε.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τον Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλῆτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; **2** Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰησοὺς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς σας λέγω, εἰάν δὲν ἐπιστρέψῃτε καὶ γένητε ὡς τὰ παιδιά, δὲν θέλετε εἰσελθεῖ εἰς την βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **4** Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ εαυτόν ὡς τὸ παιδίον τούτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλῆτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **5** Καὶ ὅστις δεχθῇ ἐν τοιοῦτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμέ δέχεται· **6** ὅστις ὅμως σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων

των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή μύλου πέτρα επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθή εις το πέλαγος της θαλάσσης. 7 Ουαί εις τον κόσμον διά τα σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου το σκάνδαλον έρχεται. 8 Και εάν η χειρ σου ή ο πους σου σε σκανδαλίζει, έκκοψον αυτό και ρίψον από σου· καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός ή κουλλός, παρά έχων δύο χείρας ή δύο πόδας να ριφθής εις το πυρ το αιώνιον. (aiōnios g166) 9 Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζει, έκβαλε αυτόν και ρίψον από σου· καλήτερον σοι είναι μονόφθαλμος να εισέλθης εις την ζωήν, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γένναν του πυρός. (Geenna g1067) 10 Προσέχετε μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· διότι σας λέγω ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσιν το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 11 Επειδή ο Υιός του ανθρώπου ήλθε διά να σώση το απολωλός, 12 Τι σας φαίνεται; εάν άνθρωπός τις έχη εκατόν πρόβατα και πλανηθή εν εξ αυτών, δεν αφήνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επί τα όρη, ζητεί το πλανώμενον; 13 Και εάν συμβή να εύρη αυτό, αληθώς σας λέγω ότι χαίρει δι' αυτό μάλλον παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα. 14 Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων. 15 Εάν δε αμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και έλεγξον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου· 16 εάν όμως δεν ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή δύο, διά να βεβαιωθή πας λόγος επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών. 17 Και εάν παρακούση αυτών, ειπέ τούτο προς την εκκλησίαν· αλλ' εάν και της εκκλησίας παρακούση, ας είναι εις σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. 18 Αληθώς σας λέγω, Όσα εάν δέσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι δεδεμένα εν τω ουρανών, και όσα εάν λύσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι λελυμένα εν τω ουρανών. 19 Πάλιν σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της γης περί

παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 20 Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών. 21 Τότε προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος, είπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις; 22 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω έως επτάκις, αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά. 23 Διά τούτο η βασιλεία των ουρανών ωμοιώθη με άνθρωπον βασιλέα, όστις ηθέλησε να θεωρήση λογαριασμόν μετά των δούλων αυτού. 24 Και ότε ήρχισε να θεωρή, εφέρθη προς αυτόν εις οφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 Και επειδή δεν είχε να αποδώση, προσέταξεν ο κύριος αυτού να πωληθή αυτός και η γυνή αυτού και τα τέκνα και πάντα όσα είχε, και να αποδοθή το οφειλόμενον. 26 Πεσών λοιπόν ο δούλος προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. 27 Σπλαγχνισθείς δε ο κύριος του δούλου εκείνου, απέλυσεν αυτόν και το δάνειον αφήκεν εις αυτόν. 28 Αφού όμως εξήλθεν ο δούλος εκείνος, εύρεν ένα των συνδούλων αυτού, όστις εχρεώσται εις αυτόν εκατόν δηνάρια, και πιάσας αυτόν έπνιγε, λέγων· Απόδος μοι ό, τι χρεωστέεις. 29 Πεσών λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εις τους πόδας αυτού, παρεκάλει αυτόν λέγων· Μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. 30 Εκείνος όμως δεν ήθελεν, αλλ' απελθών έβαλεν αυτόν εις φυλακήν, εωσού αποδώση το οφειλόμενον. 31 Ιδόντες δε οι σύνδουλοι αυτού τα γενόμενα, ελυπήθησαν σφόδρα και ελθόντες εμφανέρωσαν προς τον κύριον αυτών πάντα τα γενόμενα. 32 Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού, λέγει προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· 33 δεν έπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα; 34 Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εις αυτόν. 35 Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις σάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας

σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.

19 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, ανεχώρησεν από της Γαλιλαίας και ήλθεν εις τα όρια της Ιουδαίας πέραν του Ιορδάνου. **2** Και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς εκεί. **3** Και ήλθον προς αυτόν οι Φαρισαίοι, πειράζοντες αυτόν και λέγοντες προς αυτόν· Συγχωρείται εις τον άνθρωπον να χωρισθή την γυναίκα αυτού διά πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε αποκριθείς ειπε προς αυτούς· Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς **5** και ειπεν, Ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν; **6** Ωστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίο ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. **7** Λέγουσι προς αυτόν· Διά τι λοιπόν ο Μωϋσής προσέταξε να δώση έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν; **8** Λέγει προς αυτούς· Διότι ο Μωϋσής διά την σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εις εσάς να χωρίζησθε τας γυναίκάς σας απ' αρχής όμως δεν έγινεν ούτω. **9** Σας λέγω δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός διά πορνείαν και νυμφευθή άλλην, γίνεται μοιχός και όστις νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Εάν ούτως έχη η υποχρέωσις του ανδρός προς την γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθή. **11** Ο δε ειπε προς αυτούς· Δεν δύνανται πάντες να δεχθώσι τον λόγον τούτον, αλλ' εις όσους είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνούχοι, οίτινες εκ κοιλίας μητρός εγεννήθησαν ούτω, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνουχίσθησαν υπό των ανθρώπων, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνούχισαν εαυτούς διά την βασιλείαν των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθή τούτο, ας δεχθή. **13** Τότε εφέρθησαν προς αυτόν παιδία, διά να επιθήσ η τας χείρας επ' αυτά και να ευχηθή· οι δε μαθηταί επέπληξαν αυτά. **14** Πλην ο Ιησούς ειπεν· Αφήσατε τα παιδία και μη εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών. **15** Και

αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ιδού, προσελθών τις ειπε προς αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) **17** Ο δε ειπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλ ης να εισέλθης εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει προς αυτόν· Ποίας; Και ο Ιησούς ειπε· Το μη φονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλ ης αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν ο νεανίσκος· Πάντα ταύτα εφύλαξα εκ νεότητός μου· τι μοι λείπει έτι; **21** Ειπε προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν θέλ ης να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά σου και δος εις πτωχούς, και θέλ ης έχει θησαυρόν εν ουρανών, και ελθέ, ακολουθεί μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς ειπε προς τους μαθητάς αυτού· Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και άλιν σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθ η εις την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού εξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες· Τις λοιπόν δύναται να σωθή; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, ειπε προς αυτούς· Παρά ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, ειπε προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς; **28** Ο δε Ιησούς ειπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσία, όταν καθήσ η ο Υιός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, θέλετε καθήσ η και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και πας όστις αφήκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβ η και ζωήν αιώνιον θέλει κληρονομήσ η. (aiōnios g166) **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με άνθρωπον οικοδεσπότην, ὅστις ἐξήλθεν ἅμα τῷ πρῶτῳ διὰ νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Ἀφοῦ δὲ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἰσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, **4** καὶ πρὸς ἐκείνους εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλω σας δώσῃ. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον. **5** Πάλιν ἐξελθὼν περὶ τὴν ἑκτὴν καὶ ἐνάτην ὥραν, ἔκαμεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἰσταμένους ἀργούς, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· Διὰ τι ἵστασθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; **7** Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διότι οὐδεὶς ἐμίσθωσεν ἡμᾶς. Λέγει πρὸς αὐτοὺς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλετε λάβῃ. **8** Ἀφοῦ δὲ ἐγένεεν ἑσπέρα, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος πρὸς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὸν μισθόν, ἀρχίσας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, ἔλαβον ἀνὰ ἓν δηνάριον. **10** Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβῃ πλεονέκτημα, ἔλαβον ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀνὰ ἓν δηνάριον. **11** Καὶ λαβόντες ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, **12** λέγοντες ὅτι, Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἔκαμον, καὶ ἔκαμες αὐτοὺς ἴσους με ἡμᾶς, οἵτινες ἐβαστάσαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. **13** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἓνα ἐξ αὐτῶν· Φίλε, δὲν σε ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησας ἐν δηνάριον μετ' ἐμοῦ; **14** λάβε τὸν σου καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ νὰ δώσω εἰς τούτον τὸν ἔσχατον ὡς καὶ εἰς σε. **15** Ἡ δὲν ἔχω τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐμὰ; ἢ ὁ οφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; **16** Οὕτω θέλουσιν εἰσθαι οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί. **17** Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. **18** Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ θέλουσι καταδικάσαι αὐτόν εἰς θάνατον, **19** καὶ θέλουσι παραδῶσαι αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ ἐμπαίξωσι καὶ μαστιγώσωσι καὶ σταυρώσωσι, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῇ. **20** Τότε προσήλθε πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ ζητοῦσα τι παρ' αὐτοῦ. **21** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Τι θέλεις; Λέγει πρὸς αὐτόν· Εἰπέ νὰ καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **22** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε τι ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πῶ, καὶ νὰ βαπτισθῇτε το βᾶπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. **23** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· τὸ μεν ποτήριόν μου θέλετε πίνει; καὶ τὸ βᾶπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῇ· τὸ νὰ καθήσῃτε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἐμῇ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοίμασμένον ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου. **24** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. **25** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς, εἶπεν· Εἰσεύρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτά καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά. **26** Οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἰσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν, ἀς ᾖ ὑπηρετὴς τῶν υμῶν, **27** καὶ ὅστις θέλῃ νὰ ᾖ πρῶτος ἐν ὑμῖν, ἀς ᾖ δούλος τῶν υμῶν. **28** καθὼς ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **29** Καὶ ἐνῶ ἐξήρχοντο ἀπὸ τῆς Ἱεριχῆ, ἠκολούθησεν αὐτόν ὄχλος πολὺς. **30** Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαβαίνει, ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαβὶδ. **31** Ὁ δὲ ὄχλος ἐπέπληξεν αὐτούς διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔκραζον δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαβὶδ. **32** Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξεν αὐτούς καὶ εἶπε· Τι θέλετε νὰ σας κάμω; **33** Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ ανοιχθῶσιν οἱ οφθαλμοί ἡμῶν. **34** Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἤγγισεν τοὺς οφθαλμούς αὐτῶν· καὶ ευθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ οφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθον εις Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, 2 λέγων προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθύς θέλετε ευρεί όνον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτής λύσατε και φέρετέ μοι. 3 Και εάν τις σας είπη τι, θέλετε ειπεί ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτών· και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. 4 Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· 5 Είπατε προς την θυγατέρα Σιών, Ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σε πραΰς και καθήμενος επί όνου και πώλου υιού υποζυγίου. 6 Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, 7 έφεραν την όνον και το πωλάριον, και έβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. 8 Ο δε περισσότερος όχλος έστρωσαν τα ιμάτια εαυτών εις την οδόν, άλλοι δε έκοπτον κλάδους από των δένδρων και έστρωνον εις την οδόν. 9 Οι δε όχλοι οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζον, λέγοντες· Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. 10 Και ότε εισήλθεν εις Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα· Τις είναι ούτος; 11 Οι δε όχλοι έλεγον· Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. 12 Και εισήλθεν ο Ιησούς εις το ιερόν του Θεού και εξέβαλε πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, 13 και λέγει προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου οίκος προσευχής θέλει ονομάζεσθαι, σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. 14 Και προσήλθον προς αυτόν τυφλοί και χωλοί εν τω ιερώ και θεράπευσεν αυτούς. 15 Ιδόντες δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια, τα οποία έκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ και λέγοντας, Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ, ηγανάκτησαν 16 και είπον προς αυτόν· Ακουεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Ιησούς λέγει προς αυτούς· Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε ότι εκ στόματος νηπιών και θηλαζόντων ητοιμάσας αίνεσιν; 17 Και αφήσας αυτούς εξήλθεν έξω της πόλεως εις Βηθανίαν και διενυκτέρευσεν εκεί. 18 Ότε δε το πρωί επέστρεφεν εις την πόλιν, επείνασε· 19 και ιδών μίαν συκήν επί της οδοϋ, ήλθε προς αυτήν και ουδέν ήύρεν επ' αυτήν ειμή φύλλα μόνον, και λέγει προς αυτήν· Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρευθύς εξηράνθη η συκή. (αιθñ g165) 20 Και ιδόντες οι μαθηταί, εθαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθύς εξηράνθη συκή; 21 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, εάν έχετε πίστιν και δεν διστάσητε, ουχί μόνον το της συκής θέλετε κάμει, αλλά και εις το όρος τούτο αν είπητε, Σηκώθητι και ρίφηθι εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· 22 και πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή έχοντες πίστιν θέλετε λάβει. 23 Και ότε ήλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν, ενώ edίδασκεν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντες· Εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα, και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην; 24 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα λόγον, τον οποίον εάν μοι είπητε, και εγώ θέλω σας ειπεί εν ποία εξουσία πράττω ταύτα· 25 το βάπτισμα του Ιωάννου πόθεν ήτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων; Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεί προς ημάς, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν· 26 εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον· διότι πάντες έχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. 27 Και αποκριθέντες προς τον Ιησούν, είπον· Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς και αυτός· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. 28 Αλλά τι σας φαίνεται; Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς, και ελθών προς τον πρώτον είπε· Τέκνον, ύπαγε σήμερον εργάζου εν τω αμπελώνι μου. 29 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν θέλω· ύστερον όμως μετανοήσας υπήγε. 30 Και ελθών προς τον δεύτερον είπεν· ωσαύτως. Και εκείνος αποκριθείς είπεν· Εγώ υπάγω, κύριε· και δεν υπήγε. 31 Τις εκ των δύο έκαμε το θέλημα του πατρός; Λέγουσι προς αυτόν· Ο πρώτος. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω ότι οι τελώναι και αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. 32 Διότι ήλθε

προς υμᾶς ο Ιωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ
 22 **Κ**αὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, λέγων· 2 Ὁμοιωθῇ
 ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν με ἀνθρώπων βασιλεῖα,
 ὅστις ἔκαμε γάμους εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· 3 καὶ
 ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ νὰ καλέσωσι
 τοὺς προσκεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ
 4 πάλιν ἀπέστειλεν
 ἄλλους δούλους, λέγων· Εἰπάτε πρὸς τοὺς
 προσκεκλημένους· Ἰδοὺ, τὸ γεῦμα μου ἡτοίμασα,
 οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ θρεπτά ἐστὶν ἐσφαγμένα
 καὶ πάντα ἐστὶν ἐτοιμα· ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους.
 5 Εκείνοι ὁμῶς ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν
 εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον
 αὐτοῦ· 6 οἱ δὲ λοιποὶ πιάσαντες τοὺς δούλους
 αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἐφόνευσαν. 7 Ἀκούσας δὲ ὁ
 βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
 αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ
 8 τὴν πόλιν αὐτῶν κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει
 πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἐστὶν
 ἐτοιμος, οἱ δὲ προσκεκλημένοι δὲν ἦσαν ἀξιοί·
 9 ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν,
 καὶ ὅσους ἀν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
 10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς
 ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, κακοὺς
 τε καὶ καλοὺς· καὶ ἐγεμίσθη ὁ γάμος ἀπὸ
 ἀνακεκλημένων. 11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ
 νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἀνακεκλημένους, εἶδεν ἐκεῖ
 ἀνθρώπον μὴ ἐνδεδυμένον ἑνδύμα γάμου, 12 καὶ
 λέγει πρὸς αὐτόν· Φίλε, πῶς εἰσῆλθες ἐνταῦθα μὴ
 ἔχων ἑνδύμα γάμου; Ὁ δὲ ἀπεστομώθη. 13 Τότε
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Δέσαντες
 αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, σηκώσατε αὐτόν καὶ
 14 ῥίψατε εἰς τὸ σκότος το ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει
 εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
 15 Τότε ὑπήγον οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 16 **Κ**αὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τοὺς
 μαθητάς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες·
 Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ἀληθὴς εἶσαι καὶ
 τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ
 45 **Κ**αὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἐνόησαν ὅτι περὶ αὐτῶν
 λέγει· 46 καὶ ζητούντες νὰ πιάσωσιν αὐτόν,
 ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ εἶχον αὐτόν
 ὡς προφήτην.

18 Γνωρίζας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, όλος ο νόμος και οι προφήται κρίμονται. 41 Και είπε· Τι με πειράζετε, υποκριταί; 19 δείξατέ μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε έφεραν προς αυτόν δηνάριον. 20 Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; 21 Λέγουσι προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. 22 Και ακούσαντες εθαύμασαν, και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. 23 Εν εκείνη τη ημέρα προσήλθον προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· 24 Διδάσκαλε, ο Μωϋσής ειπεν, Εάν τις αποθάνη μη έχων τέκνα, θέλει νυμφευθή ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσκει σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 25 Ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού ενυμφεύθη ετελεύτησε, και μη έχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· 26 ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, έως των επτά. 27 Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. 28 Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει είσθαι γυνή; διότι πάντες έλαβον αυτήν. 29 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Πλανάσθε μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. 30 Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύουσιν, αλλ' είναι ως άγγελοι του Θεού εν ουρανών. 31 Περί δε της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος· 32 Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. 33 Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού. 34 Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ομού. 35 Και εις εξ αυτών, νομικός, ηρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων· 36 Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμω; 37 Και ο Ιησούς ειπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. 38 Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. 39 Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 40 Εν ταύταις ταις δύο εντολαίς

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, 2 λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. 3 Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα έργα αυτών μη πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσιν. 4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. 5 Πράττουσιν δε πάντα τα έργα αυτών διά να βλέπωνται υπό των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, 6 και αγαπώσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς 7 και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και να ονομάζωνται υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· 8 σεις όμως μη ονομασθήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. 9 Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γής· διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς. 10 Μηδέ ονομασθήτε καθηγηταί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. 11 Ο δε μεγαλύτερος από σας θέλει είσθαι υπηρέτης σας. 12 Όστις δε υψώση εαυτόν θέλει ταπεινωθή, και όστις ταπεινώση εαυτόν θέλει υψωθή. 13 Αλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρώγετε τας οικίας των χηρών και τούτο επί προφάσει ότι κάμνετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε

λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. 14 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών ἐμπροσθεν των ανθρωπῶν· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν.

15 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ένα προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αὐτόν υἱόν της γεέννης διπλότερον ὤμων. (Geenna g1067) 16 Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Ὅστις ὁμόση εν τω ναῷ εἶναι ουδέν, ὅστις ὁμως ὁμόση εν τω χρυσῷ του ναοῦ, υποχρεοῦται. 17 Μωροί και τυφλοί· διότι τις εἶναι μεγαλήτερος, ο χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; 18 Καί· Ὅστις ὁμόση εν τω θυσιαστηρίῳ, εἶναι ουδέν, ὅστις ὁμως ὁμόση εν τω δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, υποχρεοῦται. 19 Μωροί και τυφλοί· διότι τι εἶναι μεγαλήτερον, το δῶρον ή το θυσιαστήριον το αγιάζον το δῶρον; 20 Ο ὁμόςας λοιπόν εν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει εν αὐτῷ και εν πάσι τοις ἐπάνω αὐτοῦ· 21 και ο ὁμόςας εν τῷ ναῷ ὁμνύει εν αὐτῷ και εν τῷ κατοικούντι αὐτόν. 22 Και ο ὁμόςας εν τῷ ουρανῷ, ὁμνύει εν τῷ θρόνῳ του Θεοῦ και εν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ἡδύοσμον και το ἀνήθον και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον ἔλεον και την πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε να πράττῃτε και ἐκεῖνα να μη αφίνῃτε. 24 Οδηγοί τυφλοί, οἵτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε. 25 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἔσωθεν ὁμως γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς και ακρασίας. 26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον το ἐντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το ἐκτός αὐτῶν καθαρόν. 27 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, διότι ὁμοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οἵτινες ἔξωθεν μεν φαίνονται ωραῖοι, ἔσωθεν ὁμως γέμουσιν οστέων νεκρῶν και πάσης ακαθαρσίας. 28 Οὕτω και σεις ἔξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν ὁμως εἰσθε πλήρεις υποκρίσεως και ανομίας. 29 Ουαί εις

εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί· διότι οικοδομεῖτε τους τάφους των προφητῶν και στολίζετε τα μνημεῖα των δικαίων, 30 και λέγετε· Εἰάν ἡμεθα εν ταις ἡμέραις των πατέρων ἡμῶν, δεν ἠθέλομεν εἰσθαῖ συγγκοινωνοί αὐτῶν εν τῷ αἵματι των προφητῶν. 31 Ὡστε μαρτυρεῖτε εις εαυτοῦς ὅτι εἰσθε υἱοί των φονευσάντων τους προφήτας. 32 Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. 33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν· πως θέλετε φύγει ἀπό της καταδίκης της γεέννης; (Geenna g1067) 34 Διά τούτο ἰδοῦ, ἐγὼ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς και γραμματεῖς, και ἐξ αὐτῶν θέλετε θανατώσει και σταυρώσει, και ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγώσει εν ταις συναγωγαῖς σας και διώξει ἀπό πόλεως εις πόλιν, 35 διά να ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς παν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ της γῆς ἀπό του αἵματος Ἀβελ του δικαίου ἕως του αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, τον ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξύ του ναοῦ και του θυσιαστηρίου. 36 Αληθῶς σας λέγω, Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ την γενεάν ταύτην. 37 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους ἀπεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ἠθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ὃν τρόπον συνάγει η ὄρνις τα ὀρνίθια ἐαυτῆς ὑπὸ τας πτέρυγας, και δεν ἠθελήσατε. 38 Ἰδοῦ, ἀφίεται εις εσάς ο οἶκός σας ἔρημος. 39 Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ἰδεῖ εις το ἐξῆς, ἐωσοῦ εἰπῇτε, Εὐλογημένος ο ἐρχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου.

24 Και ἐξελθὼν ο Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπό του ἱεροῦ· και προσήλθον οι μαθηταί αὐτοῦ διά να ἐπιδείξωσιν εις αὐτόν τας οικοδομάς του ἱεροῦ. 2 Ο δε Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταῦτα; αληθῶς σας λέγω, δεν θέλει ἀφεθῇ ἐδῶ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δεν θέλει κατακρημνισθῇ. 3 Και ἐνῶ ἐκάθητο ἐπὶ του ὄρους των Ἐλαιῶν, προσήλθον προς αὐτόν οι μαθηταί καθ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ προς ἡμᾶς πότε θέλουσι γείνει ταῦτα, και τι το σημεῖον της παρουσίας σου και της συντελείας του αἰῶνος; (αἰὼν g165) 4 Και ἀποκριθεὶς ο Ἰησοῦς, εἶπε προς αὐτούς· Βλέπετε μη σας πλανήσῃ τις. 5 Διότι πολλοί θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Εγὼ εἶμαι ο Χριστός, και

πολλούς θέλουσι πλανήσει. 6 Θέλετε δε ακούσει καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και πολέμους και φήμας πολέμων· προσέχετε μη φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει εἶσθαι και ταραχθῆτε· ἐπειδὴ πάντα ταῦτα πρέπει να η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 28 Διότι γείνωσιν, αλλά δεν είναι ἐτι το τέλος. 7 Διότι θέλει εγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος και βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοὶ και σεισμοὶ κατὰ τόπους· 8 πάντα δε ταῦτα εἶναι όπου εἶναι το πτώμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οι αρχὴ ωδίνων. 9 Τότε θέλουσι σας παραδώσει εκείνων ο ἴλιος θέλει σκοτισθῇ και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αὐτῆς, και οι αστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ του ουρανοῦ και αι δυνάμεις των ουρανῶν θέλουσι σαλευθῇ. 30 Και τότε θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων των θέλει φανῇ το σημεῖον του Υιού του ανθρώπου ἐν τῷ ουρανῷ, και τότε θέλουσι θρηνηῇσαι πάσαι αι φυλαὶ τῆς γῆς και θέλουσιν ἰδεῖ τον Υἱόν του ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ των νεφελῶν του ουρανοῦ μετὰ δυνάμεως και δόξης πολλῆς. 31 Και θέλει αποστείλει τους ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, και θέλουσι συνάξει τους ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ των τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων ουρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. 32 Ἀπὸ δε τῆς συκῆς μάθετε την παραβολὴν· Ὅταν ο κλάδος αὐτῆς γείνη ἡδὴ ἀπαλός και ἐκπλαστάνῃ τα φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησιάζει το θέρος· 33 οὕτω και σεις, ὅταν ἰδητε πάντα ταῦτα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τας θύρας. 34 Ἀληθῶς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθῃ η γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ γείνωσι πάντα ταῦτα. 35 Ο ουρανός και η γῆ θέλουσι παρέλθῃ, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθῃ. 36 Περί δε τῆς ἡμέρας ἐκείνης και τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οι ἀγγελοὶ των ουρανῶν, εἰμὶ ὁ Πατὴρ μου μόνος· 37 και καθὼς αι ἡμέραι του Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι και η παρουσία του Υιού του ἀνθρώπου. 38 Διότι καθὼς ἐν ταις ἡμέραις ταις προ του κατακλυσμοῦ ἦσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσήλθεν εἰς την κιβωτόν, 39 και δεν ἐνόησαν, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς και ἐσῆκωσε πάντας, οὕτω θέλει εἶσθαι και η παρουσία του Υιού του ἀνθρώπου. 40 Τότε δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται και ὁ εἰς ἀφίνεται· 41 δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθῃ ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται και μία ἀφίνεται. 42 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δεν ἐξεύρετε ποῖα ὥρα ἐρχεται ὁ Κύριος ὑμῶν. 43 Τοῦτο δε γινώσκετε ὅτι εἴαν ἡξυρεν ὁ οἰκοδεσπότης ἐν ποίᾳ φυλακῇ τῆς

νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγραυπήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή η οικία αυτού. **44** Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; **46** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον όταν έλθη ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **47** Αληθώς σας λέγω ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπάρχόντων αυτού. **48** Εάν δε είπη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδιά αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, **49** και αρχίση να δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά των μεθύοντων, **50** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, **51** και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. **2** Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. **3** Αίτινες μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ' εαυτών έλαιον· **4** αι φρόνιμοι όμως έλαβον έλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και εκοιμήντο. **6** Εν τω μέσω δε της νυκτός έγεινε κραυγή· Ιδού, ο νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού. **7** Τότε εσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και ητοιμάσαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωραί είπον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. **9** Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέση εις ημάς και εις εσάς· όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. **10** Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωσιν, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. **11**

Ύστερον δε έρχονται και αι λοιπαί παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς. **12** Ο δε αποκριθείς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγραυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται. **14** Διότι θέλει ελθεί ως άνθρωπος, όστις αποδημών εκάλεσε τους δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού, **15** και εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις άλλον δε δύο, εις άλλον δε εν, εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμεσεν ευθύς. **16** Υπήγγε δε ο λαβών τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών έκαμεν άλλα πέντε τάλαντα. **17** Ωσαύτως και ο τα δύο εκέρδησε και αυτός άλλα δύο. **18** Ο δε λαβών το εν υπήγγε και έσκαψεν εις την γην και έκρυψε το αργύριον του κυρίου αυτού. **19** Μετά δε καιρόν πολύν έρχεται ο κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν μετ' αυτών. **20** Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα, προσέφερεν άλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, άλλα πέντε τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **21** Και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. **22** Προσελθών δε και ο λαβών τα δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, άλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **23** Είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. **24** Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε, σε εγνώρισα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζων όπου δεν έσπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκόρπισας· **25** και φοβηθείς υπήγγα και έκρυψα το τάλαντόν σου εν τη γή· ιδού, έχεις το σον. **26** Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οκνηρέ· ήξευρες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω όθεν δεν διεσκόρπισα· **27** έπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου. **28** Λάβετε λοιπόν απ' αυτού

το τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή και περισσευθή, από δε του μη έχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **30** Και τον αχρείον δούλον ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει εἶσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε ἔλθῃ ο Υἱός του ανθρώπου εν τη δόξῃ αυτού και πάντες οι ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσῃ ἐπὶ του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθῇ ἐμπροσθεν αυτού πάντα τα ἔθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' ἀλλήλων, καθώς ο ποιμὴν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσῃ τα μεν πρόβατα εκ δεξιῶν αυτού, τα δε ερίφια ἐξ αριστερῶν. **34** Τότε ο Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ προς τους εκ δεξιῶν αυτού· Ἐλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολῆς κόσμου. **35** Διότι ἐπείνασα, και μοι ἐδώκατε να φάγω, ἐδίψησα, και με ἐποτίσατε, ξένος ἤμην, και με ἐφιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ἐνεδύσατε, ἡσθένησα, και με ἐπεσκέφθητε, εν φυλακῇ ἤμην, και ἦλθετε προς ἐμέ. **37** Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ προς αὐτόν οι δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα και ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα και ἐποτίσαμεν; **38** πότε δε σε εἶδομεν ξένον και ἐφιλοξενήσαμεν, ἢ γυμνόν και ἐνεδύσαμεν; **39** πότε δε σε εἶδομεν ἀσθενή ἢ εν φυλακῇ και ἦλθομεν προς σε; **40** Και ἀποκριθεὶς ο Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ προς αὐτούς· Ἀληθῶς σας λέγω, καθ' ὅσον ἐκάμετε εις ἓνα τούτων των ἀδελφῶν μου των ἐλαχίστων, εις ἐμέ ἐκάμετε. **41** Τότε θέλει εἰπεῖ και προς τους ἐξ αριστερῶν· Ὑπάγετε απ' ἐμοῦ οι κατηραμένοι εις το πυρ το αἰώνιον, το ητοιμασμένον διὰ τον διάβολον και τους ἀγγέλους αυτού. **(αἰῶνιος γ166)** **42** Διότι ἐπείνασα, και δεν μοι ἐδώκατε να φάγω, ἐδίψησα, και δεν με ἐποτίσατε, **43** ξένος ἤμην, και δεν με ἐφιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ἐνεδύσατε, ἀσθενής και εν φυλακῇ, και δεν με ἐπεσκέφθητε. **44** Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ προς αὐτόν και αυτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνόν ἢ ἀσθενή ἢ εν φυλακῇ, και δεν σε

υπηρετήσαμεν; **45** Τότε θέλει ἀποκριθῇ προς αὐτούς, λέγων· Ἀληθῶς σας λέγω, καθ' ὅσον δεν ἐκάμετε εις ἓνα τούτων των ἐλαχίστων, οὐδέ εις ἐμέ ἐκάμετε. **46** Και θέλουσιν ἀπέλθαι οὗτοι μεν εις κόλασιν αἰώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωὴν αἰώνιον. **(αἰῶνιος γ166)**

26 Και ὅτε ἐτελείωσεν ο Ἰησοὺς πάντας τους λόγους τούτους, εἶπε προς τους μαθητὰς αὐτοῦ· **2** Εξεύρετε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υἱός του ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ να σταυρωθῇ. **3** Τότε συνήχθησαν οι ἀρχιερεῖς και οι γραμματεῖς και οι πρεσβύτεροι του λαοῦ εις την αὐλὴν του ἀρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβουλευθήσαν να συλλάβωσι τον Ἰησοῦν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Ἐλεγον δέ· μη εν τη εορτῇ, διὰ να μη γείνῃ θόρυβος εν τῷ λαῷ. **6** Ὅτε δε ο Ἰησοὺς ἦτο εν Βηθανίᾳ εν τη οἰκίᾳ Σίμωνος του λεπροῦ, **7** προσήλθε προς αὐτόν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχευεν αὐτό ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκάθητο εις την τράπεζαν. **8** Ἰδόντες δε οι μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τι ἡ ἀπώλεια αὕτη; **9** διότι ἠδύνατο τοῦτο το μύρον να πωληθῇ με πολλὴν τιμὴν και να δοθῇ εις τους πτωχοὺς. **10** Νοήσας δε ο Ἰησοὺς, εἶπε προς αὐτούς· Διὰ τι ἐνοχλεῖτε την γυναῖκα; διότι ἔργον καλόν ἐπραξεν εις ἐμέ. **11** Διότι τους πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, ἐμέ ὁμως πάντοτε δεν ἔχετε. **12** Επειδὴ χύσασα αὕτη το μύρον τούτου ἐπὶ του σώματός μου, ἔκαμε τοῦτο διὰ τον ἐνταφιασμόν μου. **13** Ἀληθῶς σας λέγω, ὅπου εἰς κηρυχθῇ το ευαγγέλιον τοῦτο εν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, θέλει λαληθῇ και τοῦτο, το οποίον ἐπραξεν αὕτη, εις μνημόσυνον αὐτῆς. **14** Τότε ὑπήγεν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, προς τους ἀρχιερεῖς **15** και εἶπε· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και ἐγὼ θέλω σας παραδώσει αὐτόν; Και ἐκείνοι ἔδωκαν εις αὐτόν τριάκοντα ἀργύρια. **16** Και ἀπὸ τότε ἐζήτει ευκαιρίαν διὰ να παραδώσῃ αὐτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταὶ προς τον Ἰησοῦν, λέγοντες προς αὐτόν· Που θέλεις να σοι ἐτοιμάσωμεν διὰ να φάγῃς το πάσχα; **18** Και ἐκεῖνος εἶπεν· Ὑπάγετε εις την πόλιν προς τον δεῖνα και εἶπατε προς αὐτόν· Ο

Διδάσκαλος λέγει, Ο καιρός μου πλησίασεν· θέλω σε απαρνηθῇ. Ομοίως εἶπον και πάντες οι εν τη οικία σου θέλω κάμει το πάσχα μετά μαθηταί. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ο Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει καθώς παρήγγειλεν εἰς αὐτούς ο Ἰησοῦς, και ητοίμασαν το πάσχα. 20 Ὅτε δε ἐγένειεν εσπέρα, ἐκάθητο εἰς την τράπεζαν μετά των δώδεκα. 21 Και ἐνῶ ἔτρωγον, εἶπεν· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι εἰς ἐξ υμῶν θέλει με παραδώσει. 22 Και λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν να λέγωσι προς αὐτόν ἕκαστος αὐτῶν· Μήπως ἐγὼ εἰμαι, Κύριε; 23 Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ο ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ πινακίῳ την χεῖρα, οὗτος θέλει με παραδώσει. 24 Ο μὲν Υἱός του ἀνθρώπου υπάγει, καθώς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δε εἰς τον ἀνθρώπον ἐκείνον, διὰ του ὁποίου ο Υἱός του ἀνθρώπου παραδίδεται· καλόν ἦτο εἰς τον ἀνθρώπον ἐκείνον, ἀν δὲν ἠθέλε γεννηθῇ. 25 Ἀποκριθεὶς δε ο Ἰούδας, ὅστις παρέδιδεν αὐτόν, εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἰμαι, Ραββί; Λέγει προς αὐτόν· Συ εἶπας. 26 Και ἐνῶ ἔτρωγον, λαβὼν ο Ἰησοῦς τον ἄρτον και εὐλογήσας ἔκοψε και ἔδιδεν εἰς τους μαθητάς και εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι το σῶμα μου. 27 και λαβὼν το ποτήριον και εὐχαριστήσας, ἔδωκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· 28 διότι τοῦτο εἶναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το υπέρ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 Σας λέγω δε ὅτι δὲν θέλω πίνει εἰς το ἐξῆς ἐκ τοῦτου του γεννήματος της ἀμπέλου ἕως της ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω αὐτό νέον μεθ' υμῶν ἐν τη βασιλείᾳ του Πατρὸς μου. 30 Και ἀφού ὕμνησαν, ἐξήλθον εἰς το ὄρος των ελαιῶν. 31 Τότε λέγει προς αὐτούς ο Ἰησοῦς· Πάντες υμεῖς θέλετε σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοὶ την νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθῇ τα πρόβατα της ποίμνης. 32 ἀφού δε ἀναστηθῶ, θέλω υπάγει πρότερον υμῶν εἰς την Γαλιλαίαν. 33 Ἀποκριθεὶς δε ο Πέτρος, εἶπε προς αὐτόν· Καὶ ἀν πάντες σκανδαλισθῶσιν ἐν σοι, ἐγὼ ποτέ δὲν θέλω σκανδαλισθῇ. 34 Εἶπε προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοι λέγω ὅτι ταύτην την νύκτα, πρὶν φωνάξῃ ο ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις με ἀπαρνηθῇ. 35 Λέγει προς αὐτόν ο Πέτρος· Καὶ ἀν γείνῃ χρεια να ἀποθάνω μετά σου, δὲν θέλω σε ἀπαρνηθῇ. Ομοίως εἶπον και πάντες οι μαθηταί. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ο Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει προς τους μαθητάς· Καθήσατε αὐτοῦ, ἐωσοῦ υπάγω και προσευχηθῶ ἐκεῖ. 37 Καὶ παραλαβὼν τον Πέτρον και τους δύο υἱούς του Ζεβεδαίου, ἤρχισε να λυπῆται και να ἀδιμονῇ. 38 Τότε λέγει προς αὐτούς· Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ και ἀγρυπνεῖτε μετ' ἐμοῦ. 39 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, ἐάν ἦναι δυνατόν, ἀς παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ το ποτήριον τοῦτο· πλην οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς συ. 40 Καὶ ἔρχεται προς τους μαθητάς και εὐρίσκει αὐτούς κοιμωμένους, και λέγει προς τον Πέτρον· Οὕτω δὲν ἠδυνήθητε μίαν ὥραν να ἀγρυπνήσητε μετ' ἐμοῦ; 41 ἀγρυπνεῖτε και προσεύχεσθε, διὰ να μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Το μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δε σαρὶς ἀσθενής. 42 Πάλιν ἐκ δευτέρου υπῆγε και προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, ἐάν δὲν ἦναι δυνατόν τοῦτο το ποτήριον να παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ χωρὶς να πίνω αὐτό, γεννηθῆτω το θέλημά σου. 43 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι. 44 Καὶ ἀφήσας αὐτούς υπῆγε πάλιν και προσευχήθη ἐκ τρίτου, εἰπὼν τον αὐτόν λόγον. 45 Τότε ἔρχεται προς τους μαθητάς αὐτοῦ και λέγει προς αὐτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και ἀναπαύεσθε· ἰδοῦ, ἐπλησίασεν ἡ ὥρα και ο Υἱός του ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. 46 Εγέρθητε, ἀς υπάγωμεν· ἰδοῦ, ἐπλησίασεν ο παραδίδων με. 47 Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἐτι, ἰδοῦ, ο Ἰούδας εἰς των δώδεκα ἦλθε, και μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετά μαχαιρῶν και ξύλων παρὰ των ἀρχιερέων και πρεσβυτέρων του λαοῦ. 48 Ο δε παραδίδων αὐτόν ἔδωκεν εἰς αὐτούς σημεῖον, λέγων· Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν. 49 Καὶ εὐθὺς πλησιάσας προς τον Ἰησοῦν, εἶπε· Χαῖρε, Ραββί, και κατεφίλησεν αὐτόν. 50 Ο δε Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτόν· Φίλε, διὰ τι ἡλθες; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τον Ἰησοῦν και ἐπίασαν αὐτόν. 51 Καὶ ἰδοῦ, εἰς των μετὰ του Ἰησοῦ ἐκτείνας την χεῖρα ἔσυρε την μάχαιραν αὐτοῦ, και κτυπήσας τον δούλον του

αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επίστρεψον την μάχαιράν σου εις τον τόπον αυτής· διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν διά μαχαίρας θέλουσιν απολεσθή. **53** Η νομίζεις ότι δεν δύναμαι ήδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και θέλει στήσει πλησίον μου περισσότερους παρά δώδεκα λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι πληρωθή αι γραφαί ότι ούτω πρέπει να γείνη; **55** Εν εκείνη τη ώρα είπεν ο Ιησούς προς τους όχλους· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; καθ' ημέραν εκαθήμην πλησίον υμών διδάσκων εν τω ιερώ, και δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί των προφητών. Τότε οι μαθηταί πάντες αφήσαντες αυτόν έφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες τον Ιησούν έφεραν προς Καϊάφαν τον αρχιερέα, όπου συνήχθησαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος ηκολούθει αυτόν από μακρόθεν έως της αυλής του αρχιερέως, και εισελθών έσω εκάθητο μετά των υπηρετών διά να ιδή το τέλος. **59** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον όλον εξήτουν ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν αυτόν, **60** και δεν εύρον· και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εύρον. Έστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, **61** είπον· Ούτος είπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς είπε προς αυτόν· Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **63** Ο δε Ιησούς εσιώπα. Και αποκριθείς ο αρχιερεύς είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεόν τον ζώντα να είπης προς ημάς αν συ ήσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας πλην σας λέγω, Εις το εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού, λέγων ότι εβλασφήμησε· τι χρειάν έχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν αυτού· **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον· Ένοχος θανάτου είναι. **67** Τότε ενέπτυσαν εις το πρόσωπον αυτού

και εγρόνθισαν αυτόν, άλλοι δε ερράπισαν, **68** λέγοντες· Προφήτευσον εις ημάς, Χριστέ, τις είναι όστις σε εκτύπησεν; **69** Ο δε Πέτρος εκάθητο έξω εν τη αυλή και προσήλθε προς αυτόν μία δούλη, λέγουσα· Και συ ήσο μετά Ιησού του Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη έμπροσθεν πάντων, λέγων· Δεν εξεύρω τι λέγεις. **71** Και ότε εξήλθεν εις τον πυλώνα, είδεν αυτόν άλλη και λέγει προς τους εκεί, Και ούτος ήτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72** Και πάλιν ηρνήθη μεθ' όρκου ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. **73** Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες, είπον προς τον Πέτρον· Αληθώς και συ εξ αυτών είσαι· διότι η λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ήρχισε να καταναθεματίζει και να ομνύη ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. Και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **75** Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, όστις είχεν ειπεί προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή και εξελθών έξω έκλαυσε πικρώς.

27 Ότε δε έγεινε πρωϊ, συνεβουλευθήσαν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, έφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν ότι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ήμαρτον παραδόσας αίμα αθών. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναώ, ανεχώρησε και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμή αίματος. **7** Και συμβουλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζωνται εκεί οι ξένοι. **8** Διά τούτο ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος έως της σήμερον. **9** Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξετίμησαν από των υιών Ισραήλ, **10** και έδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη έμπροσθεν του ηγεμόνος· και

ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ εἶσαι ο βασιλεὺς των Ιουδαίων; Ο δε Ἰησοὺς εἶπε προς αὐτόν· Συ λέγεις. **12** Καὶ ἐνῷ ἐκατηγορεῖτο ὑπὸ των ἀρχιερέων καὶ των πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αὐτόν ο Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; **14** Καὶ δὲν ἀπεκρίθη προς αὐτόν οὐδὲ προς ἓνα λόγον, ὥστε ο ηγεμών ἐθαύμαζε πολὺ. **15** Κατὰ δὲ τὴν εορτὴν ἐσυνείθιζεν ο ηγεμών να ἀπολύῃ εἰς τὸν ὄχλον ἓνα δέσμιον, ὅντινα ἤθελον. **16** Καὶ εἶχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. **17** Ἐνῷ λοιπὸν ἦσαν συνηγμένοι, εἶπε προς αὐτοὺς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε να σας ἀπολύσω; τὸν Βαραββάν ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; **18** Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν. **19** Ἐνῷ δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε προς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Ἄπεχε τοῦ δικαίου ἐκείνου· διότι πολλὰ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. **20** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπείσαν τοὺς ὄχλους να ζητήσωσι τὸν Βαραββάν, τὸν δὲ Ἰησοῦν να ἀπολέσωσι. **21** Καὶ ἀποκριθεὶς ο ηγεμών εἶπε προς αὐτοὺς· Τίνα θέλετε ἀπὸ των δύο να σας ἀπολύσω; οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββάν. **22** Λέγει προς αὐτοὺς ο Πιλάτος· Τί λοιπὸν να κάμω τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αὐτόν πάντες· Σταυρωθήτω. **23** Ο δὲ ηγεμών εἶπε· Καὶ τι κακὸν ἔπραξεν; Οἱ δὲ περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. **24** Καὶ ἰδὼν ο Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶς εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. **25** Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ο λαός εἶπε· Το αἷμα αὐτοῦ ἂς ἴναι ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. **26** Τότε ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββάν, τὸν δὲ Ἰησοῦν μαστιγώσας παρέδωκε διὰ να σταυρωθῇ. **27** Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ηγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήθροισαν ἐπ' αὐτόν ὅλον τὸ τάγμα των στρατιωτῶν. **28** καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν ἐνέδυσαν αὐτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον εἰς τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν

και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί έλεγον· Άφες, ας ιδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να σώση αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράζας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η γη εσεισθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία ηνοιχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός ήτο ούτος. **55** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· **56** μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών Ζεβεδαίου. **57** Ότε δε έγεινεν εσπέρα, ήλθεν άνθρωπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το όνομα Ιωσήφ, όστις και αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· **58** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα. **59** Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, **60** και έθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρα, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. **61** Ήτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. **62** Και τη επαύριον, ήτις είναι μετά την παρασκευήν, συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον **63** λέγοντες· Κύριε, ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν έτι ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστηθή. **64** Πρόσταζον λοιπόν να ασφαλισθή ο τάφος έως της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. **65** Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος· Έχετε φύλακας υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εξεύρετε. **66** Οι δε υπήγον

και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περί τα χαράγματα της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ήλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον τάφον. **2** Και ιδού έγεινε σεισμός μέγας· διότι άγγελος Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ήλθε και απεκύλισε τον λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. **3** Ήτο δε η όψις αυτού ως αστραπή και το ένδυμα αυτού λευκόν ως χιών. **4** Και από του φόβου αυτού εταράχθησαν οι φύλακες και έγειναν ως νεκροί. **5** Αποκριθείς δε ο άγγελος είπε προς τας γυναίκας· μη φοβείσθε σείς· διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· **6** δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Έλθετε, ίδετε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος. **7** Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. **8** Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης έδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. **9** Ενώ δε ήρχοντο να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απήντησεν αυτάς, λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. **10** Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείlate προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. **11** Ενώ δε αυταί απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερείς πάντα τα γενόμενα, **12** και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων και συμβουλευθέντες έδωκαν εις τους στρατιώτας αργύρια ικανά, **13** λέγοντες· Είπατε ότι οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός έκλεψαν αυτόν, ενώ ημείς κοιμώμεθα. **14** Και εάν ακουσθή τούτο ενώπιον του ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν κάμει αμερίμνους. **15** Εκείνοι δε λαβόντες τα αργύρια, έπραξαν ως εδιδάχθησαν. Και διεφημίσθη ο λόγος ούτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον. **16** Οι δε ένδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν,

εις το όρος όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. **17** Και ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν. **18** Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῷ και επί γης. **19** Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού. **2** Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· **3** Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύττων βάπτισμα μετανόιας εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξήρχοντο πρὸς αὐτὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς Ἰουδαίας καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς αμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἦτο δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ἔχων ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ τρώγων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἰμὶ ἀξίος σκύψας νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν υποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ μὲν σας ἐβάπτισα ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ θέλει σας βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. **10** Καὶ εὐθὺς ἐνῶ ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς σχιζομένους καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστεράν ἐπ' αὐτόν· **11** καὶ φωνὴ ἐγένεεν ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει αὐτόν εἰς τὴν ἐρήμον· **13** καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανά, καὶ ἦτο μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι ὑπηρετοῦν αὐτόν. **14** Αὐτοῦ δὲ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων τὸ ευαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· **15** καὶ λέγων ὅτι ἐπληρώθη ὁ καιρὸς καὶ ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεῦετε εἰς τὸ ευαγγέλιον. **16** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἀλιεῖς· **17** καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθετε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σας κάμει νὰ γείνητε

ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** Καὶ εὐθὺς ἀφήσαντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν. **19** Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα, **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφήσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ὑπῆγον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσέρχονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθὺς ἐν τῷ σαββάτῳ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε. **22** Καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδασκίαν αὐτοῦ· διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ ἦτο ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἀνέκραξε, **24** λέγων· Φευ, τι εἶναι μεταξύ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μας ἀπολέσης; σὲ γνωρίζω τις εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτό ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Σιώπα καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. **26** Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἀφοῦ ἐσπάραξεν αὐτόν καὶ ἐκράξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἐξήλθεν ἐξ αὐτοῦ. **27** Καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν, ὥστε συνεζήτουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τι εἶναι τοῦτο; τις αὕτη ἡ νέα διδασκί, διότι μετὰ ἐξουσίας προστάζει καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν; **28** Ἐξήλθε δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περὶχωρον τῆς Γαλιλαίας. **29** Καὶ εὐθὺς ἐξελθόντες ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. **30** Ἡ δὲ πενθερά τοῦ Σίμωνος ἦτο κατάκοιτος πάσχουσα πυρετόν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν περὶ αὐτῆς. **31** Καὶ πλησιάσας ἤγειρεν αὐτὴν πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός εὐθὺς, καὶ ὑπηρετεῖ αὐτούς. **32** Αὐτοῦ δὲ ἐγένεεν ἐσπέρα, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφεραν πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· **33** καὶ ἡ πόλις ὅλη ἦτο συνηγμένη ἔμπροσθεν τῆς θύρας· **34** καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς πάσχοντας διαφόρους ἀρρωστίας, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ δὲν ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν. **35** Καὶ τὸ πρωῒ ἐνῶ ἦτο ὀρθρος βαθὺς, σηκωθείς ἐξήλθε· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἐρήμον τόπον καὶ ἐκεῖ προσήχητο. **36** Καὶ

ἔδραμον κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, **37** καὶ ευρόντες αὐτὸν λέγουσι πρὸς αὐτὸν ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. **38** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀς υπάγωμεν εἰς τὰς πλησίον κωμοπόλεις, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐξήλθον. **39** Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐξέβαλλε τὰ δαιμόνια. **40** Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ λέγων πρὸς αὐτὸν ὅτι, ἐάν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθαρίσῃς. **41** Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἥγγισεν αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι. **42** Καὶ ὡς εἶπε τοῦτο, εὐθὺς ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. **43** Καὶ προστάξας αὐτόν ἐντόνως, εὐθὺς ἀπέπεμψεν αὐτόν. **44** Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Πρόσεχε μὴ εἴπῃς πρὸς μηδένα μηδέν, ἀλλ' ὑπάγε, δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὅσα προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. **45** Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξελθὼν ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ καὶ νὰ διαφημίζῃ τὸν λόγον, ὥστε πλέον δὲν ἠδύνατο αὐτός νὰ εἰσέλθῃ φανερά εἰς πόλιν, ἀλλ' ἦτο ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν πανταχόθεν.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον. **2** Καὶ εὐθὺς συνήχθησαν πολλοί, ὥστε δὲν ἐχώρουν πλέον αὐτούς οὐδέ τὰ πρόθυρα· καὶ ἐκήρυττεν εἰς αὐτούς τὸν λόγον. **3** Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων· **4** καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτόν ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἐχάλασαν τὴν στέγην ὅπου ἦτο, καὶ διατρυπήσαντες καταβιβάζουσι τὸν κράββατον, ἐφ' οὗ κατέκειτο ὁ παραλυτικός. **5** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σε αἱ ἁμαρτίαι σου. **6** Ἦσαν δὲ τινὲς τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· **7** Διὰ τί οὕτος λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαν εἰμὶ ἐγώ, ὁ Θεός; **8** Καὶ εὐθὺς νοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται καθ' ἑαυτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς·

Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας; **9** τί ἐστὶν ευκολώτερον, νὰ εἰπῶ πρὸς τὸν παραλυτικόν, Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἰπῶ, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; **10** ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· **11** Πρὸς σε λέγω, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **12** Καὶ ἠγέρθη εὐθὺς καὶ σηκώσας τὸν κράββατον, ἐξήλθεν ἐνώπιον πάντων, ὥστε ἐξεπλήττοντο πάντες καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι οὐδέποτε εἶδομεν τοιαῦτα. **13** Καὶ ἐξήλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πας ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** Καὶ διαβαίνων εἶδε Λευὴν τὸν τοῦ Αλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ακολουθε με. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν. **15** Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, συνεκάθηντο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διότι ἦσαν πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. **16** Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτόν τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγεις καὶ πίνεις; **17** Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ υγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **18** Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἐνήστευον. Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι; **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφώνος, ἐνὸς ὡς ὁ νυμφίος εἶναι μετ' αὐτῶν, νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον μεθ' ἑαυτῶν, δὲν δύνανται νὰ νηστεύωσι· **20** θέλουσιν ὁμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **21** Καὶ οὐδεὶς ράπτει ἐπὶ ῥάμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον

αφαιρεί από του παλαιού, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **22** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, ο οίνος ο νέος διασχίζει τους ασκούς, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθειρονται· αλλά πρέπει οίνος νέος να βάλληται εις ασκούς νέους. **23** Και ότε διέβαιναν εν σαββάτω διά των σπαρτών, οι μαθηταί αυτού, ενώ ώδευον, ήρχισαν να ανασπώσι τα αστάχυα. **24** Και οι Φαρισαίοι έλεγον προς αυτόν· Ιδού, διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνο, το οποίον δεν συγχωρείται; **25** Και αυτός έλεγε προς αυτούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ, ότε έλαβε χρείαν και επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; **26** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέως, και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον ειμή εις τους ιερείς να φάγωσι, και έδωκε και εις τους όντας μετ' αυτού; **27** Και έλεγε προς αυτούς· το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον, ουχι ο άνθρωπος διά το σάββατον· **28** ώστε ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.

3 Και εισήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ήτο εκεί άνθρωπος έχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Και παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και λέγει προς τον άνθρωπον τον έχοντα εξηραμμένην την χείρα· Σηκώθητι εις το μέσον. **4** Και λέγει προς αυτούς· Είναι συγκεχωρημένον εν σαββάτω να αγαθοποιήσι τις ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να θανατώση; οι δε εισίπων. **5** Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδιάς αυτών, λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου. Και εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη. **6** Και εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβουλεύθησαν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. **7** Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των μαθητών αυτού προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν αυτόν πολύ πλήθος από της Γαλιλαίας και από της Ιουδαίας **8** και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα έπραττεν, ήλθον προς αυτόν.

9 Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να μένη πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του όχλου, διά να μη συνθλίβωσιν αυτόν· **10** διότι εθεράπευσε πολλούς, ώστε έπιπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν αυτόν όσοι είχαν αρρωστίας· **11** και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν και έκραζον, λέγοντα ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού. **12** Και πολλά επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν. **13** Και αναβαίνει εις το όρος και προσκαλεί όσους αυτός ήθελε, και υπήγον προς αυτόν. **14** Και εξέλεξε δώδεκα, διά να ήναι μετ' αυτού και διά να αποστέλλη αυτούς να κηρύττωσι **15** και να έχωσιν εξουσίαν να θεραπεύωσι τας νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια· **16** Σίμωνα, τον οποίον επωνόμασε Πέτρον, **17** και Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου· και επωνόμασεν αυτούς Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υιοί βροντής· **18** και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Θαδδαίον και Σίμωνα τον Κανανίτην **19** και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και παρέδωκεν αυτόν. **20** Και έρχονται εις οίκον τινά και συναθροίζεται πάλιν όχλος, ώστε αυτοί δεν ηδύναντο μηδέ να φάγωσιν άρτον. **21** Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν· διότι έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. **22** Και οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, έλεγον ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Και προσκαλέσας αυτούς, έλεγε προς αυτούς διά παραβολών· Πως δύναται Σατανάς να εκβάλλη Σατανάν; **24** και εάν βασιλεία διαιρεθή καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να σταθή· **25** και εάν οικία διαιρεθή καθ' εαυτής, η οικία εκείνη δεν δύναται να σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να σταθή, αλλ' έχει τέλος. **27** Ουδείς δύναται να αρπάση τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους

υιούς των ανθρώπων και αι βλασφημίαι, όσας βλασφημίσωσιν· **29** όστις όμως βλασφημήση εις το Πνεύμα το Άγιον, δεν έχει συγχώρησιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος αιωνίου καταδίκης· (αιθη g165, αιθnios g166) **30** διότι έλεγον, Πνεύμα ακάθαρτον έχει. **31** Έρχονται λοιπόν οι αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες έξω απέστειλαν προς αυτόν και έκραζον αυτόν. **32** Και εκάθητο όχλος περί αυτόν· είπον δε προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου έξω σε ζητούσι. **33** Και απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Τις είναι η μήτηρ μου ή οι αδελφοί μου; **34** Και περιβλέψας κύκλω προς τους καθημένους περί αυτόν, λέγει· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου· **35** διότι όστις κάμη το θέλημα του Θεού, ούτος είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μήτηρ.

4 Και πάλιν ήρχισε να διδάσκη πλησίον της θαλάσσης· και συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς, ώστε εισελθών εις το πλοίον εκάθητο εις την θάλασσαν· και πας ο όχλος ήτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. **2** Και εδίδασκεν αυτούς διά παραβολών πολλά, και έλεγε προς αυτούς εν τη διδαχή αυτού· **3** Ακούετε· ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρη. **4** Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά του ουρανού και κατέφαγον αυτό. **5** Άλλο δε έπεσεν επί το πετρώδες, όπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφύη, διότι δεν είχε βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. **7** Και άλλο έπεσεν εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν έδωκε· **8** και άλλο έπεσεν εις την γην την καλήν και έδιδε καρπόν αναβαίνοντα και αυξάνοντα, και έδωκεν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **9** Και έλεγε προς αυτούς· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Ότε δε έμεινε καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά των δώδεκα περί της παραβολής. **11** Και έλεγε προς αυτούς· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους έξω διά παραβολών τα πάντα γίνονται, **12** διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ίδωσι, και να ακούωσιν ακούντες και να μη νοήσωσι, μήποτε

επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα αμαρτήματα. **13** Και λέγει προς αυτούς· Δεν εξεύρετε την παραβολήν ταύτην, και πως θέλετε γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; **14** Ο σπείρων τον λόγον σπείρει. **15** Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, και όταν ακούσωσιν, ευθύς έρχεται ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις καρδίαις αυτών. **16** Και ομοίως οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούσωσι τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, **17** δεν έχουσιν όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ' είναι πρόσκαιροι· έπειτα όταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. **18** Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, **19** και αι μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίας των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. (αιθη g165) **20** Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **21** Και έλεγε προς αυτούς· Μήπως ο λύχνος έρχεται διά να τεθή υπό τον μόδιον ή υπό την κλίνην; ουχί διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην; **22** διότι δεν είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθή, ουδ' έγείνει τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το φανερόν. **23** Όστις έχει ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **24** Και έλεγε προς αυτούς· Προσέχετε τι ακούετε. Με οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις εσάς, και θέλει γείνει προσθήκη εις εσάς τους ακούοντας. **25** Διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν· και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **26** Και έλεγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως εάν άνθρωπος ρίψη τον σπόρον επί της γης, **27** και κοιμάται και σηκώνηται νύκτα και ημέραν, και ο σπόρος βλαστάνη και αυξάνη καθώς αυτός δεν εξεύρει. **28** Διότι αφ' εαυτής η γη καρποφορεί, πρώτον χόρτον, έπειτα αστάχυν, έπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω. **29** Όταν δε ωριμάση ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός. **30** Έτι έλεγε·

Με τι να ομοιώσωμεν την βασιλείαν του Θεού; μακρόθεν, ἔδραμε και προσεκύνησεν αὐτόν, ἢ με ποίαν παραβολὴν να παραβάλωμεν αὐτήν; 7 και κράζας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τι 31 Εἶναι ομοία με κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρὴ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων των σπερμάτων των ἐπὶ τῆς γῆς; 32 αφοῦ δε σπαρὴ, αναβαίνει και γίνεται μεγαλῆτερος πάντων των λαχάνων και κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ δύνανται τα πετεινά του ουρανοῦ να κατασκηνώσι. 33 Και διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο να ακούωσι, 34 χωρὶς δε παραβολῆς δεν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς· κατ' ἰδίαν ὁμως ἐξηγεῖ πάντα εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ. 35 Και λέγει πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἐγένειεν ἐσπέρα· Ἀς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Και ἀφήσαντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτόν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ και ἄλλα δε πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 37 Και γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος και τα κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη ἐγεμίζετο. 38 Και αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· και ἐξυπνοῦσιν αὐτόν και λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δεν σε μέλει ὅτι χανόμεθα; 39 Και σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἀνεμον και εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἡσύχασον. Και ἔπαυσεν ὁ ἀνεμος, και ἐγένει γαλήνῃ μεγάλη. 40 Και εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Διὰ τι εἰσθε οὕτω δειλοί; πῶς δεν ἔχετε πίστιν; 41 Και ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν και ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τις λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι και ὁ ἀνεμος και ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;

5 Και ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν των Γαδαρηνῶν. 2 Και ὡς ἐξήλθεν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἀπῆντησεν αὐτόν ἐκ των μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, 3 ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς μνημείοις, και οὐδεὶς ἠδύνατο να δέσῃ αὐτόν οὐδέ με αλύσεις, 4 διότι πολλάκις εἶχε δεθῇ με ποδόδεσμα και με αλύσεις, και διεσπάρθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ αλύσεις και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και οὐδεὶς ἴσχυε να δαμάσῃ αὐτόν· 5 και διὰ παντός νύκτα και ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς ὅρεσι και ἐν τοῖς μνημείοις, κράζων και κατακόπτων εαυτόν με λίθους. 6 Ἰδὼν δε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ

μακρόθεν, ἔδραμε και προσεκύνησεν αὐτόν, 7 και κράζας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τι εἶναι μετὰξὺ ἐμοῦ και σου, Ἰησοῦ, Υἱέ του Θεοῦ του υψίστου; ορκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μη με βασανίσῃς. 8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἀπὸ του ἀνθρώπου το πνεῦμα το ἀκάθαρτον. 9 Και ἠρώτησεν αὐτόν· Τι εἶναι τὸ ὄνομά σου; Και ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου, διότι πολλοὶ εἴμεθα. 10 Και παρεκάλει αὐτόν πολλὰ να μη ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἐξω τῆς χώρας. 11 Ἦτο δε ἐκεῖ πρὸς τα ὅρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. 12 και παρεκάλεσαν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ να εἰσέλθωμεν εἰς αὐτοὺς. 13 Και ὁ Ἰησοὺς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς. Και ἐξελθόντα τα πνεύματα τα ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· και ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δε ἕως δύο χιλιάδες· και ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. 14 Οἱ δε βόσκοντες τοὺς χοίρους ἐφύγον και ἀνῆγγειλαν εἰς τὴν πόλιν και εἰς τοὺς ἀγρούς· και ἐξήλθον διὰ να ἰδῶσι τι εἶναι τὸ γεγονός. 15 Και ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, και θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον και ἐνδεδυμένον και σωφρονούντα, και ἐφοβήθησαν. 16 Και διηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, και περὶ των χοίρων. 17 Και ἤρχισαν να παρακαλῶσιν αὐτόν να ἀναχωρήσῃ ἀπὸ των ὁρίων αὐτῶν. 18 Και ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς να ἴναι μετ' αὐτοῦ. 19 Πλην ὁ Ἰησοὺς δεν ἀφήκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οἰκείους σου και ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριος σοι ἔκαμε και σε ἠλέησε. 20 Και ἀνεχώρησε και ἤρχισε να κηρύττῃ ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοὺς, και πάντες ἐθαύμαζον. 21 Και αφοῦ ὁ Ἰησοὺς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, και ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης. 22 Και ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς των ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, και ἰδὼν αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ 23 και παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων ὅτι το θυγάτριόν μου πνέει τα λείσθια· να ἔλθῃς και να βάλῃς

τας χείρας σου επ' αυτήν, διά να σωθή και θέλει ζήσει. **24** Και υπήγχε μετ' αυτού· και ηκολούθει αυτόν όχλος πολός, και συνέθλιβον αυτόν. **25** Και γυνή τις, έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη **26** και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και δαπανήσασα πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν ωφεληθείσα, αλλά μάλλον εις το χείρον ελθούσα, **27** ακούσασα περί του Ιησού, ήλθε μεταξύ του όχλου όπισθεν και ήγγισε το ιμάτιον αυτού· **28** διότι έλεγεν ότι και αν τα ιμάτια αυτού εγγίσω, θέλω σωθή. **29** Και ευθύς εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι αυτής ότι ιατρεύθη από της μάστιγος. **30** Και ευθύς ο Ιησούς, νοήσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν απ' αυτού, στραφείς εν τω όχλω έλεγε· Τις ήγγισε τα ιμάτιά μου; **31** Και έλεγον προς αυτόν οι μαθηταί αυτόν· Βλέπεις τον όχλον συνθλιβόντά σε, και λέγεις τις μου ήγγισε; **32** Και περιέβλεπε διά να ίδη την πράξασαν τούτο. **33** Η δε γυνή, φοβηθείσα και τρέμουσα, επειδή ήξευρε τι έγένινεν επ' αυτήν, ήλθε και προσέπεσεν εις αυτόν και είπε προς αυτόν πάσαν την αλήθειαν. **34** Ο δε είπε προς αυτήν· Θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην και έσο υγιής από της μάστιγός σου. **35** Ενώ αυτός ελάλει έτι, έρχονται από του αρχισυναγώγου, λέγοντες ότι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλείς τον Διδάσκαλον; **36** Ο δε Ιησούς, ευθύς ότε ήκουσε τον λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυνάγωγον· Μη φοβού, μόνον πίστευε. **37** Και δεν αφήκεν ουδένα να ακολουθήση αυτόν ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν Ιακώβου. **38** Και έρχεται εις τον οίκον του αρχισυναγώγου και βλέπει θόρυβον, κλαίοντας και αλαλάζοντας πολλά, **39** και εισελθών λέγει προς αυτούς· Τι θορυβείσθε και κλαίετε; το παιδίον δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **40** Και κατεγέλων αυτού. Ο δε, αφού εξέβαλεν άπαντας, παραλαμβάνει τον πατέρα του παιδίου και την μητέρα και τους μεθ' εαυτού και εισέρχεται όπου έκκειτο το παιδίον, **41** και πιάσας την χείρα του παιδίου, λέγει προς αυτήν· Ταλιθά, κούμι· το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κοράσιον, σοι λέγω, σηκώθητι. **42** Και

ευθύς εσηκώθη το κοράσιον και περιεπάτει· διότι ήτο ετών δώδεκα. Και εξεπλάγησαν με έκπληξιν μεγάλην. **43** Και παρήγγειλεν εις αυτούς πολλά να μη μάθη μηδείς τούτο και είπε να δοθή εις αυτήν να φάγη.

6 Και εξήλθεν εκείθεν και ήλθεν εις την πατρίδα αυτού· και ακολουθούσιν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **2** Και ότε ήλθε το σάββατον, ήρχισε να διδάσκη εν τη συναγωγή· και πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο και έλεγον· Πόθεν εις τούτον ταύτα; και τις η σοφία η δοθείσα εις αυτόν, ώστε και θαύματα τοιαύτα γίνονται διά των χειρών αυτού; **3** Δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο υιός της Μαρίας, αδελφός δε του Ιακώβου και Ιωσή και Ιούδα και Σίμωνος; και δεν είναι αι αδελφαί αυτού ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. **4** Έλεγε δε προς αυτούς ο Ιησούς ότι δεν είναι προφήτης άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των συγγενών και εν τη οικία αυτού. **5** Και δεν ηδύνατο εκεί ουδέν θαύμα να κάμη, ειμή ότι επί ολίγους αρρώστους επιθέσας τας χείρας εθεράπευσεν αυτούς· **6** και εθαύμαζε διά την απιστίαν αυτών. Και περιήρχετο τας κώμας κύκλω διδάσκων. **7** Και προσκαλέσας τους δώδεκα, ήρχισε να αποστέλλη αυτούς δύο, και έδιδεν εις αυτούς εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, **8** και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη βαστάζωσι μηδέν εις την οδόν ειμή ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη άρτον, μη χαλκόν εις την ζώνην, **9** αλλά να ήναι υποδεδεμένοι σανδάλια και να μη ενδύνονται δύο χιτώνας. **10** Και έλεγε προς αυτούς· Όπου εάν εισέλθητε εκείθεν, εκεί μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. **11** Και όσοι δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωσιν, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των ποδών σας διά μαρτυρίαν εις αυτούς. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή Γόμορρα εν ημέρα κρίσεως, παρά εις την πόλιν εκείνην. **12** Και εξελθόντες εκήρυττον να μετανοήσωσι, **13** και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ήλειφον πολλούς αρρώστους με έλαιον και εθεράπευον. **14** Και ήκουσεν ο βασιλεύς Ηρώδης· διότι φανερόν έγινε το όνομα αυτού· και έλεγεν

ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐσήκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς
15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι· ἄλλοι τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα,
δε ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἢ ὡς εἰς τῶν καὶ ὅσα ἐπραξάν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν. 31 Καὶ εἶπε
προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς
ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ τόπον ἐρημὸν καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι
ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. 17 ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ υπάγοντες, καὶ
Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπιάσε τὸν οὐδὲ νὰ φάγωσιν ἡυκαίρουν· 32 καὶ υπήγον εἰς
Ἰωάννην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὴν ἐρημὸν τόπον με τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν. 33 Καὶ
Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ εἶδον αὐτοὺς υπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ
αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτὴν εἰς γυναῖκα. 18 ἐγνώρισαν αὐτὸν καὶ συνέδραμον ἐκεῖ πεζοὶ
Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδη ὅτι ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων καὶ φθάσαντες πρὸ
δεν σοι εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν αὐτῶν συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. 34 Εξελθὼν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐμίσει αὐτὸν καὶ ἠέλε νὰ θανατώσῃ αὐτόν, δι' αὐτούς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
καὶ δὲν ἠδύνατο. 20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο ποιμένα, καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς πολλὰ.
καὶ ἅγιον, καὶ διεφύλαττεν αὐτόν καὶ ἔκαμνε 35 Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή,
πολλὰ ἀκούων αὐτοῦ καὶ εὐχαρίστως ἤκουεν προσελθόντες πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
αὐτοῦ. 21 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἀρμόδιος ἡμέρα, καθ' ἡμέρας εἶναι ὁ τόπος καὶ παρήλθεν
ἦν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνε ἐν τοῖς γενεθλοῖς αὐτοῦ ἡμέρας πολλή ὥρα· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, διὰ νὰ
δείπνον εἰς τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ὑπάγωσιν εἰς τοὺς πέριξ ἀγροῦς καὶ κώμας
χιλιάρχους καὶ τοὺς πρῶτους τῆς Γαλιλαίας, 22 καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄρτους· διότι δὲν
καὶ εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος ἔχουσι τι νὰ φάγωσιν. 37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
καὶ ἐχόρευσε καὶ ἤρесе ἐν τῷ Ἡρώδῃ καὶ πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτούς νὰ φάγωσι.
τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Νὰ υπάγωμεν νὰ
κοράσιον· Ζήτησόν με ὅ, τι ἀν θέλῃς, καὶ θέλω ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους καὶ νὰ
σοι δώσῃ. 23 Καὶ ὥμοσε πρὸς αὐτὴν ὅτι θέλω δώσωμεν εἰς αὐτούς νὰ φάγωσιν; 38 Ὁ δὲ λέγει
σοι δώσῃ ὅ, τι με ζητήσῃς, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς πρὸς αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; υπάγετε
βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξεληθούσα εἶπε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφού εἶδον, λέγουσι· Πέντε,
τὴν μητέρα αὐτῆς· Τι νὰ ζητήσω; Ἡ δὲ εἶπε καὶ δύο οὐσάρια. 39 Καὶ προσέταξεν αὐτούς
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 25 Καὶ νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου
ευθὺς εἰσελθούσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἀνά εκατὸν καὶ ἀνά πεντήκοντα. 41 Καὶ λαβὼν
ἐζήτησε λέγουσα· Θέλω νὰ μοι δώσῃς πάραυτα τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο οὐσάρια, ἀναβλέψας
ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. εἰς τὸν οὐρανὸν ἠυλόγησε καὶ κατέκοψε τοὺς
26 Καὶ ὁ βασιλεὺς, ἀν καὶ ἐλυπήθη πολὺ, διὰ ἄρτους καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ
τοὺς ὅρκους ὁμῶς καὶ τοὺς συγκαθημένους διὰ νὰ βάλωσιν ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ δύο
δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς. οὐσάρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας. 42 Καὶ ἔφαγον
27 Καὶ ευθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δῆμιον, πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. 43 Καὶ ἐσήκωσαν
προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπὸ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις
ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἀπὸ τῶν οὐσαρίων. 44 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες
28 καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι τοὺς ἄρτους ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον, καὶ τὸ Καὶ ευθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ νὰ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ προὔπαγωσιν
29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἐωσοῦ αὐτοῦ

απολύση τον όχλον· 46 και απολύσας αυτούς, υπήγεν εις το όρος να προσευχηθή. 47 Και ότε έγινεν εσπέρα, το πλοίον ήτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός μόνος επί της γης. 48 Και είδεν αυτούς βασανιζομένους εις το να κωπηλατώσι· διότι ήτο ο άνεμος εναντίος εις αυτούς· και περί την τετάρτην φυλακήν της νυκτός έρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης, και ήθελε να περάση αυτούς. 49 Οι δε ιδόντες αυτόν περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ότι είναι φάντασμα και ανέκραξαν· 50 διότι πάντες είδον αυτόν και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και λέγει προς αυτούς· Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. 51 Και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον, και έπαυσεν ο άνεμος· και εξεπλήττοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' υπερβολήν και εθαύμαζον. 52 Διότι δεν ενόησαν εκ των άρτων, επειδή η καρδιά αυτών ήτο πεπωρωμένη. 53 Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ και ελιμενίσθησαν. 54 Και ότε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες αυτόν, 55 έδραμον εις πάντα τα περίχωρα εκείνα και ήρχισαν να περιφέρωσιν επί των κραββάτων τους αρρώστους, όπου ήκουον ότι είναι εκεί. 56 Και όπου εισήρχετο εις κώμας ή πόλεις ή αγρούς, έθετον εις τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· 2 και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας άρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους, εμέμφθησαν αυτούς· 3 διότι οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνος τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων· 4 και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν· είναι και άλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ξεστών και σκευών χαλκίων και κλινών· 5 έπειτα ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς· Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας

ανίπτους τρώγουσι τον άρτον; 6 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· ότι καλώς προεφήτευσεν ο Ησαΐας περί υμών των υποκριτών, ως είναι γεγραμμένον· Ούτος ο λαός διά των χειλέων με τιμά, η δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. 7 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. 8 Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε. 9 Και έλεγε προς αυτούς· Καλώς αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάτтите την παράδοσίν σας. 10 Διότι ο Μωϋσής είπε· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. καί· Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται· 11 σεις όμως λέγετε· Εάν άνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Κορβάν, τουτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, 12 και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, 13 ακυρούντες τον λόγον του Θεού χάριν της παραδόσεώς σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. 14 Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον, έλεγε προς αυτούς· Ακούετέ μου πάντες και νοείτε. 15 Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον έξωθεν του ανθρώπου εις αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνη αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον. 16 Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 17 Και ότε εισήλθεν εις οίκον από του όχλου, ηρώτων αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. 18 Και λέγει προς αυτούς· Ούτω και σεις ασύνετοι είσθε; δεν καταλαμβάνετε ότι παν το έξωθεν εισερχόμενον εις τον άνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; 19 διότι δεν εισέρχεται εις την καρδιαν αυτού, αλλ' εις την κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφεδρώνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. 20 Έλεγε δε ότι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον άνθρωπον. 21 Διότι έσωθεν εκ της καρδιάς των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, 22 κλοπαί, πλεονεξία, πονηρία, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα

πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη· λέγει προς αυτούς· 2 Σπλαγχνίζομαι διά τον 23 πάντα ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται όχλον, ότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον και μολύνουσι τον άνθρωπον. 24 Και σηκωθείς μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· 3 και εάν εκείθεν υπήγεν εις τα μεθόρια Τύρου και απολύσω αυτούς νήσταις εις τους οίκους αυτών, Σιδώνας. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ήθελε θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ αυτών ήλθον μακρόθεν. 4 Και απεκρίθησαν προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθή να χορτάση τούτους από άρτων ήλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· 26 εδώ επί της ερημίας; 5 Και ηρώτησεν αυτούς· ήτο δε η γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος· Πόσους άρτους έχετε; Οι δε είπον· Επτά. 6 και παρεκάλει αυτόν να εκβάλη το δαιμόνιον Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επί εκ της θυγατρός αυτής. 27 Ο δε Ιησούς είπε προς της γής· και λαβών τους επτά άρτους, αφού αυτήν· Άφες πρώτον να χορτασθώσι τα τέκνα· ευχαρίστησεν, έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς διότι δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν του όχλου των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. 28 Η και έβαλον. 7 Είχον και ολίγα οψαράκια· και απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. 8 αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης Έφαγον δε και εχορτάστησαν, και εσήκωσαν τρώγουσιν από των ψιχίων των παιδίων. 29 περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. 9 Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον Έσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και ύπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός απέλυσεν αυτούς. 10 Και ευθύς εμβάς εις σου. 30 Και ότε υπήγεν εις τον οίκον αυτής, το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ήλθεν εύρεν ότι το δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα εις τα μέρη Δαλμανουθά. 11 Και εξήλθον οι κειμένην επί της κλίνης. 31 Και πάλιν εξελθών Φαρισαίοι και ήρχισαν να κάμνωσιν ερωτήσεις εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνας ήλθε προς προς αυτόν, και εζήτουν παρ' αυτού σημείον την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. 12 Τότε ορίων της Δεκαπόλεως. 32 Και φέρουσι προς αναστενάξας εκ καρδίας αυτού, λέγει· Διά αυτόν κωφόν μογιλάον και παρακαλούσιν τι η γενεά αύτη σημείον ζητεί; αληθώς σας αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. 33 Και λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου σημείον. 13 Και αφήσας αυτούς εισήλθε πάλιν έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. 14 και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 Ελησμόνησαν δε να λάβωσιν άρτους και δεν είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίω ειμή ένα άρτον. 15 Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, απεχέστε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. 16 Και διελογίζοντο προς αλλήλους, λέγοντες ότι άρτους δεν έχομεν. 17 Νοήσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. 18 Και διελογίζοντο προς αλλήλους, λέγοντες ότι άρτους δεν έχομεν. 19 οφθαλμούς έχοντες δεν διαλογίζεσθε ότι δεν έχετε άρτους; έτι δεν νοείτε ουδέ καταλαμβάνετε; έτι πεπωρωμένην έχετε την καρδίαν σας; 18 οφθαλμούς έχοντες δεν βλέπετε, και ώτα έχοντες δεν ακούετε; και δεν ενθυμείσθε; 19 ότε έκοψα τους πέντε άρτους εις τους πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν· δώδεκα. 20 Και ότε τους επτά εις

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο πάμπολυς όχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού

τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε είπον· Επτά. 21 Και έλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; 22 Και έρχεται εις Βηθσαιδάν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν και παρακαλούσιν αυτόν να εγγίση αυτόν. 23 Και πιάσας την χείρα του τυφλού, έφερεν αυτόν έξω της κώμης και πτύσας εις τα όμματα αυτού, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπη τι. 24 Και αναβλέψας έλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ό,τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. 25 Έπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επί τους οφθαλμούς αυτού και έκαμεν αυτόν να αναβλέψη, και αποκατεστάθη η όρασις αυτού, και είδε καθαρώς άπαντας. 26 Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού, λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθης μηδέ είπης τούτο εις τινά εν τη κώμη. 27 Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου· και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι; 28 Οι δε απεκρίθησαν· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, και άλλοι τον Ηλίαν, άλλοι δε ένα των προφητών. 29 Και αυτός λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός. 30 Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περί αυτού. 31 Και ήρχισε να διδάσκη αυτούς ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά, και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και μετά τρεις ημέρας να αναστηθή· 32 και ελάλει τον λόγον παρηρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν, ήρχισε να επιτιμά αυτόν. 33 Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τον Πέτρον λέγων· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 34 Και προσκαλέσας τον όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Όστις θέλει να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή. 35 Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος

θέλει σώσει αυτήν. 36 Επειδή τι θέλει ωφελήσει τον άνθρωπον, εάν κερδήση τον κόσμον όλον και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; 37 Η τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; 38 Διότι όστις αισχυνθή δι' εμέ και διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αισχυνθή δι' αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων.

9 Και έλεγε προς αυτούς· Αληθώς, σας λέγω ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδώσι την βασιλείαν του Θεού ελθούσαν μετά δυνάμεως. 2 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν μόνους· και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών· 3 και τα ιμάτια αυτού έγένιναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία λευκαντής επί της γης δεν δύναται να λευκάνη. 4 Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωϋσέως, και ήσαν συλλαλόντες μετά του Ιησού. 5 Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ήμεθα εδώ και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. 6 Διότι δεν ήξευρε τι να είπη· επειδή ήσαν πεφοβισμένοι. 7 Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και ήλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. 8 Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. 9 Ενώ δε κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθώσιν εις μηδένα όσα είδον, ειμή όταν ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. 10 Και εφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοίς, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να αναστηθή εκ νεκρών. 11 Και ηρώτων αυτόν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; 12 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθών πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γεγραμμένον περί του Υιού του ανθρώπου ότι πρέπει να πάθη πολλά και να εξουδενωθή· 13 σας λέγω όμως ότι και ο Ηλίας ήλθε, και

έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν, καθώς είναι και δεν ήθελε να μάθη τούτο ουδείς. **31** Διότι γεγραμμένον περί αυτού. **14** Και ότε ήλθε προς εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και έλεγε προς τους μαθητάς, είδε περί αυτούς όχλον πολύν και αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται εις χείρας ανθρώπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. **32** Εκείνοι όμως δεν ηνούν τον λόγον και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. **33** Και ήλθεν εις Καπερναούμ· και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε εισώπων· διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλύτερος. **35** Και καθήσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Όστις θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων έσχατος και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών παιδίον έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς· **37** Όστις δεχθή εν των τοιούτων παιδίων εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· και όστις δεχθή εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. **38** Απεκρίθη δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, είδομέν τινά εκβάλλοντα δαιμόνια εις το όνομά σου, όστις δεν ακολουθεί ημάς, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί ημάς. **39** Ο δε Ιησούς είπε· Μη εμποδίζετε αυτόν· διότι δεν είναι ουδείς όστις θέλει κάμει θαύμα εις το όνομά μου και θέλει δυνηθή ευθύς να με κακολογήσῃ. **40** Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **41** Διότι όστις σας ποτίσῃ ποτήριον ύδατος εις το όνομά μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. **42** Και όστις σκανδαλίσῃ ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίζῃ η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωήν κουλλός, παρά έχων τας δύο χείρας να απέλθῃς εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον, (Geenna g1067) **44** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίζῃ, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωήν χωλός, παρά έχων τους δύο πόδας να ριφῇς εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον,

(Geenna g1067) 46 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 47 Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζει, έκβαλε αυτόν· καλῆτερόν σοι εἶναι να εισέλθῃς μονόφθαλμος εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθῇς εἰς την γέενναν του πυρός, (Geenna g1067) 48 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 49 Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθῇ, και πάσα θυσία με ἄλας θέλει αλατισθῇ. 50 Καλόν το ἄλας· ἀλλ' εἴαν το ἄλας γείνῃ ἀνάλατον, με τι θέλετε ἀρτύσει αὐτό; ἔχετε ἄλας ἐν εαυτοῖς και εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Και σηκωθείς ἐκεῖθεν ἐρχεται εἰς τα ὅρια της Ἰουδαίας διὰ του πέραν του Ἰορδάνου, και συνέρχονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, και ὡς ἐσυνείθιζε, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 2 Και προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησαν αὐτόν ἀν συγχωρήται εἰς ἄνδρα να χωρισθῇ την γυναῖκα αὐτοῦ, πειράζοντες αὐτόν. 3 Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τι προσέταξεν εἰς ἐσάς ο Μωϋσής; 4 Οἱ δε εἶπον· Ὁ Μωϋσής συνεχώρησε να γράψῃ ἔγγραφον διαζυγίου και να χωρισθῇ αὐτήν. 5 Και ἀποκριθεὶς ο Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ την σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν εἰς ἐσάς την ἐντολήν ταύτην· 6 ἀπ' ἀρχῆς ὁμῶς της κτίσεως ἄρσεν και θήλυ ἐποίησεν αὐτούς ο Θεός· 7 ἕνεκεν τούτου θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τον πατέρα αὐτοῦ και την μητέρα, και θέλει προσκολληθῇ εἰς την γυναῖκα αὐτοῦ, 8 και θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε δεν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ· 9 ἐκεῖνο λοιπόν, το ὁποῖον ο Θεός συνέζευξεν, ἄνθρωπος ας μη χωρίζει. 10 Και ἐν τη οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ του αὐτοῦ, 11 και λέγει πρὸς αὐτούς· Ὅστις χωρισθῇ την γυναῖκα αὐτοῦ και νυμφευθῇ ἄλλην, πράττει μοιχεύειν εἰς αὐτήν· 12 και εἴαν γυνὴ χωρισθῇ τον ἄνδρα αὐτῆς και συζευχθῇ με ἄλλον, μοιχεύεται. 13 Και ἔφεραν πρὸς αὐτόν παιδία, διὰ να ἐγγίσῃ αὐτά· οἱ δε μαθηταὶ ἐπέπληττον τους φέροντας. 14 Ἰδὼν δε ο Ἰησοῦς ἠγανάκτησε και εἶπε πρὸς αὐτούς· Αφήσατε τα παιδία να ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, και μη ἐμποδίζετε αὐτά· διότι των τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία του Θεοῦ. 15 Ἀληθῶς σας λέγω,

Ὅστις δεν δεχθῇ την βασιλείαν του Θεοῦ ὡς παιδίον, δεν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν. 16 Και ἐναγκαλισθεὶς αὐτά, ἔθετε τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά και ἠυλόγει αὐτά. 17 Ἐνὼ δε ἐξήρχετο εἰς την ὁδόν, ἐδραμέ τις και γονυπετήσας ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τι να κάμω διὰ να κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον; (aīdōnios g166) 18 Και ο Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τι με λέγεις ἀγαθόν; Ουδεὶς ἀγαθὸς ἐμὴ εἰς, ο Θεός. 19 Τὰς ἐντολάς ἐξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψῃς, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη ἀποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. 20 Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. 21 Και ο Ἰησοῦς ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, ἠγάπησεν αὐτόν και εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν σοι λείπει· ὑπάγε, πώλησον ὅσα ἔχεις και δος εἰς τοὺς πτωχοὺς, και θέλεις ἔχει θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, και ἐλθέ, ἀκολουθεῖ μοι, σηκώσας τον σταυρόν. 22 Ἐκεῖνος ὁμῶς σκυθρωπάσας διὰ τον λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά. 23 Και περιβλέψας ο Ἰησοῦς, λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα. 24 Οἱ δε μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Και ο Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι να εἰσέλθωσιν εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὸ θάρος αὐτῶν εἰς τὰ χρήματα. 25 Εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος να περάσῃ διὰ της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εἰσέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ. 26 Ἐκεῖνοι δε σφόδρα ἐξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς εαυτούς· Καὶ τις δύναται να σωθῇ; 27 Ἐμβλέψας δε εἰς αὐτούς ο Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ· διότι τὰ πάντα εἶναι δυνατόα παρὰ τῷ Θεῷ. 28 Και ἤρχισεν ο Πέτρος να λέγῃ πρὸς αὐτόν· Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα και σε ἠκολουθήσαμεν. 29 Ἀποκριθεὶς δε ο Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀληθῶς σας λέγω, δεν εἶναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφήσας οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφάς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ και του ευαγγελίου, 30 δεν θέλει λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ,

οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐσχατοὶ και οἱ ἐσχατοὶ πρώτοι. **32** Ἦσαν δὲ ἐν τῇ οδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· και ὁ Ἰησοῦς προεπορεύετο αὐτῶν, και ἐθαύμαζον και ἀκολουθοῦντες ἐφοβούντο. Και παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν, **33** ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα και ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆναι τοὺς ἀρχιερεῖς και εἰς τοὺς γραμματεῖς, και θέλουσι καταδικάσει αὐτόν εἰς θάνατον και θέλουσι παραδῶσαι αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, **34** και θέλουσιν ἐμπαίξει αὐτόν και μαστιγῶσαι αὐτόν και θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτόν και θανατώσει αὐτόν, και τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθαι. **35** Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν ὁ Ἰάκωβος και Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς ὅ, τι ζητήσωμεν. **36** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τι θέλετε νὰ κάμω εἰς ἐσάς; **37** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δος εἰς ἡμᾶς νὰ καθήσωμεν εἰς ἐκ δεξιῶν σου και εἰς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ δόξῃ σου. **38** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Δὲν ἐξεύρετε τι ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πῖντε τὸ ποτῆριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, και νὰ βαπτισθῇτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; **39** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· τὸ μὲν ποτῆριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίνει, και τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ. **40** τὸ νὰ καθήσητε ὁμως ἐκ δεξιῶν μου και ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένοι. **41** Και ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ Ἰακώβου και Ἰωάννου. **42** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς, λέγει πρὸς αὐτοὺς· Εξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ και οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά· **43** οὕτως ὁμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν μῖνι, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν μῖνι, θέλει εἶσθαι ὑπηρετῆς ὑμῶν, **44** και ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνη πρῶτος, θέλει εἶσθαι δούλος πάντων· **45** διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ

υπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ και νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **46** Και ἔρχονται εἰς Ἱερὶχώ. Και ἐνῶ ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἱερὶχώ αὐτός και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ και ὁχλὸς ἱκανός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν οδὸν ζητῶν. **47** Και ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρχισε νὰ κράζῃ και νὰ λέγῃ· Υἱέ τοῦ Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Και ἐπέπληττον αὐτόν πολλοὶ διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλῶ μάλλον ἐκράζεν· Υἱέ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. **49** Και σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε νὰ κραχθῇ· και κρίζουσι τὸν τυφλόν, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε κρίζει. **50** Και ἐκεῖνος ἀπορρίψας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη και ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **51** Και ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Τι θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Και ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ραββουνί, νὰ ἀναβλέψω. **52** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. Και εὐθὺς ἀνέβλεψε και ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ οδῷ.

11 Και ὅτε πλησιάζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς Βηθφαγὴν και Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **2** και λέγει πρὸς αὐτοὺς· Υπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, και εὐθὺς εἰσερχόμενοι εἰς αὐτήν θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ οὐοῦ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **3** Και εἰάν τις εἴπῃ πρὸς ἐσάς· Διὰ τι κάμνετε τοῦτο; εἶπατε ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, και εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτό ἐδῶ. **4** Και ὑπήγον και εὗρον τὸ πωλᾶριον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἐξῶ ἐπὶ τῆς διόδου, και λύουσιν αὐτό. **5** Και τινὲς τῶν ἐκεῖ ἱσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς· Τι κάμνετε λύοντες τὸ πωλᾶριον; **6** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς, και ἀφῆκαν αὐτοὺς. **7** Και ἔφεραν τὸ πωλᾶριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν και ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, και ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ. **8** Πολλοὶ δὲ ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν οδόν, ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων και ἔστρωνον εἰς τὴν οδόν. **9** Και οἱ προπορευόμενοι και οἱ ἀκολουθοῦντες ἐκράζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη

βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών
Δαβίδ· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **11** Και εισήλθεν
ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και
αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ήτο ήδη
προς εσπέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν μετά των
δώδεκα. **12** Και τη επαύριον, αφού εξήλθον από
Βηθανίας, επείνασε· **13** και ιδών μακρόθεν συκήν
έχουσαν φύλλα, ήλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτή·
και ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμή φύλλα·
διότι δεν ήτο καιρός σύκων. **14** Και αποκριθείς
ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Μηδέεις πλέον εις
τον αιώνα να μη φάγη καρπόν από σου. Και
ήκουον τούτο οι μαθηταί αυτού. **(αϊθν g165)** **15**
Και έρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών
ο Ιησούς εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη
τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ,
και τας τραπέζας των αργυραμοιβών και τα
καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς
ανέτρεψε, **16** και δεν άφινε να περάση τις σκεύος
διά του ιερού, **17** και edίδασκε, λέγων προς
αυτούς· Δεν είναι γεγραμμένον, ότι Ο οίκός
μου θέλει ονομάζεσθαι οίκος προσευχής διά
πάντα τα έθνη; σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον
ληστών. **18** Και ήκουσαν οι γραμματείς και
οι αρχιερείς και εξήτουν πως να απολέσωσιν
αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας ο
όχλος εξεπλήττετο εις την διδαχήν αυτού. **19** Και
ότε έγινεν εσπέρα, εξήρχετο έξω της πόλεως.
20 Και το πρωί διαβαίνοντες είδον την συκήν
εξηραμμένην εκ ριζών. **21** Και ενθυμηθείς ο
Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Ραββί, ιδε, η συκή,
την οποίαν κατηράσθης, εξηράνθη. **22** Και
αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Έχετε
πίστιν Θεού. **23** Διότι αληθώς σας λέγω ότι
όστις είπη προς το όρος τούτο, Σηκώθητε και
ρίφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάση εν
τη καρδιά αυτού, αλλά πιστεύση ότι εκείνα
τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις
αυτόν ό, τι εάν είπη. **24** Διά τούτο σας λέγω,
Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι
λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. **25** Και όταν
ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ
τι κατά τινός, διά να συγχωρήση εις εσάς και ο
Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά
σας. **26** Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο

Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει
τα αμαρτήματά σας. **27** Και έρχονται πάλιν
εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω
ιερώ, έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι
γραμματείς και οι πρεσβύτεροι **28** και λέγουσι
προς αυτόν· Εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα;
και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην, διά να
πράττης ταύτα; **29** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε
προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσκει και εγώ ένα
λόγον, και αποκριθήτέ μοι, και θέλω σας ειπεί
εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. **30** Το βάπτισμα
του Ιωάννου εξ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων;
αποκριθήτέ μοι. **31** Και διελογίζοντο καθ'
εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού,
θέλει ειπεί· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις
αυτόν; **32** Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων;
εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχαν τον
Ιωάννην ότι ήτο τώντι προφήτης. **33** Και
αποκριθέντες λέγουσι προς τον Ιησούν· Δεν
εξεύρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς
αυτούς· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία
εξουσία πράττω ταύτα.

12 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς διά
παραβολών· Άνθρωπος τις εφύτευσεν
αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν
και έσκαψεν υπολήνιον και ωκοδόμησε
πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς
και απεδήμησε. **2** Και εν τω καιρώ των
καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον,
διά να λάβη παρά των γεωργών από του
καρπού του αμπελώνος. **3** Εκείνοι δε πιάσαντες
αυτόν έδειραν και απέπεμψαν κενόν. **4** Και
πάλιν απέστειλε προς αυτούς άλλον δούλον·
και εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την
κεφαλήν αυτού και απέπεμψαν ητιμωμένον.
5 Και πάλιν απέστειλεν άλλον· και εκείνον
εφόνευσαν, και πολλούς άλλους, τους μεν
έδειραν, τους δε εφόνευσαν. **6** Έτι λοιπόν
έχων ένα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε
και αυτόν προς αυτούς έσχατον, λέγων ότι
θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **7** Εκείνοι δε
οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ότι ούτος
είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν
αυτόν, και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. **8**
Και πιάσαντες αυτόν εφόνευσαν και έρριψαν

έξω του αμπελώνος. 9 Τι λοιπόν θέλει κάμει ο κύριος του αμπελώνος; Θέλει ελθεί και απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. 10 Ουδέ την γραφήν ταύτην δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγινε κεφαλή γωνίας. 11 παρά Κυρίου έγινεν αυτή και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. 12 Και εξήτουν να πιάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν τον όχλον· επειδή ενόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. 13 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς διά να παγιδέωσιν αυτόν εις λόγον. 14 Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχί; να δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; 15 Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διά να ίδω. 16 Και εκείνοι έφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; οι δε είπον προς αυτόν· Του Καίσαρος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. 18 Και έρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· 19 Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγγραφεν ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και αφήση γυναίκα και τέκνα δεν αφήση, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 20 Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος έλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· 21 και έλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως. 22 Και έλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. 23 Εν τη αναστάσει λοιπόν, όταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. 24

Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού; 25 Διότι όταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως άγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. 26 Περί δε των νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλω του Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; 27 Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. 28 Και προσελθών συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασών; 29 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος· 30 και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή. 31 Και δευτέρα ομοία, αύτη· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων άλλη εντολή δεν είναι. 32 Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς· Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού· 33 και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. 34 Και ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα να ερωτήση αυτόν. 35 Και αποκριθείς ο Ιησούς, έλεγε διδάσκων εν τω ιερώ· Πως λέγουσιν οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; 36 Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. 37 Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολύς όχλος ήκουεν αυτόν

ευχαρίστως. **38** Και ἔλεγε προς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι να περιπατῶσιν ἐστολισμένοι και ἀγαπῶσι τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς **39** και πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς και τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δαίπνοις. **40** Οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, και τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακράς προσευχάς· οὗτοί θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **41** Και καθίσας ὁ Ἰησοὺς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, θεώρει πὺς ὁ ὄχλος ἔβαλλε χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Και πολλοὶ πλοῦσιοι ἔβαλλον πολλὰ. **42** και ἐλθούσα μία χήρα πτωχή ἔβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ἓνα κοδράντην. **43** Και προσκαλέσας τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει προς αὐτούς· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχή ἔβαλε περισσότερον πάντων, ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. **44** διότι πάντες ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς αὐτοὺς ἔβαλον· αὕτη ὁμως ἐκ τοῦ υστερήματος αὐτῆς ἔβαλε πάντα ὅσα εἶχεν, ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

13 Και ἐνὶ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει προς αὐτόν εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε οἱποῖοι λίθοι και οἱποῖαι οἰκοδομαί. **2** Και ὁ Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτόν· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; δὲν θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις να μὴ κατακρημνισθῇ. **3** Και ἐνὶ ἐκάθητο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἡρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος και Ἰάκωβος και Ἰωάννης και Ἀνδρέας. **4** Εἰπέ προς ἡμᾶς πότε θέλουσι γέινει ταῦτα, και τι τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθῶσιν; **5** Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς προς αὐτούς, ἤρχισε να λέγῃ· Βλέπετε μὴ σας πλανήσῃ τις. **6** Διότι πολλοὶ θέλουσιν ελθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμαι, και πολλοὺς θέλουσι πλανήσῃ. **7** Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους και φήμας πολέμων, μὴ ταράττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταῦτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐτι τὸ τέλος. **8** Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος και βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, και θέλουσι γέινει σεισμοὶ κατὰ τόπους και θέλουσι γέινει πείναι και ταραχαί. Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὠδίνων. **9** Σεις δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Διότι θέλουσι

σας παραδώσει εἰς συνέδρια, και εἰς συναγωγὰς θέλετε δαρθῇ, και ἐνώπιον ἡγεμόνων και βασιλέων θέλετε σταθῇ ἔνεκεν ἐμοῦ προς μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. **10** και πρέπει πρῶτον να κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη. **11** Ὅταν δὲ σας φέρωσι διὰ να σας παραδώσωσι, μὴ προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, ἀλλ' ὅ, τι δοθῇ εἰς ἐσάς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν εἰσθε σεις οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. **12** Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφός ἀδελφόν εἰς θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν ἐπαναστῇ τέκνα ἐπὶ γονεῖς και θέλουσι θανατώσει αὐτούς. **13** Και θέλετε εἰσθα μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ υπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ. **14** Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἱστάμενον ὅπου δὲν πρέπει – ὁ ἀναγινώσκων ας ἐννοή– τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ας φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη. **15** και ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος ας μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδ' ας εἰσέλθῃ διὰ να λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **16** και ὅστις εἶναι εἰς τὸν ἀγρόν, ας μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ να λάβῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. **17** Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας και τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **18** Προσεύχεσθε δὲ διὰ να μὴ γείνη ἡ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι. **19** Διότι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θέλουσιν εἰσθα θλίψις τοιαύτη, ὅποια δὲν ἐγένειν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νυν, οὐδέ θέλει γέινει. **20** Και εἰάν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε συντέμει τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, δὲν ἤθελε σωθῇ οὐδεμία σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, συντέμε τὰς ἡμέρας. **21** Και τότε εἰάν τις εἴπῃ προς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστὸς, ἢ, Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφῆται και θέλουσι δείξει σημεῖα και τέρατα, διὰ να ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατόν, και τοὺς ἐκλεκτοὺς. **23** Σεις ὁμως προσέχετε· ἰδοὺ, σας προεῖπον πάντα. **24** Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ και ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς **25** και οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πίπτει και αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσι σαλευθῇ. **26** Και τότε

θέλουσιν ιδεῖ τον Υἱόν του ανθρώπου ερχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ τότε θέλει αποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνη ἡδὴ ἀπαλός καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος. 29 οὕτω καὶ σεις, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τὰς θύρας. 30 Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι δὲν θέλει παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ γείνωσι πάντα ταῦτα. 31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ. 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱός, ἐμὴ ὁ Πατήρ. 33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρὸς. 34 Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς ἕκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῇ. 35 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τὴν ἐσπέραν ἢ τὸ μεσονύκτιον ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ ἢ τὸ πρωῒ· 36 μήποτε ἐλθὼν ἐξαίφνης, σας εὕρῃ κοιμωμένους. 37 Καὶ ὅσα λέγω πρὸς εἰς πρὸς πάντας λέγω· Ἀγρυπνεῖτε.

14 Μετὰ δὲ δύο ἡμέρας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν με δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν. 2 Ἐλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ εορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπρού, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου καθαρὰς πολυτίμου, καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 4 Ἦσαν δὲ τινὲς ἀγανακτοῦντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· Διὰ τί ἐγένεεν ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου; 5 διότι ἡδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ ὠργίζοντο καθ' αὐτῆς. 6 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε αὐτήν· διὰ

τι ἐνοχλεῖτε αὐτήν; καλὸν ἔργον ἐπραξεν εἰς ἐμέ. 7 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ ευεργετήσητε αὐτούς· ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε. 8 Ὅ, τι ἡδύνατο αὕτη ἐπραξε· προέλαβε νὰ ἀλείψῃ με μύρον τὸ σῶμα μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν. 9 Ἀληθῶς σας λέγω, Ὅπου ἀν κήρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπραξεν αὕτη θέλει λαληθῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 Τότε ὁ Ἰουδᾶς ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ὑπήγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. 11 Εκείνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζήτην πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ἐν ευκαιρίᾳ. 12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε ἐθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Που θέλεις νὰ υπάγωμεν καὶ νὰ ἐτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα; 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σας ἀπαντήσῃ ἄνθρωπος βασιτάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτόν, 14 καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἰπάτε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· Που εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; 15 Καὶ αὐτὸς θέλει σας δεῖξαι ἀνώγειον μέγα εστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς. 16 Καὶ ἐξήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 17 Καὶ ὅτε ἐγένεεν ἐσπέρα, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα· 18 καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν θέλει με παραδώσει, ὅστις τρώγει μετ' ἐμοῦ. 19 Οἱ δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτόν εἰς ἕκαστος· Μήπως ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήπως ἐγώ; 20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτων μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον τὴν χεῖρα. 21 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου υπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἀν δὲν ἠθέλε γεννηθῇ. 22 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς

άρτον ευλογήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς και είπε· λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου. **23** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και έδωκεν εις αυτούς, και έπιον εξ αυτού πάντες. **24** Και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το περί πολλών εκχυνόμενον. **25** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλω πίνει πλέον εκ του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον εν τη βασιλεία του Θεού. **26** Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των ελαιών, **27** Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα· **28** αφού όμως αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. **29** Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν· Και εάν πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. **30** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, τρίς θέλεις με απαρνηθή. **31** Ο δε έτι μάλλον έλεγεν· Εάν γείνη χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ωσαύτως δε και πάντες έλεγον. **32** Και έρχονται εις χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Καθήσате εδώ, εωσού προσευχηθώ. **33** και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ήρχισε να εκθαμβήται και να αδημονή. **34** Και λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε. **35** Και προχωρήσας ολίγον, έπεσεν επί της γης και προσηύχετο να παρέλθη αν ήναι δυνατόν απ' αυτού η ώρα εκείνη, **36** και έλεγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σέ· απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. **37** Και έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης μίαν ώρα να αγρυπνήσης; **38** αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν· το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρκς ασθενής. **39** Και πάλιν υπήγε και προσηυχήθη, ειπών τον αυτόν λόγον. **40** Και επιστρέψας εύρεν αυτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς αυτόν. **41** Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί· ήλθεν η ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υιός του άνθρωπου εις τας χείρας των αμαρτωλών. **42** Εγέρθητε, υπάγωμεν· ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. **43** Και ευθύς, ενώ ελάλει έτι, έρχεται ο Ιούδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ' αυτού όχλος πολός μετά μαχαιρών και ξύλων, παρά των αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων. **44** Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς σημείον, λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτός είναι· πιάσατε αυτόν και φέρετε ασφαλώς. **45** Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησιάσας εις αυτόν λέγει· Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. **46** Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και επιάσαν αυτόν. **47** Εις δε τις των παρεστώτων σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψε το ωτίον αυτού. **48** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; **49** καθ' ημέραν ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με επιάσατε, πλην τούτο έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί. **50** Και αφήσαντες αυτόν πάντες έφυγον. **51** Και εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού· και πιάνουσιν αυτόν οι νεανίσκοι. **52** Ο δε αφήσας την σινδόνα, έφυγεν απ' αυτών γυμνός. **53** Και έφεραν τον Ιησούν προς τον αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. **54** Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν έως ένδον της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθητο μετά των υπηρετών και εθερμαίνετο εις το πυρ. **55** Οι δε αρχιερείς και όλον το συνέδριον εξήτουν κατά του Ιησού μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν εύρισκον. **56** Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, αλλ' αι μαρτυρίαι δεν ήσαν σύμφωνοι. **57** Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες **58** ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον

τον χειροποιήτον και διά τριών ημερών άλλον χειροποιήτον θέλω οικοδομήσει. **59** Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **60** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **61** Ο δε εσιώπα και δεν απεκρίθη ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **62** Ο δε Ιησούς είπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει· Τι χρεϊάν έχομεν πλέον μαρτύρων; **64** ηκούσατε την βλασφημίαν· τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. **65** Και ήρχισάν τινές να εμπτύωσιν εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπηρέται έτυπτον αυτόν με ραπίσματα. **66** Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή κάτω, έρχεται μία των θεραπεινίδων του αρχιερέως, **67** και ότε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις αυτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξεύρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν έξω εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπεινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνεϊτο. Και μετ' ολίγον πάλιν οι παρεστώτες έλεγον προς τον Πέτρον· Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι και η λαλιά σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε να αναθεματίζει και να ομνύη ότι δεν εξεύρω τον άνθρωπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωί συνεβουλεύθησαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν έφεραν και παρέδωκαν εις

τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγορούν αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ιδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς έτι δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυεν εις αυτούς ένα δέσμιον, όντινα εξήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει έπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητή να κάμη καθώς πάντοτε έκαμνεν εις αυτούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ήξευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς όμως διήγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύση εις αυτούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο Πιλάτος αποκριθείς πάλιν, είπε προς αυτούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος έλεγε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν; οι δε περισσότερον έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστίγωσεν αυτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται έφεραν αυτόν ένδον της αυλής, το οποίον είναι το πραιτώριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **17** και ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον στέφανον, βάλλουσι περι την κεφαλήν αυτού, **18** και ήρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεϋ των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυν εις αυτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού και έφεραν αυτόν έξω, διά να σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγγαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηναίον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **22**

Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κρανίου τόπος. 23 Και έδιδον εις αυτόν να πίνη οίνον μεμιγμένον με σμύρναν· αλλ' εκείνος δεν έλαβε. 24 Και αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντο τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι έκάστος να λάβη. 25 Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αυτόν. 26 Και η επιγραφή της κατηγορίας αυτού ήτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων. 27 Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστές, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερών αυτού. 28 Και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. 29 Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, 30 σώσον σεαυτόν και κατάβα από του σταυρού. 31 Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαιζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγον· Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση. 32 Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ας καταβή τώρα από του σταυρού, διά να ιδώμεν και πιστευσώμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνείδιζον αυτόν. 33 Ότε δε ήλθεν η έκτη ώρα, σκότος έγεινεν εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης· 34 και την ώραν την εννάτην εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωϊ, Ελωϊ, λαμά σαβαχθανί; το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; 35 Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, έλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. 36 Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από όξους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ιδώμεν αν έρχηται ο Ηλίας να καταβιβάση αυτόν. 37 Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν μεγάλην, εξέπνευσε. 38 Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω. 39 Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι ούτω κράζας εξέπνευσεν, είπεν· Αληθώς ο άνθρωπος ούτος ήτο Υιός Θεού. 40 Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, 41 αίτινες και ότε ήτο εν τη Γαλιλαία ηκολούθουν αυτόν και

υπηρέτουν αυτόν, και άλλαι πολλαί, αίτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. 42 Και ότε έγεινεν ήδη εσπέρα, διότι ήτο παρασκευή, τουτέστι προσάββατον, 43 ήλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, έντιμος βουλευτής, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εξήτησε το σώμα του Ιησού. 44 Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ήδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· 45 και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. 46 Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, ετύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείω, το οποίον ήτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. 47 Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή έβλεπον που τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να έλθωσι και αλειψώσιν αυτόν. 2 Και πολλά πρωϊ της πρώτης ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. 3 Και έλεγον προς εαυτάς· Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; 4 Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο λίθος ήτο αποκεκλισμένος· διότι ήτο μέγας σφόδρα. 5 Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθημένον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. 6 Ο δε λέγει προς αυτάς· Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανέστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν. 7 Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. 8 Και εξελθούσαι ταχέως, έφυγον από του μνημείου· είχε δε αυτάς τρόμος και έκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού δε ανέστη το πρωϊ της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχαν εκβάλει επτά δαιμόνια. 10 Εκείνη υπήγε

και απήγγειλε προς εκείνους, οτινες είχαν σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν είστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εμφανερώθη εν άλλη μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και εμπορεύοντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς· αλλ' ουδέ εις εκείνους είστευσαν. **14** Ύστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν είστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. **16** Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· **18** όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εις ημάς πραγμάτων, **2** καθώς παρέδωσαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη και εις εμέ εύλογον, όστις διηρεύνησα πάντα εξ αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν επί των ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερέυς τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά, και η γυνή αυτού ήτο εκ των θυγατέρων του Ααρών, και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ήσαν δε αμφοτέροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαιώμασι του Κυρίου άμειπτοι. **7** Και δεν είχαν τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ήτο στείρα, και αμφοτέροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτών. **8** Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, **9** κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου. **10** και παν το πλήθος του λαού προσήυχετο έξω εν τη ώρα του θυμιάματος. **11** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιών του θυσιαστηρίου του θυμιάματος **12** και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. **14** και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. **15** Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίνει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **17** Και αυτός θέλει ελθεί προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας καρδίας των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις

την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και είπεν ο Ζαχαρίας προς τον άγγελον· Πως θέλω γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρων, και η γυνή μου προβεβηκυία εις την ηλικίαν αυτής. **19** Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν είστευσας εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαριάν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22** Ότε δε εξήλθε, δεν ήδύνατο να λαλήση προς αυτούς· και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν τω ναώ· και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. **23** Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και έκρυπτεν εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα **25** ότι ούτως έκαμεν εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέση το όνειδός μου μεταξύ των ανθρώπων. **26** Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηρραβωνισμένην με άνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. **28** Και εισελθών ο άγγελος προς αυτήν, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα διεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποιός τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο άγγελος προς αυτήν· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησουν. **32** Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν

θέλει εἶσθαι τέλος. (αἰθῆ g165) 34 Εἶπε δε ἡ Μαριάμ ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 55 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραάμ καὶ ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω; 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς αὐτὴν· Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σε, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σου ἅγιον θέλει ὀνομασθῆναι Υἱὸς Θεοῦ. 36 καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱόν· εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς, καὶ οὗτος εἶναι μὴν ἔκτος εἰς αὐτὴν τὴν καλουμένην στείραν· 37 διότι οὐδὲν πρᾶγμα θέλει εἶσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ. 38 Εἶπε δε ἡ Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· γένοιτο εἰς ἐμέ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. 39 Σηκωθεῖσα δὲ ἡ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὑπῆγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσθη τὴν Ἐλισάβετ. 41 Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ 42 καὶ ἀνεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. 43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, νῦν ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; 44 Διότι ἰδοὺ, καθὼς ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, διότι θέλει γίνει ἐκπλήρωσις τῶν λαληθέντων πρὸς αὐτὴν παρὰ Κυρίου. 46 Καὶ εἶπεν ἡ Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον 47 καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεόν· τὸν Σωτήρά μου, 48 διότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσι με μακαρίζει πᾶσαι αἱ γενεαί· 49 διότι ἔκαμιν εἰς ἐμέ μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάς γενεῶν ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. 51 Ἐνήργησε κραταιῶς διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διεσκόρπισε τοὺς υπερηφάνους κατὰ τὰ διανοήματα τῆς καρδίας αὐτῶν. 52 Ἐκρήμινε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, 53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 54 Ἐβοήθησεν Ἰσραὴλ τὸν δούλον αὐτοῦ, ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσας ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 55 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραάμ καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 56 Ἐμείνει δὲ ἡ Μαριάμ μετ' αὐτῆς ὡς τρεῖς μῆνας καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Εἰς δὲ τὴν Ἐλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ γεννήσῃ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεὶς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν, καὶ συνέχαιρον αὐτήν. 59 Καὶ ἐν τῇ ὀγδῇ ἡμέρᾳ, ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῆναι. 61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις καλεῖται μετὰ τὸ ὄνομα τοῦτο. 62 Ἡρώτων δὲ διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ τί ὄνομα ἦθελε νὰ δοθῇ εἰς αὐτό. 63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 Ἡνοίχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ πάραυτα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. 65 Καὶ ἐπεσε φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονας αὐτῶν, καὶ καθ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ πρᾶγματα ταῦτα, 66 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔβαλον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ προεφάρτευσεν, λέγων· 68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ, 69 καὶ ἀνήγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (αἰθῆ g165) 71 σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην αὐτοῦ, 73 τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς 74 νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ νὰ λατρεύωμεν αὐτόν ἀφόβως 75 ἐν

τας ημέρας της ζωής ημών. **76** Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορευθῇ προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού, **77** εις το να δώσης γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των αμαριών αυτών **78** διά σπλάγχνα ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους, **79** διά να φωτίση τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνῃ τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης. **80** Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεῦμα, και ἦτο εν ταις ερήμοις ἕως της ημέρας καθ' ἣν ἐμελλε να αναδειχθῇ προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις ἐξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφῇ πάσα ἡ οἰκουμένη. **2** Αὕτη ἡ απογραφή ἐγένετο πρώτη, ὅτε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρήνιος. **3** Και ἤρχοντο πάντες να απογράφωνται, ἕκαστος εις την εαυτοῦ πόλιν. **4** Ἀνέβη δε και Ἰωσήφ ἀπὸ της Γαλιλαίας ἐκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἐκ του οἴκου και της πατριάς του Δαβίδ, **5** διά να απογραφῇ μετὰ της Μαρίας της ἡραβωνισμένης με αὐτόν εις γυναῖκα, ἣτις ἦτο ἐγκυος. **6** Και ἐνὼ ἦσαν ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι του να γεννήσῃ· **7** και ἐγέννησε τον υἱόν αὐτῆς τον πρωτότοκον, και ἐσπαργάνωσεν αὐτόν και κατέκλινεν αὐτόν ἐν τη φάτνῃ, διότι δεν ἦτο τόπος δι' αὐτοῦς ἐν τῷ καταλύματι. **8** Και ποιμένες ἦσαν κατὰ το αὐτὸ μέρος διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἀγροῖς και φυλάττοντες φυλακὰς της νυκτός ἐπὶ το ποῖμνιον αὐτῶν. **9** Και ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου ἐξαίφνης ἐφάνη εις αὐτούς, και δόξα Κυρίου ἔλαμψε περὶ αὐτούς, και ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** Και εἶπε προς αὐτούς ὁ ἄγγελος· Μη φοβείσθε· διότι ἰδοῦ, εὐαγγελίζομαι εις εσὰς χαρὰν μεγάλην, ἣτις θέλει εἶσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σήμερον ἐγεννήθη εις εσὰς ἐν πόλει Δαβὶδ σωτὴρ, ὅστις εἶναι Χριστὸς Κύριος. **12** Και τοῦτο θέλει εἶσθαι το σημεῖον εις εσὰς· θέλετε ευρεῖ βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τη φάτνῃ. **13** Και ἐξαίφνης μετὰ του ἀγγέλου ἐφάνη πλήθος στρατιάς οὐρανίου ὑμνούντων

τον Θεόν και λεγόντων· **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις ευδοκία. **15** Και καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπ' αὐτῶν εις τον οὐρανόν, οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον προς ἀλλήλους· Ἀς υπάγωμεν λοιπόν ἕως Βηθλεέμ και ἀς ἰδωμεν το πρᾶγμα τοῦτο το γεγονός, το ὁποῖον ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν εις ἡμᾶς. **16** Και ἦλθον μετὰ σπουδῆς και εὗρον την τε Μαρίαν και τον Ἰωσήφ και το βρέφος κείμενον ἐν τη φάτνῃ. **17** Και ἰδόντες, διεκήρυξαν τον λόγον τον λαληθέντα προς αὐτούς περὶ του παιδίου τούτου· **18** και πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ των λαληθέντων ὑπὸ των ποιμένων προς αὐτούς. **19** Ἡ δε Μαρία ἐφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζομένη περὶ αὐτῶν ἐν τη καρδίᾳ αὐτῆς. **20** Και ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες και ὑμνούντες τον Θεόν διά πάντα ὅσα ἤκουσαν και εἶδον, καθὼς ἐλαλήθησαν προς αὐτούς. **21** Και ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ οκτὼ ἡμέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, ἐκλήθη το ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, το ὀνομασθέν ὑπὸ του ἀγγέλου πρὶν συλληφθῇ ἐν τη κοιλίᾳ. **22** Και ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι του καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τον νόμον του Μωϋσέως, ἀνεβίβασαν αὐτόν εις Ἱερουσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, **23** καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ του Κυρίου, ὅτι παν ἀρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθῇ ἅγιον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατὰ το εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. **25** Και ἰδοῦ, ἦτο ἄνθρωπός τις ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Συμεών, και ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος και εὐλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραὴλ, και Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπ' αὐτόν· **26** και ἦτο εις αὐτόν ἀποκεκαλυμμένον ὑπὸ του Πνεύματος του Ἁγίου ὅτι δεν θέλει ἰδεῖ θάνατον, πρὶν ἰδῇ τον Χριστόν του Κυρίου. **27** Και ἦλθε διά του Πνεύματος εις το ἱερόν· και ὅτε οἱ γονεῖς εἰσέφεραν το παιδίον Ἰησοῦν διά να κάμωσι περὶ αὐτοῦ κατὰ την συνήθειαν του νόμου, **28** αὐτὸς ἐδέχθη αὐτό εις τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ και εὐλόγησε τον Θεόν και εἶπε· **29** Νυν ἀπολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατὰ το ρῆμα σου, ἐν εἰρήνῃ· **30** διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου το σωτήριόν σου,

31 το οποίον ητοιμάσας ενώπιον πάντων των λαών, 32 φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. 33 Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον διά τα λεγόμενα περί αυτού. 34 Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, και είπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού· Ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. 35 Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να ανακαλυφθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών. 36 Και υπήρχε τις Άννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, εκ της φυλής Ασήρ· αυτή ήτο πολύ προβεβηκυία εις ηλικίαν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη από της παρθενίας αυτής, 37 και αυτή ήτο χήρα ως ετών ογδοήκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς· 38 και αυτή φθάσασα εν αυτή τη ώρα, εδοξολογει τον Κύριον και ελάλει περί αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ. 39 Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. 40 Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό. 41 Επορεύοντο δε οι γονείς αυτού κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα. 42 Και ότε έγένειεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις Ιεροσόλυμα κατά το έθος της εορτής 43 και ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεφον, το παιδίον ο Ιησούς έμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού. 44 Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο εν τη συνοδία, ήλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. 45 Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν. 46 Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθημένον εν μέσω των διδασκάλων και ακούοντα αυτόν και ερωτώντα αυτούς. 47 Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού. 48 Και ιδόντες αυτόν εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι έπραξας

εις ημάς ούτως; Ιδού, ο πατήρ σου και εγώ καταλυπούμενοι σε εξητούμεν. 49 Και είπε προς αυτούς· Διά τι με εξητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου; 50 Και αυτοί δεν ενόησαν τον λόγον, τον οποίον ελάλησε προς αυτούς. 51 Και κατέβη μετ' αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδιά αυτής. 52 Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.

3 Εν δε τω δεκάτω πέμπτω έτει της ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ότε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε της Ιουδαίας, και τετράρχης της Γαλιλαίας ήτο ο Ηρώδης, Φίλιππος δε ο αδελφός αυτού τετράρχης της Ιτουραίας και της Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Λυσανίας τετράρχης της Αβιλινης, 2 επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγεινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμω, 3 και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών, 4 ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. 5 πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, 6 και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. 7 Έλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά να βαπτισθώσιν υπ' αυτού· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, και μη αρχίσητε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. 9 Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 10 Και ηρώτων αυτόν οι όχλοι, λέγοντες· Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; 11 Αποκριθείς δε λέγει προς αυτούς· Ο έχων δύο χιτώνας ας μεταδώση εις τον μη έχοντα, και ο έχων τροφάς ας κάμη ομοίως. 12

ἦλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ο δε είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν περισσότερον παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν και στρατιωτικοί, λέγοντες· Και ημεῖς τι θέλομεν κάμει; Και είπε προς αυτούς· Μη βιάσθετε μηδένα μηδέ συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσιά σας. **15** Ενώ δε επρόσμενεν ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν ταις καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ὕδατι· έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **17** Του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. **18** Και άλλα πολλά προτρέπων ευηγγελίζετο τον λαόν. **19** Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλίππου του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών όσα έπραξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **21** Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού και προσευχομένου, ηνοιχθη ο ουρανός **22** και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστέρα επ' αυτόν, και έγεινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήτην. **23** Και αυτός ο Ιησούς ήρχιζε να ήναι ως τριάκοντα ετών, ων καθώς ενομιζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του Ματθάτ, του Λευϊ, του Μελχί, του Ιαννά, του Ιωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγγαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεϊ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του Ιωσή, του Ελιέξερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευϊ, **30** του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακείμ, **31** του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του

Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασσών, **33** του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον, **2** πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας· αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υιός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, έδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μιά στιγμή χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει άπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις όντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιόν μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκώσει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκώψης προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο

διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. 14 Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φήμη περί αυτού καθ' όλην την περίχωρον. 15 Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. 16 Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο ανατεθραμμένος, και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώση. 17 Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένον· 18 Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, 19 διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. 20 Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. 21 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερον επληρώθη η γραφή αυτή εις τα ότα υμών. 22 Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και θαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και έλεγον· Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; 23 Και είπε προς αυτούς· Βεβαίως θέλετε με ειπεί την παραβολήν ταύτην· Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρίδι σου. 24 Είπε δέ· Αληθώς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι αυτού. 25 Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλοί χήριαι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ότε εκλείσθη ο ουρανός επί έτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν έγεινε πείνα μεγάλη εν' όλην την γην, 26 και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρεπτά της Σιδωνός προς γυναίκα χήραν. 27 Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. 28 Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακούοντες ταύτα, 29 και σηκωθέντες εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και έφεραν αυτόν έως της οφρύος του όρους, επί του οποίου η πόλις αυτών ήτο ωκοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτόν· 30 αυτός όμως περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. 31 Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασιν· 32 και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας. 33 Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, 34 λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. 35 Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. Και το δαιμόνιον έρριψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάβη αυτόν παντελώς. 36 Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; 37 και διεδίδετο φήμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. 38 Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. 39 Και σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθός σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. 40 Ενώ δε έδυνεν ο ήλιος, πάντες όσοι είχαν ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων έφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέσας τας χείρας εις ένα έκαστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. 41 Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. 42 Και ότε έγεινεν ημέρα, εξελθών υπήγεν εις έρημον τόπον και οι όχλοι εξήτουν αυτόν, και ήλθον έως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήση απ' αυτών. 43 Ο δε είπε προς αυτούς ότι· Και εις τας άλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού· επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. 44 Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας edίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. **4** Καθώς δε έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα· Επανάγαγε το πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά να οφαιρεύσητε. **5** Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες δεν επιάσαμεν ουδέν· αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον. **6** Και αφού έκαμον τούτο, συνέκλεισαν πλήθος πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. **7** Και έκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω άλλω πλοίω, διά να έλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς· και ήλθον και εγέμισαν αμφοτέρα τα πλοία, ώστε εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνата του Ιησού, λέγων· Έξελθε απ' εμού, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδή έκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την άγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις αγραύει. **11** Και αφού έφεραν τα πλοία επί την γην, αφήσαντες άπαντα ηκολούθησαν αυτόν. **12** Και ενώ ήτο εν μιά των πόλεων ιδού, άνθρωπος πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, έπεσε κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **13** Και εκτείνας την χείρα, ήγγισεν αυτόν και είπε· θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπρα έφυγεν απ' αυτού. **14** Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να μη είπη τούτο προς μηδένα, αλλ' ύπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Αλλ' έτι μάλλον διήρχετο η φήμη περί αυτού, και συνηθροίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθενειών αυτών. **16** αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσήυχετο. **17** Και εν μιά των ημερών, ενώ αυτός edίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχαν έλθει εκ πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμις Κυρίου ήτο εις το να ιατρεύη αυτούς. **18** Και ιδού, άνδρες φέροντες επί κλίνης άνθρωπον, όστις ήτο παραλυτικός, και εξήτουν να φέρωσιν αυτόν έσω και να θέσωσιν ενώπιον αυτού. **19** και μη ευρόντες διά ποίας εισόδου να φέρωσιν αυτόν έσω εξ αιτίας του όχλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμίδων κατεβίβασαν αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον έμπροσθεν του Ιησού. **20** Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **21** Και ήρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις είναι ούτος, όστις λαλεί βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; **22** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, απεκρίθη και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις σας; **23** τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινίδιον σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **25** Και παρευθύς εγερθείς ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. **26** Και έκστασις κατέλαβεν άπαντας και edόξαζον τον Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξήλθε και είδε τελώνην τινά Λευϊν το όνομα, καθημενον εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **28** Και αφήσας άπαντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευϊς υποδοχήν μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και άλλων, οίτινες εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι

προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες· Διά τι μετά 7 Παρετήρουν δε αυτόν οι γραμματεῖς και οι τελωνῶν και αμαρτωλῶν τρώγετε και πίνετε; Φαρισαῖοι, αν εν τω σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, 31 Και αποκριθεῖς ο Ιησοῦς, εἶπε προς αυτοὺς· διὰ να εὕρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. 8 Αυτὸς Δεν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ υγιαίνοντες, ἀλλ' ὁμως ἐγνώριζε τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν και οἱ πάσχοντες. 32 Δεν ἦλθον διὰ να καλῶσω εἶπε προς τον ἄνθρωπον τον ἔχοντα ξηρὰν δικαίους, ἀλλὰ αμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. την χεῖρα· Σηκώθητι και στήθι εἰς το μέσον. 33 Οἱ δε εἶπον προς αὐτόν· Διά τι οἱ μαθηταὶ Και ἐκεῖνος σηκωθείς ἐστάθη. 9 Εἶπε λοιπὸν ο Ιωάννου νηστεύουσι συχνὰ και κάμνουσι Ιησοῦς προς αυτοὺς· Θέλω σας ἐρωτήσῃ τι εἶναι δεήσεις, ὁμοίως και οἱ των Φαρισαίων, οἱ δε συγκεχωρημένον, να ἀγαθοποιήσῃ τις ἐν τοῖς ἰδικοῖ σου τρώγουσι και πίνουνσιν; 34 Ο δε εἶπε σάββασιν ἢ να κακοποιήσῃ; να σώσῃ ψυχὴν ἢ προς αυτοὺς· Μήπως δύνασθε να κάμητε τοὺς να ἀπολέσῃ; 10 Και περιβλέψας πάντας αὐτοὺς, υἱοὺς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ἐνόσω εἶπε προς τον ἄνθρωπον· Ἐκτεῖνον την χεῖρα εἶναι μετ' αὐτῶν ο νυμφίος; 35 Θέλουσιν ὁμως σου. Ο δε ἔκαμεν οὕτω, και ἀποκατεστάθη ἡ χειρ ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ απ' αὐτῶν ο αὐτοῦ υγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. 11 Αὐτοὶ δε ἐπλήσθησαν νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύει ἐν ἐκείναις μανίας και συνωμίλουν προς ἀλλήλους τι να ταις ἡμέραις. 36 Ἐλεγε δε και παραβολὴν προς κάμωσιν εἰς τον Ιησοῦν. 12 Ἐν ἐκείναις δε ταις αὐτοὺς, ὅτι οὐδεὶς βάλλει ἐπὶ ῥαγμα ἱματίου ἡμέραις ἐξήλθεν εἰς το ὅρος να προσευχηθῇ, και νέου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιὸν εἰ δε μη, και το διενυκτέρευεν ἐν τη προσευχῇ του Θεοῦ. 13 Και νέον σχίζει και με το παλαιὸν δεν συμφωνεῖ ὅτε ἐγένεεν ἡμέρα, ἐκράξε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ το ἐπὶ ῥαγμα το ἀπὸ του νέου. 37 Και οὐδεὶς και ἐξέλεξεν ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τοὺς οἱοὺς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιοὺς εἰ δε και ὠνόμασεν ἀποστόλους, 14 τον Σίμωνα, τον μη, ο νέος οἶνος θέλει σχίσει τοὺς ἀσκούς, και ὁποῖον και ὠνόμασε Πέτρον, και Ἀνδρέαν τον αὐτὸς θέλει ἐκχυθῇ και οἱ ἀσκοὶ θέλουσι φθαρῇ ἀδελφόν αὐτοῦ, Ἰάκωβον και Ἰωάννην, Φίλιππον 38 ἀλλὰ πρέπει να βάλληται ο νέος οἶνος εἰς και Βαρθολομαῖον, 15 Ματθαῖον και Θωμάν, ἀσκούς νέους, και ἀμφοτέρω διατηροῦνται. 39 Ἰάκωβον τον του Αλφαίου και Σίμωνα τον καλούμενον Ζηλωτὴν, 16 Ἰούδαν τον ἀδελφόν 39 Και οὐδεὶς ἀφού πῆν οἶνον παλαιὸν, θέλει εὐθὺς Ἰακώβου, και Ἰούδαν τον Ἰσκαριώτην, ὅστις και νέον· διότι λέγει· Ο παλαιὸς εἶναι καλῆτερος. ἐγένει προδότης, 17 και καταβάς μετ' αὐτῶν

6 Κατὰ δε το δευτερόπρωτον σάββατον εἰσῆλθεν αὐτὸς διὰ των σπαρτῶν και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τα στάχυα και ἔτρωγον, τρίβοντες με τὰς χεῖρας. 2 Τινὲς δε των διέβαιναν αὐτὸς διὰ των σπαρτῶν και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τα στάχυα και ἔτρωγον, τρίβοντες με τὰς χεῖρας. 2 Τινὲς δε των Φαρισαίων εἶπον προς αὐτοὺς· Διά τι πράττετε ὅ, τι δεν συγχωρεῖται να πράττηται ἐν τοῖς σάββασιν; 3 Και ἀποκριθεῖς προς αὐτοὺς, εἶπεν ο Ιησοῦς· Οὐδέ τούτο δεν ἀνεγνώσατε, το ὁποῖον ἐπραξεν ο Δαβὶδ, ὁπότε ἐπεινάσεν αὐτὸς και οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τον οἶκον του Θεοῦ και ἔλαβε τοὺς ἄρτους της προθέσεως και ἔφαγε και ἔδωκε και εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ, τοὺς οἱοὺς δεν εἶναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ἐμὴ μόνον οἱ ἱερεῖς; 5 Και ἔλεγε προς αὐτοὺς ὅτι ο Υἱὸς του ἀνθρώπου κύριος εἶναι και του σαββάτου. 6 Και πάλιν ἐν ἄλλῳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν εἰς την συναγωγὴν και ἐδίδασκε· και ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος, του οἱοῦ ἡ δεξιὰ χειρ ἦτο ξηρά.

ως κακόν ένεκεν του Υιού του ανθρώπου. 23 θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με
 Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρα και σκιρτήσατε· διότι το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει
 ιδού, ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανών· αντιμετωρηθή εις εσάς. 39 Είπε δε παραβολήν
 επειδή ούτως έπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. 24 Πλην ουαί εις εσάς τους
 πλουσίους, διότι απηλεύσατε την παρηγορίαν σας. 25 Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, διότι
 θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες τώρα, θέλει είσθαι ως ο διδάσκαλος αυτού. 41 Και διά
 διότι θέλετε πενήθει και κλαύσει. 26 Ουαί εις εσάς, όταν πάντες οι άνθρωποι σας ευφημήσωσι
 διότι ούτως έπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες αυτών. 27 Αλλά προς εσάς τους
 ακούοντας λέγω· Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσιν,
 28 ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας
 βλάπτουσιν. 29 Εις τον τύπτοντά σε επί την σιαγόνα πρόσφερε και την άλλην, και από
 του αφαιρούντος το ιμάτιόν σου μη εμποδίσης και τον χιτώνα. 30 Εις πάντα δε τον ζητούντα
 παρά σου δίδε, και από του αφαιρούντος τα σα μη απαίτει. 31 Και καθώς θέλετε να
 πράττωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, και σεις πράττετε ομοίως εις αυτούς. 32 Και εάν αγαπάτε
 τους αγαπώντάς σας, ποία χάρις χρεωστέϊται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους
 αγαπώντας αυτούς. 33 Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστέϊται
 εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό πράττουσι. 34 Και εάν δανείζετε εις εκείνους,
 παρ' ων ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστέϊται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις
 αμαρτωλούς δανείζουσι διά να λάβωσι πάλιν τα ίσα. 35 Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και
 αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας
 πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου· διότι αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και
 κακούς. 36 Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων. 37 Και μη
 κρίνετε, και δεν θέλετε κριθή· μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθή· συγχωρείτε,
 και θέλετε συγχωρηθή· 38 δίδετε, και θέλει δοθή εις εσάς μέτρον καλόν, πεπιεσμένον
 και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. αυτού εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη Καπερναούμ. **2** Εκατοντάρχου δε τινός δούλος, τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και όστις ήτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς έχων απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, έπεμψε προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, διασώση τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, λέγοντες ότι είναι άξιος εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτός ωκοδόμησεν εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. Ενώ δε απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, επεμψε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν· Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· **7** όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω προς σέ· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου. **8** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος εις εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Έγχε, και υπάγει· και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, και στραφείς προς τον όχλον τον ακολουθούντα αυτόν, είπε· Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγιαίνοντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. **12** Ως δε επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και ειπέ προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησιάσας ήγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και ειπέ· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε άπαντας φόβος και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ηγέρθη εν ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, έπεμψε προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς αυτόν οι άνθρωποι, είπον· Ιωάννης ο Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτή δε τη ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε, το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ειδετε και ηκούσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται· **23** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **24** Αφού δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ήρχισε να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον, να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **25** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικοίς παλατίοις. **26** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; Ναι, σας λέγω, και περισσότερο προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **28** Διότι σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και είπεν ο Κύριος· Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι

όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδιά καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς άλλαλα και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώγων μήτε οίνον πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον έχει. **34** Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγετε· Ιδού άνθρωπος φάγος και οινόποτης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37** Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή, μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, έφερεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειψε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρέωσται δηνάρια πεντακόσια, ο δε άλλος πεντήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχαν να αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερο; **43** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον οποίον εχάρισε το περισσότερο. Ο δε είπε προς αυτόν· Ορθώς έκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου δεν έδωκας· αυτή δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45** Φίλημα δεν μοι έδωκας· αυτή δε, αφ' ης εισήλθον, δεν έπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας· αυτή δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι

λέγω, συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλάι, διότι ηγάπησε πολύ· εις όντινα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι σου. **49** Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμαρτίας συγχωρεί; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλειάν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού, **2** και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμένοι από πνευμάτων πονηρών και ασθeneιών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχαν εκβή επτά δαιμόνια, **3** και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλάι, αίτινες διηκόνουν αυτόν από των υπαρχόντων αυτών. **4** Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολός και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής· **5** Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· **6** άλλο δε έπεσεν επί την πέτραν και αναφυέν εξηράνθη, διότι δεν είχαν ικμάδα· **7** και άλλο έπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμπτυνώσασαι αι άκανθαι απέπνιξαν αυτό· **8** και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφυέν έκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **9** Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αυτή; **10** Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. **11** Αυτή δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού· **12** οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδιάς αυτών, διά να μη πιστεύωσι και σωθώσιν. **13** Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν

δεν έχουν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αποστατοῦσι. **14** Το δε πεσόν εις τας ακάνθας, οὔτοι εἶναι ἐκεῖνοι οίτινες ἤκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ἡδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφοροῦσι. **15** Το δε εις την καλήν γην, οὔτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οίτινες ἀκούσαντες τον λόγον, κρατοῦσιν εν καρδίᾳ καλή και αγαθή και καρποφοροῦσιν εν υπομονῇ. **16** Ουδεῖς δε λύχνον ἀνάψας, σκεπάζει αὐτόν με σκεύος και θέτει υποκάτω κλίνης, ἀλλά θέτει ἐπὶ του λυχνοστάτου, διά να βλέπωσι το φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. **17** Διότι δεν υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γίνεῖ φανερόν; ουδέ ἀπόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γίνεῖ γνωστόν και ελθεῖ εις το φανερόν. **18** Προσέχετε λοιπόν πως ἀκούετε· διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εις αὐτόν, και ὅστις δεν ἔχει, και ἐκεῖνο το οποίον νομίζει ὅτι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. **19** Ἦλθον δε προς αὐτόν ἡ μήτηρ και οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ και δεν ἠδύναντο διά τον ὄχλον να πλησιάσωσιν αὐτόν. **20** Και ἀπηγγέλη προς αὐτόν υπό τινών λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου και οἱ ἀδελφοί σου ἴστανται ἔξω θέλοντες να σε ἰδῶσιν. **21** Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Μήτηρ μου και ἀδελφοί μου εἶναι οὔτοι, οἱ ἀκούοντες τον λόγον του Θεοῦ και πράττοντες αὐτόν. **22** Και εν μιά των ἡμερῶν εἰσῆλθεν εις πλοῖον αὐτός και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, και εἶπε προς αὐτούς· Ἀς διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης· και εσηκώθησαν. **23** Ἐνῶ δε ἔπλεον, ἀπεκοιμήθη. Και κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και ἐγεμίζετο το πλοῖον και ἐκινδύνευον. **24** Προσελθόντες δε ἐξύπνησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, Ἐπιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς ἐπετίμησε τον ἀνεμον και την ταραχήν του ὕδατος, και ἔπαυσαν, και ἐγένεε γαλήνη. **25** Εἶπε δε προς αὐτούς, που εἶναι ἡ πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν, λέγοντες προς ἀλλήλους· Τίς λοιπόν εἶναι οὗτος, ὅτι και τους ἀνέμους προστάζει και το ὕδωρ, και υπακούουσιν εις αὐτόν; **26** Και κατέπλευσαν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ἥτις εἶναι ἀντιπέραν της Γαλιλαίας. **27** Και καθὼς ἐξῆλθεν ἐπὶ την γην, ὑπήντησεν αὐτόν ἀνθρωπὸς τις εκ της πόλεως, ὅστις εἶχε δαιμόνια ἀπὸ χρόνων πολλῶν, και ἱμάτιον δεν ἐνεδύετο και ἐν οἰκίᾳ δεν ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. **28** Ἰδὼν δε τον Ἰησοῦν, ἀνέκραξε και προσέπεσεν εις αὐτόν και μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τί εἶναι μεταξύ ἐμοῦ και σου, Ἰησοῦ, Υἱέ του Θεοῦ του Υψίστου; δέομαί σου, μη με βασανίσης. **29** Διότι προσέταξεν εις το πνεῦμα το ἀκάθαρτον να ἐξέλθῃ ἀπὸ του ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ προ πολλῶν χρόνων εἶχε συναρπάσει αὐτόν, και ἐδεσμεύετο με αλύσεις και ἐφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών τα δεσμά, ἐφέρετο ὑπὸ του δαίμονος εις τας ἐρήμους. **30** Και ἠρώτησεν αὐτόν ο Ἰησοῦς, λέγων· Τί εἶναι το ὄνομά σου; Ο δε εἶπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εις αὐτόν. **31** και παρεκάλουν αὐτόν να μη προστάξῃ αὐτὰ να ἀπέλθωσιν εις την ἄβυσσον. (Abyssos g12) **32** Ἦτο δε ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· και παρεκάλουν αὐτόν να ἐπιτρέψῃ εις αὐτὰ να εἰσέλθωσιν εις ἐκεῖνους· και ἐπέτρεψεν εις αὐτὰ. **33** Ἐξελθόντα δε τα δαιμόνια ἀπὸ του ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εις τους χοίρους, και ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ του κρημνοῦ εις την λίμνην και ἀπεπνίγη. **34** Ἰδόντες δε οἱ βοσκοὶ το γενόμενον ἐφυγον, και ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους ἀγρούς. **35** Και ἐξῆλθον διά να ἰδῶσι το γεγονός, και ἦλθον προς τον Ἰησοῦν και εὔρον τον ἀνθρωπον, ἐκ του οποίου εἶχον ἐξέλθῃ τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του Ἰησοῦ, ἐνδεδυμένον και σωφρονούντα· και ἐφοβήθησαν. **36** Διηγήθησαν δε προς αὐτούς και οἱ ἰδόντες πως ἐσώθη ο δαιμονιζόμενος. **37** Και ἅπαν το πλῆθος της περιχώρου των Γαδαρηνῶν παρεκάλεσαν αὐτόν να ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν, διότι κατεῖχοντο ὑπὸ μεγάλου φόβου, αὐτός δε ἐμβὰς εις το πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38** Ο δε ἀνθρωπος, ἐκ του οποίου εἶχον ἐξέλθῃ τα δαιμόνια, παρεκάλει αὐτόν να ἴναι μετ' αὐτοῦ· ο Ἰησοῦς ὁμως ἀπέλυσεν αὐτόν, λέγων. **39** Ἐπίστρεψον εις τον οἶκόν σου και διηγοῦ ὅσα ἔκαμεν εις σε ο Θεός· και ἀνεχώρησε κηρύττων καθ' ὅλην την πόλιν ὅσα ἔκαμεν εις αὐτόν ο Ἰησοῦς. **40** Ὅτε δε ὑπέστρεψεν ο Ἰησοῦς, ὑπεδέχθη αὐτόν ο ὄχλος· διότι πάντες ἦσαν περιμένοντες αὐτόν. **41** Και ἰδοῦ, ἦλθεν

άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος, όστις ήτο άρχων της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθη εις τον οίκον αυτού, 42 διότι είχε θυγατέρα μονογενή ως ετών δώδεκα, και αύτη απέθνησκειν. Ενώ δε επορευέτο, οι όχλοι συνέθλιβον αυτόν. 43 Και γυνή τις έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον αυτής δεν ήδυνήθη να θεραπευθί υπ' ουδενός, 44 πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού, και παρευθύς εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής. 45 Και είπεν ο Ιησούς· Τις μου ήγγισε; και ενώ ηρνούντο πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού· Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπιέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις· Τις μου ήγγισεν; 46 Ο δε Ιησούς είπε· Μου ήγγισέ τις· διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. 47 Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποίαν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύς ιατρεύθη. 48 Ο δε είπε προς αυτήν· Θάρρει, θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην. 49 Ενώ δε ελάλει έτι, έρχεται τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. 50 Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. 51 Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθη ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. 52 Έκλαιον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε· Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. 53 Και κατεγέλων αυτόν, εξεύροντες ότι απέθανεν. 54 Αλλ' αυτός εκβαλών έξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι. 55 Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύς, και προσέταξε να δοθή εις αυτήν να φάγη. 56 Και εξεπλάγησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι

νόσους· 2 και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, 3 και είπε προς αυτούς· Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε άρτον μήτε αργύριον μήτε να έχητε ανά δύο χιτώνας. 4 Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. 5 Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξατε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. 6 Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. 7 Ήκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορία, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· 8 υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' άλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. 9 Και είπεν ο Ηρώδης· Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εξίτη να ίδη αυτόν. 10 Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα έπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον πόλεώς τινός ονομαζομένης Βηθσαϊδά. 11 Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας του Θεού, και τους έχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρειεν. 12 Η δε ημέρα ήρχισε να κλίνη· και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν· Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπω. 13 Και είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον· Ημείς δεν έχομεν πλείοτερον παρά πέντε άρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· 14 διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι άνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού· Καθίσατε αυτούς κατά αθροίσματα ανά πεντήκοντα. 15 Και έπραξαν ούτω, και εκάθησαν άπαντας. 16 Λαβών δε τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και

κατέκοψε, και έδιδεν εις τους μαθητάς διά ύπνου και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν να βάλλωσιν έμπροσθεν του όχλου. 17 Και αυτού και τους δύο άνδρας τους ισταμένους έφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη μετ' αυτού. 33 Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων απ' αυτού, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησουν· δώδεκα κοφίνια. 18 Και ενώ αυτός προσήρχετο Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά ηρώτησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, όχλοι ότι είμαι; 19 οι δε αποκριθέντες είπον· μη εξεύρων τι λέγει. 34 Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα, ήλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· 35 και έγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. 36 Και αφού έγεινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος· και αυτοί εισώπησαν και προς 22 ειπών ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν πάθη πολλά και να καταφρονηθή από των εξ όσων είδον. 37 Την δε ακόλουθον ημέραν, πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, ότε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν και να θανατωθή και τη τρίτη ημέρα να αυτόν όχλος πολύς. 38 Και ιδού, άνθρωπος αναστηθή. 23 Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις τις εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν· δέομαί σου, επίβλεψον επί τον υιόν μου, διότι και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν· μονογενής μου είναι· 39 και ιδού, δαιμόνιον και ας με ακολουθή. 24 Διότι όστις θέλει να πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτού, συντρίβον αυτόν· 40 και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν αυτό, και δεν ηδυνήθησαν. 41 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε εαυτόν δε απολέση ή ζημιωθή; 26 Διότι όστις επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά θέλω εισθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; τούτον ο Υιός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, φέρε τον υιόν σου εδώ. 42 Και ενώ αυτός έτι όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του Πατρός προσήρχετο, έρριπεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον και των αγίων αγγέλων. και κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το 27 Λέγω δε προς πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρευσε το παιδίον εσάς αληθώς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα αυτού. 43 οίτινες δεν θέλουνσι γευθή θάνατον, εωσού Εξεπλήττοντο δε πάντες επί την μεγαλειότητα ιδωσι την βασιλείαν του Θεού. 28 Μετά δε τους του Θεού. Και ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα λόγους τούτους παρήλθον έως οκτώ ημέραι, όσα έκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και αυτού· 44 Βάλετε σεις εις τα ώτα σας τους Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. λόγους τούτους· διότι ο Υιός του ανθρώπου 29 Και ενώ προσήρχετο, ηλλοιώθη η όψις του μέλλει να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων. 45 προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγειναν Εκείνοι όμως δεν ενόουν τον λόγον τούτον, λευκά εξαστράπτοντα. 30 και ιδού, άνδρες δύο και ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη 31 οίτινες ήσαν Μωϋσής και Ηλίας, ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούντο να ερωτήσωσιν τον θάνατον αυτού, τον οποίον έμελλε να αυτόν περί του λόγου τούτου. 46 Εισήλθε δε εκπληρώση εν Ιερουσαλήμ. εις αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών 32 Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ήτο μεγαλήτερος. 47 Ο δε Ιησούς, ιδών τον

διαλογισμόν της καρδίας αυτών, επίασε παιδίον και έστησεν αυτό πλησίον εαυτού **48** και είπε προς αυτούς· Όστις δεχθή τούτο το παιδίον εις το όνόμα μου, εμέ δέχεται, και όστις δεχθή εμέ, δέχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων μικρότερος μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομέν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών. **50** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμποδίζετε· διότι όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **51** Και ότε συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός έκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ. **52** Και απέστειλεν έμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οίτινες πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, διά να κάμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. **53** Και δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαινότο ότι επορεύετο εις Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης, είπον· Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πυρ από του ουρανού και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας έκαμε; **55** Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και είπε· δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σείς· **56** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση εις ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση. Και υπήγον εις άλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορεύοντο, είπε τις προς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε ακολουθήσει όπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **59** Είπε δε προς άλλον· Ακολουθεί μοι. Ο δε είπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. **60** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κήρυττε την βασιλείαν του Θεού. **61** Είπε δε και άλλος· Θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εις τον οίκόν μου. **62** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδέίς βαλών την χείρα αυτού επί άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και άλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο έμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου έμελλεν αυτός να υπάγη. **2** Έλεγε λοιπόν προς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδέ υποδήματα, και μηδένα χαιρετήσητε κατά την οδόν. **5** Εις ήντινα δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. **6** Και εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτή δε τη οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε εξ οικίας εις οικίαν. **8** Και εις ήντινα πόλιν εισέρχησθε και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε προς αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εις ήντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εις τας πλατείας αυτής, είπατε· **11** Και τον κονιορτόν, όστις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς πλην τούτο γινώσκετε, ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρα εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σδόμα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδά· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδώ. **14** Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εις εσάς. **15** Και συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου. (Hadēs g86) **16** Όστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται

εις ημάς εν τω ονόματί σου. 18 Είπε δε προς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. 19 Ἰδοὺ, δίδω εἰς εσάς τὴν ἐξουσίαν τοῦ να πατήτε ἐπάνω ὀφειῶν καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν θέλει σας βλάψει. 20 Πλην εἰς τοῦτο μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται εἰς εσάς· ἀλλὰ χαίρετε μᾶλλον ὅτι τὰ ονόματά σας ἐγράφησαν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νῆπια· ναί, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἐγένεεν ἀρεστόν ἐμπροσθέν σου. 22 Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμέ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τις εἶναι ὁ Υἱός, εἰμὶ ὁ Πατήρ, καὶ τις εἶναι ὁ Πατήρ, εἰμὶ ὁ Υἱός καὶ εἰς ὄντινα θέλει ὁ Υἱός να ἀποκαλύψῃ αὐτόν. 23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶπε κατ' ἰδίαν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ὅσα βλέπετε. 24 Διότι σας λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν να ἰδῶσιν ὅσα σεις βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον, καὶ να ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν. 25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον; (aiōnios g166) 26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τι εἶναι γεγραμμένον; πῶς ἀναγινώσκεις; 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμνε καὶ θέλεις ζῆσαι. 29 Ἀλλ' ἐκεῖνος, θέλων να δικαιώσῃ εαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τις εἶναι ὁ πλησίον μου; 30 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὴν καὶ περιέπεσεν εἰς ληστάς· οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτόν καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφίσαντες αὐτόν ἡμιθανή. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινε δι' ἐκείνης τῆς οδοῦ, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, φθάσας εἰς

τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. 33 Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδοιπορῶν ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ πλησιάσας ἔδεσε τὰς πληγὰς αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, καὶ ἐπιβιάσας αὐτόν ἐπὶ τὸ κτήνος αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτόν εἰς ξενοδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· 35 καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν ξενόδοχον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὁ, τι σου δαπανήσης περιπλέον, ἐγὼ ὅταν ἐπανέλθω θέλω σοι ἀποδώσει. 36 Τis λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοι φαίνεται ὅτι ἐγένει πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; 37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν· Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε καὶ συ, κάμνε ὁμοίως. 38 Ἐνὼ δὲ ἀπῆρχοντο, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· καὶ γυνή τις ονομαζομένη Μάρθα αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἥτις καὶ καθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ἐλθοῦσα ἐμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δὲν σε μέλει ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου με ἀφῆκε μόνην να ὑπηρετῶ; εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτήν να μοι βοηθήσῃ. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ αγωνίζεσαι περὶ πολλὰ· 42 πλην ἐνός εἶναι χρεια· ἡ Μαρία ὁμως ἐξέλεξε τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἥτις δὲν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἐνὼ αὐτὸς προσήυχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἐπαύσεν, εἶπε τis τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς να προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ. 2 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδε εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν· 4 καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωρούμεν εἰς πάντα ἀμαρτάνοντα εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 5

Και είπε προς αυτούς· Εάν τις εξ υμών έχη καθωπλισμένος φυλάττη την εαυτού αυλήν, φίλον, και υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνῃ· 22 όταν και εἶπη προς αυτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις όμως ο ισχυρότερος αυτού επελθὼν νικήσῃ αὐτόν, αφαιρεῖ την πανοπλίαν αὐτοῦ, εἰς την ὁδοιορίας, και δεν έχω τι να βάλῃ ἔμπροσθεν οποιᾶν εθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αὐτοῦ. 23 Ὅστις δεν εἶναι μετ' ἐμοῦ εἶναι κατ' ἐμοῦ, και ὅστις δεν συνάγει μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. 24 Ὅταν το ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ του ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων και ζητεῖ ἀνάπαυσιν, και μη εὐρίσκον λέγει· ἄς υποστρέψω εἰς τον οἶκον μου ὅθεν ἐξήλθον· 25 και ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτόν σεσαρωμένον και ἐστολισμένον. 26 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει ἐπτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτοῦ, και εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, και γίνονται τα ἔσχατα του ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα των πρώτων. 27 Και ἐνῶ αὐτός ἔλεγε ταῦτα, γυνή τις ἐκ του ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε προς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σε ἐβάστασε, και οἱ μαστοί, τους οποίους ἐθήλασας. 28 Αὐτός δε εἶπε· Μακάριοι μάλλον οἱ ἀκούοντες τον λόγον του Θεοῦ και φυλάττοντες αὐτόν. 29 Και ἐνῶ οἱ ὄχλοι συνηθορίζοντο, ἤρχισε να λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρά· σημεῖον ζητεῖ, και σημεῖον δεν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ το σημεῖον Ἰωνά του προφήτου. 30 Διότι καθὼς ο Ἰωνάς ἐγένειε σημεῖον εἰς τους Νινευίτας, οὕτω θέλει εἰσθαι και ο Υἱός του ἀνθρώπου εἰς την γενεάν ταύτην. 31 Ἡ βασιλίсса του νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τη κρίσει μετὰ των ἀνθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αὐτούς, διότι ἦλθεν ἐκ των περάτων της γῆς διὰ να ἀκούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ἰδοῦ, πλειότερον του Σολομώντος εἶναι ἐδῶ. 32 Οἱ ἄνδρες της Νινευί θέλουσιν ἀναστηθῇ ἐν τη κρίσει μετὰ της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αὐτήν, διότι μετενόησαν εἰς το κήρυγμα του Ἰωνά, και ἰδοῦ, πλειότερον του Ἰωνά εἶναι ἐδῶ. 33 Οὐδεὶς δε λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τα δαιμόνια διὰ του Βεελζεβούλ, ἀλλ' ἐπὶ τον λυχνοστάτην, διὰ να βλέπωσι το φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. 34 Ο λύχνος του σώματος εἶναι ὁ οφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ὁ οφθαλμός σου ἦναι καθαρός, και ὅλον το σῶμα σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ' ὅταν ἦναι πονηρός, και ἐσὰς ἡ βασιλεία του Θεοῦ. 21 Ὅταν ὁ ισχυρός το σῶμα σου εἶναι σκοτεινόν. 35 Πρόσεχε λοιπὸν

μήποτε το φως το εν σοι ήναι σκότος. **36** Εάν λοιπόν όλον το σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη έχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν όλον, καθώς όταν ο λύχνος σε φωτίζει διά της λάμπειως. **37** Και αφού ελάλησε ταύτα, Φαρισαίός τις παρεκάλει αυτόν να γευματίση εν τω οίκω αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την τράπεζαν. **38** Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη πρώτον πριν του γεύματος. **39** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει αρπαγής και πονηρίας. **40** Άφρονες, εκείνος όστις έκαμε το έξωθεν δεν έκαμε και το έσωθεν; **41** Πλην δότε ελεημοσύνην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εσάς. **42** Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα έπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. **43** Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς. **44** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. **45** Αποκριθείς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υβρίζεις. **46** Ο δε είπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ένα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. **47** Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. **48** Άρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα έργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. **49** Διά τούτο και η σοφία του Θεού είπε· Θέλω αποστείλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φονεύσει και εκδιώξει, **50** διά να εκζητηθή το αίμα πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, **51** από του αίματος του Άβελ έως του αίματος Ζαχαρίου

του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης. **52** Ουαί εις εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της γνώσεως· σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα προς αυτούς, ήρχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγείρωσιν αυτόν σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήση, ερωτώντες περί πολλών, **54** ενεδρεύοντες αυτόν και ζητούντες να αρπάσωσι τι από του στόματος αυτού, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν.

12 Εν τω μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες του όχλου, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήρχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον· Προσέχετε εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι υπόκρισις. **2** Αλλά δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή· **3** όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτί θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ελαλήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωματών. **4** Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένων περισσότερόν τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνει, έχει εξουσίαν να ρίψη εις την γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. **(Geenna g1067)** **6** Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρια; και εν εξ αυτών δεν είναι λελησμονημένον ενώπιον του Θεού· **7** αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ· Πας όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν έμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· **9** όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. **10** Και πας όστις θέλει ειπεί λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημίση κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. **11** Όταν δε σας φέρωσιν εις τας

συναγωγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη
 μεριμνάτε πως ή τι να απολογηθήτε, ή τι να
 είπητε· **12** διότι το Άγιον Πνεύμα θέλει σας
 διδάξει εν αυτή τη ώρα τι πρέπει να είπητε. **13**
 Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου· Διδάσκαλε,
 ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ'
 εμού την κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν·
 Άνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ή μεριστήν
 εφ' υμάς; **15** Και είπε προς αυτούς· Προσέχετε
 και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας· διότι εάν
 τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ
 των υπάρχοντων αυτού. **16** Είπε δε προς αυτούς
 παραβολήν, λέγων· Ανθρώπου τίνος πλουσίου
 ηγυήθησαν τα χωράφια· **17** Και διελογίζετο εν
 εαυτώ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν έχω που να
 συνάξω τους καρπούς μου; **18** Και είπε· Τούτο
 θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου
 και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας και συνάξει
 εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου,
19 και θέλω ειπέ προς την ψυχήν μου· Ψυχή,
 έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι' έτη
 πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20**
 Είπε δε προς αυτόν ο Θεός· Άφρον, ταύτην την
 νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου· όσα
 δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; **21** Ούτω
 θέλει είσθαι όστις θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν
 πλουτεί εις Θεόν. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς
 αυτού· Διά τούτο λέγω προς εσάς, Μη μεριμνάτε
 διά την ζωήν σας, τι να φάγητε, μηδέ διά το
 σώμα, τι να ενδυθήτε. **23** Η ζωή είναι τιμιώτερον
 της τροφής και το σώμα του ενδύματος. **24**
 Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπείρουνσιν
 ουδέ θερίζουσιν, οίτινες δεν έχουσι ταμείον
 ουδέ αποθήκην, και ο Θεός τρέφει αυτούς· πόσω
 μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνών. **25** Και τις
 εξ υμών μεριμνών δύναται να προσθέση εις το
 ανάστημα αυτού μίαν πήχυν; **26** Εάν λοιπόν
 ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περί
 των λοιπών; **27** Παρατηρήσατε τα κρίνα πως
 αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι· σας
 λέγω όμως, ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη
 αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. **28** Αλλ' εάν τον
 χόρτον, όστις σήμερον είναι εν τω αγρώ και
 αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη
 ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. **29** Και
 σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ή τι να πίνητε, και
 μη ήσθε μετέωροι· **30** διότι ταύτα πάντα ζητούσι
 τα έθνη του κόσμου· υμών δε ο Πατήρ εξεύρει
 ότι έχετε χρείαν τούτων· **31** πλην ζητείτε την
 βασιλείαν του Θεού, και ταύτα πάντα θέλousi
 σας προστεθή. **32** Μη φοβού, μικρόν ποίμνιον·
 διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας δώση την
 βασιλείαν. **33** Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας και
 δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια
 τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις
 ουρανοίς όστις δεν εκλείπει, όπου κλέπτης δεν
 πλησιάζει ουδέ ο σκώληξ διαφθείρει· **34** διότι
 όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι
 και η καρδιά σας. **35** Ας ήναι αι οσφύες σας
 περιεζωσμένα και οι λύχνοι καιόμενοι· **36** και
 σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι
 τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει εκ
 των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν
 όταν έλθη και κρούση. **37** Μακάριοι οι δούλοι
 εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί
 αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει
 περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν,
 και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσιν αυτούς.
38 Και εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη
 τρίτη φυλακή έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι
 είναι οι δούλοι εκείνοι. **39** Τούτο δε γίνωσκετε,
 ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο
 κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν
 ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού.
40 Και σεις λοιπόν γίνεσθε έτοιμοι· διότι καθ'
 ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του
 ανθρώπου. **41** Είπε δε προς αυτόν ο Πέτρος·
 Κύριε, προς ημάς λέγεις την παραβολήν ταύτην
 ή και προς πάντας; **42** Και ο Κύριος είπε· Τις
 λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος,
 τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί
 των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εν καιρώ την
 διωρισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ο δούλος
 εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει
 ευρεί πράττοντα ούτως. **44** Αληθώς σας λέγω,
 ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των
 υπάρχοντων αυτού. **45** Εάν δε είπη ο δούλος
 εκείνος εν τη καρδιά αυτού, Βραδύνει να έλθη ο
 κύριός μου· και αρχίση να δέρη τους δούλους
 και τας δούλας, και να τρώγη και να πίνη και

να μεθύη, **46** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου διότι έπαθον τοιαύτα; **3** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν εκείνου, καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει αποχωρήσει **4** Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; **5** Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν θέλει δαρθή πολύ· **48** όστις όμως μη γνωρίσας μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. έπραξεν άξια δαρμών, θέλει δαρθή ολίγον· εις **6** Έλεγε δε ταύτην την παραβολήν· Είχε τις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει συκήν πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού, και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν εύρε. **7** Και είπε προς τον αμπελουργόν· Ιδού, τρία έτη πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσει παρ' αυτού. **49** Πυρ ήλθον να βάλω εις την γην, έρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκή ταύτη και δεν και τι θέλω, εάν ήδη ανήφθη; **50** Βάπτισμα ευρίσκω· έκκοψον αυτήν· διά τι καταργεί και δε έχω να βαπτισθώ, και πως στενοχωρούμαι την γην; **8** Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· εωσού εκτελεσθή. **51** Νομίζετε ότι ήλθον να Κύριε, άφες αυτήν και τούτο το έτος, έως ότου δώσω ειρήνην εν τη γη; ουχί, σας λέγω, αλλά σκάψω περί αυτήν και βάλω κοπρίαν· **9** και διαχωρισμόν. **52** Διότι από του νυν θέλουσιν εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς· ει δε μη, θέλεις εκκόψει αυτήν μετά ταύτα. **10** Εδίδασκε δε εν μιά των συναγωγών το σάββατον. **11** Και ιδού, γυνή τις είχε πνεύμα ασθeneίας δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να ανακύψη. **12** Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναξε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθeneίας σου· **13** και έθεσεν επ' αυτήν τις χείρας και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε από της ασθeneίας σου· **13** και έθεσεν επ' αυτήν τας χείρας και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. **14** Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν τον Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον· Εξ ημερών είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζησθε· εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. **15** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λύει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουν του Θεού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων αυτου ή τον όνον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; **16** αύτη δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανάς έδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; **17** Και ενώ, αυτός έλεγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα τα γινόμενα υπ' αυτού. **18** Έλεγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; **19** Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έρριψεν εις τον κήπον

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων, των οποίων το αίμα ο Πιλάτος έμιξε με τας θυσίας αυτών. **2** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους,

αυτού· και ηύξησε και έγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλιν είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυσεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ανέβη όλον το φύραμα. **22** Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθή. **25** Αφού σηκωθή ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν, και αρχίσητε να στέκησθε έξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπη, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και είομεν, και εν ταις πλατείαις ημών edίδαξας. **27** Και θέλει ειπεί· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλεία του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους έξω. **29** Και θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλεία του Θεού. **30** Και ιδού, είναι έσχατοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι έσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώση. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθή έξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου

καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ήλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη άρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, άνθρωπός τις υδρωπικός ήτο έμπροσθεν αυτού. **3** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. **5** Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. **8** Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήσης εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, **9** και ελθών εκείνος, όστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπη· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνης τον έσχατον τόπον. **10** Αλλ' όταν προσκληθής, ύπαγε και κάθησον εις τον έσχατον τόπον, διά να σοι είπη όταν έλθη εκείνος, όστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω· τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. **12** Έλεγε δε και προς εκείνον, όστις προσεκάλεσεν αυτόν· Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονas πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. **13** Αλλ' όταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνη εις σε εν τη αναστάσει

των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταῦτα εἰς των συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος ὅστις φάγη ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **16** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπος τις ἔκαμε δείπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς. **17** καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κεκλημένους· Ἐρχεσθε, ἐπεὶδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἐτοίμα. **18** Καὶ ἤρχισαν πάντες με μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀγρόν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **19** Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἠγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **20** καὶ ἄλλος εἶπε· Γυναικὰ ἐνυμφεύθην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω. **21** Καὶ ἐλθὼν ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς οδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς. **22** Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, ἔγεινεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἐτι τόπος. **23** Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς οδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. **24** Διότι σὰς λέγω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων θέλει γευθῇ τοῦ δείπνου μου. **25** Ἦρχοντο δὲ μετ' αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί. Καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· **26** Εἴν τις ἐρχηται πρὸς ἐμέ καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητὴς μου. **27** Καὶ ὅστις δὲν βαστάζει τὸν σταυρόν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητὴς μου. **28** Διότι τῖς ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον, δὲν κάθηται πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν δαπάνην, ἀν ἔχη τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν; **29** μήποτε ἀφού βάλῃ θεμέλιον καὶ δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ ἐμπαίζωσιν αὐτόν, **30** λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρchiσε νὰ οἰκοδομῇ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ. **31** Ἡ τις

βασιλεὺς ὑπάγων νὰ πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα δὲν κάθηται πρῶτερον καὶ σκέπτεται ἐάν ἦναι δυνατός με δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ με εἴκοσι χιλιάδας; **32** Εἰ δὲ μὴ, ἐνῶ αὐτός εἶναι ἐτι μακράν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην. **33** Οὕτω λοιπὸν πας ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνείται πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητὴς μου. **34** Καλὸν τὸ ἄλας· ἀλλ' ἐάν τὸ ἄλας διαφθαρῇ, με τι θέλει ἀρτυθῇ; **35** δὲν εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ τὴν γῆν οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν· ἐξω ρίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὤτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἀς ἀκούῃ.

15 Ἐπλησίαζον δὲ εἰς αὐτόν πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοί, διὰ νὰ ἀκούωσιν αὐτόν. **2** Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες ὅτι οὗτος ἀμαρτωλοὺς δέχεται καὶ συντρώγει μετ' αὐτῶν. **3** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· **4** Τῖς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐάν ἔχη ἑκατὸν πρόβατα καὶ χάσῃ ἐν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλός, ἐωσοῦ εὕρῃ αὐτό; **5** Καὶ εὐρὼν αὐτό, βάλλει ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων. **6** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων πρὸς αὐτούς· Συγχαρήτε μοι, διότι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. **7** Σὰς λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἰσθαὶ χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα μᾶλλον παρὰ διὰ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας. **8** Ἡ τις γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμάς, ἐάν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ σαρόνῃ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ αὐτήν; **9** καὶ ἀφού εὕρῃ, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, διότι εὗρον τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα. **10** Οὕτω, σὰς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα. **11** Εἶπε δέ· Ἄνθρωπος τῖς εἶχε δύο υἱούς. **12** Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα· Πάτερ, δος μοι τὸ ἀνήκον μέρος τῆς περιουσίας. Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτούς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **13** Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν

και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού ζων ασώτως. 14 Αφού δε εδαπάνησε πάντα, έγεινε πείνα μεγάλη εν τη χώρα εκείνη, και αυτός ήρχισε να στερήται. 15 Τότε υπήγε και προσεκολλήθη εις ένα των πολιτών της χώρας εκείνης, όστις έπεμψεν αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. 16 Και επεθύμει να γεμίση την κοιλίαν αυτού από των ξυλοκεράτων, τα οποία έτρωγον οι χοίροι, και ουδείς έδιδεν εις αυτόν. 17 Ελθών δε εις εαυτόν, είπε· Πόσοι μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν άρτον, και εγώ χάνομαι υπό της πείνης. 18 Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω ειπεί προς αυτόν· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου· 19 και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου· κάμε με ως ένα των μισθωτών σου. 20 Και σηκωθείς ήλθε προς τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απείχεν έτι μακράν, είδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν. 21 είπε δε προς αυτόν ο υιός· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου, και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου. 22 Και ο πατήρ είπε προς τους δούλους αυτού· Φέρετε έξω την στολήν την πρώτην και ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, 23 και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτόν σφάζατε, και φαγόντες ας ευφρανθώμεν, 24 διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται. 25 Ήτο δε ο πρεσβύτερος αυτού υιός εν τω αγρώ και καθώς ερχόμενος επλησίασεν εις την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, 26 και προσκαλέσας ένα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα. 27 Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ήλθε· και έσφαζεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. 28 Και ωργίσθη και δεν ήθελε να εισέλθη. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. 29 Ο δε αποκριθείς είπε προς τον πατέρα· Ιδού, τόσα έτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον έδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. 30 Ότε δε ο

υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών, ήλθεν, έσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. 31 Ο δε είπε προς αυτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι· 32 έπρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη.

16 Έλεγε δε και προς τους μαθητάς αυτού· Ήτο άνθρωπός τις πλούσιος, όστις είχεν οικονόμον, και ούτος κατηγορήθη προς αυτόν ως διασκορπίζων τα υπάρχοντα αυτού. 2 Και κράξας αυτόν, είπε προς αυτόν· Τι είναι τούτο το οποίον ακούω περί σου; δος τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθή πλέον να ήσαι οικονόμος. 3 Είπε δε καθ' εαυτόν ο οικονόμος· Τι να κάμω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί απ' εμού την οικονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να ζητώ εντρέπομαι· 4 ενόησα τι πρέπει να κάμω, διά να με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, όταν αποβληθώ της οικονομίας. 5 Και προσκαλέσας ένα έκαστον των χρεωφειλετών του κυρίου αυτού, είπε προς τον πρώτον· Πόσον χρεωστείς εις τον κύριόν μου; 6 Ο δε είπεν· Εκατόν μέτρα ελαίου. Και είπε προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 Έπειτα είπε προς άλλον· Συ δε πόσον χρεωστείς; Ο δε είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. 8 Και επήνεσεν ο κύριος τον άδικον οικονόμον, ότι φρονίμως έπραξε· διότι οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. (αιθñ g165) 9 Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώσιν εις τας αιωνίους σκηνάς, όταν εκλείψητε. (αιθñios g166) 10 Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστω άδικος και εν τω πολλώ άδικος είναι. 11 Εάν λοιπόν εις τον άδικον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας εμπιστευθή; 12 Και εάν εις το ξένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ιδικόν σας; 13 Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύη δύο κυρίους διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον

ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύετε Θεόν και μαμωνά. **14** Ήκουον δε ταύτα πάντα και οι Φαρισαίοι, φιλάργυροι όντες, και περιεγέλων αυτόν. **15** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι δικαιοόνοτες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός όμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υψηλόν, βδέλυγμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Ο νόμος και οι προφήται έως Ιωάννου υπήρχον· από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εισέλθῃ εἰς αὐτήν. **17** Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γῆ να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέσῃ. **18** Πας όστις χωρίζεται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. **19** Ἦτο δε άνθρωπός τις πλούσιος και ενεδύετο πορφύραν και στολὴν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπώς. **20** Ἦτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, όστις έκείτο πεπληγωμένος πλησίον της πύλης αὐτοῦ. **21** και επεθύμει να χορτασθῇ από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· ἀλλὰ και οι κύνες ερχόμενοι ἐγλείφον τας πληγὰς αὐτοῦ. **22** Ἀπέθανε δε ο πτωχός και ἐφέρθη υπό των ἀγγέλων εἰς τον κόλπον του Ἀβραάμ· ἀπέθανε δε και ο πλούσιος και ἐτάφη. **23** Και ἐν τῷ ᾄδι ὑψώσας τους οφθαλμούς αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐν βασάνοις, βλέπει τον Ἀβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. **(Hadēs 986)** **24** Και αὐτός φωνάξας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διὰ να βάψῃ το ἄκρον του δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ και να καταδροσίῃ τὴν γλῶσσαν μου, διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **25** εἶπε δε ο Ἀβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήθητι ότι ἀπέλαβες συ τα αγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα οὗτος μεν παρηγορεῖται, συ δε βασανίζεσαι. **26** και ἐκτός τούτων πάντων, μεταξύ ἡμῶν και υμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσιν ἐντεῦθεν προς ἐσάς να μη δύνανται, μηδὲ οι ἐκείθεν να διαπερώσι προς υμᾶς. **27** Εἶπε δὲ παρακαλῶ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψῃς

αὐτόν εἰς τον οἶκον του πατρός μου. **28** διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ να μαρτυρήσῃ εἰς αὐτούς, ώστε να μη ἔλθωσι και αὐτοί εἰς τον τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει προς αὐτόν ο Ἀβραάμ, Ἐχουσι τον Μωϋσὴν και τους προφήτας· ἀς ἀκούσωσιν αὐτούς. **30** Ο δε εἶπεν· Ουχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις από νεκρῶν υπάγῃ προς αὐτούς, θέλουσι μετανοήσῃ. **31** Εἶπε δε προς αὐτόν· Εάν τον Μωϋσὴν και τους προφήτας δεν ἀκούωσιν, ουδὲ ἐάν τις ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῇ.

17 Εἶπε δε προς τους μαθητάς· Ἀδύνατον εἶναι να μη ἔλθωσι τα σκάνδαλα· πλην οὐαί εἰς ἐκεῖνον, διὰ του οποιου ἐρχονται. **2** Συμφέρει εἰς αὐτόν να κρεμασθῇ περὶ τον τράχηλον αὐτοῦ μύλου πέτρα και να ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρά να σκανδαλίσῃ ἓνα των μικρῶν τούτων. **3** Προσέχετε εἰς εαυτούς. Εάν δε ο ἀδελφός σου ἀμαρτήσῃ εἰς σε, ἐπίπληξον αὐτόν· και ἐάν μετανοήσῃ, συγχώρησον αὐτόν. **4** και ἐάν ἐπτάκις της ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς σε, και ἐπτάκις της ἡμέρας ἐπιστρέψῃ προς σε λέγων· Μετανόω, θέλεις συγχωρήσῃ αὐτόν. **5** Και εἶπον οι ἀπόστολοι προς τον Κύριον· Αύξησον εἰς ἡμᾶς τὴν πίστιν. **6** Ο δε Κύριος εἶπεν· Εάν ἔχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς τὴν συκάμινον ταύτην, Ἐκριζώθητι και φυτεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν· και ἤθελε σας υπακούσει. **7** Τis δε από σας ἔχων δούλον αροτριώνοντα ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεῖ προς αὐτόν, εὐθὺς ἀφού ἔλθῃ ἐκ του ἀγροῦ· Ὑπαγε, κάθησον να φάγῃς, **8** και δεν θέλει εἰπεῖ προς αὐτόν· Ετοίμασον τι να δειπνήσω, και περιζωσθεῖς υπηρέτει με, εωσοῦ φάγω και πίω, και μετὰ ταῦτα θέλεις φάγῃ και πίει συ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εἰς τον δούλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμε τα διαταχθέντα εἰς αὐτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Οὕτω και σεις, όταν κάμῃτε πάντα τα διαταχθέντα εἰς ἐσάς, λέγετε ότι δούλοι ἀχρεῖοί εἴμεθα, ἐπειδὴ ἐκάμαμεν ό, τι ἐχρεωστούμεν να κάμωμεν. **11** Και ότε αὐτός ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διέβαινε διὰ μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ἐνὼ εἰσῆρχετο εἰς τινὰ κώμην, ἀπῆντησαν αὐτόν δέκα ἄνθρωποι λεπροί, οἵτινες ἐστάθησαν μακρόθεν, **13** και αὐτοί ὑψώσαν φωνήν,

λέγοντες· Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμάς. **14** Καὶ ἰδὼν εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ δεῖξατε εαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἐνῶ, ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, **16** καὶ ἐπέσε κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτός ἦτο Σαμαρεΐτης. **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπε· Δεν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα που εἶναι; **18** Δεν εὐρέθησαν ἄλλοι να υποστρέψωσι διὰ να δοξάσωσι τὸν Θεόν ἐμὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς ὕπαγε· ἡ πίστις σου σε ἔσωσεν. **20** Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς καὶ εἶπε· Δεν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως ὥστε να παρατηρήται· **21** οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· διότι ἰδοῦ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν. **22** Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει να ἰδίητε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δεν θέλετε ἰδεῖ. **23** καὶ θέλουσι σας εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· μὴ υπάγητε μὴδ' ἀκολουθήσητε. **24** Διότι ὡς ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανόν λάμπει εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. **25** Πρῶτον ὁμως πρέπει αὐτός να πάθῃ πολλὰ καὶ να καταφρονηθῇ ἀπὸ τῆς γενεάς ταύτης. **26** Καὶ καθὼς ἐγένειεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **27** ἔτρωγον, ἐπίνον, ἐνύμφευον, ἐνυμφεύοντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. **28** Ομοίως καὶ καθὼς ἐγένειεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λῶτ· ἔτρωγον, ἐπίνον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· **29** καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πυρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. **30** Ὡσαύτως θέλει εἶσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ. **31** Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις εὐρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τα σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ας μὴ καταβῇ διὰ να λάβῃ αὐτά, καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως ας

μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω. **32** Ἐνθυμίσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λῶτ. **33** Ὅστις ζητήσῃ να σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ αὐτήν, θέλει διαφυλάξῃ αὐτήν. **34** Σας λέγω, Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ θέλουσιν εἶσθαι δύο ἐπὶ μίας κλίνης, ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται· **35** δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει ὁμοῦ, ἡ μία παραλαμβάνεται καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται· **36** δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται. **37** Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν· Που, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἶναι τὸ σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ αἰετοί.

18 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται καὶ να μὴ ἀποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτὴς τις ἦτο ἐν τινὶ πόλει, ὅστις τὸν Θεόν δεν ἐφοβέτο καὶ ἀνθρώπον δεν ἐντρέπετο. **3** Ἦτο δὲ χήρα τις ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Εκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. **4** Καὶ μέχρι τινός δεν ἠθέλησε· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπε καθ' ἑαυτόν· Ἀν καὶ τὸν Θεόν δεν φοβῶμαι καὶ ἀνθρώπον δεν ἐντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον ἐπειδὴ με ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη, ας ἐκδικήσω αὐτήν, διὰ να μὴ ἔρχηται πάντοτε καὶ με βασανίζῃ. **6** Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τι λέγει ὁ ἀδίκος κριτὴς· **7** ὁ δὲ Θεός δεν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων πρὸς αὐτόν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀν καὶ μακροθυμῇ δι' αὐτούς; **8** σας λέγω ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ, ἀρα γε θέλει εὐρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινάς, τοὺς θαρρούντας εἰς εαυτούς ὅτι εἶναι δίκαιοι καὶ καταφρονοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην· **10** Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν διὰ να προσευχηθῶσιν, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. **11** Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς προσήνυχετο καθ' ἑαυτόν ταῦτα· Εὐχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δεν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἀρπαγες, ἀδικοί, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης· **12** νηστεύω δις τῆς ἐβδομάδος, ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω. **13** Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἰστάμενος, δεν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς να ὑψώσῃ εἰς

τον ουρανόν, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ πάντα τὰ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τὰ ἁμαρτωλῶν. **14** Σας λέγω, Κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δεδικαιωμένος μάλλον παρὰ ἐκεῖνος· διότι πας ὁ υἱὸν εαυτὸν θέλει ταπεινωθῇ, ὁ δὲ ταπεινῶν εαυτὸν θέλει υψωθῇ. **15** Ἐφερον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ βρέφη, διὰ νὰ ἐγγίξῃ αὐτά· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπέπληξαν αὐτούς. **16** Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς προσκαλέσας αὐτά, εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **17** Ἀληθῶς σας λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. **18** Καὶ ἄρχων τις ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τι νὰ πράξω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον; (αἰθῆνος g166) **19** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. **20** Τας ἐντολάς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. **21** Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διαμοίρασον εἰς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολουθεῖ μοι. **23** Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔγεινε περίλυπος διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα. **24** Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα· **25** διότι ευκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **26** Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τις δύναται νὰ σωθῇ; **27** Ὁ δὲ εἶπε· Τα ἀδύνατα παρὰ τῷ Θεῷ. **28** Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σε ἠκολουθήσαμεν. **29** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς, ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἐνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **30** ὅστις δὲν θέλει ἀπολαῦσαι πολλαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆνος g165, αἰθῆνος g166) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς Ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου. **32** Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη καὶ θέλει ἐμπαυχθῇ καὶ υβρισθῇ καὶ ἐμπτυσθῇ, **33** καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσῃ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστήθῃ. **34** Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων, καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα. **35** Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱερικὴν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν· **36** ἀκούσας δὲ ὅχλον διαβαίνοντα, ᾠρῶτα τι εἶναι τούτο. **37** Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτόν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. **38** Καὶ ἐφώνασε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. **39** Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτόν διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' αὐτὸς πολλὰ μάλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. **40** Σταθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, προσέταξε νὰ φερθῇ πρὸς αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν, ἠρώτησεν αὐτόν **41** λέγων· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, νὰ ἀναβλέψω. **42** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. **43** Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει αὐτόν δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πας ὁ λαὸς ἰδὼν ἠνεσε τὸν Θεόν.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερικὴν· **2** καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχιτελῶνης, καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος, **3** καὶ ἐζήτην νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν τις εἶναι, καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὅχλον, διότι ἦτο μικρὸς το ἀνάστημα. **4** καὶ δραμῶν ἐμπρὸς ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δι' ἐκείνης τῆς οδοῦ ἐμελλε νὰ περάσῃ. **5** Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, κατὰβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. **6** Καὶ κατέβη ταχέως καὶ ὑπεδέχθη αὐτόν μετὰ χαράς. **7** Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγγόνζον, λέγοντες ὅτι εἰς ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον εἰσῆλθε νὰ καταλύσῃ. **8** Σταθεῖς δὲ ὁ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοῦ, τὰ ἡμῖση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ εἴάν εὐσυκοφάντησά τινά εἰς τι, ἀποδίδω τετραπλοῦν. **9** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι, Σήμερον ἔγεινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τούτον, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ εἶναι. **10** Διότι ὁ

Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήση και να σώση το απολωλός. **11** Και ενώ αυτοί ήκουον ταύτα, προσθέσας εἶπε παραβολήν, διότι ήτο πλησίον της Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεοῦ ἐμελλεν ευθύς να φανή· **12** εἶπε λοιπόν· Ἀνθρωπος τις ευγενής υπήγεν εις χώραν μακράν διά να λάβῃ εις εαυτόν βασιλείαν και να υποστρέψῃ. **13** Και καλέσας δέκα δούλους εαυτοῦ, ἔδωκεν εις αυτοὺς δέκα μνας και εἶπε προς αυτοὺς· Πραγματευθήτε εωσὺ ἐλθῶ. **14** Οἱ συμπολίται αὐτοῦ ὅμως ἐμίσουν αὐτόν και ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις, λέγοντες· Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. **15** Και ἀφοῦ υπέστρεψε λαβὼν την βασιλείαν, εἶπε να προσκληθῶσι προς αὐτόν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, εις τοὺς ὁποίους ἔδωκε το ἀργύριον, διά να μάθῃ τι ἐκέρδησεν ἕκαστος. **16** Και ήλθεν ο πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου ἐκέρδησε δέκα μνας. **17** Και εἶπε προς αὐτόν· Εὐγε, ἀγαθέ δούλε· ἐπειδὴ εις το ἐλάχιστον ἐφάνης πιστός, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω δέκα πόλεων. **18** Και ήλθεν ο δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου ἔκαμε πέντε μνας. **19** Εἶπε δε και προς τούτον· Και συ γενοῦ ἐξουσιαστής ἐπάνω πέντε πόλεων. **20** Ἦλθε και ἄλλος, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνα σου, την ὁποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ. **21** Διότι σε φοβούμην, ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος αυστηρός· λαμβάνεις ὅ, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ὅ, τι δεν ἐσπείρας. **22** Και λέγει προς αὐτόν· Ἐκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δούλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αυστηρός, λαμβάνων ὅ, τι δεν κατέβαλον, και θερίζων ὅ, τι δεν ἐσπείρα· **23** διά τι λοιπόν δεν ἔδωκας το ἀργύριόν μου εις την τράπεζαν, ὥστε ἐγὼ ελθὼν ήθελον συνάξαι αὐτό μετὰ του τόκου; **24** Και εἶπε προς τοὺς παρεστῶτας· Αφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ την μναν και δότε εις τον ἔχοντα τας δέκα μνας. **25** Και εἶπον προς αὐτόν· Κύριε, ἔχει δέκα μνας. **26** Διότι σας λέγω ὅτι εις πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθῇ, ἀπὸ δε του μη ἔχοντος και ὅ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. **27** Πλην τοὺς ἐχθρούς μου ἐκεῖνους, οἵτινες δεν με ηθέλησαν να βασιλεύσω ἐπ' αὐτούς, φέρετε ἐδὼ και κατασφάξατε ἐμπροσθέν μου. **28** Και εἰπὼν ταῦτα, προεχώρει ἀναβαίνων εις Ἱεροσόλυμα. **29** Και ὡς ἐπλησίασεν εις Βηθθαγὴ και Βηθανίαν, προς το ὅρος το καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο των μαθητῶν αὐτοῦ, **30** εἰπὼν· Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην, εις την ὁποίαν ἐμβαίνοντες θέλετε ευρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ του ὁποίου ουδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησέ ποτε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **31** Και εἰάν τις σας ἐρωτήσῃ, Διὰ τι λύετε αὐτό οὕτω θέλετε εἰπεῖ προς αὐτόν, Ὅτι ο Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ. **32** Υπήγαν δε οἱ ἀπεσταλμένοι και εὗρον καθὼς εἶπε προς αὐτούς· **33** και ἐνῶ ἔλυντο το πωλᾶριον, εἶπον προς αὐτούς οἱ κύριοι αὐτοῦ· Διὰ τι λύετε το πωλᾶριον; **34** Οἱ δε εἶπον· Ο Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, **35** και ἔφεραν αὐτό προς τον Ἰησοῦν· και ρίψαντες ἐπὶ τὸ πωλᾶριον τα ἱμάτια αὐτῶν, ἐπεκάθισαν τον Ἰησοῦν. **36** Ἐνῶ δε ἐπορεύετο, υπέστρωνον τα ἱμάτια αὐτῶν εις την ὁδόν. **37** Και ὅτε ἐπλησίαζεν ἤδη εις την κατάβασιν του ὁρους των Ἐλαιῶν, ήρχισαν ἅπαν το πλήθος των μαθητῶν χαίροντες να υμνῶσι τον Θεόν μεγαλοφώνως διά πάντα τα θαύματα, τα ὁποῖα εἶδον, **38** λέγοντες· Ευλογημένος ο ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι του Κυρίου· **39** και εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, και δόξα ἐν υψίστοις. **40** Και τινὲς των Φαρισαίων ἀπὸ του ὄχλου εἶπον προς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τοὺς μαθητάς σου. **41** Και ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Σας λέγω ὅτι εἰάν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι θέλουσι φωνάζει. **42** Και ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν την πόλιν ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, **43** λέγων· Εἴθε να ἐγνώριζες και συ, τουλάχιστον ἐν τη ἡμέρα σου ταύτῃ, τα προς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ των ὀφθαλμῶν σου· **44** διότι θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι ἐπὶ σε και οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περὶ σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε στενοχωρήσει πανταχόθεν, **45** και θέλουσι κατεδαφίσει σε και τα τέκνα σου ἐν σοι, και δεν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοι λίθον ἐπὶ λίθον, διότι δεν ἐγνώρισας τον καιρόν της ἐπισκέψεώς σου. **46** Και εἰσελθὼν εις το ἱερόν, ήρχισε να ἐκβάλλῃ τοὺς πωλῶντας ἐν αὐτῷ και ἀγοράζοντας, **47** λέγων προς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ο οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεις δε ἐκάμετε αὐτόν σπήλαιον ληστῶν. **48** Και ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ

οι δε αρχιερείς και οι γραμματεῖς και οι πρώτοι του λαοῦ ἐζήτουν να ἀπολέσωσιν αὐτόν. **48** Καὶ δὲν εὕρισκον το τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ἦτο προσηλωμένος εἰς το να ἀκούῃ αὐτόν.

20 Καὶ ἐν μιά τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνῶ αὐτός ἐδίδασκε τὸν λαόν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐηγγελίζετο, ἤλθον ἐξαίφνης οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων. **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπέ πρὸς ἡμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεται ταῦτα, ἢ τίς εἶναι ὅστις σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **3** Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σας ἐρωτῆσαι καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ εἰπατέ μοι· **4** τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; **5** Οἱ δὲ ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι Ἐάν εἰπῶμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τι λοιπόν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν; **6** Ἐάν δὲ εἰπῶμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσῃ· ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προφήτης. **7** Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο. **8** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ σας λέγω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα. **9** Ἦρχισε δὲ να λέγῃ πρὸς τὸν λαόν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτόν εἰς γεωργούς, καὶ ἀπεδήμησε πολὺν καιρόν. **10** Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δούλον διὰ να δώσωσιν εἰς αὐτόν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ γεωργοὶ ὁμῶς δείραντες αὐτόν ἐξαπέστειλαν κενόν. **11** Καὶ πάλιν ἐπέμψεν ἄλλον δούλον. Πλην αὐτοὶ δείραντες καὶ ἐκείνον καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. **12** Καὶ πάλιν ἐπέμψε τρίτον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ τούτον πληγῶσαντες ἀπεδίωξαν. **13** Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τι να κάμω; ὡς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως ἰδόντες τούτον θέλουσιν ἐντραπεῖ. **14** Πλην ἰδόντες αὐτόν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε ἂς φονεύσωμεν αὐτόν, διὰ να γείνη ἡμῶν ἡ κληρονομία. **15** Καὶ ἐκβαλόντες αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἐφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εἰς αὐτούς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; **16** Θέλει ἐλθεῖ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς τούτους, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς

ἄλλους. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. **17** Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἰς αὐτούς εἶπε· Τι λοιπόν εἶναι τούτο τὸ γεγραμμένον, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας; **18** Πας ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον ἐκείνον θέλει συντριφθῇ· εἰς ὄντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψῃ αὐτόν. **19** Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς να βάλωσιν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πλην ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι ἠνόησαν ὅτι πρὸς αὐτούς εἶπε τὴν παραβολὴν ταύτην. **20** Καὶ παραφυλάξαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτάς, ὑποκρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ να πιάσωσιν αὐτόν ἀπὸ λόγου, διὰ να παραδώσωσιν αὐτόν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος. **21** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ὀρθῶς ομιλεῖς καὶ διδάσκεις καὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις; **22** εἶναι συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς να δώσωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα ἢ οὐχί; **23** Ἐννοήσας δὲ τὴν πανουργίαν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τι με πειράζετε; **24** δεῖξάτε μοι δηνάριον· τίνας εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφὴν; Καὶ ἀποκριθέντες εἶπον· Τοῦ Καίσαρος. **25** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε λοιπόν τα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. **26** Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν να πιάσωσιν αὐτόν ἀπὸ λόγου ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες διὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ ἐσιώπησαν. **27** Προσελθόντες δὲ τινὲς τῶν Σαδδουκαίων, οἵτινες ἀρνοῦνται ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ἠρώτησαν αὐτόν, **28** λέγοντες· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσὴς μας ἔγραψεν· Ἐάν τινὸς ὁ ἀδελφός ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, να λάβῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ να ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. **29** Ἦσαν λοιπόν ἐπτὰ ἀδελφοί καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ ἔλαβεν ὁ δεῦτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· **31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα, καὶ ἀπέθανον. **32** Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ. **33** Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπόν τίνας αὐτῶν γίνεται γυνή; διότι καὶ οἱ ἐπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα. **34** Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς

εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου
νυμφεύουσι καὶ νυμφεύονται· (αἰθῆ g165) **35** οἱ
δε καταξιοθέντες νὰ ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνον
τον αἰῶνα καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν οὔτε
νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται· (αἰθῆ g165) **36**
διότι οὔτε νὰ ἀποθάνωσι πλέον δύνανται· ἐπεὶ δὴ
εἶναι ἰσαγγελοὶ καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντες
υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως. **37** Ὅτι δὲ ἐγείρονται
οἱ νεκροί, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφάνερωσεν ἐπὶ
τῆς βάρου, ὅτε λέγει Κύριον τὸν Θεόν τοῦ
Ἀβραάμ καὶ τὸν Θεόν τοῦ Ἰσαάκ καὶ τὸν Θεόν
τοῦ Ἰακώβ. **38** Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· διότι πάντες ζῶσι ἐν αὐτῷ. **39**
Ἀποκριθέντες δὲ τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον·
Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **40** Καὶ δὲν ἐτόλμων
πλέον νὰ ἐρωτῶσιν αὐτόν οὐδέν. **41** Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστόν ὅτι
εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ; **42** Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ
λέγει ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος
πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
43 ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου. **44** Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ὀνομάζει
αὐτόν Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ; **45** Καὶ
ἐνὶ ἡκούῃ παρὰ τὸ λαὸς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς
αὐτοῦ· **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων,
οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι
καὶ ἀγαπῶσιν ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ
πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς
πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις, **47** οἵτινες
κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο
ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακράς προσευχάς·
οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλιτέραν καταδίκην.

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς πλουσίους,
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον· **2** εἶδε δὲ καὶ χήραν τινὰ πτωχήν,
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, **3** καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς
σας λέγω ὅτι ἡ πτωχὴ αὕτη χήρα ἔβαλε
περισσότερον πάντων· **4** διότι ἅπαντες οὗτοι
ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ υστερήματος
αὐτῆς ἔβαλεν ὅλην τὴν περιουσίαν ὅσην εἶχε.
5 Καὶ ἐνὶ τινὲς ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι
εἶναι ἐστολισμένον με λίθους ωραίους καὶ
ἀφιερῶματα, εἶπε· **6** Ταῦτα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε,
θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν

θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει
κατακρημνισθῇ. **7** Ἠρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γίνει ταῦτα
καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα νὰ
γείνωνσιν; **8** Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῇτε·
διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματι
μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμὶ καὶ Ὁ καιρὸς
ἐπλησίασε. Μὴ υπάγητε λοιπὸν ὀπίσω αὐτῶν. **9**
Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας,
μὴ φοβηθῇτε· διότι πρέπει ταῦτα νὰ γείνωσι
πρῶτον, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐθύς τὸ τέλος. **10**
Τότε ἔλεγε πρὸς αὐτούς· θέλει ἐγερθῇ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, **11** καὶ
θέλουσι γίνει κατὰ τόπους σεισμοὶ μεγάλοι καὶ
πείναι καὶ λοιμοί, καὶ θέλουσιν εἰσθαι φόβητρα
καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. **12** Προ
δε τούτων πάντων θέλουσιν ἐπιβάλεῖ ἐφ' ὑμᾶς
τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σας καταδιώξει,
παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς,
φερομένους ἐμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· **13** καὶ τοῦτο θέλει
ἀποβῇ εἰς εἰσὰς πρὸς μαρτυρίαν. **14** Βάλετε
λοιπὸν εἰς τὰς καρδίας σας νὰ μὴ προμελετάτε
τί νὰ ἀπολογηθῇτε· **15** διότι ἐγὼ θέλω σας δώσει
στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσι
δυνηθῇ νὰ ἀντιλογήσωσιν οὐδὲ νὰ ἀντισταθῶσι
πάντες οἱ ἐναντίοι σας. **16** Θέλετε δὲ παραδοθῇ
καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν
καὶ φίλων, καὶ θέλουσι θανατώσει τινὰς ἐξ
ὑμῶν, **17** καὶ θέλετε εἰσθαι μισούμενοι ὑπὸ
πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· **18** πλην θρῖξ ἐκ τῆς
κεφαλῆς σας δὲν θέλει χαθῇ· **19** διὰ τῆς υπομονῆς
σας ἀποκτήσατε τὰς ψυχὰς σας. **20** Ὅταν δὲ
ἴδητε τὴν Ἱερουσαλὴμ περικυκλουμένην ὑπὸ
στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν
ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ας ἀναχωρῶσιν ἔξω, καὶ οἱ ἐν
τοῖς ἀγροῖς ας μὴ ἐμβαίνωσιν εἰς αὐτήν, **22**
διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὗται, διὰ νὰ
πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα. **23** Οὐαὶ δὲ
εἰς τὰς ἐγκυμονοῦσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· διότι θέλει εἰσθαι μεγάλη
στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ κατὰ τοῦ
λαοῦ τούτου, **24** καὶ θέλουσι πέσει ἐν στόματι

μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν είσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνη και τοις άστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχηί η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας. **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδετε την συκήν και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον. **31** Ούτω και σεις, όταν ιδήτε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδιαί σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη **35** διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθίτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και τας μεν ημέρας edίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω ιερώ διά να ακούη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. **2** Και εξήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. **3** Εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα, **4**

και υπήγε και συνελάλησε μετά των αρχιερέων και των στρατηγών το πως να παραδώση αυτόν εις αυτούς. **5** Και εχάρησαν και συνεφώνησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· **6** και έδωκεν υπόσχεσιν και εξήιτε ευκαιρίαν να παραδώση αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβου. **7** Ήλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ην έπρεπε να θυσιάσωσι το πάσχα, **8** και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς αυτούς· Ιδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσκει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος· ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται. **11** Και θέλετε ειπεί προς τον οικοδεσπότην της οικίας· Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **12** και εκείνος θέλει σας δείξει ανώγειον μέγα εστρωμένον· εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **14** Και ότε ήλθεν η ώρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να πάθω· **16** διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλεία του Θεού. **17** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και είπε· Λάβετε τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι σας λέγω ότι δεν θέλω πίνει από του γεννήματος της αμπέλου, εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών άρτον, ευχαριστήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. **20** Ωσαύτως και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22** Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται. **23** Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις έμελλε να

κάμη τούτο. 24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία μεταξύ αὐτῶν, περὶ τοῦ τις ἐξ αὐτῶν νομίζεται ὅτι εἶναι μεγαλήτερος. 25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτὰ ονομάζονται ευεργέται. 26 Σεις ὅμως οὐχὶ οὕτως, ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος μεταξύ σας ἀς γείνη ὡς ὁ μικρότερος, καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν. 27 Διότι τις εἶναι μεγαλήτερος, ὁ καθηήμενος εἰς τὴν τράπεζαν ἢ ὁ ὑπηρετῶν; οὐχὶ ὁ καθηήμενος; ἀλλ' ἐγώ εἰμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν. 28 Σεις δὲ εἰσθε οἱ διαμεῖναντες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 ὅθεν ἐγὼ ἐτοιμάζω εἰς ἐσὰς βασιλείαν, ὡς ὁ Πατήρ μου ἡτοίμασεν εἰς ἐμέ, 30 διὰ να τρώγητε καὶ να πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ να καθήσητε ἐπὶ θρόνων, δε Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰουδα, με φίλημα κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. 31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανὰς σας ἐζήτησε διὰ να σας κοσκινίσῃ ὡς τὸν σίτον· 32 πλην ἐγὼ ἐδεήθην περὶ σου διὰ να μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ συ, ὅταν ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στηρίξον τοὺς ἀδελφούς σου. 33 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἔτοιμος εἰμαι μετὰ σου να υπάγω καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον. 34 Ὁ δὲ εἶπε· Σοὶ λέγω, Πέτρε, δὲν θέλει φωνάζει σήμερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀπαρνηθῆς τρίς ὅτι δὲν με γνωρίζεις. 35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτε σας ἀπέστειλα χωρὶς βαλαντίου καὶ σακκίου καὶ υποδημάτων, μήπως ἐστερήθητέ τινός; οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. 36 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ τώρα ὅστις ἔχει βαλάντιον ἀς λάβῃ αὐτό μετ' ἐαυτοῦ, ὁμοίως καὶ σακκίον, καὶ ὅστις δὲν ἔχει ἀς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀς ἀγοράσῃ μάχαιραν. 37 Διότι σας λέγω ὅτι ἐπὶ τούτου το γεγραμμένον πρέπει να ἐκτελεσθῇ εἰς ἐμέ, το, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Διότι τα περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. 38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ, ἴδῃ δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰκανόν εἶναι. 39 Καὶ ἐξελθὼν ὑπήγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτόν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 40 Ἀφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσεύχεσθε, διὰ να μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. 41 Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν ὡς λίθου βολήν, καὶ γονατίσας προσήχετο, 42 λέγων· Πάτερ, εἰάν θέλῃς να ἀπομακρύνῃς το ποτήριον τούτου ἀπ' ἐμοῦ· πλην οὐχὶ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἀς γείνη. 43 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτόν ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν, προσήχετο θερμότερον, ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. 45 Καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τι κοιμάσθε; σηκώθητε καὶ προσεύχεσθε, διὰ να μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. 47 Ἐνὼ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἐπὶ, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τῶν δώδεκα, ἤρχετο πρὸ αὐτῶν καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ να φιλήσῃ αὐτόν. 48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰουδα, με φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου; 49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τι ἐμελλε να γείνη, εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με τὴν μάχαιραν; 50 Καὶ ἐκτύπησεν εἰς ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον το δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀφήσατε ἕως τούτου· καὶ πιάσας τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἰάτρευσεν αὐτόν. 52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους. Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; 53 καθ' ἡμέραν ἡμῖν μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ δὲν ἠπλώσατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. Ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν, ἔφεραν καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς συνεκάθησαν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτόν μία τις δούλη καθημένη πρὸς τὸ φῶς καὶ ἐνατενίσασα εἰς αὐτόν, εἶπε· Καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ. 57 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων· Γύναι, δὲν γνωρίζω αὐτόν. 58 Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλος τις ἰδὼν αὐτόν, εἶπε· Καὶ συ ἐξ αὐτῶν εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, δὲν εἰμαι. 59 Καὶ αφοῦ ἐπέρασεν ὡς μία ὥρα, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦτο· διότι Γαλιλαῖος εἶναι. 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, δὲν ἐξεύρω τι λέγεις. Καὶ παρευθὺς,

ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναζεν ο αλέκτωρ. 61 Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθή τρίς. 62 Και εξελθών έξω ο Πέτρος έκλαυσε πικρώς. 63 Και οι άνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, 64 και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν, λέγοντες Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτόπησε; 65 Και άλλα πολλά βλασφημούντες έλεγον εις αυτόν. 66 Και καθώς έγγεινεν ημέρα, συνήχηθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· 67 Συ είσαι ο Χριστός; ειπέ προς ημάς· είπε δε προς αυτούς· Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, 68 εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύσει· 69 από του νυν θέλει εισθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος εκ δεξιών της δυνάμεως του Θεού. 70 Είπον δε πάντες· Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. 71 Οι δε είπον· Τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί κούσσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών και έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. 2 Και ήρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες· Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το έθνος και εμποδίζοντα το να διδωσι φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς. 3 Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. 4 Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και τους όχλους· Ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν τω ανθρώπω τούτω. 5 Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας έως εδώ. 6 Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο ανθρωπος ήναι Γαλιλαίος, 7 και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, έπεμψεν αυτόν προς τον Ηρώδη, όστις ήτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταις ημέραις. 8 Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ· διότι ήθελε προ πολλού να ιδη αυτόν, επειδή ήκουε πολλά περί αυτού και ήλπιζε να ιδη τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. 9 Ηρώτα δε αυτόν με λόγους πολλούς· πλην αυτός δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. 10 Ίσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. 11 Αφού δε ο Ηρώδης μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και έπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. 12 Εν αυτή δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγγειναν φίλοι μετ' αλληήλων· διότι πρότερον ήσαν εις έχθραν προς αλληήλους. 13 Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους άρχοντας και τον λαόν, 14 είπε προς αυτούς· Εφέρατε προς εμέ τον ανθρωπον τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιόν σας ανακρίνας δεν εύρον εν τω ανθρώπω τούτω ουδέν έγκλημα εξ όσων κατηγορείτε κατ' αυτού, 15 αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας έπεμψα προς αυτόν· και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. 16 Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. 17 Έπρεπε δε αναγκαίως να απολύη εις αυτούς ένα εν τη εορτή. 18 Πάντες δε ομού ανέκραξαν, λέγοντες· Σήκωσον τούτον, απόλυσον δε εις ημάς τον Βαραββάν· 19 όστις διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά φόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν. 20 Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος έάλλησε προς αυτούς, θέλων να απολύση τον Ιησούν. 21 Οι δε εφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. 22 Ο δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ· αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. 23 Αλλ' εκείνοι επέμενον, με φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί αυτών και των αρχιερέων υπερίσχυν. 24 Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, 25 και απέλυσεν εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την φυλακήν, τον οποίον εξήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν εις το θέλημα αυτών. 26 Και καθώς έφεραν αυτόν έξω, επίασαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον, ερχόμενον από του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά να φέρη αυτόν όπισθεν

του Ιησού. 27 Ηκολούθει δε αυτόν πολύ πλήθος του λαού και γυναικών, αίτινες και ωδύροντο και εθρήνουν αυτόν. 28 Στραφείς δε προς αυτάς ο Ιησούς, είπε· θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα σας. 29 Διότι ιδού, έρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν ειπεί· Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλίαι, αίτινες δεν εγέννησαν, και οι μαστοί, οίτινες δεν εθήλασαν. 30 Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωσιν εις τα όρη, Πέσετε εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· 31 διότι εάν εις το υγρόν ξύλον πράττωσι ταύτα, τι θέλει γείνει εις το ξηρόν; 32 Εφέροντο δε και άλλοι δύο μετ' αυτού, οίτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. 33 Και ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. 34 Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουνσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον. 35 Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Άλλους έσωσεν, ας σώση αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. 36 Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν 37 και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. 38 Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστί ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 39 Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν, λέγων· Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. 40 Αποκριθείς δε ο άλλος, επέπληττεν αυτόν, λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, όστις είσαι εν τη αυτή καταδίκη; 41 και ημείς μεν δικαίως· διότι άξια των όσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος όμως ουδέν άτοπον έπραξε. 42 Και έλεγε προς τον Ιησούν· Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου. 43 Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. 44 Ήτο δε ως έκτη ώρα και έγινε σκότος εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης, 45 και εσκοτίσθη ο ήλιος και εσχίσθη εις το μέσον

το καταπέτασμα του ναού· 46 και φωνάξας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· και ταύτα ειπών εξέπνευσεν. 47 Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γεγόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Όντως ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος. 48 Και πάντες οι όχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεφον τύπτοντες τα στήθη αυτών. 49 Ίσταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αίτινες συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και έβλεπον ταύτα. 50 Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το όνομα, όστις ήτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, 51 ούτος δεν ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, από Αριμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, 52 ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού, 53 και καταβίβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και έθεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένω όπου ουδείς έτι είχαν ενταφιασθή. 54 Και ήτο ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον. 55 Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αίτινες είχαν ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. 56 Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και άλλαι τινές μετ' αυτών. 2 Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, 3 και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. 4 Και ενώ ήσαν εν απορία περί τούτου, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν έμπροσθεν αυτών με ιμάτια αστράπτοντα. 5 Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και έκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς· Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; 6 δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη· ενθυμήθηκε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ήτο έτι εν τη Γαλιλαία, 7 λέγων ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 8 Και ενεθυμήθησαν τους

λόγους αυτού. **9** Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απήγγειλαν ταύτα πάντα προς τους ένδεκα και πάντας τους λοιπούς. **10** Ἦσαν δε ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ μήτηρ του Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν, αἵτινες ἔλεγον ταῦτα πρὸς τοὺς ἀποστόλους. **11** Καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς. **12** Ὁ δὲ Πέτρος σηκωθείς ἐδράμεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα, καὶ ἀνεχώρησε, θαυμάζων καθ' εαυτὸν τὸ γεγονός. **13** Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαοὺς, ἀπέχουσιν ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. **14** Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. **15** Καὶ ἐνῶ ὠμίλουν καὶ συνδιελέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν. **16** ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν. **17** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς Τίνες εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἰσθε σκυθρωποὶ; **18** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Συ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ποία; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τα περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὅστις ἐστάθη ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, **20** καὶ πῶς παρέδωκεν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **21** Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις πᾶσι τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον αὕτη, ἀφοῦ ἐγένιναν ταῦτα. **22** Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἵτινες ὑπήγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον, **23** καὶ μὴ εὐρούσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ. **24** Καὶ τινὲς τῶν ὑμετέρων ὑπήγον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν ὅμως δὲν εἶδον. **25** Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται· **26** δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ εαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς. **28** Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα· **29** καὶ παρεβίασαν αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἡ ἐσπέρα καὶ ἐκκλίνει ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μείνῃ μετ' αὐτῶν. **30** Καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε καὶ κόψας ἐδίδεν εἰς αὐτοὺς. **31** Αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἐγένεν ἀφαντος ἀπ' αὐτῶν. **32** Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Δὲν ἐκαίετο ἐν ὑμῖν ἡ καρδιά ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει πρὸς ἡμᾶς καθ' ὁδὸν καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς; **33** Καὶ σηκωθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ υπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ένδεκα καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, **34** οἵτινες ἔλεγον ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. **35** Καὶ αὐτοὶ διηγούντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πῶς ἐγνωρίσθη εἰς αὐτοὺς, ἐνῶ ἐκοπτε τὸν ἄρτον. **36** Ἐνῶ δὲ ἐλάλουν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. **37** Ἐκεῖνοι δὲ ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐνόμιζον ὅτι ἐβλεπον πνεῦμα. **38** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Διὰ τί εἰσθε τεταραγμένοι; καὶ διὰ τί ἀναβαίνουνσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί; **39** Ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, διότι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα δὲν ἔχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τούτο εἰπὼν, ἐδείξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἠπίστουν ἐτι ἀπὸ τῆς χαρὰς καὶ ἐθαύμαζον, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἐχετε τι φαγώσιμον ἐνταῦθα; **42** Οἱ δὲ ἔδωκαν εἰς αὐτόν μέρος ὀπτοῦ ἰχθύος καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅτε ἤμην ἐτι μεθ' ὑμῶν, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** Τότε

διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς· **46** καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὕτως εἶναι γεγραμμένον καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, **47** καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. **48** Σεῖς δὲ εἰσθε μάρτυρες τούτων. **49** Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθήσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδυθῇτε δύναμιν ἐξ ὕψους. **50** Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς. **51** Καὶ ἐνῶ εὐλόγει αὐτοὺς, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. **52** Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρὰς μεγάλης, **53** καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνούντες καὶ εὐλογούντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν. **4** Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης· **7** ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήση περί του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήση περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσία να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· **13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος· **17** διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως· η δε χάρις και αλήθεια έγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίος είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν·

Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων· **25** και ηρώτησαν αυτόν και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίος ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα έγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολουθούοντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ιδετε, ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτό την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις

εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο Χριστός. **42** Και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολουθεί μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαϊδά, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω νόμῳ και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ιδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, όντα υποκάτω της συκῆς, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκῆς, πιστεύεις; μεγαλύτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειπεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι; δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας· ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί υδρίαί λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγένισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίωνσι πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και έπίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερῷ, τους πωλύντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάλιστα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλύντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγείρει αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο έλεγε προς αυτούς, και έπίστευσαν εις

την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε χρειάν διά να μαρτυρήση τις περί του ανθρώπου· επειδή αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ιδή την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν

τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αἰῶνιος g166) **16** Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αἰῶνιος g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εις το όνομα του μονογενοϋς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού. **21** όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο. **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακίην. **25** Έγγινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου

επληρώθη. **30** Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι. **31** Ο ερχόμενος άνωθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, **32** και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. **33** Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. **34** Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεί· επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. **35** Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. **36** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειοτέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης· **2** αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· **3** αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. **4** Έπρεπε δε να περάση διά της Σαμαρείας. **5** Έρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. **6** Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Όρα ήτο περίπου έκτη. **7** Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω. **8** Διότι οι μαθηταί αυτού είχαν υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. **9** Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίνης παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίνω, συ ήθελες ζητήσai παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. **11** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε άντλημα έχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το ζων; **12** μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν

εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; **13** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· **14** όστις όμως πίνη εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτώ πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε,δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψή μηδέ να έρχωμαι εδώ να αντλώ. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε, κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδώ. **17** Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· **18** διότι πέντε άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. **19** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. **20** Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνώμεν. **21** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πιστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. **23** Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλousi προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. **24** Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι. **25** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. **26** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. **27** Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός· ουδείς όμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; **28** Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· **29** Έλθετε να ίδητε άνθρωπον,

όστις μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπράξα· μήπως οὗτος εἶναι ὁ Χριστός; 30 Εξήλθον λοιπόν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ οἱ μαθηταὶ παρεκάλουν αὐτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. 32 Οὐ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ ἔχω φαγητόν καὶ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε. 33 Ἐλέγον λοιπόν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτόν να φάγη; 34 Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐμὸν φαγητόν ἐστίν· να πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ να τελειώσω τὸ ἔργον αὐτοῦ. 35 Δὲν λέγετε σεῖς ὅτι τέσσαρες μῆνες ἐστὶν ἔτι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, σὰς λέγω, ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι ἐστὶν ἤδη λευκά πρὸς θερισμόν. 36 Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθόν καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τὴν χαίρῃ ομοῦ καὶ ὁ σπείρων καὶ ὁ θερίζων. (aithnias g166) 37 Διότι κατὰ τοῦτο ἀληθεύει ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 Ἐγὼ σὰς ἀπέστειλα να θερίζητε ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς εἰσῆλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν. 39 Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυροῦσης ὅτι μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπράξα. 40 Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, παρεκάλουν αὐτόν να μείνῃ παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ πολὺ πλεονέτεροι ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 42 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, ὅτι δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. 43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμὴν. 45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτόν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν εορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν εορτήν. 46 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦτο τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναοῦμ· 47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν

Γαλιλαίαν, ὑπήγε πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλει αὐτόν να καταβῇ καὶ να ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν αὐτοῦ· διότι ἐμελλε να αποθάνῃ. 48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσαι. 49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικὸς· Κύριε, κατὰ βῆμα πρὶν αποθάνῃ τὸ παιδίον μου. 50 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, ὁ υἱὸς σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει. 51 Ἐνῶ δὲ οὗτος ἤδη κατέβαινεν, ἀπήντησαν αὐτόν οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἀπηγγείλαν λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῇ. 52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐγένεε καλῆτερά. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ὅτι Χθες τὴν ἐβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτόν ὁ πυρετός. 53 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατὴρ ὅτι ἐγένεε τοῦτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι Ὁ υἱὸς σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ. 54 Τοῦτο πάλιν δευτέρον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦτο εορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδα, ἔχουσα πέντε στοάς. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος. 4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιρὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὅστις λοιπὸν εἰσῆρχετο πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ἐγίνετο υγιὴς ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν. 5 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα οκτὼ ἔτη πάσχων ἀσθένειαν. 6 Τούτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων ὅτι πολὺν ἤδη καιρὸν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις να γείνης υγιής; 7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ ἀσθενὴς· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ τὴν με βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ· ἐνῶ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος προ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθὺς ἐγένεεν ὁ ἄνθρωπος υγιής καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ

περιπάτει. Ἦτο δε σάββατον ἐκείνην την **g166)** 25 Ἀληθώς, ἀληθώς σας λέγω ὅτι ἔρχεται
 ἡμέραν. 10 Ἐλεγον λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς τον
 τεθεραπευμένον· Σάββατον εἶναι· Δεν σοι εἶναι
 συγκεχωρημένον νὰ σηκώσης τον κράββατον. 11
 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ὁ ἰατρούσας με, ἐκεῖνος
 μοι εἶπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, καὶ
 περιπάτει. 12 Ἠρώτησαν λοιπόν αὐτόν· Τις
 εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις σοι εἶπε, Σήκωσον
 τον κράββατόν σου καὶ περιπάτει; 13 Ὁ δε
 ἰατρουθεὶς δὲν ἤξευρε τις εἶναι· διότι ὁ Ἰησοὺς
 υπεξήλθεν, ἐπειδὴ ἦτο ὄχλος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοὺς ἐν
 τῷ ἱερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἐγείνες
 υγιής· μηκέτι ἀμάρτανε, διὰ νὰ μὴ σοι γένηται
 χειρότερον. 15 Υπήγγειλε λοιπόν ὁ ἄνθρωπος καὶ
 ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοὺς
 εἶναι ὁ ἰατρούσας αὐτόν. 16 Καὶ διὰ τοῦτο
 κατέτρεχον τον Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν
 νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι ἐκάμνε ταῦτα ἐν
 σαββάτῳ. 17 Ὁ δε Ἰησοὺς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς·
 Ὁ Πατὴρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐγὼ
 ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο λοιπόν μάλλον ἐζήτουν
 οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι οὐχὶ
 μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα
 εαυτοῦ ἔλεγε τον Θεόν, ἴσον με τον Θεόν
 κάμνων εαυτόν. 19 Ἀπεκρίθη λοιπόν ὁ Ἰησοὺς
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθώς, ἀληθώς σας
 λέγω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ πράττῃ οὐδὲν ἀφ'
 εαυτοῦ, εἰ μὴ νὰ βλέπῃ τον Πατέρα πράττοντα
 τοῦτο· ἐπειδὴ ὅσα ἐκεῖνος πράττει, ταῦτα καὶ ὁ
 Υἱὸς πράττει ὁμοίως. 20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ
 τον Υἱόν καὶ δεικνύει εἰς αὐτόν πάντα ὅσα
 αὐτὸς πράττει, καὶ μεγαλότερα τούτων ἔργα
 θέλει δεῖξαι εἰς αὐτόν, διὰ νὰ θαυμάζητε σεις. 21
 Ἐπειδὴ καθὼς ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκρούς
 καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ Υἱὸς οὐστὶνας θέλει
 ζωοποιεῖ. 22 Ἐπειδὴ οὐδέ κρίνει ὁ Πατὴρ οὐδένα,
 ἀλλ' εἰς τον Υἱόν ἔδωκε πᾶσαν την κρίσιν, 23
 διὰ νὰ τιμῶσι πάντες τον Υἱόν καθὼς τιμῶσι
 τον Πατέρα. Ὁ μὴ τιμών τον Υἱόν δὲν τιμᾷ
 τον Πατέρα τον πέμψαντα αὐτόν. 24 Ἀληθώς,
 ἀληθώς σας λέγω ὅτι ὁ ἀκούων τον λόγον
 μου καὶ πιστεύων εἰς τον πέμψαντά με ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ
 μετέβη ἐκ του θανάτου εἰς την ζωὴν. (aīōnios

εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθί. **44** Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας ο Μωϋσής, εις τον οποίον σεις ηλίπισατε. **46** Διότι εάν επιστεύετε εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος έγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι έβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκούσιν εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκάστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθίσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. **11** Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον έκαμεν

ο Ιησούς, έλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε έγένινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχεν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχαν ελθεί προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ήθελον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθύς το πλοίον έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαινον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοιάριον άλλο δεν ήτο εκεί· ειμή εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοιάριον, αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· **23** ήλθον δε άλλα πλοιάρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν· **24** ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είдете θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. **(αἰῶνιος γ166)** **28** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα έργα του Θεού; **29** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις

τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. 30 Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημεῖον λοιπόν κάμνεις συ, διὰ να ἴδωμεν και πιστεῦσωμεν εἰς σε; τι εργάζεσαι; 31 οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον το μάννα εν τη ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον εκ του ουρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς να φάγωσιν. 32 Εἶπε λοιπόν προς αὐτοὺς ο Ἰησοὺς Ἀληθῶς, αληθῶς σας λέγω, δεν ἔδωκεν εἰς εσάς τον ἄρτον εκ του ουρανοῦ ο Μωϋσής, ἀλλ' ο Πατὴρ μου σας δίδει τον ἄρτον εκ του ουρανοῦ τον αληθινόν. 33 Διότι ο ἄρτος του Θεοῦ εἶναι ο καταβαίνων εκ του ουρανοῦ και δίδων ζωὴν εἰς τον κόσμον. 34 Εἶπον λοιπόν προς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δος εἰς ἡμᾶς τον ἄρτον τούτον. 35 Και εἶπε προς αὐτοὺς ο Ἰησοὺς· Εγὼ εἶμαι ο ἄρτος της ζωῆς· ὅστις ἔρχεται προς ἐμέ, δεν θέλει πεινάσει, και ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην σας είπον ὅτι και με εἴδετε και δεν πιστεύετε. 37 Παν ὅ, τι μοι δίδει ο Πατὴρ, προς ἐμέ θέλει ελθεῖ, και τον ἐρχόμενον προς ἐμέ δεν θέλω εκβάλεῖ ἔξω. 38 διότι κατέβην εκ του ουρανοῦ, ουχὶ διὰ να κάμω το θέλημα το ἐμόν, ἀλλὰ το θέλημα του πέμψαντός με. 39 Τούτο δε εἶναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ὅ, τι μοι ἔδωκε να μη ἀπολέσω ουδέν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ να ἀναστήσω αὐτό εν τη ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Και τούτο εἶναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας ὅστις βλέπει τον Υἱόν και πιστεύει εἰς αὐτόν να ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν εν τη ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆν g166) 41 Εὐγγυζον λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, Εγὼ εἶμαι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανοῦ, 42 και ἔλεγον· δεν εἶναι οὗτος Ἰησοὺς ο υἱὸς του Ἰωσήφ, του οποιου ἡμεῖς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; πως λοιπόν λέγει οὗτος ὅτι εκ του ουρανοῦ κατέβην; 43 Απεκρίθη λοιπόν ο Ἰησοὺς και εἶπε προς αὐτοὺς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Ουδεὶς δύναται να ἔλθῃ προς ἐμέ, ἐάν δεν ἐλκύσῃ αὐτόν ο Πατὴρ ο πέμψας με, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν εν τη ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶναι γεγραμμένον εν τοῖς προφήταις· Και πάντες θέλουσιν εἰσθαι διδακτοὶ του Θεοῦ. Πας λοιπόν, ὅστις ἀκούσῃ παρά του Πατρός και μάθῃ, ἔρχεται προς ἐμέ· 46 ουχὶ ὅτι εἶδε τις τον

Πατέρα, εἰμὴ εκείνος ὅστις εἶναι παρά του Θεοῦ, οὗτος εἶδε τον Πατέρα. 47 Ἀληθῶς αληθῶς, σας λέγω, Ο πιστεύων εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆν g166) 48 Εγὼ εἶμαι ο ἄρτος της ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον το μάννα εν τη ἐρήμῳ και ἀπέθανον· 50 οὗτος εἶναι ο ἄρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανοῦ, διὰ να φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ και να μη ἀποθάνῃ. 51 Εγὼ εἶμαι ο ἄρτος ο ζων, ο καταβάς εκ του ουρανοῦ. Ἐάν τις φάγῃ εκ τούτου του ἄρτου, θέλει ζήσει εἰς τον αἰῶνα. Και ο ἄρτος δε τον οποιόν ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σαρξ μου την οποιάν ἐγὼ θέλω δώσει ὑπὲρ της ζωῆς του κόσμου. (αἰθῆν g165) 52 Εμάχοντο λοιπόν προς ἀλλήλους Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πως δύναται οὗτος να δώσῃ εἰς ἡμᾶς να φάγωμεν την σάρκα αὐτοῦ; 53 Εἶπε λοιπόν εἰς αὐτοὺς ο Ἰησοὺς· Ἀληθῶς, αληθῶς σας λέγω, Ἐάν δεν φάγητε την σάρκα του υἱοῦ του ἀνθρώπου και πίνητε το αἷμα αὐτοῦ, δεν ἔχετε ζωὴν εν εαυτοῖς. 54 Ὅστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν εν τη ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆν g166) 55 Διότι ἡ σαρξ μου αληθῶς εἶναι τροφή, και το αἷμα μου αληθῶς εἶναι πόσις. 56 Ὅστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου εν ἐμοὶ μένει, και ἐγὼ εν αὐτῷ. 57 Καθὼς με ἀπέστειλεν ο ζων Πατὴρ και ἐγὼ ζω διὰ τον Πατέρα, οὕτω και ὅστις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' ἐμέ. 58 Οὗτος εἶναι ο ἄρτος ο καταβάς εκ του ουρανοῦ, ουχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον το μάννα και ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τούτον τον ἄρτον θέλει ζήσει εἰς τον αἰῶνα. (αἰθῆν g165) 59 Ταῦτα εἶπεν εν τη συναγωγῇ, διδάσκων εν Καπερναούμ. 60 Πολλοὶ λοιπόν εκ των μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ο λόγος· τις δύναται να ἀκούῃ αὐτόν; 61 Νοήσας δε ο Ἰησοὺς εν εαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε προς αὐτοὺς· Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 ἐάν λοιπόν θεωρήτε τον Υἱόν του ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦτο το πρότερον; 63 το πνεῦμα εἶναι εκείνο το οποιόν ζωοποιεῖ, ἡ σαρξ δεν ωφελεῖ ουδέν· οἱ λόγοι, τους οποιους ἐγὼ λαλῶ προς εσάς, πνεῦμα εἶναι και ζωὴ εἶναι. 64 Πλην εἶναι τινές ἀπὸ σας, οἵτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ἤξευρεν ἐξ ἀρχῆς

ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι ο μέλλων να παραδώσει αυτόν. **65** Και έλεγε· Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται να έλθῃ προς ἐμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου. **66** Έκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. **67** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα· Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; **68** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωής αιωνίου έχεις· **(aīōnios g166)** **69** και ημεῖς ἐπιστεύσαμεν και ἐγνωρίσαμεν ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού του ζώντος. **70** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν εξέλεξα ἐγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; **71** Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ὧν εκ των δώδεκα, ἐμελλε να παραδώσῃ αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετὰ ταῦτα ἐν τη Γαλιλαίᾳ· διότι δεν ήθελε να περιπατῇ ἐν τη Ιουδαίᾳ, ἐπειδὴ οἱ Ιουδαῖοι ἐζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. **2** Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. **3** Είπον λοιπόν προς αυτόν οἱ ἀδελφοί αυτού· Μετάβηθι ἐντεύθεν και ὑπάγε εις την Ιουδαίαν, διὰ να ἰδῶσι και οἱ μαθηταί σου τα ἔργα σου, τα ὁποῖα κάμνεις· **4** διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεῖ αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης ταῦτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. **5** Διότι ουδέ οἱ ἀδελφοί αυτού ἐπίστευον εις αυτόν. **6** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ἰδικός μου δεν ήλθεν ἔτι, ο δε καιρός ο ἰδικός σας είναι πάντοτε ἑτοιμος. **7** Δεν δύναται ο κόσμος να μισή εσάς· ἐμέ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγώ μαρτυρῶ περὶ αυτού ότι τα ἔργα αυτού είναι πονηρά. **8** Σεις ἀνάβητε εις την εορτήν ταύτην· ἐγώ δεν ἀναβαίνω ἔτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν ἐπληρώθη ἔτι. **9** Καί αφού εἶπε ταῦτα προς αυτούς, ἐμείνεν ἐν τη Γαλιλαίᾳ. **10** Αφού δε ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοί αυτού, τότε και αὐτός ἀνέβη εις την εορτήν, ουχί φανερώς ἀλλά κρυφίως πως. **11** Οἱ Ιουδαῖοι λοιπόν ἐζήτουν αυτόν ἐν τη εορτῇ και ἔλεγον· Που είναι ἐκεῖνος; **12** Και ήτο πολὺς γογγυσμός περὶ αυτού μεταξύ των ὄχλων. Άλλοι μὲν ἔλεγον ότι είναι καλός

ἄλλοι δε ἔλεγον, Ουχί, ἀλλά πλανᾷ τον ὄχλον. **13** Ουδείς ὅμως ἐλάλει παρρησία περὶ αυτού διὰ τον φόβον των Ιουδαίων. **14** Καὶ ἐνὶ τῇ εορτῇ ήτο ήδη περὶ τα μέσα, ἀνέβη ο Ιησούς εις το ἱερόν και ἐδίδασκε. **15** Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ιουδαῖοι, λέγοντες· Πως οὗτος ἐξεύρει γράμματα, ἐνὼ δεν ἔμαθεν; **16** Απεκρίθη προς αὐτούς ο Ιησούς και εἶπεν· Η ἰδική μου διδασχὴ δεν είναι ἐμοῦ, ἀλλά του πέμψαντός με. **17** Εάν τις θέλῃ να κάμῃ το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περὶ της διδασχῆς, ἀν ήναι εκ του Θεού ή ἢ ἐγώ λαλῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ. **18** Όστις λαλεῖ ἀφ' ἐαυτοῦ, ζητεῖ την δόξαν την ἰδικήν αυτού, ὅστις ὅμως ζητεῖ την δόξαν του πέμψαντος αὐτόν, οὗτος είναι ἀληθής, και ἀδικία ἐν αὐτῷ δεν ὑπάρχει. **19** Ο Μωϋσῆς δεν σας ἔδωκε τον νόμον; και ουδείς ἀπό σας ἐκπληροῖ τον νόμον. Διὰ τὴν ζητεῖτε να μη θανατώσητε; **20** Απεκρίθη ο ὄχλος και εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τις ζητεῖ να σε θανατώσῃ; **21** Απεκρίθη ο Ιησούς και εἶπε προς αὐτούς· Ἐν ἔργον ἔκαμον, και πάντες θαυμάζετε. **22** Διὰ τούτο ο Μωϋσῆς σας ἔδωκε την περιτομήν, ουχί ότι είναι εκ του Μωϋσέως, ἀλλ' εκ των πατέρων, και ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** Εάν λαμβάνῃ ἄνθρωπος περιτομήν ἐν σαββάτῳ, διὰ να μη λυθῇ ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' ἐμοῦ διότι ἔκαμον ολόκληρον ἄνθρωπον υγιή ἐν σαββάτῳ; **24** Μη κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. **25** Έλεγον λοιπόν τίνες εκ των Ἱεροσολυμιτῶν· Δεν είναι οὗτος, τον ὁποῖον ζητοῦσι να θανατώσωσι; **26** Καὶ ἰδοὺ, παρρησία λαλεῖ, και δεν λέγουσι προς αὐτόν ουδέν. Μήπως τῶντιν ἐγνώρισαν οἱ ἄρχοντες ότι οὗτος είναι ἀληθῶς ο Χριστός; **27** Ἀλλά τούτον ἐξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός ὅταν ἐρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. **28** Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, και εἶπε· Καὶ ἐμέ ἐξεύρετε και πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· και ἀπ' ἐμαυτοῦ δεν ήλθον, ἀλλ' είναι ἀληθινός ο πέμψας με, τον ὁποῖον σεις δεν ἐξεύρετε· **29** ἐγὼ ὅμως ἐξεύρω αὐτόν, διότι παρ' αυτού εἶμαι και ἐκεῖνος με ἀπέστειλεν. **30** Εζήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αὐτόν, και ουδείς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν την χεῖρα, διότι δεν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι η ὥρα αὐτοῦ. **31** Πολλοὶ δε εκ του

όχλου επίστευσαν εις αυτόν και έλεγον ότι ο Χριστός όταν έλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλείοτερα τούτων, τα οποία ούτος έκαμεν; **32** Έκουσαν οι Φαρισαίοι τον όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί· και όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **35** Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημεείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκη τους Έλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραζε λέγων· Εάν τις διψά, ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38** Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, έλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** Άλλοι έλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κώμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν έγεινε μεταξύ του όχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ήθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45** Ήλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν άνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο άνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων επίστευσεν εις αυτόν ή εκ των

Φαρισαίων; **49** Αλλ' ο όχλος ούτος, όστις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν δεν ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ιδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και υπήγεν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγεν εις το όρος των Ελαιών. **2** Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αυτή η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμω ο Μωϋσής προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις; **6** Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να έχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, έγραφε διά του δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Όστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω έγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και έμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατήγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· υπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. **13** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περί σεαυτού μαρτυρείς· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς

αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξεύρω πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξεύρετε πόθεν έρχομαι και που υπάγω. 15 Σεις κατά την σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. 16 Αλλά και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. 17 Και εν τω νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αληθινή. 18 Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεί περί εμού. 19 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου· εάν ηξεύρετε εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα μου. 20 Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς επέασεν αυτόν, διότι δεν είχαν ελθεί έτι η ώρα αυτού. 21 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. 22 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διά τούτο λέγει, Όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; 23 Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. 24 Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. 25 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· ό, τι σας λέγω απ' αρχής. 26 Πολλά έχω να λέγω και να κρίνω περί υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. 27 δεν ενόησαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. 28 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με edίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. 29 Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. 30 Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. 31 Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, 32 και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν· Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγεινάμεν δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. (αϊθñ g165) 36 Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσει, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι. 37 Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. 41 Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ημείς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. 42 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. 44 Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. 45 Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. 46 Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; 47 Όστις είναι εκ του Θεού,

τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Δεν λέγομεν ημεῖς καλώς ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι συ και δαιμόνιον ἔχεις; 49 Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ δαιμόνιον δεν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50 Και ἐγὼ δεν ζητῶ την δόξαν μου· ὑπάρχει ὁ ζητῶν και κρίνων. 51 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω· Ἐάν τις φυλάξῃ τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ἰδεῖ εἰς τον αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 52 Εἶπον λοιπόν προς αυτόν οἱ Ιουδαῖοι· Τώρα κατελάβομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε και οἱ προφῆται, και συ λέγεις· Ἐάν τις φυλάξῃ τον λόγον μου, δεν θέλει γευθῇ θάνατον εἰς τον αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 53 Μήπως συ εἶσαι μεγαλῆτερος του πατρός ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; και οἱ προφῆται ἀπέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; 54 Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτόν, ἡ δόξα μου εἶναι οὐδέν· ὁ Πατήρ μου εἶναι ὅστις με δοξάζει, τον ὁποῖον σεις λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας. 55 Και δεν ἐγνωρίσατε αυτόν ἐγὼ ὁμως γνωρίζω αυτόν· και ἐάν εἶπω ὅτι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω εἶσθαι ὁμοίός σας ψεύστης· ἀλλὰ γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αὐτοῦ φυλάττω. 56 Ὁ Ἀβραάμ ὁ πατήρ σας εἶχεν ἀγαλλίασιν να ἰδῇ την ἡμέραν την ἐμὴν και εἶδε και ἐχάρη. 57 Εἶπον λοιπόν οἱ Ιουδαῖοι προς αυτόν· Πεντήκοντα ἔτη δεν ἔχεις ἔτι, και εἶδες τον Ἀβραάμ; 58 Εἶπε προς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω· Πριν γείνη ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμαι. 59 Εὐσῆκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αὐτοῦ· πλην ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη και ἐξῆλθεν εκ του ἱεροῦ περάσας διά μέσον αὐτῶν, και οὕτως ἀνεχώρησε.

9 Και ἐνῶ ἀνεχώρει, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν εκ γενετῆς. 2 Και ῥώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, τις ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὥστε να γεννηθῇ τυφλός; 3 Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ διά να φανερωθῶσι τα ἔργα του Θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Εγὼ πρέπει να ἐργάζωμαι τα ἔργα του πέμψαντός με, ἐωσοῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νυξ ὅτε οὐδεὶς δύναται να ἐργάζεται. 5 Ἐνὸς εἰμαι ἐν τῷ κόσμῳ, εἰμαι

φως του κόσμου. 6 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἔπτυσε χαμαὶ και ἔκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και ἐπέχρισε τον πηλόν ἐπὶ τους ὀφθαλμούς του τυφλοῦ 7 και εἶπε προς αὐτόν· Ὑπαγε, νίφθητι εἰς την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το ὁποῖον ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ὑπήγε λοιπόν και ἐνίφθη, και ἦλθε βλέπων. 8 Οἱ δε γείτονες και ὅσοι ἐβλεπον αὐτόν πρότερον ὅτι ἦτο τυφλός ἔλεγον δεν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐκάθητο και ἐζήτηι; 9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτος εἶναι ἄλλοι δε ὅτι ὁμοῖος αὐτοῦ εἶναι. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμαι. 10 Ἐλεγον λοιπόν προς αὐτόν· Πως ῥηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου; 11 Απεκρίθη ἐκεῖνος και εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε πηλόν και ἐπέχρισε τους ὀφθαλμούς μου και μοι εἶπεν· Ὑπαγε εἰς την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· ἀφοῦ δε ὑπῆγα και ἐνίφθην, ἀνέβλεψα. 12 Εἶπον λοιπόν προς αὐτόν· Που εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει· Δεν ἐξεύρω. 13 Φέρουσιν αὐτόν τον ποτὲ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. 14 Ἦτο δε σάββατον, ὅτε ἔκαμε τον πηλόν ὁ Ἰησοῦς και ἥνοιξε τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ. 15 Πάλιν λοιπόν ῥώτων αὐτόν και οἱ Φαρισαῖοι πως ἀνέβλεψε. Και ἐκεῖνος εἶπε προς αὐτούς· Πηλόν ἔβαλεν ἐπὶ τους ὀφθαλμούς μου, και ἐνίφθην, και βλέπω. 16 Ἐλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δεν εἶναι παρά του Θεοῦ, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον· Πως δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλός να κάμνη τοιαῦτα θαύματα; Και ἦτο σχίσμα μεταξύ αὐτῶν. 17 Λέγουσι πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἥνοιξε τους ὀφθαλμούς σου; Και ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι προφήτης εἶναι. 18 Δεν ἐπίστευσαν λοιπόν οἱ Ιουδαῖοι περί αὐτοῦ ὅτι ἦτο τυφλός και ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τους γονεῖς αὐτοῦ του ἀναβλέψαντος 19 και ῥώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ υἱός σας, τον ὁποῖον σεις λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; 20 Απεκρίθησαν προς αὐτούς οἱ γονεῖς αὐτοῦ και εἶπον· Εξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱός ἡμῶν και ὅτι ἐγεννήθη τυφλός 21 Πως δε βλέπει τώρα δεν ἐξεύρομεν, ἢ τις ἥνοιξε τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἡμεῖς δεν ἐξεύρομεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτόν

ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. 22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήσει αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. 23 Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο άνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι ήμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν· πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27 Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (αἰὼν γ165) 33 Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμνη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. 35 Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού; 36 Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. 38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. 39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων

ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· 2 όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει αυτά. 4 Και όταν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει έμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. 6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. 8 Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βοσκήν. 10 Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να κλέψη και θύση και απολέσῃ· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία. 11 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· 12 ο δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. 13 Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι

εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. 17 Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού· εξουσίαν έχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. 19 Σχίσμα λοιπόν έγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. 20 Και έλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος· τι ακούετε αυτόν; 21 Άλλοι έλεγον· Ούτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενου· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; 22 Έγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· 23 και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερώ εν τη στοά του Σολομώντος. 24 Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα έδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον έργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν

είναι γεγραμμένον εν τω νόμω υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε Θεούς, προς τους οποίους έγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθή η γραφή, 36 εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγήασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ εν αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. 40 Και υπήγε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν εκεί. 41 Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα έκαμε, πάντα όμως όσα είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί είπιστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. 2 Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3 Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6 Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν έμεινε δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ήτο· 7 έπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εξήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει

προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών κοιμήθη· ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις
 αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. **12** Είπον το μνημείον, διά να κλαύση εκεί. **32** Η Μαρία
 λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν κοιμήθη, λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδούσα
 θέλει σωθή. **13** Αλλ' ο Ιησούς είχαν ειπεί περί αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα
 του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου
 λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. **14** Τότε δεν ήθελεν αποθάνει. **33** Ο δε Ιησούς, καθώς
 λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρρησία· είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ'
 Ο Λάζαρος απέθανε. **15** Και χαίρω διά σας, διά αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη
 να πιστεύσετε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας ψυχή αυτού και εταράχθη, **34** και είπε· Που
 υπάγωμεν προς αυτόν. **16** Είπε δε ο Θωμάς, ο εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ
 λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας και ίδε. **35** Εδάκρυσεν ο Ιησούς. **36** Έλεγον
 υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. **37**
 αυτού. **17** Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος,
 τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. **18** όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να
 'Ητο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; **38** Ο Ιησούς
 απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. **19** Και πολλοί λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το
 εκ των Ιουδαίων είχαν ελθεί προς την Μάρθαν μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ'
 και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν autάς περί αυτού. **39** Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον.
 του αδελφού αυτών. **20** Η Μάρθα λοιπόν, καθώς Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η
 ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων
 η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. **21** Είπε λοιπόν ημερών. **40** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι
 η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν
 ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **22** Πλην του Θεού; **41** Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου
 και τώρα εξεύρω ότι όσα ζητήσης παρά του έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους
 Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. **23** Λέγει προς οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι
 αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. μου ήκουσας. **42** Και εγώ εγνωρίζον ότι πάντοτε
24 Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι μου ακούεις αλλά διά τον όχλον τον περιστώτα
 θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη είπον τούτο, διά να πιστευσώσιν ότι συ με
 ημέρα. **25** Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η απέστειλας. **43** Και ταύτα ειπών, μετά φωνής
 ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. **44** Και
 αν αποθάνη, θέλει ζήσει· **26** και πας όστις ζη εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και
 και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού
 αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αϊθν g165) **27** Λέγει προς ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς
 αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε
 ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις να υπάγη. **45** Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων,
 τον κόσμον. **28** Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και οίτινες είχαν ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα
 εφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως έκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. **46** Τινές
 και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους
29 Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκώνεται ταχέως και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. **47**
 και έρχεται προς αυτόν. **30** Δεν είχε δε ελθεί Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς
 ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι
 τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. **31** ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. **48**
 Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι
 τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι
 την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και

το έθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτών, ο Καϊάφας, όστις ήτο αρχιερέύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50 ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλος το έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερέύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξη εις εν τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. 53 Απ' εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβουλευθήσαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. 54 Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. 55 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. 56 Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; 57 Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 2 Και έκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρετεί· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. 3 Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. 4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· 5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. 7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού

μου εφύλαξεν αυτό. 8 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 9 Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ιδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 10 Συνεβουλευθήσαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, 11 διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και επίστευον εις τον Ιησούν. 12 Τη επαύριον όχλος πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, 13 έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. 14 Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· 15 Μη φοβού, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. 16 Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα έκαμον εις αυτόν. 17 Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. 18 Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτο. 19 Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. 20 Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. 21 Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ιδωμεν τον Ιησούν. 22 Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. 23 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. 24 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. 25 Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον

θέλει φυλάξει αυτήν. (aīthnios g166) 26 Εάν εμέ διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. 43 Διότι υπηρετή τις, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι εγώ, εκεί θέλει εἶσθαι και ο υπηρέτης ο εμός και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. 27 Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώραν ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ήλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδόξασα και πάλιν θέλω δοξάσει. 29 Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον· Άγγελος ελάλησε προς αυτόν. 30 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αυτή δεν έγεινε δι' εμέ, αλλά διά σας. 31 Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω. 32 Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν. 33 Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. 34 Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ημεῖς ηκούσαμεν εκ του νόμου Ότι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις Ότι πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υιός του ανθρώπου; (aīthn g165) 35 Εἶπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμῶν· περιπατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος· και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. 36 Ενόσω έχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφθη απ' αυτών. 37 Αλλ' ενώ έκαμε τόσα θαύματα έμπροσθεν αυτών, δεν έπίστευον εις αυτόν· 38 διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις έπίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχιών του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 39 Διά τούτο δεν ηδύναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· 40 Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. 41 Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. 42 Αλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί έπίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν,

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμω, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. 2 Και αφού έγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχαν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιουδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώση αυτόν, 3 εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα έδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, 4 εγείρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη· 5 έπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζη με το προσόψιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. 6 Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος· Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; 7 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. 8 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (aīthn g165) 9 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος·

Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλὴν. **10** Λέγει προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος δεν ἔχει χρειάν εἰμὴ τους πόδας να νιφθῇ, ἀλλ' εἶναι ὅλος καθαρός· και σεις εἰσθε καθαροί, ἀλλ' ουχὶ πάντες. **11** Διότι ἤξευρεν ἐκεῖνον, ὅστις ἐμέλλε να παραδῶσῃ αὐτόν διὰ τοῦτο εἶπε· Δεν εἰσθε πάντες καθαροί. **12** Αφοῦ λοιπόν ἐνίψε τους πόδας αὐτῶν και ἔλαβε τα ἱμάτια αὐτοῦ, καθήσας πάλιν εἶπε προς αὐτούς· Εξεύρετε τὴν ἑκάμον εἰς εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, Ὁ Διδάσκαλος και ὁ Κύριος, και καλῶς λέγετε, διότι εἰμαι. **14** Εἰάν λοιπόν ἐγώ, ὁ Κύριος και ὁ Διδάσκαλος, σας ἐνίψα τους πόδας, και σεις χρεωστεῖτε να νίπτῃτε τους πόδας ἀλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα ἔδωκα εἰς εσάς, διὰ να κάμνητε και σεις, καθῶς ἐγώ ἑκάμον εἰς εσάς. **16** Αληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, δεν εἶναι δούλος ἀνώτερος του κυρίου αὐτοῦ, ουδέ ἀπόστολος ἀνώτερος του πέμψαντος αὐτόν. **17** Εἰάν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἰσθε εἰάν κάμνητε αὐτά. **18** Δεν λέγω τοῦτο περί πάντων υμῶν· ἐγὼ ἐξεύρω ποίους ἐξέλεξα· ἀλλὰ διὰ να πληρωθῇ ἡ γραφή, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τον ἄρτον ἐσῆκωσεν ἐπ' ἐμέ την πτέρναν αὐτοῦ. **19** Ἀπό του νυν σας λέγω τοῦτο πριν γεῖνῃ, διὰ να πιστεύσητε ὅταν γεῖνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμαι. **20** Αληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, ὅστις δέχεται ὄντινα πέμψω, ἐμὲ δέχεται, και ὅστις δέχεται, ἐμὲ δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη την ψυχὴν και ἐμαρτύρησε και εἶπεν· Αληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω ὅτι εἰς ἐξ υμῶν θέλει με παραδῶσῃ. **22** Ἐβλεπον λοιπόν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούντες περί τίνος λέγει. **23** Ἐκάθητο δε κεκλιμένος εἰς τον κόλπον του Ἰησοῦ εἰς των μαθητῶν αὐτοῦ, τον ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. **24** Νεύει λοιπόν προς τούτον ὁ Σίμων Πέτρος διὰ να ἐρωτήσῃ τις εἶναι ἐκεῖνος, περί του ὁποίου λέγει. **25** Καὶ πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ το στήθος του Ἰησοῦ, λέγει προς αὐτόν· Κύριε, τις εἶναι; **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι, εἰς τον ὁποῖον ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον θέλω δώσῃ. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδει εἰς τον Ἰούδαν Σίμωνος τον Ἰσκαριώτην. **27** Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσήλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. **28** Τοῦτο ὁμως ουδεὶς των καθημένων ἐνόησε προς τὴν εἶπε προς αὐτόν. **29** Διότι τινές ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ γλωσσόκομον, ὅτι λέγει προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὅσων ἔχομεν χρειάν διὰ την εορτήν, ἢ να δώσῃ τὴν εἰς τους πτωχοὺς. **30** Λαβὼν λοιπόν ἐκεῖνος τὸ ψωμίον, ἐξήλθεν εὐθύς· ἦτο δε νυξ. **31** Ὅτε λοιπόν ἐξήλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου, και ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. **32** Εἰάν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, και ὁ Θεὸς θέλει δοξάσει αὐτόν ἐν ἑαυτῷ και εὐθύς θέλει δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἐτὶ ὀλίγον εἰμαι μετ' υμῶν. Θέλετε με ζητήσῃ, και καθῶς εἶπον προς τους Ἰουδαίους ὅτι ὅπου υπάγω ἐγώ, σεις δεν δύνασθε να ἔλθῃτε, και προς εσάς λέγω τώρα. **34** Ἐντολὴν καινήν σας δίδω, Να ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθῶς ἐγὼ σας ἠγάπησα και σεις να ἀγαπάτε ἀλλήλους. **35** Ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἰσθε μαθηταί μου, εἰάν ἐχῃτε ἀγάπην προς ἀλλήλους. **36** Λέγει προς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, που υπάγεις; Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ἀκολουθήσῃς, ὅστερον ὁμως θέλεις με ἀκολουθήσῃ. **37** Λέγει προς αὐτόν ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ἀκολουθήσω τώρα; την ψυχὴν μου θέλω βάλλῃ υπέρ σου. **38** Ἀπεκρίθη προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Την ψυχὴν σου θέλεις βάλλῃ υπέρ ἐμοῦ; ἀληθῶς, ἀληθῶς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἐωσοῦ με ἀπαρνηθῇς τρίς.

14 Ἀς μη ταράττηται ἡ καρδιά σας πιστεύετε εἰς τον Θεόν, και εἰς ἐμέ πιστεύετε. **2** Ἐν τῇ οἰκίᾳ του Πατρὸς μου εἶναι πολλὰ οἰκήματα· εἰ δε μη, ἠθέλον σας εἰπεῖ· υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· **3** και ἀφοῦ υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι και θέλω σας παραλάβῃ προς ἑμαυτόν, διὰ να εἰσθε και σεις, ὅπου εἰμαι ἐγώ. **4** Καὶ ὅπου ἐγὼ υπάγω ἐξεύρετε, και την ὁδὸν ἐξεύρετε. **5** Λέγει προς αὐτόν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δεν ἐξεύρομεν που υπάγεις· και πως δύναμεθα να ἐξεύρωμεν την ὁδόν; **6** Λέγει προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι ἡ ὁδός και ἡ ἀλήθεια και ἡ ζωὴ· ουδεὶς ἔρχεται προς τον Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. **7** Εἰάν ἐγνωρίζετε ἐμέ, και τον Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει. Καὶ ἀπό

του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδατε αυτόν. **8** ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11** Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου, **13** και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. **14** Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, (αἰὼν γ165) **17** το Πνεῦμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει εἶσθαι. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Ἐτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθῆ υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν

αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει· και ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταῦτα ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεῦμα το Ἅγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμὴν δίδω εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδιά σας μηδέ ας δειλιά. **28** Ηκούσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου· **29** και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεῦσητε όταν γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, οὕτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεῦθεν.

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις εἴσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, οὕτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, οὗτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμοῦ δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεῖ ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτῳ δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη

αγάπη μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. **12** Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εμφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμνητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουνσι διώξει εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουνσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουνσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουνσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται

παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουνσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουνσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγένισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε· **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν

τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής· αφού όμως γεννήσῃ το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδιά σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ· μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάση και ο Υιός σου, **2** καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώση ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν. (αἰθῆνιος g166) **3** Αυτή δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησοῦν Χριστόν. (αἰθῆνιος g166) **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω· **5** και τώρα δόξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή. **13** Τώρα δε έρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος έμισεσεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός

σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτών· **21** διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ήξευρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και όπλων. **40** δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω και έπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη

ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· **9** διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πίνει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλιάρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον Ιησούν και έδεσαν αυτόν, **13** και έφεραν αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενθερός του Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχαν κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και θερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και θερμαίνετο. **19** Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγή και εν τω ιερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουνσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη

προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, είναι αλήθεια· Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε τι με δέρεις· **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο Άννας δεδεμένον προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και θερμαίνετο· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι· Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού· **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναζεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ· και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου· **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλωμεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων· **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού· **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος· το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες· **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ· Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την

φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, είναι αλήθεια· Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων· **40** Πάλιν λοιπόν εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρού· **3** και έλεγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν έξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν έξω, διά να γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς έξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο άνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτόν οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς νόμον έχομεν, και κατά τον νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν Υιόν του Θεού. **8** Ότε δε ήκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ· Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν έδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλείς· δεν εξεύρεις ότι εξουσίαν έχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν έχω να σε απολύσω· **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο δεδομένος άνωθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε έχει μεγαλητέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε εξήτει ο Πιλάτος να απολύση αυτόν· οι Ιουδαίοι όμως έκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσης, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, έφερεν έξω τον Ιησούν

και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθθά. 14 Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ώρα περίπου έκτη· και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεύς σας. 15 Οι δε εκραύγασαν· Άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερείς· Δεν έχομεν βασιλέα ειμή Καίσαρα. 16 Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν και απήγαγον· 17 και βαστάζων τον σταυρόν αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου τόπον, όστις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, 18 όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν. 19 Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 20 Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρώθη ο Ιησούς και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί. 21 Έλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· Μη γράφε, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων· αλλ' ότι εκείνος είπε, Βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων. 22 Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. 23 Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, έλαβον τα ιμάτια αυτού και έκαμον τέσσαρα μερίδια, εις έκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτών· ήτο δε ο χιτών άρραφος, από άνωθεν όλος υφαντός. 24 Είπον λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λαχρόν περί αυτού τίνος θέλει είσθαι· διά να πληρωθή η γραφή η λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον· οι μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα έκαμον. 25 Ίσαντο δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου. 27 Έπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ σου. Και απ' εκείνης της ώρας έλαβεν αυτήν ο μαθητής εις την οικίαν αυτού. 28 Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν διά να πληρωθή η γραφή, λέγει· Διψώ. 29 Έκειτο δε εκεί αγγεϊόν πλήρες όξους και εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από όξους και περιθέσαντες εις ύσσωπον προσέφεραν εις το στόμα αυτού. 30 Ότε λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. 31 Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή· διότι ήτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον διά να συνθλασώσιν αυτών τα σκέλη, και να σηκωθώσιν. 32 Ήλθον λοιπόν οι στρατιώται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· 33 εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ήδη τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, 34 αλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. 35 Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεūρει ότι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. 36 Διότι έγειναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή, Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή. 37 Και πάλιν άλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον, τον οποίον εξέκνησαν. 38 Μετά δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, όστις ήτο μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος όμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να σηκώση το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος έδωκεν άδειαν. Ήλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα του Ιησού. 39 Ήλθε δε και ο Νικόδημος, όστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης έως εκατόν λίτρας. 40 Έλαβον λοιπόν το σώμα του Ιησού και έδεσαν αυτό με σάβανα μετά των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. 41 Ήτο δε εν τω τόπω όπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω μνημείον νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε τεθή. 42 Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον το μνημείον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** πρωΐ, ενώ έτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν έρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς τον άλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που έθεσαν αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και ήρχοντο εις το μνημείον. **4** Έτρεχον δε οι δύο ομού· και ο άλλος μαθητής προέτρεξε ταχύτερον του Πέτρου και ήλθε πρώτος εις το μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν όμως. **6** Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ήτο επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ένα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο άλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, και είδε και επίστευσε· **9** διότι δεν ενόουν έτι την γραφήν ότι πρέπει αυτός να αναστηθή εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του μνημείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, έκυψεν εις το μνημείον· **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά ιμάτια καθημένους, ένα προς την κεφαλήν και ένα προς τους πόδας, εκεί όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι· Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς· Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη νομιζουσα ότι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν· Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που έθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσαι αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μαρία. Εκείνη στραφέισα λέγει προς αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς τον Πατέρα μου και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας αμαρτίας, είναι συγκεχωρημένα εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημένα. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήτο μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί· Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς· Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Έπειτα λέγει προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας· μακάριοι όσοι δεν είδον και επίστευσαν. **30** Και άλλα πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταῦτα ἐφανερώσεν εαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσε δὲ οὕτως. **2** Ἦσαν ομοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **3** Λέγει πρὸς αὐτοὺς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ἀλιεύσω. Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σου. Ἐξήλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπιάσαν οὐδέν. **4** Ἀφοῦ δὲ ἐγένειεν ἤδη πρωΐ, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· δὲν ἐγνώριζον ὁμῶς οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. **5** Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον; Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Οὐχί. **6** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θέλετε εὐρεῖ. Ἐρριψαν λοιπὸν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ σύρῳσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐζώσθη τὸ ἐπένδυμα· διότι ἦτο γυμνός· καὶ ἔρριπεν εαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖαριον· διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕως διακοσίας πήχας· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην καὶ οψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. **10** Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τῶν οψαρίων, τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε τώρα. **11** Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, γέμον ἰχθύων μεγάλων· ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῶ ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὁμῶς τῶν μαθητῶν ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτόν, Σὺ τις εἶσαι, ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος. **13** Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸ οψάριον ὁμοίως. **14** Αὕτη ἦτο ἡδὴ τρίτη φορὰ, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. **15** Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγευματίσαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνά, ἀγαπάς

με περισσότερον τούτων; Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Βόσκε τὰ ἀρνία μου. **16** Λέγει πρὸς αὐτόν πάλιν δευτέραν φορὰν· Σίμων Ἰωνά, ἀγαπάς με; Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. **17** Λέγει πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην φορὰν· Σίμων Ἰωνά, ἀγαπάς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην φορὰν· Ἀγαπάς με; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα, σὺ γνωρίζεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. **18** Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτε ἥσο νεώτερος, ἐξώνυνες σεαυτὸν καὶ περιεπάσεις ὅπου ἠθέλεις· ἀφοῦ ὁμῶς γηράσῃς, θέλεις ἐκτείνειν τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος θέλει σε ζῶσει, καὶ θέλει σε φέρει ὅπου δὲν θέλεις. **19** Εἶπε δὲ τοῦτο δεικνύων με ποῖον θάνατον μέλλει νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθε μοι. **20** Στραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει ἀκολουθοῦντα τὸν μαθητήν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὅστις καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δαίπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τις εἶναι ὁ παραδίδων σε; **21** Τούτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; **22** Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτόν θέλω νὰ μένῃ ἐωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολουθε μοι. **23** Διεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος· οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς δὲν εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐάν θέλω αὐτόν νὰ μένῃ ἐωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σε; **24** Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ ἐξεύρομεν ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. **25** Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐάν γραφθῶσι καθ' ἐν, οὐδ' αὐτός ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον έκαμον, ω Θεόφιλε, περί πάντων όσα ήρχισεν ο Ιησούς να κάμνη και να διδάσκη, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· **3** εις τους οποίους και εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας του Θεού. **4** Και συνερχόμενος μετ' αυτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν από Ιερουσολύμων, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς τάτας ημέρας. **6** Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ; **7** Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία αυτού εξουσία, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το 'Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε εισθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης. **9** Και αφού είπε ταύτα, βλέπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. **10** Και ενώ ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν, ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών, **11** οίτινες και είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθεί ούτω καθ' ον τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ από του όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. **13** Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγειον, όπου είχαν το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ιάκωβος

Αλφαίου και Σίμων ο Ζηλωτής και Ιούδας Ιακώβου. **14** Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέσιν μετά των γυναικών και Μαρίας της μητρός του Ιησού και μετά των αδελφών αυτού. **15** Και εν ταις ημέραις ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εις το μέσον των μαθητών, είπεν· ήτο δε ο αριθμός των εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν· **16** Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να πληρωθή η γραφή αυτή, την οποίαν προείπε το Πνεύμα το 'Άγιον διά στόματος του Δαβίδ περί του Ιούδα, όστις έγγεινεν οδηγός εις τους συλλαβόντας τον Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηριθμημένος με ημάς και έλαβε την μερίδα της διακονίας ταύτης. **18** Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον, και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· **19** και έγγεινε γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ιδία αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη η κατοικία αυτού έρημος και ας μη ήναι ο κατοικών εν αυτή· και, Άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **21** Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Και έσθησαν δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, όστις επωνομάσθη Ιούστος, και Ματθίαν. **24** Και προσευχηθέντες είπον· Συ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ένα, όντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβη την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον αυτού. **26** Και έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα αποστόλων.

2 Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. **2** Και εξαίφνης έγγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγένισεν

όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· **3** και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, **4** και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. **5** Ήσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους των υπό τον ουρανόν· **6** και καθώς έγεινεν η φωνή αύτη, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη, διότι ήκουον αυτούς εις έκαστος λαλούντας με την ιδίαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήττοντο δε πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους· Ιδού, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαιοί; **8** Και πως ημείς ακούομεν έκαστος εν τη ιδία ημών διαλέκτῳ, εν ή εγεννήθημεν; **9** Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, **10** την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, **11** Κρήτες και Άραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. **12** Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, άλλος προς άλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες έλεγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθείς δε ο Πέτρος μετά των ένδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και έλάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστόν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας· **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ· **17** Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια· **18** και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει· **19** και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ άνω και σημεία επί της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού· **20** ο ήλιος θέλει μεταστραφή η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **21** Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή. **22** Άνδρες Ισραηλίται, ακούσατε τους λόγους τούτους· τον Ιησουν τον Ναζωραϊόν, άνδρα αποδεδειγμένον προς εσάς από του Θεού διά θαυμάτων και τεραστίων και σημείων, τα οποία ο Θεός έκामε δι' αυτού εν μέσω υμών, καθώς και σεις εξεύρετε, **23** τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην βουλήν και πρόγνωσιν του Θεού, διά χειρών ανόμων σταυρώσαντες εθανατώσατε· **24** τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνas του θανάτου, διότι δεν ήτο δυνατόν να κρατήται υπ' αυτού. **25** Επειδή ο Δαβίδ λέγει περί αυτού· Έβλεπον τον Κύριον ενώπιόν μου διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να μη σαλευθώ. **26** Διά τούτο ευφράνθη η καρδιά μου και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδη ουδέ θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ίδη διαφθοράν. (Hadēs g86) **28** Εφανέρωσας εις εμέ οδούς ζωής, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης διά του προσώπου σου. **29** Άνδρες αδελφοί, δύναμαι να σας είπω μετά παρρησίας περί του πατριάρχου Δαβίδ ότι και ετελεύτησε και ετάφη, και το μήνιμα αυτού είναι παρ' ημίν μέχρι της ημέρας ταύτης. **30** Επειδή λοιπόν ήτο προφήτης και ήξευρεν ότι μεθ' όρκου ώμοσε προς αυτόν ο Θεός, ότι εκ του καρπού της οσφύος αυτού θέλει αναστήσει κατά σάρκα τον Χριστόν διά να καθίση αυτόν επί του θρόνου αυτού, **31** προιδών έλάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω άδη ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν. (Hadēs g86) **32** Τούτον τον Ιησουν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες. **33** Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιός του Θεού και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος, εξέχεε τούτο, το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε. **34** Διότι ο Δαβίδ δεν

ανέβη εις τους ουρανοὺς, λέγει ὁμως αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** ἐωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** Βεβαίως λοιπὸν ας ἐξεύρη πας ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Θεὸς Κύριον καὶ Χριστὸν ἔκαμεν αὐτὸν τούτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεις ἐσταυρώσατε. **37** Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδιά αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ας βαπτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **39** Διότι πρὸς ἐσάς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακράν, ὅσους ἀν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **40** Καὶ με ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρετο καὶ προέτρεπε, λέγων, Σῶθητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπὸν μετὰ χαρὰς δεχθέντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχαί. **42** Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς. **43** Κατέλαβε δὲ πάσαν ψυχὴν φόβος, καὶ πολλὰ τεράστια καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ τῶν ἀποστόλων. **44** Καὶ πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά, **45** καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντας, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρεῖαν. **46** Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κόπτοντες τὸν ἄρτον κατ' οἴκους, μετελάμβανον τὴν τροφὴν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀπλότῃ καρδίας, **47** δοξολογούντες τὸν Θεὸν καὶ εὐρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς σωζομένους.

3 Ἀνέβαινον δὲ ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. **2** Καὶ ἄνθρωπός τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τὸν ὁποῖον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, διὰ νὰ ζητή

ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ἱερὸν· **3** οὗτος ἰδὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτη νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Καὶ ἐκεῖνος ἐβλέπεν αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς, προσμένων νὰ λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. **6** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν ἔχω· ἀλλ' ὅ, τι ἔχω, τοῦτο σοὶ δίδω· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά τῶν ποδῶν αὐτοῦ, **8** καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὀρθος καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσήλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξάζων τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πας ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τὸν Θεόν· **10** καὶ ἐγνώριζον αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ κατήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν ἀπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως διὰ τὸ γεγονός εἰς αὐτόν. **11** Καὶ ἐνῶ ὁ ἱατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πας ὁ λαὸς εἰς τὴν στοάν τὴν λεγομένην Σολομώντος ἐκθαμβοί. **12** Ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τι θαυμάζετε διὰ τοῦτο, ἢ τι ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡς εἴαν ἐκάμωμεν ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας νὰ περιπατῇ αὐτός; **13** Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεις παρεδώκατε καὶ ἡρνήθητε αὐτόν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. **14** Σεις ὁμως τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήθητε, καὶ ἐζητήσατε ἄνδρα φονέα νὰ χαρισθῇ εἰς ἐσάς, **15** τὸν δὲ ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἐθανατώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τοῦ οὐοῦ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **16** Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τούτου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν τελείαν ταύτην υγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἀγνοίαν, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας· **18** ὁ δὲ Θεὸς ὅσα προείπε

διά στόματος πάντων των προφητών αυτού ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, εξεπλήρωσεν ούτω. **19** Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, **20** και αποστείλῃ τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει να δεχθῇ ὁ ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, ὅσα ἐλάλησεν ὁ Θεός ἀπ' αἰῶνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών. **(αἰθῆ γ165)** **22** Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς πατέρας· Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σας θέλει ἀναστήσει ἐν εσᾶς προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκοῦει κατὰ πάντα ὅσα ἀν' ἐλάλησεν πρὸς εσᾶς. **23** Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις δὲν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ. **24** Καὶ πάντες δε οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προανήγγειλαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας. **25** Σεῖς εἴθε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Θεός πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῆ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. **26** Πρὸς εσᾶς πρῶτον ὁ Θεός ἀναστήσας τὸν Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτόν διά να σας εὐλογῇ ὅταν ἐπιστρέφῃτε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Ἐνὼς δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τὸν λαόν, ἦλθον ἐπ' αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγός τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** ἀγανακτοῦντες διότι ἐδίδασκον τὸν λαόν καὶ ἐκήρυττον διά τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· **3** καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριον, διότι ἤτο ἡδη ἐσπέρα. **4** Πολλοὶ δὲ τῶν ακουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγένεον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες. **5** Καὶ τῇ ἐπαύριον συνήχθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, **6** καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **7** Καὶ στήσαντες αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτων· Διά ποίας δυνάμεως ἢ διά ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τούτο σεῖς; **8** Τότε ὁ Πέτρος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε πρὸς

αὐτοὺς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, **9** ἐάν ἡμεῖς ἀνακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον ἀσθενούντα, διά ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, **10** ἂς ἴηαι γνωστόν εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι διά τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεός ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, διά τούτου παρίσταται οὗτος ἐνώπιον ὑμῶν υγιής. **11** Οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἐφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἐγένετο κεφαλὴ γωνίας. **12** Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανόν δεδομένον μετὰ τῶν ἀνθρώπων, διά τοῦ ὁποίου πρέπει να σωθῶμεν. **13** Θεωροῦντες δὲ τὴν παρρησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον καὶ ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ· **14** βλέποντες δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν τεθεραπευμένον ἰστάμενον μετ' αὐτῶν, δὲν εἶχον οὐδέν να ἀντεῖπωσι. **15** Προστάξαντες δὲ αὐτοὺς να ἀπέλθωσιν ἐξω τοῦ συνεδρίου, συμβουλευθήσαν πρὸς ἀλλήλους, **16** λέγοντες· Τὶ θέλομεν κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους; ἐπειδὴ ὅτι μὲν ἐγένετο δι' αὐτῶν γνωστόν θαῦμα, εἶναι φανερόν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν δυνάμεθα να ἀρνηθῶμεν τούτο· **17** ἀλλὰ διά να μὴ διαδοθῇ περισσότερον εἰς τὸν λαόν, ἂς ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς αὐστηρῶς να μὴ λαλῶσι πλέον ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς μηδένα ἄνθρωπον. **18** Καὶ κατέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς να μὴ λαλῶσι καθόλου μηδὲ να διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Ἀν ἡναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ να ἀκούωμεν εσᾶς μάλλον παρά τὸν Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα να μὴ λαλῶμεν ὅσα εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν. **21** Οἱ δὲ, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτοὺς ἀπέλυσαν, μὴ εὐρίσκοντες τὸ πῶς να τιμωρήσωσιν αὐτοὺς, διά τὸν λαόν, διότι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν διά τὸ γεγονός. **22** Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο τὸ θαῦμα τούτο τῆς θεραπείας, ἤτο περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.

23 Και αφού απελύθησαν, ήλθον προς τους 5 Άνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της οικείους και απήγγειλαν όσα είπον προς αυτούς γυναικός αυτού Σαπφείρης επώλησε κτήμα 2 οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. 24 Οι δε και εκράτησεν από της τιμής, εν γνώσει και της ακούσαντες, ομοθυμαδόν ύψωσαν την φωνήν γυναικός αυτού, και φέρων μέρος τι έθεσεν εις προς τον Θεόν και είπον· Δέσποτα, συ είσαι ο τους πόδας των αποστόλων. 3 Είπε δε ο Πέτρος· Θεός, όστις έκαμες τον ουρανόν και την γην και Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδιάν την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς, 25 όστις σου, ώστε να ψευσθής εις το Πνεύμα το Άγιον είπας διά στόματος Δαβίδ του δούλου σου· Διά και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; 4 τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, μάταια; 26 παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης δεν ήτο εν τη εξουσία σου; διά τι έβαλες εν και οι άρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του τη καρδιά σου το πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης Κυρίου και κατά του Χριστού αυτού. 27 Διότι εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν. 5 Ενώ δε συνήχθησαν επ' αληθείας εναντίον του αγίου ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους τούτους, έπεσε και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας επί Παιδός σου Ιησού, τον οποίον έχρισας, και ο πάντας τους ακούοντας ταύτα. 6 Σηκωθέντες δε Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των εθνών οι νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες και των λαών του Ισραήλ, 28 διά να κάμωσιν έθαψαν. 7 Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθεν όσα η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να η γυνή αυτού, μη εξεύρουσα το γεγονός. 8 γείνωσι· 29 και τώρα, Κύριε, βλέπον εις τας Και απεκρίθη προς αυτήν ο Πέτρος· Ειπέ μοι, απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και εκείνη λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, είπε· Ναι, διά τόσον. 9 Και ο Πέτρος είπε προς 30 εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το γινομένων σημείων και τεραστίων διά του Πνεύμα του Κυρίου; ιδού, εις την θύραν οι πόδες ονόματος του αγίου Παιδός σου Ιησού. 31 Μετά των θαψάντων τον άνδρα σου και θέλουσιν δε την δέσιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου εκβάλει και σε. 10 Και έπεσε παρευθύς εις τους ήσαν συνηγμένοι, και επλήσθησαν άπαντες πόδας αυτού και εξεψύχησεν· εισελθόντες δε οι Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον λόγον του νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και εκβαλόντες Θεού μετά παρρησίας. 32 Του δε πλήθους των έθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. 11 Και πιστευσάντων η καρδιά και η ψυχή ήτο μία, επέπεσε φόβος μέγας εφ' όλην την εκκλησίαν και ουδέ εις έλεγεν ότι είναι εαυτού τι εκ και επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. 12 Πολλά των υπαρχόντων αυτού αλλ' είχαν τα πάντα δε σημεία και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των κοινά. 33 Και μετά δυνάμεως μεγάλης απέδιδον χειρών των αποστόλων· και ήσαν ομοθυμαδόν οι απόστολοι την μαρτυρίαν της αναστάσεως άπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. 13 Εκ δε του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επί των λοιπών ουδείς ετόλμα να προσκολληθή πάντας αυτούς. 34 Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ εις αυτούς, ο λαός όμως εμεγάλυνεν αυτούς· 14 αυτών ενδεής· διότι όσοι ήσαν κήτορες αγρών και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις τον ή οικιών, πωλούντες έφερον τας τιμάς των Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, 15 πωλουμένων 35 και έθετον εις τους πόδας ώστε έφερον έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς των αποστόλων· και διεμοιράζετο εις έκαστον και έθετον επί κλινών και κραββάτων, διά να κατά την χρείαν την οποίαν είχε. 36 Και ο επισκίαση καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου Ιωσής, ο επονομασθείς υπό των αποστόλων τινά εξ αυτών. 16 Συνήρχετο δε και το πλήθος των αρνησάμενος τον Κύριον, ο οποίος ήτο ο υιός παρρηγορίας Λευΐτης, Κύπριος το γένος, 37 των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ φέροντες έχων αγρόν επώλησε και έφερε τα χρήματα και ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων και έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων. ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο άπαντες. 17 Και σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ'

αυτού, οίτινες ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους
επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χείρας πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες
αυτών επί τους αποστόλους, και έβαλον αυτούς έτριζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να
εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Άγγελος όμως Κυρίου θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω
διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής, συνεδρίω Φαρισαίος τις Γαμαλιήλ το όνομα,
και εκβαλών αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του
σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωής ταύτης. **21** Και λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους
ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς· Άνδρες
και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερέυς και οι μετ' Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των
αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και όλην την ανθρωπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε.
γερουσίαν των υιών του Ισραήλ και έστειλαν **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο
εις το δεσμοτήριον, διά να φέρωσιν αυτούς, τευδάς, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις
22 Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός ανδρών έως
εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, ειπίθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήνησαν
23 λέγοντες ότι το μεν δεσμοκτήριον εύρομεν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας
κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής
φύλακας ισταμένους έξω έμπροσθεν των θυρών, και έσυρεν οπίσω αυτού αρκετόν λαόν· και
ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν έσω. **24** Ως δε εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι επείθοντο
ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερέυς εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας
και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, λέγω, απέχετε από των ανθρωπων τούτων και
ήσαν εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να αφήσατε αυτούς· διότι εάν η βουλή αύτη ή το
καταντήση τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε έργον τούτο ήναι εξ ανθρωπων, θέλει ματαιωθή·
προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους **39** εάν όμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε
οποίους εβάλετε εις την φυλακήν, ίστανται να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως
εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις
υπήγην ο στρατηγός μετά των υπηρετών και αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους,
έφερεν αυτούς, ουχί μετά βίας· διότι εφοβούντο, έδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω
τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και αφού ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41**
έφεραν αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του
Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερέυς **28** λέγων· Δεν συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος
σας παρηγγείλαμεν ρητώς να μη διδάσκητε εν αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και πάσαν
τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον
Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν
να φέριτε εφ' ημάς το αίμα του ανθρωπου Χριστόν.
τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι μαθηταί, έγεινε γογγυσμός των
απόστολοι, είπον· Πρέπει να πειθαρχώμεν εις Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι
τον θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους. **30** Ο αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή
Θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, διακονία. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το
τον οποίον σεις εθανατώσατε κρεμάσαντες πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρόπον
επί ξύλου· **31** τούτον ο Θεός ύψωσε διά της να αφήσωμεν ημεείς τον λόγον του Θεού και να
δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν,
δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφεσιν αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας
αμαρτιών. **32** Και ημεείς είμεθα μάρτυρες αυτού μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου
περί των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε

αυτού, οίτινες ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους
επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χείρας πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες
αυτών επί τους αποστόλους, και έβαλον αυτούς έτριζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να
εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Άγγελος όμως Κυρίου θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω
διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής, συνεδρίω Φαρισαίος τις Γαμαλιήλ το όνομα,
και εκβαλών αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του
σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωής ταύτης. **21** Και λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους
ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς· Άνδρες
και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερέυς και οι μετ' Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των
αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και όλην την ανθρωπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε.
γερουσίαν των υιών του Ισραήλ και έστειλαν **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο
εις το δεσμοτήριον, διά να φέρωσιν αυτούς, τευδάς, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις
22 Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός ανδρών έως
εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, ειπίθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήνησαν
23 λέγοντες ότι το μεν δεσμοκτήριον εύρομεν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας
κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής
φύλακας ισταμένους έξω έμπροσθεν των θυρών, και έσυρεν οπίσω αυτού αρκετόν λαόν· και
ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν έσω. **24** Ως δε εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι επείθοντο
ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερέυς εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας
και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, λέγω, απέχετε από των ανθρωπων τούτων και
ήσαν εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να αφήσατε αυτούς· διότι εάν η βουλή αύτη ή το
καταντήση τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε έργον τούτο ήναι εξ ανθρωπων, θέλει ματαιωθή·
προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους **39** εάν όμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε
οποίους εβάλετε εις την φυλακήν, ίστανται να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως
εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις
υπήγην ο στρατηγός μετά των υπηρετών και αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους,
έφερεν αυτούς, ουχί μετά βίας· διότι εφοβούντο, έδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω
τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και αφού ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41**
έφεραν αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του
Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερέυς **28** λέγων· Δεν συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος
σας παρηγγείλαμεν ρητώς να μη διδάσκητε εν αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και πάσαν
τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον
Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν
να φέριτε εφ' ημάς το αίμα του ανθρωπου Χριστόν.

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε επληθύνοντο
οι μαθηταί, έγεινε γογγυσμός των
Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι
αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή
διακονία. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το
πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρόπον
να αφήσωμεν ημεείς τον λόγον του Θεού και να
διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν,
αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας
μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου

και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης· 4 ημεῖς δε θέλομεν εμμένει ἐν τῇ προσευχῇ και τῇ διακονίᾳ του λόγου. 5 Και ἤρσεν ο λόγος ἐνώπιον παντός του πλήθους· και ἐξέλεξαν τον Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως και Πνεύματος Ἁγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενᾶν και Νικόλαον, προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 τους οποίους ἔστησαν ἐνώπιον των ἀποστόλων και προσευχηθέντες ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτούς τὰς χεῖρας. 7 Και ο λόγος του Θεοῦ ἠύξανε, και ἐπληθύνετο ο ἀριθμὸς των μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, και πολὺ πλῆθος των ἱερῶν υπῆκουον εἰς τὴν πίστιν. 8 Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμεως, ἔκαμνε τέρατα και σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 Και ἐσηκώθησάν τινες των ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων και Κυρηναίων και Ἀλεξανδρέων και των ἀπὸ Κιλικίας και Ἀσίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, 10 και δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν και εἰς τὸ πνεῦμα, με το οποίον ἐλάλει. 11 Τότε ἔβαλον κρυφίως ἀνθρώπους, λέγοντας ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν λαλοῦντα λόγια βλάσφημα κατὰ του Μωϋσέως και του Θεοῦ· 12 και διήγειραν τον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματεῖς, και ἐπελθόντες ἤρπασαν αὐτόν και ἔφεραν εἰς τὸ συνέδριον, 13 και ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν παύει λαλῶν λόγια βλάσφημα κατὰ του ἁγίου τούτου τόπου και του νόμου· 14 διότι ἠκούσαμεν αὐτόν λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ο Ναζωραῖος οὗτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και ἀλλάξει τὰ ἔθιμα, τὰ οποία παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ο Μωϋσής. 15 Και ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν πάντες οά καθήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς πρόσωπον ἀγγέλου.

7 Εἶπε δε ο ἀρχιερεὺς Τωόντι οὕτως ἔχουσι ταῦτα; 2 Ο δε εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί και πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τον πατέρα ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτε ἦτο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικήσῃ ἐν Χαρρὰν, 3 και εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου και ἐκ τῆς συγγενείας σου, και ἐλθέ εἰς γῆν, τὴν

οποίαν θέλω σοὶ δεῖξαι. 4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ τῆς γῆς των Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρρὰν· και ἐκεῖθεν μετὰ τον θάνατον του πατρὸς αὐτοῦ μετώκισεν αὐτόν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν οποίαν σεις κατοικεῖτε τώρα· 5 και δὲν ἔδωκεν ποδός, ὑπεσχέθη δε ὅτι θέλει δώσει αὐτὴν κτήμα ἐν αὐτῇ και εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτόν, ἐνῶ δὲν εἶχε τέκνον. 6 Ἐλάλησε δε πρὸς αὐτόν ὁ Θεὸς οὕτως, ὅτι τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι πάροικον ἐν γῇ ξένῃ, και θέλουσι δουλώσει αὐτό και καταθλίψει τετρακόσια ἔτη· 7 και τὸ ἔθνος, εἰς τὸ οποίον θέλουσι δουλωθῇ, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· και μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθαι και θέλουσι με λατρεύσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 Και ἔδωκεν εἰς αὐτόν διαθήκην περιτομῆς· και οὕτως ἐγέννησε τον Ἰσαάκ και περιέτεμεν αὐτόν τῇ ογδῷ ἡμέρᾳ, και ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τον Ἰακώβ, και ὁ Ἰακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. 9 Και οά πατριάρχαι, φθονήσαντες τον Ἰωσήφ, ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Θεὸς ὁμως ἦτο μετ' αὐτοῦ, 10 και ἠλευθέρωσεν αὐτόν ἐκ πασῶν των θλίψεων αὐτοῦ και ἔδωκεν εἰς αὐτόν χάριν και σοφίαν ἐνώπιον Φαραῶ του βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατέστησεν αὐτόν κυβερνήτην ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου και ὅλου του οἴκου αὐτοῦ. 11 Ἦλθε δε πείνα ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δὲν εὑρίσκον τροφάς οά πατέρες ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δε ὁ Ἰακώβ ὅτι υπῆρχε σίτος ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε πρῶτην φορὰν τους πατέρας ἡμῶν· 13 και ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀνεγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τους ἀδελφούς αὐτοῦ, και ἐφανερώθη εἰς τον Φαραῶ τὸ γένος του Ἰωσήφ. 14 Ἀποστείλας δε ὁ Ἰωσήφ, ἐκάλεσε πρὸς εαυτόν τον πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ και πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐβδομήκοντα πέντε ψυχάς. 15 Και κατέβη ὁ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον και ἐτελεύτησεν ἐκεῖ αὐτός και οά πατέρες ἡμῶν, 16 και μετεκομίσθησαν εἰς Συχέμ και ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, τὸ οποίον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραάμ με τιμὴν ἀργυρίου παρὰ των υἱῶν του Ἐμμὼρ πατρὸς του Συχέμ. 17 Καθὼς δε ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς επαγγελίας, τὴν οποίαν ὠμοσεν ὁ Θεὸς πρὸς τον Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς και

επληθύνθη εν Αιγύπτω, 18 εωσού εσηκώθη βασιλεύς άλλος, όστις δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. 35 Τούτον 19 Ούτος δολιευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπτονται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται· 20 εν τούτω τω καιρώ εγεννήθη ο Μωϋσής, και είχε θεión κάλλος· όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τω οίκω του πατρός αυτού. 21 Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να ήναι υιός αυτής. 22 Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν έργοις. 23 Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν έτος της ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να επισκεφθή τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. 24 Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβομένου, πατάξας τον Αιγύπτιον. 25 Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήσει ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς σωτηρίαν· εκείνοι όμως δεν ενόησαν. 26 Την δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Άνθρωποι, αδελφοί είσθε σείς· διά τι αδικείτε αλλήλους; 27 Ο δε αδικών τον πλησίον απέσπρωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; 28 Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; 29 Τότε ο Μωϋσής έφυγε διά τον λόγον τούτον και έγεινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. 30 Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα έτη, εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν τη ερήμω του όρους Σινά εν μέσω φλογός καιομένης βάτου. 31 Ο δε Μωϋσής ιδών εθαύμασε διά το όραμα· και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήση, ήλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· 32 Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσής, δεν ετόλμα να παρατηρήση. 33 Και είπε προς αυτόν ο Κύριος· Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. 34 Είδον, είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς· και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον. 35 Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν ειπόντες· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν; τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτω. 36 Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γη Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη. 37 Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. 38 Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώση εις ημάς. 39 Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν ηθέλησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον 40 ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, όστις εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αυτόν. 41 Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον και ευφραίνοντο εις τα έργα των χειρών αυτών. 42 Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού, καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; 43 Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του Θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνος. 44 Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάση αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχεν ιδεί· 45 την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός έξωσεν απ' έμπροσθεν των πατέρων ημών, έως των ημερών

του Δαβίδ· **46** ὅστις εὗρε χάριν ενώπιον του Θεοῦ και ηυχήθη να εὕρη κατοικίαν διὰ τον Θεόν του Ιακώβ. **47** Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. **48** Αλλ' ο 'Υψιστος δεν κατοικεῖ εν χειροποιήτοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει· **49** Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποῖον οἶκον θέλετε οικοδομήσει δι' ἐμέ, λέγει Κύριος, ἢ ποῖος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **50** Η χειρ μου δεν ἔκαμε ταῦτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι και ἀπερίμητοι την καρδίαν και τα ὠτα, σεις πάντοτε ἀντιφέρεσθε κατὰ του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, οὕτω και σεις. **52** Τίνα των προφητῶν δεν ἐδίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα ἐφόνευσαν ἐκείνους, οἵτινες προκατήγγειλαν περί της ἐλεύσεως του δικαίου, του οὐοίου σεις ἐγείνατε τώρα προδοταί και φονεῖς· **53** οἵτινες ἐλάβετε τον νόμον εκ διαταγῶν ἀγγέλων και δεν ἐφυλάξατε. **54** Ακούοντες δε ταῦτα, η δύναμις του Θεοῦ η μεγάλη. **55** Ἐδιδον δε κατεκόπτοντο τας καρδίας αὐτῶν και ἐτριζον τους οδόντας κατ' αὐτοῦ. **56** Ο δε Στέφανος, πλήρης ὦν Πνεύματος Αγίου, ἀτενίσας εις τον ουρανόν, εἶδε την δόξαν του Θεοῦ και τον Ἰησοῦν ἱστάμενον εκ δεξιῶν του Θεοῦ· **57** και εἶπεν· Ἰδοῦ, θεωρῶ τους ουρανοὺς ἀνεωγμένους και τον Υἱόν του ἀνθρώπου ἱστάμενον εκ δεξιῶν του Θεοῦ. **58** Τότε φωνάζαντες μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἐφράξαν τα ὠτα αὐτῶν και ὥρμησαν ὁμοθυμαδόν ἐπ' αὐτόν, **59** και ἐκβαλόντες ἔξω της πόλεως ἐλιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες ἀπέθεσαν τα ἱμάτια αὐτῶν εις τους πόδας νεανίου τινός ὀνομαζομένου Σαύλου. **60** Και ἐλιθοβόλουν τον Στέφανον, ἐπικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι το πνεύμά μου. **61** Και γονατίσας ἐφώναξε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Κύριε, μη λογαριάσῃς εις αὐτοὺς την ἀμαρτίαν ταύτην. Και τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

8 Ο δε Σαῦλος ἦτο σύμφωνος εις τον φόνον αὐτοῦ. Και ἐγένειεν εν ἐκείνῃ τη ἡμέρᾳ διωγμός μέγας κατὰ της ἐκκλησίας της εν Ἱεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ἰουδαίας και Σαμαρείας, πλην των ἀποστόλων. **2** Ἐφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον ἀνδρες εὐλαβεῖς και ἔκαμον θρήνον μέγαν ἐπ' αὐτόν. **3** Ο δε Σαῦλος ἐκακοποιεῖ

την ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων εις πάσαν οἰκίαν και σύρων ἀνδρας και γυναῖκας, παρέδιδεν εις την φυλακὴν. **4** Οἱ μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. **5** Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, ἐκήρυττεν εις αὐτοὺς τον Χριστόν. **6** Και οι ὄχλοι προσείχον ὁμοθυμαδόν εις τα λεγόμενα ὑπὸ του Φιλίππου, ἀκούοντες και βλέποντες τα θαύματα, τα ὁποῖα ἔκαμνε. **7** Διότι εκ πολλῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξήρχοντο αὐτὰ φωνάζοντα μετὰ μεγάλης φωνῆς, και πολλοὶ παραλυτικοὶ και χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν, **8** και ἐγένειε χαρὰ μεγάλη εν ἐκείνῃ τη πόλει. **9** Ἄνθρωπος δε τις Σίμων ὀνομαζόμενος προῦπήρχεν εν τη πόλει, κάμνων μαγείας και ἐκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ὅτι εἶναι μέγας τις· **10** εις τον οὐοῖον ἐδιδον προσοχήν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ δύνάμις του Θεοῦ η μεγάλη. **11** Ἐδιδον δε προσοχήν εις αὐτόν, διότι εἶχεν ἐκπλήξει αὐτοὺς πολὺν καιρόν με τας μαγείας. **12** Ὅτε ὁμως ἐπίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του Θεοῦ και του ὀνόματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε και γυναῖκες. **13** Ο δε Σίμων και αὐτὸς ἐπίστευσε, και βαπτισθεὶς ἔμενε πάντοτε μετὰ του Φιλίππου, και θεωρῶν σημεῖα και θαύματα μεγάλα γινόμενα ἐξεπλήττετο. **14** Ακούσαντες δε οι ἀπόστολοι οἱ εν Ἱεροσολύμοις ὅτι η Σαμάρεια ἐδέχθη τον λόγον του Θεοῦ, ἀπέστειλαν προς αὐτοὺς τον Πέτρον και Ἰωάννην· **15** οἵτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περί αὐτῶν διὰ να λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον· **16** διότι δεν εἶχεν ἐτι ἐπιπέσει ἐπ' οὐδένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βεβαπτισμένοι εις το ὄνομα του Κυρίου Ἰησοῦ. **17** Τότε ἐπέθετον τας χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, και ἐλάβανον Πνεῦμα Ἅγιον. **18** Ἰδὼν δε ο Σίμων ὅτι διὰ της ἐπιθέσεως των χειρῶν των ἀποστόλων δίδεται το Πνεῦμα το Ἅγιον, προσέφερεν εις αὐτοὺς χρήματα, **19** λέγων· Δότε και εις ἐμέ την ἐξουσίαν ταύτην, ὥστε εις ὄντινα ἐπιθέσω τας χεῖρας να λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον. **20** Και ο Πέτρος εἶπε προς αὐτόν· το ἀργυρίον σου ἦναι μετὰ σου εις ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι η δωρεὰ του Θεοῦ ἀποκτάται διὰ χρημάτων.

21 Σὺ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κλήρον ἐν τῷ λόγῳ
τούτῳ· διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι εὐθεία
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ
τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ,
ἵσως συγχωρηθῇ εἰς σε ἡ ἐπινοία τῆς καρδιάς
σου· 23 ἐπειδὴ σε βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν
πικρίας καὶ δεσμόν ἀδικίας. 24 Αποκριθεὶς δὲ ὁ
Σίμων, εἶπε· Δειήθητε σεις ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν
Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ μηδὲν ἐξ ὧσων
εἶπετε. 25 Εκείνοι λοιπὸν, ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν καὶ
ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, κηρύζοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ
ἐν πολλαῖς κώμαις τῶν Σαμαρειτῶν. 26 Ἄγγελος
δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων·
Σηκώθητι καὶ ὑπάγε πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν
οδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Γάζαν· αὕτη εἶναι ἔρημος. 27 Καὶ σηκωθείς ὑπάγε.
Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς
Κανδάκης τῆς βασιλείσης τῶν Αἰθιοπῶν, ὅστις
ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος
εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ,
28 καὶ ὑπέστρεφε καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἀμάξης
αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν. 29
Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον· Πλησίασον
καὶ προσκολληθήθῃ εἰς τὴν ἀμαξάν ταύτην. 30
Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον καὶ ἤκουσεν
αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν
καὶ εἶπεν· Ἄραγε γινώσκεις αὐτὸ ἀναγινώσκεις;
31 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ πῶς ἠθέλον δυνηθῆ, εἰάν δὲν
με ὁδηγήσῃ τις; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον
νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτοῦ. 32 Τὸ δὲ
χωρίον τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν,
ἦτο τοῦτο. Εφάρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν·
καὶ ὡς ἀρνίον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ
ἄφωνον, οὕτως δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.
33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφηρέθη ἡ κρίσις
αὐτοῦ· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τις θέλει διηγήθῃ;
διότι σηκώνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34
Αποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον,
εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει τοῦτο ὁ
προφῆτης; περὶ ἐαυτοῦ περὶ ἄλλου τινός; 35 Καὶ
ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχίσας
ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσαστο εἰς αὐτὸν
τὸν Ἰησοῦν. 36 Καὶ καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν
οδὸν, ἦλθον εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος·

Ἰδοὺ ὕδωρ· τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ; 37
Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Εἰάν πιστεύῃς ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας, δύνασαι. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε·
Πιστεύω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ. 38 Καὶ προσέταξε νὰ σταθῇ ἡ ἀμαξά, καὶ
κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ Φίλιππος
καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὅτε
δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου
ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν εἶδεν αὐτὸν πλέον
ὁ εὐνοῦχος· ἀλλ' ἐπορεύετο τὴν οδὸν αὐτοῦ
χαίρων. 40 Ὁ δὲ Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἀζωτον,
καὶ διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς πάσας τὰς πόλεις,
ἐωσὺ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δὲ Σαῦλος, πνέων ἐτὶ ἀπειλὴν καὶ φόνον
κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν
ἀρχιερέα 2 καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς
εἰς Δαμασκόν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως εἰάν
εὕρῃ τινὰς ἐκ τῆς οδοῦ ταύτης, ἄνδρας τε καὶ
γυναίκας, φέρῃ δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ.
3 Ἐνῶ δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν
Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτὸν φῶς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτόν· Σαούλ,
Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Καὶ εἶπε· Τίς εἶσαι,
Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Εγὼ εἰμὶ ὁ Ἰησοῦς,
τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· σκληρόν σοι εἶναι νὰ
λακτίζῃς πρὸς κέντρα. 6 Ὁ δὲ τρέμων καὶ
ἐκθαμβος γενόμενος, εἶπε· Κύριε, τί θέλεις νὰ
κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθητι
καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ λαληθῇ τί
πρέπει νὰ κάμῃς. 7 Ὅι δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες
αὐτόν ἴσταντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν
φωνήν, μηδὲνά ὅμως βλέποντες. 8 Ἐσηκώθη δὲ
ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔχων ἀνεωγμένους
τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ δὲν ἔβλεπεν οὐδέν· καὶ
χειραγωγούντες αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
9 Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ, καὶ
δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἐπινεν. 10 Ἦτο δὲ τὶς μαθητὴς
ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὀράματος· Ἀνανία· Ὁ
δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε. 11 Καὶ ὁ Κύριος
εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς ὑπάγε εἰς τὴν οδὸν
τὴν ὀνομαζομένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν τῇ
οικίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον
Ταρσέα· διότι ἰδοὺ, προσεύχεται, 12 καὶ εἶδε δι'

οράματος άνθρωπον Ανανίαν ονομαζόμενον και διηγίθη προς αυτούς πως είδε τον Κύριον
 ότι εισήλθε και έθεσεν επ' αυτόν την χείρα, εν τη οδώ και ότι ελάλησε προς αυτόν, και πως
 διά να αναβλέψη. 13 Απεκρίθη δε ο Ανανίας, εν Δαμασκώ, εκήρυξε μετά παρρησίας εν τω
 Κύριε, ήκουσα από πολλών περί του ανδρός ονόματι του Ιησού. 28 Και ήτο μετ' αυτών εν
 τούτου, όσα κακά έπραξεν εις τους αγίους Ιερουσαλήμ εισερχόμενος και εξερχόμενος και
 σου εν Ιερουσαλήμ· 14 και εδώ έχει εξουσίαν μετά παρρησίας κηρύττων εν τω ονόματι του
 παρά των αρχιερέων να δέση πάντας τους Κυρίου Ιησού, 29 και ελάλει και εφιλονείκει
 επικαλουμένους το όνομά σου. 15 Είπε δε προς μετά των Ελληνιστών· εκείνοι δε κατεγίνοντο
 αυτόν ο Κύριος· Ύπαγε, διότι ούτος είναι σκευός εις το να θανατώσωσιν αυτόν. 30 Μαθόντες δε οι
 εκλογής εις εμέ, διά να βαστάση το όνομά αδελφοί, κατεβίβασαν αυτόν εις Καισάρειαν και
 μου ενώπιον εθνών και βασιλέων και των εξαπέστειλαν αυτόν εις Ταρσόν. 31 Αι μεν λοιπόν
 υιών Ισραήλ· 16 επειδή εγώ θέλω δείξει εις εκκλησία καθ' όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν
 αυτόν όσα πρέπει να πάθη υπέρ του ονόματός και Σαμάρειαν είχαν ειρήνην, οικοδομούμεναι
 μου. 17 Υπήγε δε ο Ανανίας και εισήλθεν εις και περιπατούσαι εν τω φόβω του Κυρίου,
 την οικίαν, και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος
 είπε· Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, επληθύνοντο. 32 Ο δε Πέτρος, διερχόμενος
 ο Ιησούς όστις εφάνη εις σε εν τη οδώ καθ' διά πάντων, κατέβη και προς τους αγίους
 ην ήρχου, διά να αναβλέψης και να πλησθής τους κατοικούντας την Λύδδαν. 33 Και εύρεν
 Πνεύματος Αγίου. 18 Και ευθύς έπεσον από άνθρωπον τινά Αινέαν το όνομα, όστις ήτο
 των οφθαλμών αυτού ως λέπη, και ανέβλεψεν παραλυτικός, από ετών οκτώ κατακείμενος
 ευθύς, και σηκωθείς εβαπτίσθη. 19 Και λαβών επί κραββάτου. 34 Και είπε προς αυτόν ο
 τροφήν εδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαύλος Πέτρος· Αινέα, σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός·
 ημέρας τινάς μετά των εν Δαμασκώ μαθητών, σηκώθητι και στρώσον την κλίνην σου. Και
 20 και ευθύς εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς ευθύς εσηκώθη. 35 Και είδον αυτόν πάντες
 τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρωνα,
 21 Εξεπλήττοντο δε πάντες οι ακούοντες και οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. 36 Και
 έλεγον· Δεν είναι ούτος, όστις εξωλόθρευσεν εν Ιόπη ήτο τις μαθήτρια ονόματι Ταθίθά,
 εν Ιερουσαλήμ τους επικαλουμένους το όνομα ήτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αύτη ήτο
 τούτο και εδώ διά τούτο είχαν ελθεί διά να πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών, τας
 φέρη αυτούς δεδεμένους προς τους αρχιερείς; οποίας έκαμνε· 37 κατ' εκείνας δε τας ημέρας
 22 Ο δε Σαύλος μάλλον ενεδυναμούτο και συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη· και λούσαντες
 συνέχεε τους Ιουδαίους τους κατοικούντας αυτήν έθεσαν εις ανώγειον. 38 Και επειδή η
 εν Δαμασκώ, αποδεικνύων ότι ούτος είναι ο Λύδδα ήτο πλησίον της Ιόπης, ακούσαντες οι
 Χριστός. 23 Και αφού παρήλθον ημέραι ικαναί, μαθηταί ότι ο Πέτρος είναι εν αυτή, απέστειλαν
 συνεβουλευθήσαν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν προς αυτόν δύο άνδρας, παρακαλούντες να
 αυτόν· 24 εγνωστοποιήθη δε εις τον Σαύλον η μη βραδύνη να περάση έως εις αυτούς. 39
 επιβουλή αυτών. Και παρεφύλαττον τας πύλας Και σηκωθείς ο Πέτρος, υπήγε μετ' αυτών· τον
 ημέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αυτόν· οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εις το ανώγειον,
 25 λαβόντες δε αυτόν οι μαθηταί, διά νυκτός και παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι αι
 κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες χήραι, κλαίουσαι και δεικνύουσαι χιτώνας και
 εντός σπυρίδος. 26 Και ελθών ο Σαύλος εις ιμάτια, όσα η Δορκάς ειργάζετο ότε ήτο μετ'
 Ιερουσαλήμ προσπάθει να προσκολληθή εις αυτών. 40 Ο δε Πέτρος, εκβαλών έξω πάντας,
 τους μαθητάς πλην πάντες εφοβούντο αυτόν, μη εγονάτισε και προσηυχίθη και στραφείς προς
 πιστεύοντες ότι είναι μαθητής. 27 Ο Βαρνάβας δε το σώμα, είπε· Ταθίθά, ανάστηθι. Η δε ήνοιξε
 παραλαβών αυτόν έφερε προς τους αποστόλους, τους οφθαλμούς αυτής και ιδούσα τον Πέτρον

ανεκάθησεν. **41** Ο δε έδωκε χείρα εις αυτήν και εσήκωσεν αυτήν, και φωνάξας τους αγίους και τας χήρας παρέστησεν αυτήν ζώσαν. **42** Έγεινε δε τούτο γνωστόν καθ' όλην την Ιόππην, και πολλοί επίστευσαν εις τον Κύριον. **43** Και ο Πέτρος έμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόππη παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ήτο δε τις άνθρωπος εν Καισαρεία ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, **2** ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, όστις και έκαμνεν ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλές και εδέετο του Θεού διαπαντός· **3** ούτος είδε φανερά δι' οράματος περί την εννάτην ώραν της ημέρας άγγελον του Θεού, ότι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν· Κορνήλιε. **4** Ο δε ατενίσας εις αυτόν και έμβορος γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν· Αι προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. **5** Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους και προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· **6** ούτος ξενίζεται παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, έχοντι οικίαν πλησίον της θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. **7** Καθώς δε ανεχώρησεν ο άγγελος ο λαλών προς τον Κορνήλιον, εφώνασε δύο εκ των υπηρετών αυτού και ένα στρατιώτην ευσεβή εκ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, **8** και διηγηθείς προς αυτούς τα πάντα, απέστειλεν αυτούς εις την Ιόππην. **9** Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ώδοιπόρουν και επλησίαζον εις την πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την έκτην ώραν. **10** Και πεινάσας ήθελε να φάγη· ενώ δε ητοιμάζον, επήλθεν επ' αυτόν έκστασις, **11** και θεωρεί τον ουρανόν ανεωγμένον και καταβαίνον επ' αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεδεμένον από των τεσσάρων άκρων και κατεβιβάζετο επί την γην, **12** εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **13** Και έγεινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάζον και φάγε· **14** Ο δε Πέτρος είπε·

Μη γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. **15** Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **16** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκεύος εις τον ουρανόν. **17** Ενώ δε ο Πέτρος ήτο εν απορία καθ' εαυτόν τι εσήμαινε το όραμα, το οποίον είδεν, ιδού, οι άνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμμωνος έφθασαν εις την ύπλην, **18** και φωνάξαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. **19** Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος, είπε προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις άνθρωποι σε ζητούσι· **20** σηκωθείς λοιπόν κατάρβηθι και ύπαγε μετ' αυτών, μηδόλως διατάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς. **21** Καταβάς δε ο Πέτρος προς τους ανθρώπους τους απεσταλμένους προς αυτόν από του Κορνηλίου, είπεν· Ιδού, εγώ είμαι εκείνος τον οποίον ζητείτε· τις η αιτία διά την οποίαν ήλθετε; **22** Οι δε είπον· Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, ανήρ δίκαιος και φοβούμενος τον Θεόν και μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων, διετάχθη θεόθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέση εις τον οίκον αυτού και να ακούση λόγους παρά σου. **23** Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς έσω, επιλοξένησε. Τη δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αυτών, και τινές των αδελφών των από της Ιόππης υπήγον μετ' αυτόν, **24** και τη επαύριον εισήλθον εις την Καισάρειαν. Ο δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους συγγενείς αυτού και τους οικείους φίλους. **25** Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησιν αυτού, έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν. **26** Αλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι· και εγώ αυτός άνθρωπος είμαι. **27** Και συνομιλών μετ' αυτού εισήλθε και ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, **28** και είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις άνθρωπον Ιουδαίον να συναναστρέφηται ή να πλησιάζη εις αλλόφυλον· ο Θεός όμως έδειξεν εις εμέ να μη λέγω μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον· **29** όθεν και προσκληθείς ήλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν διά τίνα

λόγον με προσεκαλέσατε; **30** Και ο Κορνήλιος είπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων μέχρι της ώρας ταύτης, και την εννάτην ώραν προσηυχόμην εν τω οίκω μου· και ιδού, εστάθη ενώπιόν μου ανήρ με ενδύματα λαμπρά, **31** και λέγει· Κορνήλιε, εισηκούσθη η προσευχή σου και αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν ενώπιον του Θεού. **32** Πέμψον λοιπόν εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βυρσοδέψου πλησίον της θαλάσσης· όστις ελθών θέλει σοι λαλήσει. **33** Ευθύς λοιπόν έπεμψα προς σε, και συ έκαμες καλά ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν ημείς πάντες παριστάμεθα ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα όσα προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού. **34** Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, **35** αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι δεκτός εις αυτόν. **36** Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε προς τους υιούς Ισραήλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διά Ιησού Χριστού· ούτος είναι ο Κύριος πάντων· **37** τον λόγον τούτον σεις εξεύρετε, όστις εκηρύχθη καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας, μετά το βάπτισμα, το οποίον εκήρυσεν ο Ιωάννης, **38** πως ο Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα Άγιον και με δύναμιν, όστις διήλθεν ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού· **39** και ημείς είμεθα μάρτυρες πάντων όσα έκαμε και εν τη γη των Ιουδαίων και εν Ιερουσαλήμ· τον οποίον εφόνευσαν κρεμάσαντες επί ξύλου. **40** Τούτον ο Θεός ανέστησε την τρίτην ημέραν και έκαμεν αυτόν να εμφανισθή **41** ουχί εις πάντα τον λαόν, αλλ' εις μάρτυρας τους προδιωρισμένους υπό του Θεού, εις ημάς, οίτινες συνεφάγομεν και συνεπίομεν μετ' αυτού, αφού ανέστη εκ νεκρών· **42** και παρήγγειλεν εις ημάς να κηρύζωμεν προς τον λαόν και να μαρτυρήσωμεν ότι αυτός είναι ο ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών. **43** Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι διά του ονόματος αυτού θέλει λάβει άφεσιν αμαρτιών πας ο πιστεύων εις

αυτόν. **44** Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος τους λόγους τούτους, επήλθε το Πνεύμα το Άγιον επί πάντας τους ακούοντας τον λόγον. **45** Και εξαπλάγησαν οι εκ περιτομής πιστοί, όσοι ήλθον μετά του Πέτρου, ότι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος εξεχύθη και επί τα έθνη· **46** διότι ήκουον αυτούς λαλούντας γλώσσας και μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος· **47** Μήπως δύναταί τις να εμποδίση το ύδωρ, ώστε να μη βαπτισθώσιν ούτοι, οίτινες έλαβον το Πνεύμα το Άγιον καθώς και ημείς; **48** Και προσέταξεν αυτούς να βαπτισθώσιν εις το όνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αυτόν να διαμείνη ημέρας τινάς.

11 Ήκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι όντες εν τη Ιουδαία ότι και τα έθνη εδέχθησαν τον λόγον του Θεού. **2** Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα, εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, **3** λέγοντες ότι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών. **4** Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· **5** Εγώ ήμην προσευχόμενος εν τη πόλει Ιόππη, και είδον όραμα εν εκστάσει, σκευός τι καταβαίνον ως σινδόνα μεγάλην, ήτις δεδεμένη από των τεσσάρων άκρων κατεβιβάζετο εκ του ουρανού και ήλθε μέχρις εμού· **6** εις την οποίαν ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **7** Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. **8** Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου. **9** Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **10** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεύρθησαν άπαντα εις τον ουρανόν. **11** Και ιδού, τη αυτή ώρα τρεις άνθρωποι έφθασαν εις την οικίαν, εν ή ήμην, απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. **12** Είπε δε προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως διστάζων. Ήλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί, και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, **13** και απήγγειλε προς ημάς πως είδε τον άγγελον εν τω οίκω αυτού,

ὅτι ἐστάθη και εἶπε πρὸς αὐτόν· Απόστειλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, 14 ὅστις θέλει λαλήσει πρὸς σε λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῇ συ και πας ὁ οἶκός σου. 15 Καὶ ἐνῷ ἤρχισα να λαλῶ, το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐπήλθεν ἐπ' αὐτούς καθὼς και ἐφ' ἡμᾶς κατ' ἀρχάς. 16 Τότε ἐνεθυμήτην τον λόγον του Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μεν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεις ὁμως θέλετε βαπτισθῇ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ. 17 Εἰάν λοιπόν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτούς την ἰσὴν δωρεάν ὡς και εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τις ἡμῶν ὥστε να δυνηθῶ να ἐμποδίσω τον Θεόν; 18 Ακούσαντες δε ταῦτα ἠσύχασαν και ἐδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Καὶ εἰς τα ἔθνη λοιπόν ἔδωκεν ὁ Θεός την μετάνοιαν εἰς ζωήν. 19 Οἱ μεν λοιπόν διασκορπισθέντες ἐκ του διωγμοῦ του γενομένου διὰ τον Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης και Κύπρου και Ἀντιοχείας, εἰς μηδένα κηρύττοντες τον λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίους. 20 Ἦσαν δε τινές ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι και Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τους Ἑλληνιστάς, ευαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ἰησοῦν. 21 Καὶ ἦτο χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, και πολὺ πλήθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τον Κύριον. 22 Ἠκούσθη δε ὁ λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τα ὦτα της ἐκκλησίας της ἐν Ἱεροσολύμοις, και ἐξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διὰ να περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας. 23 ὅστις ἐλθὼν και ἰδὼν την χάριν του Θεοῦ, ἐχάρη και παρεκίνηει πάντας να ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τον Κύριον, 24 ἐπειδὴ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθός και πλήρης Πνεύματος Ἀγίου και πίστεως και προσετέθη εἰς τον Κύριον πλήθος ἱκανόν. 25 Τότε ἐξήλθεν εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, διὰ να ἀναζητήσῃ τον Σαῦλον, 26 και εὐρὼν αὐτόν, ἔφερεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ συνελθόντες εἰς την ἐκκλησίαν ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἐδίδαξαν πλήθος ἱκανόν, και πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί. 27 Ἐν ἐκείναις δε ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· 28 σηκωθεὶς δε εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐφάνέρωσε διὰ του Πνεύματος

ὅτι ἐμελλε να γείνῃ μεγάλη πείνα καθ' ὅλην την οἰκουμένην· ἣτις και ἐγένειεν ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. 29 Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ την εαυτοῦ κατάστασιν, να ἐμπψῶσι βοήθειαν πρὸς τους ἀδελφούς τους κατοικοῦντας ἐν τη Ἰουδαίᾳ· 30 το ὁποῖον και ἔκαμον ἀποστείλαντες αὐτήν πρὸς τους πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα και Σαύλου.

12 Κατ' ἐκεῖνον δε τον καιρόν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς να κακοποιήσῃ τινὰς ἀπὸ της ἐκκλησίας. 2 Ἐφόνευσε δε διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Ἰωάννου. 3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἦτο ἀρεστόν εἰς τους Ἰουδαίους, προσέθεσε να συλλάβῃ και τον Πέτρον· ἦσαν δε αἱ ἡμέραι των ἀζύμων· 4 τον ὁποῖον και πιάσας ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, παραδώσας αὐτόν εἰς τέσσαρας τετραδάς στρατιωτῶν διὰ να φυλάττωσιν αὐτόν, θέλων μετὰ το πάσχα να παραστήσῃ αὐτόν εἰς τον λαόν. 5 Ὁ μεν λοιπόν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τη φυλακῇ· ἐγένετο δε ὑπὸ της ἐκκλησίας ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τον Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. 6 Ὅτε δε ἐμελλεν ὁ Ἡρώδης να παραστήσῃ αὐτόν, την νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος με δύο ἀλύσεις, και φύλακες ἐμπροσθεν της θύρας ἐφύλαττον το δεσμοτήριον. 7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης και φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας δε την πλευράν του Πέτρου ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Καὶ ἔπεσον αἱ ἀλύσεις αὐτοῦ ἐκ των χειρῶν. 8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσθητι και ὑπόδησον τα σανδάλια σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φόρεσον το ἱμάτιόν σου και ἀκολούθει μοι. 9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτόν, και δεν ἤξευρεν ὅτι το γινόμενον διὰ του ἀγγέλου ἦτο ἀληθινόν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὄραμα. 10 Ἀφοῦ δε ἐπέρασαν πρῶτην και δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς την πόλιν, ἣτις ἀφ' ἐαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς, και ἐξελθόντες διεπέρασαν ὁδὸν μίαν, και εὐθὺς ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ὁ Πέτρος συνελθὼν εἰς εαυτόν, εἶπε· Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλε τον ἄγγελον αὐτοῦ και με ἠλευθέρωσεν ἐκ της χειρὸς του

Ηρώδου και όλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων. **12** Και αφού εσκέφθη, ήλθεν εις την οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου, όπου ήσαν ικανοί συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι. **13** Ότε δε ο Πέτρος έκρουσε την θύραν του προαυλίου, προσήλθε θεράπεινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούση, **14** και γνωρίσασα την φωνήν του Πέτρου από της χαράς δεν ήνοιξε την πύλην, αλλ' έτρεξε και απήγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται έμπροσθεν της πύλης. **15** Οι δε είπον προς αυτήν· Παραφρονείς. Εκείνη όμως διίσχυρίζετο ότι ούτως έχει. Οι δε έλεγον· Ο άγγελος αυτού είναι. **16** Ο δε Πέτρος επέμενε κρούων. Και ανοίξαντες είδον αυτόν και εξεπλάγησαν. **17** Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εξήγαγεν αυτόν εκ της φυλακής, και είπεν· Απαγγείλατε ταύτα προς τον Ιάκωβον και τους αδελφούς. Και εξελθών υπήγεν εις άλλον τόπον. **18** Αφού δε εξημέρωσεν, ήτο ταραχή ουκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι άρα έγεινεν ο Πέτρος. **19** Ο δε Ηρώδης, αφού εξήτησεν αυτόν και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέταξε να θανατωθώσι, και καταβάς από της Ιουδαίας εις την Καισάρειαν, διέτριβεν εκεί. **20** Ότο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ήλθον δε προς αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον τον επί του κοιτώνος του βασιλέως, εξήτουν ειρήνην, διότι ο τόπος αυτών ετρέφετο από του βασιλικού. **21** Και εν ημέρα ωρισμένη ενδυθείς ο Ηρώδης βασιλικήν στολήν και καθήσας επί του θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς. **22** Ο δε λαός επεφώνει· Θεού φωνή και ουχί ανθρώπου. **23** Και παρευθύς επάταξεν αυτόν άγγελος Κυρίου, διότι δεν έδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. **24** Ο δε λόγος του Θεού ηύξανε και επληθύνετο. **25** Ο δε Βαρνάβας και ο Σάυλος υπέστρεψαν εξ Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την διακονίαν αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ήσαν δε εν Αντιοχεία εν τη υπαρχούση εκκλησία προφήται τινές και διδάσκαλοι,

ο Βαρνάβας και Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναίος, και Μαναήν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, και ο Σάυλος. **2** Και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον, είπε το Πνεύμα το Άγιον· Χωρίσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σάυλον διά το έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς. **3** Τότε αφού ενήστευσαν και προσευχήθησαν και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. **4** Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό του Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, **5** και ότε ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού εν ταις συναγωγαίς των Ιουδαίων· είχον δε και τον Ιωάννην υπηρέτην. **6** Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριησούν, **7** όστις ήτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σάυλον, εξήτησε να ακούση τον λόγον του Θεού. **8** Ανθίστατο δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών να αποτρέψη τον ανθύπατον από της πίστεως. **9** Πλην ο Σάυλος, ο και Παύλος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτόν, **10** είπεν· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, υιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφων τας ευθείας οδούς του Κυρίου; **11** Και τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και παρευθύς επέπεσεν επ' αυτόν αμαύρωσις και σκότος, και περιστρεφόμενος εξήτει χειραγωγούς. **12** Τότε ιδών ο ανθύπατος το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διδαχήν του Κυρίου. **13** Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτών, υπέστρεψεν εις τα Ιεροσόλυμα. **14** Αυτοί δε περάσαντες από της Πέργης, έφθασαν εις Αντιόχειαν της Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. **15** Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις

αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Ἄνδρες πολλὰς ἡμέρας εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀναβάντας ἀδελφοί, εἴν ἔχητε λόγον τινὰ προτροπῆς εἰς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἶναι τὸν λαόν, λέγετε. 16 Σηκωθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 Καὶ ἡμεῖς σείσας τὴν χεῖρα, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ εὐαγγελιζόμεθα πρὸς ἐσὰς τὴν γενομένην εἰς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν, 33 ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐξεπλήρωσεν εἰς ἡμὰς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν, ὡς εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ· Υἱὸς μου εἶσαι συ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα. 34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν, μὴ μέλλοντα πλέον νὰ υποστρέψῃ εἰς τὴν διαφθοράν, λέγει οὕτως, ὅτι θέλω σὰς δώσει τὰ ἐλεῆ του Δαβὶδ τὰ πιστά. 35 Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλῳ ψαλμῷ λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσῃ τὸν ὁσίόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν. 36 Διότι ὁ μὲν Δαβὶδ, ἀφ' οὗ ὑπηρέτησε τὴν βουλήν του Θεοῦ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη εἰς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν· 37 ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν. 38 Ἐστω λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσὰς, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου κηρύττεται πρὸς ἐσὰς ἀφεσις ἁμαρτιῶν. 39 Καὶ ἀπὸ πάντων, ἀφ' ὧν δὲν ἠδυνήθητε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, διὰ τούτου πας ὁ πιστευὼν δικαιούται. 40 Βλέπετε λοιπὸν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμὰς τὸ λαληθὲν ὑπὸ τῶν προφητῶν· 41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεῦσαι, εἴν τις διηγηθῇ εἰς ἐσὰς. 42 Ἐνὼ δὲ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη νὰ κηρυχθῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ λόγοι οὗτοι το ἀκόλουθον σάββατον. 43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εὐσεβῶν προσηλύτων ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, οἵτινες λαλοῦντες πρὸς αὐτοὺς, ἐπειθον αὐτοὺς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. 44 τὸ δὲ ἐρχόμενον σάββατον σχεδὸν ὅλη ἡ πόλις συνήχθη διὰ νὰ ἀκούσωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὰ πλῆθη, ἐπλήσθησαν φθόνου καὶ ἠναντιοῦντο εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. 46 Ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ Βαρνάβας, λαλοῦντες μετὰ παρρησίας, εἶπον· Εἰς ἐσὰς πρῶτον ἴτω ἀναγκαῖον νὰ λαληθῇ ὁ

λόγος του Θεού· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπορρίπτετε αὐτόν
καὶ δὲν κρίνετε εαυτοὺς ἀξιούς της αἰωνίου
ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· (aīōnios g166)
47 διότι οὕτω προσέταξεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, λέγων·
Σὲ ἔθεσα φῶς των ἐθνῶν, διὰ νὰ ἴσαι πρὸς
σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου της γῆς. 48 Καὶ οἱ ἐθνικοὶ
ἀκούσαντες ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν ὠρισμένοι
διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν· (aīōnios g166) 49 καὶ ὁ
λόγος τοῦ Κυρίου διεδίδετο δι' ὅλου τοῦ τόπου.
50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς ευλαβεῖς
καὶ ἐπισήμους γυναῖκας καὶ τοὺς πρῶτους της
πόλεως καὶ διήγειραν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου
καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ των
ορίων αὐτῶν. 51 Εκείνοι δὲ ἐκτινάξαντες τὸν
κονιορτόν των ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἤλθον
εἰς τὸ Ἰκόνιον. 52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπληροῦντο
χαρὰς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐν δὲ τῷ Ἰκονίῳ εἰσελθόντες ὁμοῦ εἰς
τὴν συναγωγὴν των Ἰουδαίων, ἐλάλησαν
οὕτως ὥστε ἐπίστευσε πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων τε
καὶ Ἑλλήνων. 2 Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπείθοντο
παρῶξυναν καὶ διέστρεψαν τὰς ψυχὰς των
ἐθνικῶν κατὰ των ἀδελφῶν. 3 Ἰκανὸν λοιπὸν
καιρὸν διέτριψαν λαλοῦντες μετὰ παρρησίας
περὶ τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐμαρτύρει εἰς τὸν λόγον
της χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐδίδοι νὰ γίνωνται
σημεῖα καὶ τέρατα διὰ των χειρῶν αὐτῶν.
4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος της πόλεως, καὶ οἱ
μὲν ἦσαν μετὰ των Ἰουδαίων, οἱ δὲ μετὰ των
ἀποστόλων. 5 Καὶ ὅτε ὥρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ
οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ των ἀρχόντων αὐτῶν εἰς τὸ
νὰ υβρίσωσι καὶ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτοὺς,
6 ἐννοήσαντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις της
Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὰ περίχωρα,
7 καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέλιον. 8 Ἐν δὲ
τοῖς Λύστροις ἐκάθητο ἀνὴρ τις ἀδύνατος τοὺς
πόδας, χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ,
ὅστις ποτὲ δὲν εἶχε περιπατήσει. 9 Οὗτος ἤκουε
τὸν Παῦλον λαλοῦντα· ὅστις ἀτενίσας εἰς αὐτόν
καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ, 10 εἶπε
μετὰ μεγάλης φωνῆς· Σηκώθητι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου ὀρθός. Καὶ ἐπήδα καὶ περιεπάτει. 11 Οἱ
δὲ ὄχλοι, ἰδόντες τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Παῦλος, ὑψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες

Λυκαονιστὶ· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες με ἀνθρώπους
κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. 12 Καὶ ὠνόμαζον τὸν μὲν
Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ
αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγός τοῦ λόγου. 13 Καὶ ὁ ἱερεὺς
τοῦ Διός, τοῦ ὄντος ἐμπροσθεν της πόλεως
αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς τὰς
πύλας μετὰ τοῦ ὄχλου καὶ ἠθέλε νὰ προσφέρῃ
θυσίαν. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας
καὶ Παῦλος, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ
ἐπῆδησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου, κράζοντες
15 καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τι κάμνετε ταῦτα; καὶ
ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς με σας,
κηρύττοντες πρὸς ἐσάς νὰ ἐπιστρέψῃτε ἀπὸ
τούτων των ματαίων πρὸς τὸν Θεόν τὸν ζῶντα,
ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 16 Ὅστις
ἐν ταῖς παρελθούσαις γενεαῖς ἀφήκε πάντα
τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
17 καίτοι δὲν ἀφήκεν ἀμαρτήρητον εαυτὸν
ἀγαθαποιῶν, δίδων εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν βροχὰς
καὶ καιροὺς καρποφόρους, γεμίζων τροφῆς καὶ
ευφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. 18 Καὶ ταῦτα
λέγοντες μόλις ἐμπόδισαν τοὺς ὄχλους, ὥστε νὰ
μὴ προσφέρωσι θυσίαν εἰς αὐτοὺς. 19 Ἐν τούτῳ
δὲ ἤλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου, καὶ
πέισαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθοβολήσαντες τὸν
Παῦλον, ἔσυραν ἔξω της πόλεως, νομίσαντες ὅτι
ἀπέθανεν. 20 Ὅτε δὲ περιεκύκλωσαν αὐτόν οἱ
μαθηταί, σηκωθείς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴ
ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα εἰς Δέρβην.
21 Καὶ ἀφού ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ καὶ ἐμαθήτευσαν ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν,
22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς των μαθητῶν,
προτρέποντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν πίστιν, καὶ
διδάσκοντες ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων πρέπει νὰ
εἰσέλθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 23 Καὶ
ἀφού ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους
κατὰ πάσαν ἐκκλησίαν, προσευχηθέντες με
νηστείας, ἀφίερωσαν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, εἰς
τὸν ὁποῖον εἶχον πιστεύσει. 24 Καὶ διελθόντες
τὴν Πισιδίαν ἤλθον εἰς Παμφυλίαν, 25 καὶ
κηρύξαντες τὸν λόγον ἐν Πέργῃ, κατέβησαν
εἰς Ἀττάλειαν, 26 καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν
εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς

την χάριν του Θεού διά το έργον, το οποίον εξετέλεσαν. 27 Ελθόντες δε και συνάξαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών, και ότι ήνοιξεν εις τα έθνη θύραν πίστεως. 28 Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. 2 Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. 3 Εκείνοι λοιπόν προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και επροξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. 4 Ότε δε ήλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκαμε δι' αυτών. 5 Εσηκώθησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχαν πιστεύσει, και έλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. 6 Και συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. 7 Μετά δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτούς: Άνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να πιστεύσωσι. 8 Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Άγιον καθώς και εις ημάς, 9 και δεν έκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας καρδίας αυτών διά της πίστεως. 10 Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ηδυνήθημεν να βαστάσωμεν; 11 Αλλά διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού

πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και εκείνοι. 12 Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουον τον Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία και τέρατα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. 13 Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων: Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εμφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφητι τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηραφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. 18 Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού. (aiōn g165) 19 Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, 20 αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μiasμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. 21 Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον. 22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' όλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών άνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, άνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, 23 και έγγραφαν διά χειρός αυτών ταύτα: Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. 24 Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, 25 εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν

άνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των Τιμόθεος, υιός γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, 26 πατρός δε Έλληνος, 2 όστις είχε καλήν ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίω υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού αδελφών. 3 Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να Χριστού. 27 Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν εξέλθῃ μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και διά τους Ιουδαίους τους όντας εν τοις τόποις αυτοί διά στόματος τα αυτά. 28 Διότι εφάνη εκείνοις επειδή εγνώριζον πάντες τον πατέρα εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη αυτού ότι ήτο Έλλην. 4 Ως δε διήρχοντο επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλειότερον βάρος τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να εκτός των αναγκαίων τούτων, 29 να απέχητε φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των πορνείας από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς εν Ιερουσαλήμ. 5 Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. 30 Ούτοι μεν εστερεούντο εις την πίστιν και ηυζάνοντο τον λοιπόν απολυθέντες ήλθον εις Αντιόχειαν, αριθμόν καθ' ημέραν. 6 Διελθόντες δε την και συνάξαντες το πλήθος ενεχείρησαν την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή επιστολήν. 31 Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να διά την γενομένην παρηγορίαν. 32 Ο Ιούδας κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασία, 7 ήλθον κατά την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· πλην δεν αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. 8 Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις Τρωάδα. 9 Και όραμα εφάνη διά νυκτός εις τον Παύλον. Ανήρ τις Μακεδών ίστατο, παρακαλών αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς. 10 Και ως είδε το όραμα, ευθύς εξητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, διά να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αυτούς. 11 Αποπλεύσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν 12 και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποικία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς· 13 και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν έξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνελθούσας γυναίκας. 14 Και γυνή τις Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν διά να προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. 15 Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν.
 Και ιδού, ήτο εκεί μαθητής τις ονόματι

μου και μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθωνος, ήτις συ και ο οίκός σου. **32** Και ελάλησαν προς έδιδε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας μαντευομένη. **17** Αύτη ακολουθήσασα τον τους εν τη οικία αυτού. **33** Και παραλαβών Παύλον και ημάς έκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε άνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός οίτινες κηρύττουσι προς ημάς οδόν σωτηρίας. **18** και πάντες οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς Τούτο δε έκαμνεν επί πολλάς ημέρας. Βαρυνθείς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού Αφού δε έγεινεν ημέρα, έστειλαν οι στρατηγοί να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυσον τους ώραν. **19** Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ εξήλθεν η επίς του κέρδους αυτών, πιάσαντες απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον τον Παύλον και τον Σίλαν, έσυραν εις την Παύλον, λέγων ότι οι στρατηγοί έστειλαν αγοράν προς τους άρχοντας, **20** και φέροντες διά να απολυθήτε· τώρα λοιπόν εξέλθετε και αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι υπάγετε εν ειρήνη. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε προς αυτούς· Αφού έδειραν ημάς δημοσία χωρίς να καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, έβαλον εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι κρυφίως; ουχί βεβαίως, αλλ' αυτοί ας έλθωσι και ας μας εκβάλωσιν. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους· και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμοιοι. **26** Και εξαίφνης έγεινε σεισμός μέγας, ώστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμοτηρίου, και παρευθύς ηνοιχθησαν πάσαι αι θύραι και ελύθησαν πάντων τα δεσμά. **27** Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανεωγμένας τας θύρας της φυλακής, έσυρε μάχαιραν και έμελλε να θανατώση εαυτόν, νομίζων ότι έφυγον οι δέσμοιοι. **28** Πλην ο Παύλος έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν· διότι πάντες είμεθα εδώ. **29** Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και έντρομος γενόμενος έπεσεν έμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, **30** και εκβαλών αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκός σου. **32** Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. **33** Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Αφού δε έγεινεν ημέρα, έστειλαν οι στρατηγοί τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυσον τους ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον Παύλον, λέγων ότι οι στρατηγοί έστειλαν διά να απολυθήτε· τώρα λοιπόν εξέλθετε και υπάγετε εν ειρήνη. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε προς αυτούς· Αφού έδειραν ημάς δημοσία χωρίς να καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, έβαλον εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι κρυφίως; ουχί βεβαίως, αλλ' αυτοί ας έλθωσι και ας μας εκβάλωσιν. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους· και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν. **17** Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ήλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τινές εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγαι. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και

οχλαγωγήσαντες, εθορύβουν την πόλιν και εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, λέγοντες· Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αὕτη ἡ νέα ἐξήτουν αὐτούς διὰ να φέρωσιν εις τον δήμον· διδαχή, ἥτις κηρύττεται υπό σου; 20 διότι φέρεις 6 μη ευρόντες δε αὐτούς, ἐσυραν τον Ιάσονα και εις τας ακοάς ημῶν παράδοξά τινα· θέλομεν τινάς αδελφούς ἐπὶ τους πολιτάρχας, βιώντες λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουνσι ταῦτα. 21 ὅτι οι αναστατώσαντες την οικουμένην, οὗτοι Πάντες δε οι Αθηναῖοι και οι επιδημούντες ἦλθον και ἐδῶ, 7 τους οποίους υπεδέχθη ο ξένοι εις ουδέν ἄλλο ηυκαίρουν παρά εις το Ιάσων· και πάντες οὗτοι πράττουσιν εναντίον να λέγωσι και να ακούωσι τι νεώτερον. 22 των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ὅτι Σταθεῖς δε ο Παῦλος εν μέσω του Αρείου Πάγου, εἶναι βασιλεὺς ἄλλος, ο Ιησοῦς. 8 Ετάραξαν εἶπεν· Ἄνδρες Αθηναῖοι, κατὰ πάντα σας βλέπω δε τον ὄχλον και τους πολιτάρχας ακούνοντας εις ἄκρον θεολάτρως. 23 Διότι ἐνῶ διηρχόμην και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εὔρον και ταῦτα, 9 και λαβόντες ἐγγύησιν παρά του και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εὔρον και Ιάσονος και των λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς. 10 βωμόν, εις τον οποίον εἶναι ἐπιγεγραμμένον, Οἱ δε ἀδελφοί ευθύς διὰ της νυκτός ἐξέπεμψαν Αγνώστω Θεῷ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον τον τε Παῦλον και τον Σίλαν εις Βέροϊαν, αγνοοῦντες λατρεύετε, τούτον ἐγὼ κηρύττω οἵτινες ἐλθόντες υπήγον εις την συναγωγὴν προς εσάς. 24 Ο Θεός, ὅστις ἔκαμε τον κόσμον και των Ιουδαίων. 11 Οὗτοι δε ἦσαν ευγενέστεροι πάντα τα εν αὐτῷ, οὗτος Κύριος ὦν του ουρανοῦ παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι ἐδέχθησαν και της γῆς, δεν κατοικεῖ εν χειροποιήτοις ναοῖς, τον λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, ἐξετάζοντας 25 ουδέ λατρεύεται υπό χειρῶν ἀνθρώπων ὡς καθ' ἡμέραν τας γραφάς αν οὕτως ἔχωσι ταῦτα. ἔχων χρείαν τινός, ἐπειδὴ αὐτός διδει εις πάντας 12 Πολλοὶ μεν λοιπόν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ζώήν και πνοιήν και τα πάντα· 26 και ἔκαμεν και εκ των ἐπισήμων Ἑλληνίδων γυναικῶν και ἐξ ενός αἵματος παν ἔθνος ἀνθρώπων, διὰ να εκ των ἀνδρῶν ουκ ολίγοι. 13 Ὡς δε ἔμαθον κατοικῶσιν ἐφ' ὅλου του προσώπου της γῆς, και οι ἀπὸ της Θεσσαλονίκης Ιουδαῖοι ὅτι και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα εν τη Βεροῖᾳ ἐκηρύχθη υπό του Παύλου ο οροθέσια της κατοικίας αὐτῶν, 27 διὰ να ζητῶσι λόγος του Θεοῦ, ἦλθον και ἐκεῖ και ἐτάραττον τον Κύριον, ἴσως δυνηθῶσι να ψηλαφήσωσιν τους ὄχλους. 14 Και ευθύς τότε οι ἀδελφοί αὐτόν και να εὔρωσιν, αν και δεν εἶναι μακράν ἐξαπέστειλαν τον Παῦλον να υπάγῃ ἕως εις ἀπὸ ενός ἐκάστου ημῶν. 28 Διότι εν αὐτῷ ζῶμεν την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθὼς και τινές ἐμειναν ἐκεῖ. 15 Οἱ δε συνοδεύοντες τον Παῦλον των ποιητῶν σας εἶπον· Διότι και γένος εἴμεθα ἔφεραν αὐτόν ἕως Αθηνῶν, και ἀφου ἔλαβον τούτου. 29 Γένος λοιπόν ὄντες του Θεοῦ, δεν παραγγελίαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον ὅτι εἶναι ὁμοιος με χρυσόν ἢ ἄργυρον ἢ λίθον, κεχαραγμένα ἐλθῶσι προς αὐτόν ὅσον τάχιστα, ανεχώρησαν. 30 Τους διὰ τέχνης και ἐπινοίας ἀνθρώπου. 30 Τους καιρούς λοιπόν της ἀγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ἀνθρώπους πανταχοῦ να μετανοήσιν, 31 διότι προσδιώρισεν 16 Ἐνῶ δε περιέμενεν αὐτούς ο Παῦλος εν ἐν ἡμέραν εν ἡ μέλλει να κρίνη την οικουμένην Αθήναις, το πνεῦμα αὐτοῦ παρωξύνετο εν δικαιοσύνη, διὰ ἀνδρός τον οποίον διώρισε, εἶναι ὁμοιος με χρυσόν ἢ ἄργυρον ἢ λίθον, κεχαραγμένα 17 Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγῇ και ἔδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περὶ τούτου, μετ' αὐτοῦ, και οι μεν ἔλεγον· Τι θέλει τάχα ο αναστήσας αὐτόν εκ νεκρῶν. 32 Ακούσαντες οἱ δε σπερμολόγος οὗτος να εἴπῃ; οἱ δέ· Ξένων θεῶν εἶπον· Περί τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. 33 Και οὕτως ο Παῦλος ἐξήλθεν εκ μέσου αὐτῶν. 34 Τινές δε ἄνδρες προσεκολλήθησαν εις αὐτόν

και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ήτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι Λάμαρις και άλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των Αθηνών, ήλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινά Ιουδαίων ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντῳ, νεωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδή ήτο ομότεχνος, έμενε παρ' αυτοίς και ειργάζετο· διότι ήσαν σκηνοποιοί την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά παν σάββατον και έπειθεν Ιουδαίους και Έλληνας. **5** Ότε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρούμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. **6** Και επειδή αυτοί ηναντιούνται και εβλασφήμουν, εκτινάξας τα ιμάτια αυτού είπε προς αυτούς το αίμα σας επί την κεφαλήν σας· εγώ είμαι καθαρός· από του νυν θέλω υπάγει εις τα έθνη. **7** Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την οικίαν τινός ονομαζομένου Ιούστου, όστις εσέβετο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. **8** Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούοντες επίστευον και εβαπτίζοντο. **9** Και ο Κύριος είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος· Μη φοβού, αλλά ομίλει και μη σιωπήσης, **10** διότι εγώ είμαι μετὰ σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε κακοποιήση, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη. **11** Και εκάθησεν εκεί εν έτος και μήνας εξ, διδάσκων μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. **12** Ότε δε ο Γαλλίων ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εσηκώθησαν ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και έφεραν αυτόν εις το δικαστήριον, **13** λέγοντες ότι ούτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. **14** Και ότε έμελλεν ο Παύλος να ανοίξη το στόμα, είπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους· Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον σας υποφέρει· **15**

εάν δε ήναι ζήτημα περί λέξεων και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σείς· διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνω. **16** Και απεδίωξεν αυτούς από του δικαστηρίου. **17** Πιάσαντες δε πάντες οι Έλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, έτυπτον έμπροσθεν του δικαστηρίου· και παντελώς δεν έμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. **18** Ο δε Παύλος, αφού προσέμεινεν έτι ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν εν Κεγχρεαίς· διότι είχαν ευχήν. **19** Και κατήντησεν εις Έφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτός δε εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετὰ των Ιουδαίων. **20** Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη πλειότερον καιρόν παρ' αυτοίς, δεν συγκατένευσεν, **21** αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς ειπών· Πρέπει εξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέψει πάλιν προς εσάς, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσεν από της Εφέσου, **22** και αποβάς εις Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, **23** και διατρίψας καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. **24** Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις Έφεσον, όστις ήτο δυνατός εν ταις γραφαίς. **25** Ούτος ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεύμα, ελάλει και edίδασκεν ακριβώς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. **26** Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρρησίας εν τη συναγωγή. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. **27** Επειδή δε ήθελε να περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγραψαν προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν· όστις ελθών, ωφέλησε πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος· **28** διότι εντόνως εξήλεγε τους Ιουδαίους, δημοσία αποδεικνύν διὰ των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ήτο εν Κορίνθω, ο νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' αυτών, ώστε γυμνοί Παύλος αφού επέρασε τα ανωτερικά μέρη και τετραυματισμένοι έφυγον εκ του οίκου ήλθεν εις Εφεσον· και ευρών τινάς μαθητάς, **2** εκείνου. **17** Και τούτο έγεινε γνωστόν εις πάντας, είπε προς αυτούς· Ελάβετε Πνεύμα Άγιον αφού Ιουδαίους τε και Έλληνας, τους κατοικούντας επιστεύσατε; οι δε είπον προς αυτόν· Αλλ' ουδέ την Έφεσον, και επέπεσε φόβος επί πάντας αν υπάρχη Πνεύμα Άγιον ηκούσαμεν. **3** Και αυτούς, και εμεγαλύνετο το όνομα του Κυρίου είπε προς αυτούς· Εις τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Ιησού· **18** και πολλοί των πιστευσάντων ήρχοντο Οι δε είπον· Εις το βάπτισμα του Ιωάννου. **4** εξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις αυτών. **19** Πολλοί δε και εξ εκείνων, οίτινες βάπτισμα μετανοίας, λέγων προς τον λαόν να έκαμνον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν, κατέκαιον ενώπιον πάντων· και αριθμήσαντες τουτέστιν εις τον Χριστόν Ιησούν. **5** Ακούσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πεντήκοντα χιλιάδας δε εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. αργυρίου. **20** Ούτω κραταιώς ηύξανε και ίσχυεν **6** Και αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας ο λόγος του Κυρίου. **21** Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, χείρας, ήλθε το Πνεύμα το Άγιον επ' αυτούς, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη και ελάλουν γλώσσας και προεφήτευσεν. **7** την Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την 'Ησαν δε πάντες ούτοι άνδρες έως δώδεκα. Ιερουσαλήμ, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει **8** Και εισελθών εις την συναγωγήν ελάλει να ιδω και την Ρώμην. **22** Και αποστείλας εις μετα παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και την Μακεδονίαν δύο των υπηρετούντων αυτόν, πείθων εις τα περί της βασιλείας του Θεού. Τιμόθεον και Έραστον, αυτός έμεινε καιρόν **9** Επειδή όμως τίνες εσκληρύνοντο και δεν τινά εν τη Ασία. **23** Έγεινε δε κατ' εκείνον επείθοντο, κακολογούντες την οδόν του Κυρίου τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης ενώπιον του πλήθους, απομακρυνθείς απ' της οδού. **24** Διότι αργυροκόπος τις ονόματι αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της καθ' ημέραν εν τω σχολείω τινός, όστις ελέγετο Αρτέμιδος, επροξένει εις τους τεχνίτας ουκ Τύραννος. **10** Έγεινε δε τούτο επί δύο έτη, ώστε ολίγον κέρδος· **25** τους οποίους συναθροίσας και πάντες οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν· Άνδρες, τον λόγον του Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοι τε και εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται Έλληνες. **11** Και ο Θεός έκαμνε διά των χειρών η ευπορία ημών, **26** και θεωρείτε και ακούετε ότι του Παύλου θαύματα μεγάλα, **12** ώστε και πολύν λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν επί τους ασθενείς εφέροντο από του σώματος πάσης της Ασίας ο Παύλος ούτος έπεισε και αυτού μανδήλια ή περιζώματα και έφευγον μετέβαλε, λέγων ότι δεν είναι θεοί οι διά χειρών απ' αυτών αι ασθένειαι, και τα πνεύματα τα κατασκευαζόμενοι. **27** Και ου μόνον η τέχνη πονηρά εξήρχοντο απ' αυτών. **13** Και τίνες ημών αύτη κινδυνεύει να εξουδενωθή, αλλά και από των περιερχομένων εξορκιστών Ιουδαίων το ιερόν της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος να λογισθή επεχείρησαν να προφέρωσιν επί τους έχοντας εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα να καταστραφή τα πνεύματα τα πονηρά το όνομα του Κυρίου η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη η Ασία Ιησού, λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, και η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε τον οποίον ο Παύλος κηρύττει. **14** Και οι και εμπλησθέντες θυμού, έκραζον λέγοντες· πράττοντες τούτο ήσαν επτά τίνες υιοί Ιουδαίου Μεγάλη η Άρτεμις των Εφεσίων. **29** Και η αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. **15** Αποκριθέν πόλις όλη επλήσθη ταραχής, και ώρμησαν δε το πνεύμα το πονηρόν, είπε· Τον Ιησούν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού συνήρπασαν γνωρίζω και τον Παύλον εξεύρω· σεις δε τίνες τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, είσθε; **16** Και πηδήσας επ' αυτούς ο άνθρωπος, συνοδοιπόρους του Παύλου. **30** Ενώ δε ο Παύλος εις τον οποίον ήτο το πνεύμα το πονηρόν, και ήθελε να εισέλθη εις τον δήμον, οι μαθηταί δεν

άφινον αυτόν, 31 τινές δε και εκ των Ασιαρχών, Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασianoί δε όντες φίλοι αυτού, έστειλαν προς αυτόν και ο Τυχικός και ο Τρόφιμος. 5 Ούτοι ελθόντες παρεκάλουν να μη εκτεθή εις το θέατρον. 32 πρότεροι περιέμενον ημάς εις την Τρωάδα· 6 Άλλοι μεν λοιπόν έκραζον άλλο τι και άλλοι ημείς δε εξεπλεύσαμεν από Φιλίππων μετά άλλο· διότι η σύναξις ήτο συγκεχυμένη, και οι πλείότεροι δεν ήξευρον διά τι είχαν συναχθή. ήλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου 33 Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διετρίψαμεν ημέρας επτά. 7 Και τη πρώτη διά να λαλήση, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν αυτόν· και ο Αλέξανδρος σείσας την χείρα συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος ήθελε να απολογηθή προς τον δήμον. 8 διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήση τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ήσαν δε λαμπάδες ικαναί εις ώρας Μεγάλη η Άρτεμις των Εφεσίων. 35 Καθισχύσας δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει· Άνδρες Εφέσιοι, και τις άνθρωπος είναι όστις δεν εξεύρει ότι η πόλις των Εφεσίων είναι λάτρης της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και του Διοπετούς αγάλματος; 36 Επειδή λοιπόν ταύτα είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζητε και να μη πράττητε μηδέν προπετές. 37 Διότι εφέρετε τους άνδρας τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε την θεάν σας βλασφημούσιν. 38 Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος και οι συντεχνίται αυτού έχωσι διαφοράν μετά τινός, υπάρχουσι δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουσιν ανθύπατοι, ας εγκαλέσωσιν αλλήλους. 39 Εάν δε ζητήτε τι περί άλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω συνελεύσει θέλει διαλυθή. 40 Διότι κινδυνεύομεν να κατηγορηθώμεν ως στασιασταί διά την σημερινήν ταραχήν, χωρίς να υπάρχη μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή να δικαιολογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. 41 Και ειπών ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε έπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά να υπάγη εις την Μακεδονίαν. 2 Και διαπεράσας τα μέρη εκείνα και προτρύψας αυτούς διά λόγων πολλών, ήλθεν εις την Ελλάδα· 3 και αφού διέτριψε τρεις μήνας, επειδή έγεινε κατ' αυτού επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ενώ έμελλε να αποπλεύση εις την Συρίαν, ενεκρίθη να επιστρέψη διά της Μακεδονίας. 4 Συνηκολούθει δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και

μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά πολλών δακρύων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν εν ταις επιβουλαίς των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκρυψα ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό προς εσάς και να σας διδάξω δημοσία και κατ' οίκους, **21** διαμαρτυρούμενος προς Ιουδαίους τε και Έλληνας την εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις εμέ εν αυτή, **23** πλην ότι το Πνεύμα το Άγιον μαρτυρεί εν πάση πόλει λέγον, ότι δεσμά και θλίψεις με περιμένουσι. **24** Δεν φροντίζω όμως περί ουδενός τούτων ουδέ έχω πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετά χαράς και την διακονίαν, την οποίαν έλαβον παρά του Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των οποίων διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26** Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων. **27** διότι δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος. **29** Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου. **30** και εξ υμών αυτών θέλουσι σηκωθεί άνθρωποι λαλούντες διστραμμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσω αυτών. **31** Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έπαυσα νουθετών μετά δακρύων ένα έκαστον. **32** Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερόνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήση και να δώση εις εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. **33** Αργύριον ή χρυσίον ή ιμάτιον ουδενός επεθύμησα. **34** σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις τους

όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. **35** Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε Μακάριον είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. **36** Και αφού είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. **37** Έγινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες επί τον τράχηλον του Παύλου κατεφίλουν αυτόν, **38** υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων, την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάση εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. **3** Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον να εκβάλη το φορτίον αυτού. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας· οίτινες έλεγον προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβή εις Ιερουσαλήμ. **5** Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορευόμεθα και προέπεμπον ημάς πάντες συν γυναϊζί και τέκνοις έως έξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηυχήθημεν, **6** και ασπασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. **7** Και ημείς τελειώσαντες τον πλούν από Τύρου κατηντήσαμεν εις Πτολεμαΐδα, και ασπασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς μίαν ημέραν. **8** Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περί αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισαρείαν· και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, του όντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. **9** Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες προεφήτευον. **10** Και ενώ διετρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Άγαθος, **11** και ελθών προς ημάς, έλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας αυτού και τους

πόδας εἶπε· Ταῦτα λέγει το Πνεῦμα το Ἁγίον· Τον ἄνδρα, του οποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν. **12** Καὶ ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλούμεν αὐτόν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Ὁ Παῦλος ὁμῶς ἀπεκρίθη· Τὶ κάμνετε, κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν μου; ἐπεὶδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς Ἱερουσαλήμ εἰμὶ ἐτοιμὸς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Καὶ ἐπεὶδὴ δὲν ἐπείθετο, ἠσυχάσαμεν εἰπόντες· Ἀς γείνη τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐτοιμάσαντες τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ· **16** ἦλθον δὲ μεθ' ἡμῶν καὶ τινὲς τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, παλαιὸν μαθητὴν, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐμέλλομεν νὰ ξενισθῶμεν. **17** Καὶ ἀφοῦ ἦλθομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρὰς ἐδέχθησαν ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπῆγεν ὁ Παῦλος μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι. **19** Καὶ ἀσπασθεῖς αὐτούς, διηγείτο καθ' ἐν ἑκάστον ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μεταξύ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. **20** Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσοι μυριάδες εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐπίστευσαν, καὶ πάντες εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου. **21** Ἐμαθον δὲ περὶ σου ὅτι διδάσκεις πάντας τοὺς μεταξύ τῶν ἐθνῶν Ἰουδαίους νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, λέγων νὰ μὴ περιτέμνωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν μηδὲ νὰ περιπατῶσιν κατὰ τὰ ἔθιμα. **22** Τὶ εἶναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως νὰ συναχθῇ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες. **23** Κάμε λοιπόν τούτο, τὸ ὁποῖον σοι λέγομεν· Ἐυρίσκονται παρ' ἡμῖν τέσσαρες ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν εὐχήν ἐφ' ἑαυτῶν· **24** παρὰλαβε τούτους καὶ καθαρίσθητι μετ' αὐτῶν καὶ δαπάνησον δι' αὐτούς διὰ νὰ ξυρισθῶσιν τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ γνωρίσωσιν πάντες ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἔμαθον περὶ σου, ἀλλ' ἀκολουθεῖς καὶ συ φυλάττων τὸν νόμον. **25** Περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ φυλάττωσιν

μηδὲν τοιούτον, παρὰ μόνον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ εἰδωλοθύτου καὶ τοῦ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας. **26** Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθαρισθεῖς μετ' αὐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων πότε ἐκπληροῦνται αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ, ὅτε θέλει γείνει προσφορά ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. **27** Ὡς δὲ ἐμέλλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι νὰ συντελεσθῶσιν, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐτάραξαν πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, **28** κρᾶζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις διδάσκει πάντας πανταχοῦ ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τούτοις δὲ εἰσήγαγε καὶ Ἕλληνας εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τούτον τόπον· **29** διότι εἶχον ἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τὸν Εὐφρόσιον μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν. **30** Καὶ ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη καὶ ἔγεινε συρροή τοῦ λαοῦ, καὶ πιάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον αὐτόν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** Ἐνῶ δὲ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, ἀνέβη ἡ φήμη εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι τεταραγμένη· **32** ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ τύπτωσιν τὸν Παῦλον. **33** Τότε πλησιάσας ὁ χιλιάρχος, ἐπίασεν αὐτόν καὶ προσέταξε νὰ δεθῇ με δύο αλύσεις, καὶ ἠρώτα τις ἦτο καὶ τι εἶχε πράξει. **34** Καὶ ἐφώναζον μεταξύ τοῦ ὄχλου ἄλλοι ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν θόρυβον νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρουρίον. **35** Ὅτε δὲ ἐφθασεν εἰς τὰς βαθμίδας, συνέβη νὰ βαστάζηται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου. **36** ἐπεὶδὴ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἠκολούθει, κρᾶζον· Σήκωσον αὐτόν. **37** Ἐνῶ δὲ ἐμέλλεν ὁ Παῦλος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ φρούριον, λέγει πρὸς τὸν χιλιάρχον· Μοι εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοι εἰπῶ τι· Ὁ δὲ Αἰγύπτιος, ὁ προ τῶν ἡμερῶν τούτων διεγείρας εἰς ἀποστασίαν καὶ ἐκβαλὼν εἰς τὴν ἔρημον

τους τετρακισχιλίους άνδρας φονείς; **39** Και ο Παύλος είπεν· Εγώ είμαι άνθρωπος Ιουδαίος εκ της Ταρσού, πολίτης επισήμου πόλεως της Κιλικίας και σε παρακαλώ, δος μοι την άδειαν να λαλήσω προς τον λαόν. **40** Και αφού έδωκεν εις αυτόν την άδειαν, ο Παύλος, σταθείς επί των βαθμίδων, έσεισε την χείρα εις τον λαόν και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατέ με απολογούμενον τώρα προς εσάς. **2** Ακούσαντες δε ότι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, έδειξαν περισσοτέραν ησυχίαν. Και είπεν· **3** Εγώ μεν είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσώ της Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής των του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· **4** όστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς άνδρας τε και γυναίκας, **5** καθώς και ο αρχιερέυς μαρτυρεί εις εμέ και όλον το πρεσβυτέριον· παρά των οποίων και επιστολάς λαβών προς τους αδελφούς, επορευόμην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί όντας, διά να τιμωρηθώσιν. **6** Ενώ δε οδοιπορών επλησίαζον εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης έστραψε περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, **7** και έπεσον εις το έδαφος και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **8** Εγώ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ· Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίον συ διώκεις. **9** Οι όντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν όμως του λαλούντος προς εμέ δεν ήκουσαν. **10** Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε προς εμέ· Σηκωθείς ύπαγε εις Δαμασκόν, και εκεί θέλει σοι λαληθή περί πάντων όσα είναι διωρισμένα να κάμης. **11** Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν έβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των όντων μετ' εμού ήλθον εις Δαμασκόν. **12** Ανανίας δε τις, άνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεί

κατοικούντων Ιουδαίων, **13** ήλθε προς εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ, ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ώρα ανέβλεψα εις αυτόν. **14** Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώρισε να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των όσα είδες και ήκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολουόσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του Κυρίου. **17** Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσηυχόμην εν τω ιερώ, ήλθον εις έκστασιν **18** και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και έξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου. **19** Και εγώ είπον· Κύριε, αυτοί εξεύρουσιν ότι εγώ εφυλάκιζον και έδερων εν ταις συναγωγαίς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** και ότε εχύνετο το αίμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και εγώ ήμην παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και εφύλαττον τα ιμάτια των φονευόντων αυτόν. **21** Και είπε προς εμέ· Ύπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις έθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ήκουον αυτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζη. **23** Και επειδή αυτοί εκραύγαζον και ετίναζον τα ιμάτια και έρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλιάρχος προσέταξε να φερθή εις το φρούριον, παραγγείλας να εξετασθή διά μαστίγων, διά να γνωρίση διά ποίαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. **25** Και καθώς εξήπλωσεν αυτόν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς άνθρωπον Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγόνητε; **26** Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπήγε και απήγγειλε προς τον χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης· διότι ο άνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. **27** Προσελθών δε ο χιλιάρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος είσαι; Ο δε είπε· Ναι. **28** Και απεκρίθη ο χιλιάρχος· Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος είπεν·

Αλλ' εγώ και εγεννήθην Ρωμαίος. **29** Ευθύς λοιπόν απεσύρθησαν απ' αυτού οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλιάρχος έτι εφοβήθη γνώρισας ότι είναι Ρωμαίος, και διότι είχε δέσει αυτόν. **30** Τη δε επαύριον θέλων να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων, έλθωσιν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να έλθωσιν οι αρχιερείς και όλον το συνέδριον αυτών και καταβιάσας τον Παύλον, έστησεν έμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, είπεν· Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. **2** Ο δε αρχιερεύς Ανανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. **3** Τότε ο Παύλος είπε προς αυτόν· Ο Θεός μέλλει να σε κτυπήσῃ, τοίχε ασβεστωμένε· και συ κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών προστάξεις να με κτυπώσιν; **4** Οι δε παρεστώτες είπον· Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορείς; **5** Και ο Παύλος είπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερεύς· διότι είναι γεγραμμένον. Άρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει. **6** Εννοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν τω συνεδρίω. Άνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, υιός Φαρισαίου· περί ελπίδος και αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι. **7** Και ότε ελάλησε τούτο, έγεινε διαίρεσις των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη το πλήθος. **8** Διότι οι μεν Σαδδουκαίοι λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις ουδέ άγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε Φαρισαίοι ομολογούσιν αμφοτέρα. **9** Και έγεινε κραυγή μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματείς του μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Ουδέν κακόν ευρίσκομεν εν τω ανθρώπω τούτῳ· αν δε ελάλησε προς αυτόν πνεύμα ή άγγελος, ας μη θεομαχώμεν. **10** Και επειδή έγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθείς ο χιλιάρχος μη διασπαραχθή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβή το στράτευμα και να αρπάξῃ αυτόν εκ μέσου αυτών και να φέρῃ εις το φρούριον. **11** Την δε ερχομένην νύκτα επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, είπε· Θάρρει,

Παύλε, διότι καθώς εμαρτύρησας τα περί εμού εις Ιερουσαλήμ, ούτω πρέπει να μαρτυρήσῃς και εις Ρώμην. **12** Και ότε έγεινεν ημέρα, τινές των Ιουδαίων συνομώνσαντες ανεθεμάτισαν εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε να πώσιν, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον· **13** ήσαν δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες την συνωμοσίαν ταύτην· **14** οίτινες ελθόντες προς τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, είπον· Με ανάθεμα ανεθεματίσαμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού φονεύσωμεν τον Παύλον. **15** Τώρα λοιπόν σεις μετά του συνεδρίου μηνύσατε προς τον χιλιάρχον, να καταβιάσῃ αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθῃτε ακριβέστερον τα περί αυτού· ημείς δε, πριν αυτός πλησιάσῃ, είμεθα έτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. **16** Ακούσας δε την ενέδραν ο υιός της αδελφής του Παύλου, υπήγε και εισελθών εις το φρούριον απήγγειλε προς τον Παύλον. **17** Και ο Παύλος προσκαλέσας ένα των εκατοντάρχων, είπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλιάρχον· διότι έχει τι να απαγγείλῃ προς αυτόν. **18** Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, έφερε προς τον χιλιάρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με έκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι έχει τι να σοι λαλήσῃ. **19** Πιάσας δε αυτόν από της χειρός ο χιλιάρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ηρώτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίον έχεις να μοι απαγγείλῃς; **20** Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβιάσῃς αύριον τον Παύλον εις το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περί αυτού. **21** Συ λοιπόν μη πεισθής εις αυτούς, διότι ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα άνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε να φάγωσι μήτε να πώσιν, εωσού φονεύσωσιν αυτόν· και τώρα είναι έτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. **22** Ο χιλιάρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη είπῃς εις μηδένα ότι εφανέρωσας ταύτα εις εμέ. **23** Και προσκαλέσας δύο τινάς των εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διά να υπάγωσιν έως Καισαρείας, και εβδομήκοντα ιππείς και διακοσίους λοχοφόρους, από τρίτης

ώρας της νυκτός, **24** ετοιμάσατε και ζώα, απασχολώ περισσότερο, παρακαλώ να ακούσης διά να επικαθίσωσι τον Παύλον και φέρωσιν ημάς συντόμως με την επιείκειάν σου. **5** ασφαλώς προς Φήλικα τον ηγεμόνα· **25** και Επειδή εύρομεν τον άνθρωπον τούτον ότι είναι έγγραψεν επιστολήν περιέχουσιν τον τύπον φθοροποιός και διεγείρει στάσιν μεταξύ όλων τούτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας προς τον κράτιστον των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. **27** Τον άνδρα τούτον, πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα **6** όστις και τον ναόν εκδοκίμασε να βεβηλώση, να φονευθή υπ' αυτών, επελθών μετά του τον οποίον και εκρατήσαμεν και κατά τον στρατεύματος έσωσα αυτόν, μαθών ότι είναι ημέτερον νόμον ηθελήσαμεν να κρίνωμεν. **7** Ρωμαίος. **28** Θέλων δε να μάθω αιτίαν, διά Ελθών όμως Λυσίας ο χιλιάρχος απέσπασεν την οποίαν εκατηγόρουν αυτόν, κατεβίβασα αυτόν μετά πολλής βίας εκ των χειρών ημών, **8** αυτόν εις το συνέδριον αυτών· **29** και εύρον προστάξας τους κατηγόρους αυτού να έλθωσιν αυτόν ενώπιόν σου· παρά του οποίου θέλεις δυνηθή νόμου αυτών, μη έχοντα όμως μηδέν έγκλημα εξετάσας αυτός να μάθης περί πάντων τούτων, περί των οποίων ημείς κατηγορούμεν αυτόν. **9** αξιον θανάτου ή δεσμών. **30** Και επειδή Συνωμολόγησαν δε και οι Ιουδαίοι, λέγοντες ότι εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει να γείνη εις ταύτα ούτως έχουσι. **10** Τότε ο Παύλος, αφού ο άνθρωπον επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ηγεμών ένευσεν εις αυτόν να ομιλήση, απεκρίθη· Επειδή σε γνωρίζω ότι εκ πολλών ετών είσαι ευθύς έπεμψα αυτόν προς σε, παραγγείλας κριτής εις το έθνος τούτο, απολογούμαι περί και εις τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον εμαυτού προθυμότερον, **11** διότι δύνασαι να σου τα κατ' αυτού. Υγίαινε. **31** Οι μεν λοιπόν πληροφορηθής ότι δεν είναι πλειότεραι των στρατιώται κατά την δοθείσαν εις αυτούς δώδεκα ημερών αφού εγώ ανέβην διά να προσταγήν αναλαβόντες τον Παύλον, έφεραν προσκυνήσω εν Ιερουσαλήμ· **12** και ούτε εν διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, **32** την δε τω ιερώ εύρον εμέ διαλεγόμενον μετά τινός ή επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι οχλαγωγούντα, ούτε εν ταις συναγωγαίς ούτε μετ' αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· **33** εν τη πόλει· **13** ουδέ δύνανται να φέρωσιν οίτινες εισελθόντες εις την Καισάρειαν και αποδείξεις περί όσων με κατηγορούσι τώρα. εγχειρίσαντες την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, **14** Ομολογώ δε τούτο εις σε, ότι κατά την παρέστησαν και τον Παύλον εις αυτόν. **34** οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αίρεσιν, ούτω δε ηγεμών, αφού ανέγνωσε την επιστολήν και λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων ηρώτησεν εκ ποίας επαρχίας είναι και ήκουσεν εις πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω και εν ότι είναι από Κιλικίας, **35** Θέλω σε ακροασθή, τοις προφήταις, **15** ελπίδα έχων εις τον Θεόν, είπεν, όταν και οι κατήγοροί σου έλθωσι· και την οποίαν και αυτοί ούτοι προσμένουσιν, ότι προσέταξε να φυλάττηται εν τω πραιτωρίω του μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών, δικαίων μετ' αυτού, **16** εις τούτο δε εγώ σπουδάζω, εις το να έχω άπαιστον συνείδησιν προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους διαπαντός. **17** εις το να έχω άπαιστον συνείδησιν προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους διαπαντός. **18** Μετά πολλά δε έτη ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεημοσύνας και προσφοράς· **19** εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοί τινές εκ της Ασίας εύρόν με κεκαθαρισμένον εν τω ιερώ, ουχί μετά όχλου ουδέ μετά θορύβου, **20** οίτινες έπρεπε να παρασταθώσιν ενώπιόν σου και να με κατηγορήσωσιν, εάν είχαν τι κατ'

24 Μετά δε πέντε ημέρας κατέβη ο αρχιερέως Ανανίας μετά των πρεσβυτέρων και μετά τινός Τερτύλλου ρήτορος, οίτινες ενεφανίσθησαν εις τον ηγεμόνα κατά του Παύλου. **2** Προσκληθέντος δε αυτού, ήρχισε να κατηγορή ο Τέρτυλλος, λέγων· Επειδή απολαμβάνομεν διά σου πολλήν ησυχίαν και γίνονται εις το έθνος τούτο λαμπρά πράγματα διά της προνοίας σου, **3** κατά πάντα και πανταχού ευγνωμονούμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετά πάσης ευχαριστίας. **4** Αλλά διά να μη σε

εμού. **20** Η αυτοί οὔτοι ας εἰπωσιν εἰάν εὔρον ἐν ἐμοὶ τὴν ἀδικίαν, ὅτε παρεστάθην ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου, **21** ἐκτός εἰάν ἦναι περὶ ταύτης τῆς μιας φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἐφώνησα ἱστάμενος μεταξύ αὐτῶν, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἀπὸ σας. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φίλιξ ἀνέβαλε τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ἀκριβέστερα τὰ περὶ τῆς οδοῦ ταύτης, καὶ εἶπεν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, θέλω αποφασίσαι περὶ τῆς διαφορᾶς σας, **23** καὶ διέταξε τὸν ἐκατόνταρχον νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος καὶ νὰ ἔχη ἄνεσιν καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι μηδὲν ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νὰ υπηρετῇ ἢ νὰ ἐρχεται πρὸς αὐτόν. **24** Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς ἐλθὼν ὁ Φίλιξ μετὰ τῆς Δρουσίλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἣτις ἦτο Ἰουδαία, μετεκάλεσε τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. **25** Ἐνὼ δὲ αὐτὸς ὠμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, ὁ Φίλιξ γενόμενος ἔμφοβος ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὑπάγε, καὶ ὅταν λάβω καιρὸν θέλω σε μετακαλέσει, **26** ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡλπίζεν ὅτι θέλουσι δοθῇ εἰς αὐτὸν χρήματα ὑπὸ τοῦ Παύλου, διὰ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν καὶ συχνότερα μετακαλὼν αὐτὸν ὠμίλει μετ' αὐτοῦ. **27** Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν ὁ Φίλιξ ἔλαβε διάδοχον τὸν Πόρκιον Φήστον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φίλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Ὁ Φήστος λοιπόν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς Καισαρείας. **2** Ἐνεφανίσθησαν δὲ εἰς αὐτόν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτόν, **3** ζητοῦντες χάριν κατ' αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνεδρεῦντες νὰ φονεύσωσιν αὐτόν καθ' ὁδόν. **4** Ὁ δὲ Φήστος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττεται ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ὅτι αὐτὸς ταχέως μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖσε. **5** Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μεταξύ σας, εἶπεν, ας καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ εἰάν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ας κατηγορήσωσιν αὐτόν. **6** Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μεταξύ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς Καισάρειαν, καὶ τὴν ἐπαύριον καθήσας ἐπὶ

τοῦ βήματος, προσέταξε νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος. **7** Καὶ ἀφοῦ ἦλθε, παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἰουδαῖοι, ἐπιφέροντες κατὰ τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρεῖας κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν· **8** ἀπολογουμένου ἐκείνου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερόν οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἐπραξα τι ἀμάρτημα. **9** Ὁ δὲ Φήστος, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Θέλεις νὰ ἀναβῇ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ περὶ τούτων ἐνώπιόν μου; **10** Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι, ὅπου πρέπει νὰ κριθῶ. Δὲν ἠδίκησα κατ' οὐδέν τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς καὶ συ γνωρίζεις κάλλιστα· **11** διότι εἰάν ἀδικῶ καὶ ἐπραξα τι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀλλ' εἰάν δὲν ὑπάρχῃ οὐδέν ἐξ ὧσων οὔτοι με κατηγοροῦσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ με χάρισῃ εἰς αὐτούς τὸν Καίσαρα ἐπικαλούμαι. **12** Τότε ὁ Φήστος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Τὸν Καίσαρα ἐπικαλεῖσαι, πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει. **13** Καὶ ἀφοῦ παρήλθον ἡμέραι τινές, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς Καισάρειαν διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φήστον. **14** Ἐνὼ δὲ διέτριβον ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, ὁ Φήστος ἀνέφερε πρὸς τὸν βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Εἶναι τις ἀνθρώπος ἀφημένος ἐδῶ δέσμιος ὑπὸ τοῦ Φήλικος, **15** περὶ τοῦ ὁποίου, ὅτε ὑπήγα εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐμέ, ζητοῦντες καταδίκην ἐναντίον αὐτοῦ· **16** πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεκρίθην ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ παραδίδωσι κατὰ χάριν οὐδὲν ἄνθρωπον εἰς θάνατον, πρὶν ὁ κατηγορούμενος ἔχῃ τοὺς κατηγοροὺς κατὰ πρόσωπον καὶ λάβῃ καιρὸν ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος. **17** Ἀφοῦ λοιπόν αὐτοὶ συνήλθον ἐδῶ, χωρὶς νὰ κάμω μηδεμίαν ἀναβολὴν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξα νὰ φερθῇ ὁ ἀνθρώπος· **18** περὶ τοῦ ὁποίου οἱ κατήγοροι παρασταθέντες δὲν ἐπέφεραν οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐξ ὧσων ἐγὼ ὑπενόουν, **19** ἀλλ' εἶχον κατ' αὐτοῦ ζητήματά τινὰ περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν δεισιδαιμονίας καὶ

περί τινός Ιησού αποθανόντος, τον οποίον ο Παύλος έλεγεν ότι ζη. 20 Απορών δε εγώ εις την περί τούτου ζήτησιν, έλεγον αν θέλη να υπάγη εις Ιερουσαλήμ και εκεί να κριθή περί τούτων. 21 Αλλ' επειδή ο Παύλος επεκαλέσθη να φυλαχθή εις την κρίσιν του Σεβαστού, προσέταξα να φυλάττηται, εωσού πέμψω αυτόν προς τον Καίσαρα. 22 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· 'Ηθελον και εγώ να ακούσω τον άνθρωπον. Και εκείνος· Αύριον, είπε, θέλεις ακούσει αυτόν. 23 Την επαύριον λοιπόν, ότε ήλθεν ο Αγρίππας και η Βερνίκη μετά μεγάλης πομπής και εισήλθον εις το ακροατήριον μετά των χιλιάρχων και των εξόχων ανδρών της πόλεως, προσέταξεν ο Φήστος, και εφέρθη ο Παύλος. 24 Τότε λέγει ο Φήστος· Αγρίππα βασιλεύ και πάντες οι συμπαραερισκόμενοι μεθ' ημών, θεωρείτε τούτον, περί του οποίου όλον το πλήθος των Ιουδαίων με ώμίλησαν και εν Ιεροσολύμοις και εδώ, καταβοώντες ότι αυτός δεν πρέπει πλέον να ζη. 25 Εγώ δε επειδή εύρον ότι δεν έπραξεν ουδέν άξιον θανάτου, και αυτός ούτος επεκαλέσθη τον Σεβαστόν, απεφάσισα να πέμψω αυτόν. 26 Περί του οποίου δεν έχω ουδέν βέβαιον να γράψω προς τον κύριόν μου· όθεν έφερα αυτόν ενώπιόν σας, και μάλιστα ενώπιον σου, βασιλεύ Αγρίππα, διά να έχω τι να γράψω, αφού γείνη η ανάκρισις. 27 Διότι μοι φαίνεται άλογον, πέμπων δέσμιον, να μη φανερώσω και τα κατ' αυτού εγκλήματα.

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον. 'Έχεις την άδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογείτο· 2 Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθώ ενώπιόν σου σήμερον περί πάντων εις όσα εγκαλούμαι υπό των Ιουδαίων, 3 μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις έθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαί σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. 4 Την εκ νεότητος λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής έζησα μεταξύ του έθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες οι Ιουδαίοι, 5 επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην αίρεσιν της θρησκείας ημών έζησα Φαρισαίος.

6 Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους πατέρας ημών, 7 εις την οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να καταντήση· περί ταύτης της ελπίδος εγκαλούμαι, βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. 8 Τι άπίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; 9 Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ότι έπρεπε να πράξω πολλά εναντία εις το όνομα του Ιησού του Ναζωραίου· 10 το οποίον και έπραξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφονεύοντο έδωκα ψήφον κατ' αυτών. 11 Και εν πάσαις ταις συναγωγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλασφημώσι, και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον αυτών κατεδίωκον έως και εις τας έξω πόλεις. 12 Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, 13 εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' οδόν, βασιλεύ, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον έλαμψε περί εμέ και τους οδοιπορούντας μετ' εμού· 14 και ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην, ήκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. 15 Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. 16 Αλλά σηκώθητι και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και όσων είδες και περί όσων θέλω φανερωθή εις σε, 17 εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία τώρα σε αποστέλλω 18 διά να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν, διά να λάβωσιν άφεσιν αμαρτιών και κληρονομίαν μεταξύ των ηγιασμένων διά της εις εμέ πίστεως. 19 Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν έγεινα απειθής εις την ουράνιον οπτασίαν, 20 αλλ' εκήρυττον πρώτον εις τους εν Δαμασκώ και Ιεροσολύμοις και εις

πάσαν την γην της Ιουδαίας, και έπειτα εις τα έθνη, να μετανοώσι και να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν, πράττοντες έργα άξια της μετανοίας. **21** Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με εν τω ιερώ, επεχείρουν να με φονεύσωσιν. **22** Αξιωθείς όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλον, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται και ο Μωϋσής ότι έμελλον να γείνωσιν, **23** ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξη φως εις τον λαόν και εις τα έθνη. **24** Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, Δεν μαίνομαι, είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας και νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι έχει γνώσιν περί τούτων ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ μετά παρρησίας· επειδή είμαι πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γωνία. **27** Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξεύρω ότι πιστεύεις. **28** Και ο Αγρίππας είπε προς τον Παύλον· Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. **29** Και ο Παύλος είπεν· 'Ηθελον εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχί μόνον συ, αλλά και πάντες οι σήμερον ακούντές με, να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιούτοι οποίοις και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. **30** Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ' αυτών, **31** και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει ο άνθρωπος ούτος. **32** Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· Ο άνθρωπος ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν δεν είχαν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς άλλους δεσμίους εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Και αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυττηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν

τόπους, έχοντες μετ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης· **3** και την άλλην ημέραν εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να υπάγη προς τους φίλους αυτού και να λάβη περίθαλψιν. **4** Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι άνεμοι, **5** και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ήλθομεν εις τα Μύρα της Λυκίας. **6** Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον έπλεεν εις την Ιταλίαν, επεβίβασεν ημάς εις αυτό· **7** βραδυπλοούντες δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εις την Κνίδον, επειδή δεν μας άφινεν ο άνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνην, **8** και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ήλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λασαία. **9** Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς ήτο ήδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχαν ήδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων προς αυτούς· Άνδρες, βλέπω ότι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν ουχί μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. **11** Αλλ' ο εκατόνταρχος επέιθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα. **12** Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνωμοδότησαν να σηκωθώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύναντο εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον λίβα άνεμον και προς τον χώρον, να παραχειμάσωσιν εκεί. **13** Και ότε έπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ότι επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την άγκυραν και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. **14** Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής άνεμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. **15** Και επειδή το πλοίον συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντέχη προς τον άνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. **16** Και τρέξαντες υπό νησιδίον τι ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, **17** την οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες

υποκάτωθεν το πλοῖον· και φοβούμενοι μη εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και εφέροντο ούτως. **18** Και επειδή χειμαζόμεθα σφοδρῶς, την ακόλουθον ημέραν έκαμνον χύσιν, **19** και την τρίτην με τας ιδίας ημών χείρας ερρίψαμεν τα σκεύη του πλοίου· **20** και επειδή διά πολλών ημερών δεν εφαινοντο ούτε ήλιος ούτε άστρα, και χειμών βαρύς επέκειτο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ' ημών. **21** Μετά δε πολυήμερον ασιτίαν σταθείς ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έπρεπεν, ω άνδρες, να μου υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και ούτως ηθέλομεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν. **22** Αλλά και ήδη σας παραινῶ να έχητε θάρρος· διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθή, ειμή μόνον το πλοῖον. **23** Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη εις εμέ άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον και λατρεύω, **24** λέγων· μη φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος· και ιδού, ο Θεός σοι echάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρείτε, άνδρες· διότι πιστεύω εις τον Θεόν ότι ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσόν τινά. **27** Ότε δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός εσυμπέραινον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. **28** Και ρίψαντες την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς, και αφού επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και πάλιν την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν έξω εις τραχείς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της πρύμνης, ηύχοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδή δε οι ναύται εξήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ότι έμελλον να εκτείνωσιν αγκύρας εκ της πρώρας, **31** ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέση έξω. **33** Έως δε να εξημερώση, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν

τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον προσδοκώντες διαμένετε νηστικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαῖον προς την σωτηρίαν σας· επειδή ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. **35** Αφού δε είπε ταύτα και έλαβεν άρτον, ευχαρίστησε τον Θεόν ενώπιον πάντων και κόψας ήρχισε να τρώγη. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, έλαβον και αυτοί τροφήν· **37** ήμεθα δε εν τω πλοίω ψυχάι όλαι διακόσiai εβδομήκοντα εξ. **38** Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον το πλοῖον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν. **39** Και ότε έγείνεν ημέρα, δεν εγνωρίζον την γην, παρετήρουν όμως κόλπον τινά έχοντα αιγιαλόν, εις τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύναντο, να εξώσωσι το πλοῖον. **40** Και κόψαντες τας αγκύρας, αφήκαν το πλοῖον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες τον αρτέμονα προς τον άνεμον, κατηυθύνοντο εις τον αιγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δε εις τόπον, όπου συνήρχοντο δύο θάλασσαi, έρριψαν έξω το πλοῖον, και η μεν πρώρα εκάθησε και έμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο υπό της βίας των κυμάτων. **42** Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη φύγη μηδείς κολυμβήσας. **43** Αλλ' ο εκατόνταρχος, θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν αυτούς από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι ηδύναντο να κολυμβάσι να ριφθώσι πρώτοι και να εκβώσιν εις την γην, **44** οι δε λοιποί άλλοι μεν επί σανίδων, άλλοι δε επί τινών λειψάνων του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν πάντες εις την γην.

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ότι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι έδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, έβαλεν επί την πυράν, έχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. **4** Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον

κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, έλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φονεύς είναι ο άνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζή. 5 Και αυτός μεν απετίναξε το θηρίον εις το πυρ και δεν έπαθεν ουδέν κακόν· 6 εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να πρησθή ή εξαίφνης να πέση κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν έλεγον ότι είναι Θεός. 7 Εις τα πέριξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζομένου Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, εξένισε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. 8 Συνέβη δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ιάτρευσεν αυτόν. 9 Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, όσοι είχαν ασθενείας εν τη νήσω, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο· 10 οίτινες και με τιμάς πολλές ετίμησαν ημάς και ότε εμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. 11 Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, 12 και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· 13 εκείθεν δε περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ήλθομεν εις Ποτιόλους· 14 όπου ευρόντες αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας, και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. 15 Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών έως του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχαιρίσθησε τον Θεόν και έλαβε θάρρος. 16 Ότε δε ήλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τον στρατοπεδάρχην· εις τον Παύλον όμως συνεχωρήθη να μένη καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, όστις εφύλαττεν αυτόν. 17 Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους όντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού συνήλθον, έλεγε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ή εις τα έθιμα τα πατρών, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων· 18 οίτινες αφού με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. 19 Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχί ως έχων να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. 20 Διά ταύτην λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ίδω και ομιλήσω· διότι ένεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην την αλυσιν. 21 Οι δε είπον προς αυτόν· Ημείς ούτε γράμματα ελάβομεν περί σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησέ τι κακόν περί σου. 22 Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρά σου τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. 23 Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και έπειθεν αυτούς εις τα περί του Ιησού από τε του νόμου του Μωυσέως και των προφητών από πρωΐ έως εσπέρας. 24 Και άλλοι μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, άλλοι δε ηπίστουν. 25 Ασύμφωνοι δε όντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ένα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Άγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, 26 λέγον· Ύπαγε προς τον λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· 27 διότι επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν, μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρέψω αυτούς. 28 Γνωστόν λοιπόν έστω εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουν ακούσει. 29 Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι έχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. 30 Έμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα έτη εν ιδιαιτέρα μισθωτή οικία και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, 31 κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης

παρρησίας ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού
Χριστού.

Προς Ρωμαίους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, **2** το οποίον προϋπεσχέθη διά των προφητών αυτού εν ταις αγίαις γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, **4** και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν και αποστολήν εις υπακοήν πίστεως πάντων των εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε και σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους όντας εν Ρώμη αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών, διότι η πίστις σας κηρύττεται εν όλω τω κόσμω. **9** Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνευμάτός μου εν τω ευαγγελίω του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δεόμενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ ήδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να έλθω προς εσάς. **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διά να σας μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικόν προς στήριξιν υμών, **12** τούτο δε είναι, το να συμπαραγορηθώ μεταξύ σας διά της κοινής πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να έλθω προς εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπόν τινά και μεταξύ σας, καθώς και μεταξύ των λοιπών εθνών. **14** Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς τε και βαρβάρους, σοφούς τε και ασόφους· **15** ούτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον και προς εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίον τε, πρώτον και Έλληνα. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι

γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επί πάσαν ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων, ότινες κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικία. **19** Επειδή ό, τι δύναται να γνωρισθή περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα άορατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αϊδιος αυτού δύναμις και η θειότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. (aïdios g126) **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν, **23** και ήλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνος φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζονται τα σώματα αυτών μεταξύ αυτών. **25** Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και σεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (aïōn g165) **26** Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας· διότι και αι γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν· **27** ομοίως δε και οι άνδρες, αφήσαντες την φυσικήν χρήσιν της γυναικός, ξεκαύθησαν εις την επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες την ασηχημοσύνην άρσενες εις άρσενας και απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρέπουσαν αντιμισθίαν της πλάνης αυτών. **28** Και καθώς απεδόκιμασαν το να έχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νούν, ώστε να πράττωσι τα μη πρέποντα, **29** πλήρεις όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, έριδος, δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισόθεοι, υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθείς εις τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, άσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, ανελεήμονες· **32**

οίτινες ενώ γνωρίζουν την δικαιοσύνην του Θεού, ότι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι θανάτου, ουχί μόνον πράττουν αυτά, αλλά και συνευδοκούν εις τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας όστις κρίνεις· διότι εις ό, τι κρίνεις τον άλλον, σεαυτόν κατακρίνεις· επειδή τα αυτά πράττεις συ ο κρίνων. **2** Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργήν εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον, (αἰῶνιος g166) **8** εις δε τους φιλονείκους και απειθύνοντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, **9** θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και Ελληνος· **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνα· **11** επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι όσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουνσι και απολεσθή χωρίς νόμου· και όσοι ημάρτησαν υπό νόμον, θέλουνσι κριθή διά νόμον. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουνσι δικαιωθή. **14** Επειδή όταν οι εθνικοί οι μη έχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμον μη έχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, **15** οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρα ότε θέλει κρίνει ο

Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιόν μου. **17** Ιδού, συ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον και καυχάσαι εις τον Θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό του νόμου, **19** και έχεις πεποιθήσιν εις σεαυτόν ότι είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, **20** παιδευτής αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμω. **21** Ο διδάσκων λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκει; ο κηρύττων να μη κλέπτωσι κλέπτεις; **22** ο λέγων να μη μοιχεύωσι μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσυλείς; **23** ο καυχώμενος εις τον νόμον, ατιμάζεις τον Θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς είναι γεγραμμένον. **25** Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης του νόμου, η περιτομή σου έγινεν ακροβυστία. **26** Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττη τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. **3** Επειδή αν τινές δεν επίστευσαν, τι εκ τούτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, όταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπεί; μήπως είναι άδικος

ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως άνθρωπος λαλώ. **6** Μη γένοιτο· επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον; **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού επερίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσί τινές, ότι ημείς λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως· διότι προεξηλέξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον· Ότι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, **11** δεν υπάρχει τις έχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **13** Τάφος ανεώγμενος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών· **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας· **15** οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύσωσιν αίμα· **16** ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, **17** και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. **18** Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **19** Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανερώθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου και των προφητών, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά· **23** επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω

παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δίκαιος και να δικαιόνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη έξω. Διά ποίου νόμου; των έργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της πίστεως. **28** Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου. **29** Έ των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε και των εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την ακροβυστίαν διά της πίστεως. **31** Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; **2** Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των έργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. **3** Επειδή τι λέγει η γραφή; Και επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **4** Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος· **5** εις τον μη εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούντα τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, **6** καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς έργων· **7** Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αι ανομίαι και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι· **8** μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαν. **9** Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετημένους ή και διά τους απεριτμήτους; διότι λέγομεν ότι η πίστις ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. **10** Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία; Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία· **11** και έλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστευόντων ενώ υπάρχουν εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον

Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγεινε διά του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. **14** Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη και κατηργήθη η επαγγελία· **15** επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις άπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις τον οποίον επίστευσε, του ζωοποιούντος τους νεκρούς και καλούντος τα μη όντα ως όντα· **18** όστις καίτοι μη έχων ελπίδα επίστευσεν επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου· **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο ήδη νεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας· **20** ουδέ εδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **21** και πεποιθώς ότι εκείνο, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέση. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, **24** αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, **25** όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν καταισχύνει,

διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς. **6** Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ των ασεβών. **7** Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις· επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη· **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλώ μάλλον λοιπόν αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί όντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού· **11** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλίωσιν. **12** Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον· **13** διότι μέχρι του νόμου ήτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία όμως δεν λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος· **14** αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη αμαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλην δεν είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα· διότι αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρεά διά της χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επείσσευσεν εις τους πολλούς. **16** Και η δωρεά δεν είναι καθώς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι η κρίσις εκ του ενός έγεινεν εις κατάκρισιν των πολλών, το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγεινεν εις δικαίωσιν. **17** Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας

ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίως εις ζωήν. **19** Διότι καθώς διά της παρακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι κατασταθῇ δίκαιοι. **20** Πареισήλθε δε ο νόμος διά να περισσεύση το αμάρτημα. Και όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις, **21** ἵνα καθώς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύσῃ διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αἰώνιον διά Ἰησοῦ Χριστοῦ του Κυρίου ἡμῶν. (aiðnios g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν επιεικέ; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτία, διά να περισσεύσῃ η χάρις; **2** Μη γένοιτο· ἡμεῖς, οἵτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζῆσαι πλέον εν αὐτῇ; **3** Ἡ αγνοεῖτε ὅτι ὅσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ἰησοῦν, εις τον θάνατον αὐτοῦ εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αὐτοῦ διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ἵνα καθώς ο Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διά της δόξης του Πατρὸς, ούτω και ἡμεῖς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εἰάν γεγίναμεν σύμφυτοι με αὐτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι και κατά την ομοιότητα της ἀναστάσεως, **6** τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ο παλαιός ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθῇ το σῶμα της αμαρτίας, ὥστε να μη ἡμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· **7** διότι ο ἀποθανὼν ἠλευθερώθη ἀπὸ της αμαρτίας. **8** Εἰάν δε ἀπεθάνομεν μετὰ του Χριστοῦ, πιστεύομεν ὅτι και θέλομεν συζῆσαι μετ' αὐτοῦ, **9** γινώσκοντες ὅτι ο Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν δεν ἀποθνήσκει πλέον, θάνατος αὐτόν δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανεν ἅπαξ διά την αμαρτίαν, ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εις τον Θεόν. **11** Οὕτω και σεις φρονεῖτε εαυτοὺς ὅτι εἰσθε νεκροὶ μεν κατά την αμαρτίαν, ζῶντες δε εις τον Θεόν διά Ἰησοῦ Χριστοῦ του Κυρίου ἡμῶν. **12** Ἀς μη βασιλεύῃ λοιπόν η αμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, ὥστε κατά τας ἐπιθυμίας αὐτοῦ να υπακούητε εις αὐτήν, **13** μηδὲ παριστάνετε τα μέλη σας ὅπλα ἀδικίας εις την αμαρτίαν, ἀλλὰ παραστήσατε εαυτοὺς εις τον Θεόν ὡς ζῶντας ἐκ νεκρῶν, και τα μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης

εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· ἐπειδὴ δεν εἰσθε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτησεί διότι δεν εἴμεθα ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν ἐξεύρετε ὅτι εις ὄντινα παριστάνετε εαυτοὺς δούλους πρὸς υπακοήν, εἰσθε δούλοι ἐκείνου εις τον ὁποῖον υπακούετε, ἢ της αμαρτίας πρὸς θάνατον ἢ της υπακοῆς πρὸς δικαιοσύνην; **17** Χάρις ὅμως εις τον Θεόν, διότι ὑπῆρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε ἐκ καρδίας εις τον τύπον της διδασχῆς, εις τον ὁποῖον παρεδόθητε, **18** ἐλευθερωθέντες δε ἀπὸ της αμαρτίας, ἐδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· **19** ἀνθρωπίνως λέγω διά την ἀσθένειαν της σαρκὸς σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ἀκαθαρσίαν και εις την ἀνομίαν πρὸς την ἀνομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην πρὸς ἀγιασμόν. **20** Διότι ὅτε ὑπῆρχετε δούλοι της αμαρτίας, ὑπῆρχετε ἐλεύθεροι ἀπὸ της δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπὸν εἶχετε τότε ἐξ ἐκείνων των ἔργων, διά τα ὁποῖα τώρα αἰσχύνεσθε; διότι το τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. **22** Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, ἔχετε τον καρπὸν σας εις ἀγιασμόν, το δε τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiðnios g166)

7 Ἡ αγνοεῖτε, ἀδελφοί, διότι λαλῶ πρὸς γινώσκοντας τον νόμον, ὅτι ο νόμος ἔχει κυριότητα ἐπὶ του ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; **2** Διότι ἡ ὑπανδρος γυνή εἶναι δεδεμένη διά του νόμου με τον ἄνδρα ζῶντα· εἰάν δε ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἀπαλλάττεται ἀπὸ του νόμου του ἀνδρός. **3** Ἄρα λοιπόν εἰάν ζῶντος του ἀνδρός συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα, θέλει εἶσθαι μοιχαλὶς· εἰάν ὅμως ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ του νόμου, ὥστε να μη ἦναι μοιχαλὶς εἰάν συζευχθῇ με ἄλλον ἄνδρα. **4** Λοιπόν, ἀδελφοί μου, και σεις ἐθανατώθητε ὡς πρὸς τον νόμον διά του σώματος του Χριστοῦ, διά να συζευχθῇτε με ἄλλον, τον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, διά να καρποφορήσωμεν εις τον Θεόν. **5** Διότι ὅτε ἡμεθα ἐν τῇ σαρκί, τα πάθη

των αμαρτιών τα διά του νόμου ενηργούνται εν τοις μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον· 6 τώρα όμως απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα. 7 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλά την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμή διά του νόμου· διότι και την επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν ἔλεγε· Μη επιθυμήσης. 8 Αφορμὴν δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, ἐγέννησεν εν εμοὶ πάσαν επιθυμίαν· διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. 9 Και ἐγὼ ἔζων ποτέ χωρίς νόμου· ἀλλ' ὅτε ἦλθεν η εντολή, ἀνέζησεν αμαρτία, ἐγὼ δε ἀπέθανον· 10 και η εντολή, ἥτις ἐδόθη προς ζωὴν, αὐτὴ ευρέθη εν εμοὶ προς θάνατον. 11 Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμὴν διά της εντολής, με ἐξηπάτησε και δι' αὐτῆς με ἐθανάτωσεν. 12 Ὡστε ο μεν νόμος εἶναι ἅγιος, και η εντολή ἁγία και δικαία και ἀγαθή. 13 το ἀγαθὸν λοιπὸν ἐγείνεν εις ἐμέ θάνατος; μη γένοιτο. Ἀλλ' η αμαρτία, διά να φανῇ αμαρτία, προξενούσα εις ἐμέ θάνατον διά του ἀγαθοῦ, ὥστε να γείνη καθ' ὑπερβολὴν αμαρτωλὸς αμαρτία διά της εντολής. 14 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ο νόμος εἶναι πνευματικὸς· ἐγὼ δε εἶμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. 15 Διότι ἐκεῖνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· ἐπεὶδὴ ἐκεῖνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, ἀλλ' ἐκεῖνο το οποίον μισῶ τούτο πράττω. 16 Εἰάν δε ἐκεῖνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνῶ με τον νόμον, ὅτι εἶναι καλός. 17 Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο ἐγὼ, ἀλλ' η αμαρτία η κατοικοῦσα εν εμοί. 18 Διότι ἐξεύρω ὅτι δεν κατοικεῖ εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, ἀγαθόν· ἐπεὶδὴ το θέλειν ἀρεστὴν εις ἐμέ, το πράττειν ὅμως το καλὸν δεν εὐρίσκω· 19 διότι δεν πράττω το ἀγαθόν, το οποίον θέλω· ἀλλὰ το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. 20 Εἰάν δε ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο το οποίον δεν θέλω, δεν ἐργάζομαι αὐτό πλέον ἐγὼ, ἀλλ' η αμαρτία η κατοικοῦσα εν εμοί. 21 Εὐρίσκω λοιπὸν τον νόμον τούτον ὅτι, ἐνὼ ἐγὼ θέλω να πράττω το καλόν, ἀρεστὴν εις ἐμέ το κακόν· 22 διότι

ἡδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεοῦ κατὰ τον εσωτερικὸν ἄνθρωπον, 23 βλέπω ὅμως εν τοις μέλεσί μου ἄλλον νόμον ἀντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και ἀιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον ὄντα εν τοις μέλεσί μου. 24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγὼ· τις θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ του σώματος του θανάτου τούτου; 25 Ευχαριστῶ εις τον Θεόν διά Ἰησοῦ Χριστοῦ του Κυρίου ημών. Ἄρα λοιπὸν αὐτός ἐγὼ με τον νοῦν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεοῦ, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.

8 Δεν εἶναι τὼρα λοιπὸν οὐδεμίαν ἀτάκτισιν εις τοὺς ἐν Χριστῷ, Ἰησοῦ, τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα. 2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ με ἡλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς αμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. 3 Ἐπεὶδὴ τὸ ἀδύνατον εἰς τον νόμον, καθότι ἦτο ἀνίσχυρος διά τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας τον εαυτοῦ Υἱόν με ὁμοίωμα σαρκὸς αμαρτίας καὶ περὶ αμαρτίας, κατέκρινε τὴν αμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, 4 διά να πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα· 5 διότι οἱ ζῶντες κατὰ τὴν σάρκα τα τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δε κατὰ τὸ πνεῦμα τα τοῦ πνεύματος. 6 Ἐπεὶδὴ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατος, τὸ δε φρόνημα τοῦ πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη· 7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τον Θεόν· ἐπεὶδὴ εἰς τον νόμον τοῦ Θεοῦ δεν ὑποτάσσεται· ἀλλ' οὐδὲ δύναται· 8 ὅσοι δε εἶναι τῆς σαρκὸς δεν δύνανται να ἀρέσωσιν εἰς τον Θεόν. 9 Σεις ὅμως δεν εἰσθε τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος, εἰάν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ ἐν ὑμῖν. Ἀλλ' εἰάν τις δεν ἔχη τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οὗτος δεν εἶναι αὐτοῦ. 10 Εἰάν δε ὁ Χριστὸς ἦναι ἐν ὑμῖν, τὸ μεν σῶμα εἶναι νεκρὸν διά τὴν αμαρτίαν, τὸ δε πνεῦμα ζωὴν διά τὴν δικαιοσύνην. 11 Εἰάν δε κατοικῇ ἐν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα τοῦ ἀναστήσαντος τον Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, ὁ ἀναστήσας τον Χριστὸν ἐκ νεκρῶν θέλει ζωοποιήσῃ καὶ τα θνητὰ σώματα ὑμῶν διά τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν ὑμῖν. 12 Ἄρα λοιπὸν, ἀδελφοί, εἴμεθα χρεώσται οὐχὶ εἰς τὴν σάρκα, ὥστε να ζῶμεν κατὰ σάρκα·

13 διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσκει. 14 Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού. 15 Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν· Αββά, ο Πατήρ. 16 Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. 17 Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμετοχοί της δόξης αυτού. 18 Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εις ημάς. 19 Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού. 20 Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, 21 επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. 22 Επειδή εξεύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν· 23 και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οίτινες έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την υιοθεσίαν, την απολύτρωσιν του σώματος ημών. 24 Διότι με την ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ήτις βλέπεται δεν είναι ελπίς· διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; 25 Εάν δε ελπίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό. 26 Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων· 27 ο δε ερευνών τας καρδιάς εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. 28 Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· 29 διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας

του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· 30 όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και edικαίωσε, και όσους edικαίωσε, τούτους και edόξασε. 31 Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; 32 Επειδή όστις τον ίδιον εαυτόν Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα; 33 Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων· 34 τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημών. 35 Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; 36 Καθώς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. 37 Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς. 38 Επειδή είμαι πεπεισμένοι ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα 39 ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, έχων συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνείδησίμ μου εν Πνεύματι Αγίω, 2 ότι έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδιά μου. 3 Διότι ηυχόμην αυτός εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, 4 οίτινες είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι η υιοθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, 5 των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (αϊθν g165) 6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθῇ εις σε σπέρμα. 8

Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. **9** Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος· Κατά τον καιρόν τούτον θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. **10** Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, ότε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του πατρός ημών· **11** διότι πριν έτι γεννηθώσι τα παιδιά, και πριν πράξωσι τί αγαθόν ή κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογήν προορισμός του Θεού, ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του καλούντος, **12** ερρέθη προς αυτήν ότι ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον, **13** καθώς είναι γεγραμμένον· Τον Ιακώβ ηγάπησα, τον δε Ησαύ εμίσησα. **14** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί· Μήπως είναι αδικία εις τον Θεόν; μη γένοιτο. **15** Διότι προς τον Μωϋσῆν λέγει· θέλω ελεήσει όντινα ελεώ, και θέλω οικτειρήσει όντινα οικτειρώ. **16** Άρα λοιπόν δεν είναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. **17** Διότι η γραφή λέγει προς τον Φαραώ ότι δι' αυτό τούτο σε εξήγειρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου, και διά να διαγγελθῇ το όνομά μου εν πάση τη γη. **18** Άρα λοιπόν όντινα θέλει ελεεί και όντινα θέλει σκληρύνει. **19** Θέλεις λοιπόν μοι ειπεί· Διά τι πλέον μέμφεται; εις το θέλημα αυτού τις εναντιούται; **20** Αλλά μάλιστα συ, ω άνθρωπε, τις είσαι, όστις ανταποκρίνεσαι προς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει ειπεί προς τον πλάσαντα, Διά τι με έκαμες ούτως; **21** Η δεν έχει εξουσίαν ο κεραμέυς του πηλού, από του αυτού μίγματος να κάμη άλλο μεν σκεύος εις τιμήν, άλλο δε εις ατιμίαν; **22** Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξη την οργήν αυτού και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις απώλειαν, **23** και διά να γνωστοποιήση τον πλούτον της δόξης αυτού επί σκεύη ελέους, τα οποία προητοίμασεν εις δόξαν, **24** ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχί μόνον εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνών; **25** Καθώς και εν τω Ωσή λέγει· Θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και ηγαπημένην την ουκ ηγαπημένην· **26** και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί

Θεού ζώντος. **27** Ο δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των υιών Ισραήλ ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, το υπόλοιπον αυτών θέλει σωθῇ· **28** διότι θέλει τελειώσει και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, επειδή συντετμημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος επί της γης. **29** Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος Σαβαώθ δεν ήθελεν αφήσει εις ημάς σπέρμα, ως τα Σόδομα ηθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ηθέλομεν ομοιωθῇ. **30** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Ότι τα έθνη τα μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, **31** ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον δικαιοσύνης δεν έφθασε. **32** Διά τι; Επειδή δεν εξήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως εκ των έργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του προσκόμματος, **33** καθώς είναι γεγραμμένον· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει κατασυνθῇ.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αυτών· **2** διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουσι ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν. **3** Επειδή μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. **4** Επειδή το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην εις πάντα τον πιστεύοντα. **5** Διότι ο Μωϋσῆς γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο άνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· **6** η εκ πίστεως όμως δικαιοσύνη λέγει ούτω· Μη είπης εν τη καρδιά σου, Τις θέλει αναβῇ εις τον ουρανό; τουτέστι διά να καταβιβάσῃ τον Χριστόν. **7** ή, Τις θέλει καταβῇ εις την άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάσῃ τον Χριστόν εκ νεκρών. (Abyssos g12) **8** Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδιά σου· τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. **9** Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν

αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· **10** διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. **11** Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή. **12** Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος· διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν· **13** διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. **14** Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; **15** Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλάσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. **16** Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; **17** Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **18** Λέγω όμως, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, Και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών. **19** Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, Θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. **20** Ο δε Ησαΐας αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. **21** Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. **2** Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· **3** Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. **4** Αλλά τι αποκρίνεται προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρών,

οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. **5** Ούτω λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε κατάλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. **6** Εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων· επειδή τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ έργων, δεν είναι πλέον χάρις· επειδή το έργον δεν είναι πλέον έργον. **7** Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, **8** καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας. **9** Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα εις αυτούς· **10** ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι, και τον νώτον αυτών διαπαντός κύτρωσον. **11** Λέγω λοιπόν, Μήπως έπταισαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά της πτώσεως αυτών έγεινεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να κινήση αυτούς εις ζηλοτυπίαν. **12** Και εάν η πτώσις αυτών ήναι πλούτος του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των εθνών, πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; **13** Διότι προς εσάς τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω, **14** ίσως κινήσω εις ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάς εξ αυτών. **15** Διότι εάν η αποβολή αυτών ήναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η πρόσληψις αυτών ειμή ζωή εκ νεκρών; **16** Και εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ήναι αγία, είναι και οι κλάδοι. **17** Αλλ' εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών και έγεινες συκοινωνός της ρίζης και της παχύτητος της ελαίας, **18** μη κατακαυχάσαι εναντίον των κλάδων· εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βαστάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. **19** Θέλεις ειπέι λοιπόν· Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρισθώ εγώ. **20** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **21** διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους, πρόσεχε μήπως δεν φεισθή μηδέ σε. **22** Ιδέ λοιπόν την

χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την χρηστότητα· διότι άλλως και συ θέλεις αποκοπή. **23** Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρίσθῃ· διότι δυνατός είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίσῃ αυτούς. **24** Επειδὴ εάν συ απεκόπησ από της φυσικής αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρίσθης εις καλλιελαίαν, πόσω μάλλον οὔτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρίσθῃ εις την ιδίαν αυτών ελαίαν. **25** Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί, το μυστήριον τούτο, διὰ να μη υψηλοφρονήτε, ὅτι τύφλωσις κατά μέρος ἐγένινεν εις τον Ἰσραὴλ, εωσού εισέλθῃ το πλήρωμα των εθνών, **26** και οὕτω πας ο Ἰσραὴλ θέλει σωθῇ, καθώς είναι γεγραμμένον· θέλει ελθεῖ εκ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψῃ τας ασεβείας από του Ἰακώβ· **27** Και αὕτη είναι η παρ' ἐμοῦ διαθήκη προς αυτούς, Ὅταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αυτών. **28** Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διὰ σας, κατά δε την εκλογὴν αγαπητοί διὰ τους πατέρας. **29** Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησις του Θεού. **30** Διότι καθώς και σεις ηπειθήσατέ ποτέ εις τον Θεόν, τώρα ὁμως ηλειήθητε εν τη απειθείᾳ τούτων, **31** οὕτω και οὔτοι ηπειθήσαν τώρα εν τῷ υμετέρῳ ἐλέει, διὰ να ελεηθῶσι και αυτοί· **32** διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απειθειαν, διὰ να ελεήσει τους πάντας. (ἐλεῖσθ g1653) **33** Ὁ βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοὶ αυτού. **34** Διότι τις ἐγνώρισε τον νοῦν του Κυρίου; ἢ τις ἐγένινε σύμβουλος αυτού; **35** ἢ τις ἔδωκε τι πρῶτος εις αυτόν, διὰ να γείνῃ εις αυτόν ανταπόδοσις; **36** Επειδὴ ἐξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτῷ, η δόξα εις τους αἰῶνας. Ἀμήν. (αἰὼν g165)

12 Σας παρακαλῶ λοιπόν, αδελφοί, διὰ των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, εὐάρεστον εις τον Θεόν, ἥτις είναι η λογική σας λατρεία, **2** και μη συμμορφόνεσθε με τον αἰῶνα τούτον, ἀλλὰ μεταμορφόνεσθε διὰ της ανακαινίσεως

του νοός σας, ὥστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και εὐάρεστον και τέλειον. (αἰὼν g165) **3** Διότι λέγω διὰ της χάριτος της εις ἐμέ δοθείσης προς πάντα ὅστις είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' ὅ, τι πρέπει να φρονή, ἀλλὰ να φρονή ὥστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το ὁποῖον ο Θεός ἐμοίρασεν εις ἕκαστον. **4** Διότι καθώς ἔχομεν εν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν ἔχουσι το αὐτὸ ἔργον, **5** οὕτω και ημεῖς οι πολλοὶ εν σώμα ἐίμεθα εν Χριστῷ, ο δε καθεὶς μέλη ἀλλήλων. **6** Ἐχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ἡμᾶς χάριν, εἴτε προφητείαν, ας προφητεύωμεν κατά την ἀναλογίαν της πίστεως, **7** εἴτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, εἴτε διδάσκει τις, ας καταγίνεται εις την διδασκαλίαν, **8** εἴτε προτρέπει τις, εις την προτροπὴν· ο μεταδίδων, ας μεταδίδῃ εν ἀπλότητι, ο προϊστάμενος ας προϊσταται μετ' ἐπιμελείας, ο ἐλεῶν ας ἐλεῇ εν ἰλαρότητι. **9** Ἡ ἀγάπη ας ἦναι ἀνυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν, **10** γίνεσθε προς ἀλλήλους φιλόστοργοι διὰ της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμᾶτε ἀλλήλους, **11** εις την σπουδὴν ἄοκνοι, κατά το πνεῦμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, **12** εις την ἐπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την προσευχὴν προσκαρτεροῦντες, **13** εις τας χρείας των αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθοῦντες. **14** Ευλογεῖτε τους καταδιώκοντας ὑμᾶς, ευλογεῖτε και μη καταράσθε. **15** Χαίρετε μετὰ χαιρόντων και κλαίετε μετὰ κλαιόντων. **16** Ἐχετε προς ἀλλήλους το αὐτὸ φρόνημα. Μη υψηλοφρονεῖτε, ἀλλὰ συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινοὺς. Μη φαντάζεσθε εαυτοὺς φρονίμους. **17** Εἰς μηδὲνα μη ανταποδίδετε κακόν ἀντὶ κακοῦ· προνοεῖτε τα καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· **18** εἰ δυνατόν, ὅσον το ἀφ' ὑμῶν εἰρηνεύετε μετὰ πάντων ἀνθρώπων. **19** Μη ἐκδικήτε εαυτοὺς, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τη ὀργῇ· διότι είναι γεγραμμένον· εις ἐμέ ἀνῆκει η ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος. **20** Εάν λοιπόν πεινᾷ ο ἐχθρὸς σου, τρέφε αυτόν, εάν

διψά, πότιζε αυτόν· διότι πράττων τούτο θέλεις σωρεύσει άνθρακα πυρός επί την κεφαλήν αυτού. **21** Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νικά διά του αγαθού το κακόν.

13 Πάσα ψυχή ας υποτάσσεται εις τας ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. **2** Όστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι θέλουσι λάβει εις εαυτούς καταδίκην. **3** Διότι οι άρχοντες δεν είναι φόβος των αγαθών έργων, αλλά των κακών. Θέλεις δε να μη φοβήσαι την εξουσίαν; πράττε το καλόν, και θέλεις έχει έπαινον παρ' αυτής. **4** Επειδή ο άρχων είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν. Εάν όμως πράττης το κακόν, φοβού· διότι δεν φορεί ματαίως την μάχαιραν· επειδή του Θεού υπηρέτης είναι, εκδικητής διά να εκτελή την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν. **5** Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσησθε ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησιν. **6** Επειδή διά τούτο πληρόνετε και φόρους· διότι υπηρέται του Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. **7** Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον δασμόν τον δασμόν, εις όντινα τον φόβον τον φόβον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν. **8** Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον. **9** Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται, εν τώ θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **10** Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη. **11** Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. **12** Η νυξ προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν λοιπόν τα έργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα όπλα του φωτός. **13** Ας περιπατήσωμεν ευσχημόνως

ως εν ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον· **14** αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε, ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. **2** Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. **3** Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν. **4** Συ τις είσαι όστις κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται ή πίπτει· θέλει όμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήση αυτόν. **5** Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληροφορημένος εις τον ίδιον αυτού νόυν. **6** Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγων διά τον Κύριον τρώγει· διότι ευχαριστεί εις τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και ευχαριστεί εις τον Θεόν. **7** Διότι ουδείς εξ ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. **8** Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζώμεν· εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν τε λοιπόν ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. **9** Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων. **10** Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενείς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν παρασταθί εις το βήμα του Χριστού. **11** Διότι είναι γεγραμμένον· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. **12** Άρα λοιπόν έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. **13** Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον. **14** Εξεύρω και είμαι πεπεισμένος εν Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ'

εαυτού ειμή εις τον όστις στοχάζεται τι ότι είναι ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. **15** Εάν όμως ο αδελφός σου λυπείται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. **16** Ας μη βλασφημηται λοιπόν το αγαθόν σας. **17** Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω· **18** επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. **19** Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς την οικοδομήν αλλήλων. **20** Μη κατάστρεφε το έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον όστις τρώγει με σκάνδαλον. **21** Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας μηδέ να πής οίνον μηδέ να πράξης τι, εις το οποίον ο αδελφός σου προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. **22** Συ πίστιν έχεις; έχε αυτήν εντός σου ενώπιον του Θεού· μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, το οποίον αποδέχεται. **23** Όστις όμως αμφιβάλλει, κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. **2** Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν· **3** επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ. **4** Διότι όσα προεγράφησαν, διά την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. **5** Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώση να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά Χριστόν Ιησούν, **6** διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **7** Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσεδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. **8** Λέγω δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος

της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώση τας προς τους πατέρας επαγγελίας, **9** και διά να δοξάσωσι τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των εθνών· και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. **10** Και πάλιν λέγει· Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού. **11** Και πάλιν· Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. **12** Και πάλιν ο Ησαΐας λέγει· Θέλει είσθαι η ρίζα του Ιεσσαί, Και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύη επί τα έθνη· εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν ελπίσει. **13** Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήση πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. **14** Είμαι δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις αγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι και αλλήλους να νουθετήτε. **15** Σας έγγραψα όμως, αδελφοί, τολμηρότερον οπωσούν, ως υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό του Θεού **16** εις το να ήμαι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. **17** Έχω λοιπόν καύχησιν εν Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θεόν· **18** διότι δεν θέλω τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, **19** με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, **20** ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου· **21** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον· Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγέλην περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. **22** Διά τούτο και εμποδιζόμενη πολλάκις να έλθω προς εσάς· **23** τώρα όμως μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς, **24** όταν

υπάγω εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεῖν πρὸς εσάς· διότι ἐλπίζω διαβαίνων να σας ἰδῶ και να προπεμφθῶ ἐκεῖ ἀπὸ σας, ἀφοῦ πρῶτον ὡπωσοῦν σας χορτασθῶ. **25** Τώρα δε υπάγω εις Ἱερουσαλήμ, εκπληρῶν την διακονίαν εις τους αγίους. **26** Διότι ευηρεστήθησαν ἡ Μακεδονία και Ἀχαΐα να κάμωσί τινὰ βοήθειαν εις τους πτωχοὺς των αγίων των εν Ἱερουσαλήμ. **27** Ευηρεστήθησαν τῶνόντι, και εἶναι ὀφειλέται αὐτῶν. Διότι εἰάν τα ἔθνη ἐγένιναν συγκοινωνοὶ αὐτῶν εις τα πνευματικά, χρεωστοοῦσι να υπηρετήσωσιν αὐτοὺς και εις τα σωματικά. **28** Ἀφοῦ λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αὐτοὺς τον καρπὸν τούτον, θέλω περάσει δι' ὑμῶν εις την Ισπανίαν. **29** Εξεύρω δε ὅτι ἐρχόμενος πρὸς εσάς, θέλω ελθεῖν με ἀφθονίαν της εὐλογίας του ευαγγελίου του Χριστοῦ. **30** Σας παρακαλῶ δε, ἀδελφοί, διὰ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και διὰ της ἀγάπης του Πνεύματος, να συναγωνισθῆτε μετ' ἐμοῦ, προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τον Θεόν, **31** διὰ να ἐλευθερωθῶ ἀπὸ των εν τη Ἰουδαία ἀπειθούντων, και διὰ να γείνη ευπρόσδεκτος εις τους αγίους ἡ εις την Ἱερουσαλήμ διακονία μου, **32** διὰ να ἔλθω μετὰ χαρὰς πρὸς εσάς διὰ θελήματος του Θεοῦ και να συναναπαυθῶ με σας. **33** Ὁ δε Θεὸς της εἰρήνης εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

16 Συνιστῶ δε εις εσάς Φοῖβην την ἀδελφὴν ἡμῶν, ἥτις εἶναι διάκονος της ἐκκλησίας της εν Κεγχρεαίς, **2** διὰ να δεχθῆτε αὐτήν εν Κυρίῳ ἀξίως των αγίων και να παρασταθῆτε εις αὐτήν εις ὅ, τι πράγμα ἔχει χρεῖαν ὑμῶν· διότι και αὕτη ἐστάθη προστάτις πολλῶν και ἐμοῦ αὐτοῦ. **3** Ἀσπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ἀκύλαν, τους συνεργοὺς μου εν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4** οἵτινες ὑπὲρ της ζωῆς μου ὑπέβαλον ὑπὸ την μάχαιραν τον τράχηλον αὐτῶν, τους ὁποίους ουχὶ ἐγὼ μόνος ευχαριστῶ, ἀλλὰ και πάσαι αἱ ἐκκλησίαι των ἐθνῶν. **5** Ἀσπάσθητε και την κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσθητε Ἐπαίνετον τον ἀγαπητὸν μου, ὅστις εἶναι ἀπαρχὴ της Ἀχαΐας εις τον Χριστόν. **6** Ἀσπάσθητε την Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασε δι' ἡμᾶς. **7** Ἀσπάσθητε τον Ἀνδρόνικον και Ἰουνίαν, τους συγγενεῖς

μου και συναιχημαλῶτους μου, οἵτινες εἶναι ἐπίσημοι μεταξύ των ἀποστόλων, οἵτινες και πρὸ ἐμοῦ ἦσαν εις τον Χριστόν. **8** Ἀσπάσθητε τον Ἀμπλίαν τον ἀγαπητὸν μου εν Κυρίῳ. **9** Ἀσπάσθητε τον Οὐρβανόν τον συνεργόν ἡμῶν εν Χριστῷ, και τον Στάχυν τον ἀγαπητὸν μου. **10** Ἀσπάσθητε τον Ἀπελλήν τον δεδοκιμασμένον εν Χριστῷ. Ἀσπάσθητε τους εκ της οἰκογενείας του Ἀριστοβούλου. **11** Ἀσπάσθητε τον Ἡρωδίωνα τον συγγενὴ μου. Ἀσπάσθητε τους εκ της οἰκογενείας του Ναρκίσσου, τους ὄντας εν Κυρίῳ. **12** Ἀσπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν, αἵτινες κοπιᾶζουσιν εν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε Περσίδα την ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εν Κυρίῳ. **13** Ἀσπάσθητε τον Ρούφον, τον ἐκλεκτὸν εν Κυρίῳ, και την μητέρα αὐτοῦ και ἐμοῦ. **14** Ἀσπάσθητε τον Ἀσύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμὴν και τους μετ' αὐτῶν ἀδελφοὺς. **15** Ἀσπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ἰουλίαν, τον Νηρέα και την ἀδελφὴν αὐτοῦ, και τον Ὀλυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αὐτῶν. **16** Ἀσπάσθητε ἀλλήλους εν φιλήματι αγίῳ. Σας ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι του Χριστοῦ. **17** Σας παρακαλῶ δε, ἀδελφοί, να προσέχητε τους ποιοῦντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα ἐναντίον της διδαχῆς, την ὁποίαν σεῖς ἐμάθετε, και ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτῶν. **18** Διότι οἱ τοιοῦτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ την εαυτῶν κοιλίαν, και διὰ λόγων καλῶν και κολακευτικῶν ἐξαπατῶσι τας καρδίας των ἀκάκων. **19** διότι ἡ ὑπακοή σας διεφημίσθη εις πάντας. Ὅσον λοιπόν διὰ σας χαίρω· θέλω δε να ἴσθε σοφοὶ μεν εις το ἀγαθόν, ἀπλοὶ δε εις το κακόν. **20** Ὁ δε Θεὸς της εἰρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν ὑπὸ τους πόδας σας. Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. **21** Σας ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, και Λούκιος και Ἰάσων και Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. **22** Σας ἀσπάζομαι εν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ γράψας την ἐπιστολήν. **23** Σας ἀσπάζεται ὁ Γάιος ὁ φιλοξενών ἐμέ και την ἐκκλησίαν ὅλην. Σας ἀσπάζεται Ἐραστός ὁ οἰκονόμος της πόλεως και Κούαρτος ὁ ἀδελφός. **24** Ἡ χάρις του

Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εἴη μετὰ πάντων
υμῶν· ἀμήν. **25** Εἰς δε τον δυνάμενον να σας
στηρίξη κατὰ το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα
του Ιησού Χριστού, κατὰ την αποκάλυψιν του
μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν ἀπό χρόνων
αιωνίων, (aiōnios g166) **26** φανερωθέντος δε τώρα
διὰ προφητικῶν γραφῶν κατ' ἐπιταγὴν του
αιωνίου Θεοῦ και γνωρισθέντος εἰς πάντα τα
ἔθνη προς υπακοὴν πίστεως, (aiōnios g166) **27** εἰς
τον μόνον σοφόν Θεόν ἔστω ἡ δόξα διὰ Ιησού
Χριστοῦ εἰς τους αἰῶνας· ἀμήν. (aiōn g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλουτίσθητε δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκληθήτε εις το να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό, και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε εντελώς ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανέρωθη εις εμέ παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου, ότι είναι έριδες μεταξύ σας· **12** λέγω δε τούτο, διότι έκαστος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14** Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμή Κρίσπον και Γάϊον, **15** διά να μη είπη τις ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων δεν εξεύρω εάν εβάπτισα άλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί εν σοφία λόγου, διά να μη ματαιωθή ο σταυρός

του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον· Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (αἰθῆ g165) **21** Διότι επειδή εν τη σοφία του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώση τους πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι σημείον αιτούσι και οι Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημεῖς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Έλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε και Έλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τα ισχυρά, **28** και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη όντα, διά να καταργήση τα όντα, **29** διά να μη καυχηθῇ ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, όστις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις· **31** ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίω ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν και με φόβον και με τρόπον πολύν, **4** και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν

Πνεύματος και δυνάμεως, 5 διά να ήναι η πίστις σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά διά της δυνάμεως του Θεού. 6 Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχί του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων· (αιϥñ g165) 7 αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (αιϥñ g165) 8 την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης· (αιϥñ g165) 9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. 10 Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού. 11 Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ; Ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού. 12 Αλλά ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. 13 Τα οποία και λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. 14 Ο φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. 15 Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. 16 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου, ώστε να διδάξη αυτόν; ημείς όμως έχομεν νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλά ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. 2 Γάλα σας επότισα και ουχί στερεάν τροφήν· διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε αυτήν. Αλλά ουδέ τώρα δύνασθε έτι· 3 επειδή έτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και έρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε

κατά άνθρωπον; 4 Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ· δεν είσθε σαρκικοί; 5 Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώς, παρά υπηρετάι, διά των οποίων επιστεύσατε και, όπως ο Κύριος έδωκεν εις έκαστον; 6 Εγώ εφύτευσα, ο Απολλώς επότισεν, αλλά ο Θεός ηύξησεν· 7 ώστε ούτε ο φυτεύων είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλά ο Θεός ο αυξάνων. 8 Ο φυτεύων δε και ο ποτιζων είναι έν· και έκαστος θέλει λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. 9 Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού αγρός, του Θεού οικοδομή. 10 Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως ας βλέπη πως εποικοδομεί· 11 διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. 12 Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· 13 εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· 15 εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός. 16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; 17 Εάν τις φθειρή τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις. 18 Μηδείς ας μη εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι σοφός εν τω κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (αιϥñ g165) 19 Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21 Όστε μηδείς ας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. **2** Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθῇ ἕκαστος πιστός. **3** Εἰς ἐμέ δε ἐλάχιστον εἶναι να ανακριθῶ υφ' υμῶν ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης κρίσεως· ἀλλ' οὐδὲ ἀνακρίνω ἑμαυτόν. **4** Διότι ἡ συνείδησίς μου δεν με ἐλέγχει εἰς οὐδέν· πλην με τούτο δεν εἶμαι δεδικαιωμένος· ἀλλ' ὁ ἀνακρίνων με εἶναι ὁ Κύριος. **5** Ὡστε μὴ κρίνετε μηδὲν προ καιροῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτά του σκότους καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος θέλει γείνη εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. **6** Ταῦτα δε, ἀδελφοί, μετέφερα παραδειγματικῶς εἰς ἑμαυτόν καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶν διὰ σας, διὰ να μάθητε διὰ τοῦ παραδείγματος ἡμῶν να μὴ φρονίητε ὑπὲρ ὅ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ να μὴ ἐπαίρησθε εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός κατὰ τοῦ ἄλλου. **7** Διότι τις σε διακρίνει ἀπὸ τοῦ ἄλλου; καὶ τι ἔχεις, το ὁποῖον δεν ἔλαβες, εἰάν δε καὶ ἔλαβες, τι καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; **8** Τώρα εἰσθε κεχορτασμένοι, τώρα ἐπλουτήσατε, ἐβασιλεύσατε χωρὶς ἡμῶν· καὶ εἴθε να ἐβασιλεύητε, διὰ να συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς με σας. **9** Διότι νομίζω ὅτι ὁ Θεός ἀπέδειξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ὡς καταδικασμένους εἰς θάνατον· διότι ἐγεῖναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς ἀγγέλους καὶ εἰς ἀνθρώπους. **10** Ἡμεῖς μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, σεις δε ἰσχυροὶ· σεις ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δε ἄτιμοι. **11** Ἔως τῆς παρούσης ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ ραπιζόμεθα καὶ περιπλανώμεθα **12** καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι με τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ὑποφέρομεν, **13** βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγεῖναμεν, σκύβαλον πάντων ἕως τῆς σήμερον. **14** Δεν γράφω ταῦτα πρὸς ἐντροπὴν σας, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοουθετῶ. **15** Διότι εἰάν ἐχῆτε μυρίους παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δεν ἔχετε ὅμως πολλοὺς πατέρας· ἐπειδὴ ἐγὼ σας ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ ευαγγελίου.

16 Σας παρακαλῶ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταὶ μου. **17** Διὰ τούτο σας ἐπέμψα τὸν Τιμόθεον, ὅστις εἶναι τέκνον μου ἀγαπητόν καὶ πιστόν ἐν Κυρίῳ, ὅστις θέλει σας ἐνθυμίσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ. **18** Τινές ὅμως ἐφυσιώθησαν, ὡς εἰάν ἐγὼ δεν ἐμελλον να ἔλθω πρὸς εἰσάς· **19** πλην θέλω ἐλθεῖ ταχέως πρὸς εἰσάς, εἰάν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλω γνωρίσει οὐχὶ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν· **20** διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δεν εἶναι ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. **21** Τι θέλετε; με ράβδον να ἔλθω πρὸς εἰσάς, ἢ με ἀγάπην καὶ με πνεῦμα πραότητος;

5 Γενικῶς ἀκούεται ὅτι εἶναι μεταξύ σας πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ μεταξύ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται, ὥστε να ἔχῃ τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός αὐτοῦ. **2** Καὶ σεις εἰσθε πεφυσιωμένοι, καὶ δεν ἐπενθήσατε μάλλον, διὰ να ἐκβληθῇ ἐκ μέσου υμῶν ὁ πράξας τὸ ἔργον τούτο. **3** Διότι ἐγὼ ὡς ἀπὼν κατὰ τὸ σῶμα, παρὼν ὅμως κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς παρὼν τὸν οὗτω πράξαντα τούτο, **4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφοῦ συναχθῆτε σεις καὶ τὸ ἐμόν πνεῦμα με τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **5** να παραδώσῃτε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανάν πρὸς ὀλεθρον τῆς σαρκός, διὰ να σωθῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Δεν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας. Δεν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγῃ ζύμῃ κάμνει ὅλον τὸ φύραμα ἐνζυμον; **7** Καθαρίσθητε λοιπόν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ζύμης, διὰ να ἴσθε νέον φύραμα, καθὼς εἰσθε ἄζυμοι. Διότι τὸ πάσχα ἡμῶν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Χριστός· **8** ὥστε ας ἐορτάζωμεν οὐχὶ με ζύμην παλαιάν, οὐδὲ με ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ με ἄζυμα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. **9** Σας ἔγραψα ἐν τῇ ἐπιστολῇ να μὴ συναναστρέψῃσθε με πόρνους, **10** καὶ οὐχὶ διόλου με τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου ἢ με τοὺς πλεονέκτας ἢ ἄρπαγας ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπειδὴ τότε πρέπει να ἐξέλθῃτε ἀπὸ τοῦ κόσμου. **11** Ἀλλὰ τώρα σας ἔγραψα να μὴ συναναστρέψῃσθε, εἰάν τις ἀδελφός ὀνομαζόμενος ἢ ναὶ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδόρος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ με τὸν τοιοῦτον μὴδὲ να συντρῶγητε. **12** Διότι τι με

μέλει να κρίνω και τους έξω; δεν κρίνετε σεις τους έσω; **13** Τους δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τολμά τις από σας, όταν έχη διαφοράν προς τον άλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδικών και ουχί ενώπιον των αγίων; **2** Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνγητε ελάχιστα πράγματα; **3** Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; **4** Βιωτικά λοιπόν κρίσεις εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε κριτάς. **5** Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, **6** αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; **7** Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποστερείσθε; **8** Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. **9** Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται **10** ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. **11** Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών. **12** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. **13** Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το σώμα· **14** ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ότι ο

προσκολλώμενος με την πόρνην είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν· **17** όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγете την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του σώματος· ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; **20** Διότι ηγοράσθητε διά τιμήν· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· **2** διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής άνδρα. **3** Ο ανήρ ας αποδίδη εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν· ομοίως δε και η γυνή εις τον άνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **5** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξη ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. **6** Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς και εμαυτόν· αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, άλλος μεν ούτως, άλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. **9** Αλλ' εάν δεν εγκρατεύωνται, ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. **10** Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του άνδρός αυτής· **11** αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα· και ο ανήρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα άπιστον, και αυτή συγκατανεύη να συνοική μετ' αυτού, ας μη αφήνη αυτήν· **13** και γυνή ήτις έχει άνδρα

άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική μετ' αυτής, ας μη αφήνι αυτόν. **14** Διότι ο ανήρ ο άπιστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η άπιστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή άλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι άγια. **15** Εάν δε ο άπιστος χωρίζεται, ας χωρισθή. Ο αδελφός όμως ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα· ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. **16** Διότι τι εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον άνδρα; ή τι εξεύρεις, άνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν έκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετμημένος; Ας μη καλύπτει την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος; Ας μη περιτέμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Έκαστος εν τη κλήσει, καθ' ην εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. **21** Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη· αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. **23** Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρωπών. **24** Έκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν έχω· αλλά γνώμην δίδω ως ηληθμένος υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω, ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, ότι καλόν είναι εις τον άνθρωπον να ήναι ούτως. **27** Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτηι λύσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτηι γυναίκα. **28** Πλην και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας· και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιοῦτοι θέλουσιν έχει θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν,

31 και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέση εις τον Κύριον· **33** ο δε νενυμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διά να ήναι αγία και το σώμα και το πνεύμα· η δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις τον άνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω χωρίς περισπασμούς. **36** Αλλ' εάν τις νομίζει ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπει να γείνη ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας υπανδρεύωνται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, έχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδιά αυτού, να φυλάττη την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. **38** Όστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' όσον καιρόν ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε ο ανήρ αυτής όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίω. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. **2** Και εάν τις νομίζει ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη· **3** αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός ειμή εις. **5** Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και

ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, διότι δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις πάντας η γνώσις αὐτή· τινές δε διά την συνειδησιν του ειδώλου έως σήμερον τρώγουσι το ειδωλόθυτον ως ειδωλόθυτον, και η συνειδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αὕτη η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ἴδῃ σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνειδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγῃ τα ειδωλόθυτα; **11** Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθῇ ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε οὕτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνειδησιν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν το φαγητόν σκανδαλίζῃ τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (αἰθῆ g165)

9 Δεν εἶμαι απόστολος; δεν εἶμαι ελεύθερος; δεν εἶδον τον Ιησοῦν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν εἶσθε σεις το ἔργον μου εν Κυρίῳ; **2** Ἄν δεν ἦμαι εις άλλους απόστολος, ἀλλ' εις εσάς τουλάχιστον εἶμαι· διότι η σφραγίς της αποστολῆς μου σεις εἶσθε εν Κυρίῳ. **3** Ἡ απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αὕτη· **4** μη δεν ἔχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πῶμεν; **5** μη δεν ἔχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν ἀδελφήν γυναῖκα, ως και οι λοιποὶ απόστολοι και οι ἀδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ἢ μόνος ἐγώ και ο Βαρνάβας δεν ἔχομεν εξουσίαν να μη εργαζώμεθα; **7** Τις ποτέ εκστρατεύει με ἴδια αὐτοῦ ἔξοδα; Τις φυτεύει ἀμπελῶνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αὐτοῦ; ἢ τις ποιμαίνει ποῖμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά ἄνθρωπον λαλῶ ταῦτα; ἢ δεν λέγει ταῦτα και ο νόμος; **9** διότι εν τῷ νόμῳ του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις ἐμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βοών; **10** ἢ δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο;

διότι δι' ημάς ἐγράφη, ότι ο αροτριών με ἐλπίδα πρέπει να αροτριά, και ο αλωνίζων με ἐλπίδα να μετέχῃ της ἐλπίδος αὐτοῦ. **11** Εάν ημείς ἐσπείραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν ἄλλοι μετέχωσι της ἐφ' υμᾶς ἐξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν την ἐξουσίαν ταύτην, ἀλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προξενήσωμεν ἐμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον του Χριστοῦ. **13** Δεν ἐξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιεροῦ τρώγουσιν, οι ἐνασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; **14** Οὕτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζῶσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην ἐγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθη. Ουδέ ἐγράψα ταῦτα διά να γείνη οὕτως εις ἐμέ διότι καλόν είναι εις ἐμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαιώσῃ τις το καύχημά μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις ἐμέ καύχημα· ἐπειδή ἀνάγκη ἐπίκειται εις ἐμέ· οὐαί δε είναι εις ἐμέ εάν δεν κηρύττω· **17** ἐπειδή εάν κάμνω τούτο ἐκουσίως, ἔχω μισθόν· εάν δε ἀκουσίως, εἶμαι ἐμπεπιστευμένος οἰκονομίαν. **18** Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω ἀδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστοῦ διά της κηρύξεώς μου, ὥστε να μη κάμνω κατάρχησιν της ἐξουσίας μου εν τῷ ευαγγελίῳ. **19** Διότι ελεύθερος ὢν πάντων εις πάντας ἐδούλωσα ἑμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειοτέρους· **20** και ἐγείνα εις τους Ιουδαίους ὡς Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους· εις τους ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, διά να κερδήσω τους ὑπὸ νόμον· **21** εις τους ἀνόμους ὡς ἄνομος, μη ὢν ἄνομος εις τον Θεόν, ἀλλ' ἔννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω ἀνόμους· **22** ἐγείνα εις τους ασθενείς ὡς ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς· εις πάντας ἐγείνα τα πάντα, διά να σώσω παντὶ τῷ τρόπῳ τινός. **23** Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αὐτοῦ. **24** Δεν ἐξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν τῷ σταδίῳ πάντες μεν τρέχουσιν, εις ὅμως λαμβάνει το βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ὥστε να λάβητε αὐτό. **25** Πας δε ο ἀγωνιζόμενος εις πάντα ἐγκρατεῦται, ἐκεῖνοι μεν διά να λάβωσι

φθαρτόν στέφανον, ημεῖς δε ἀφθαρτον. 26 Εγώ λοιπόν οὕτω τρέχω, ουχὶ ὡς ἀβεβαίως, οὕτω πυγμαχῶ, ουχὶ ὡς κτυπῶν τον αέρα, 27 ἀλλὰ δαμάζω το σῶμα μου καὶ δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγὼ γείνω ἀδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε νὰ ἀγνοήτε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσὴν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, 3 καὶ πάντες τὴν αὐτὴν πνευματικὴν βρῶσιν ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν ἔπιον· διότι ἔπιον ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθοῦσης, ἡ δε πέτρα ἦτο ὁ Χριστός· 5 ἀλλὰ δὲν ἐνηρεστήθη ὁ Θεός εἰς τοὺς πλείοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα δε ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ ἡμεῖθα ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μὴδὲ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ὁ λαὸς διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖνῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι. 8 Μὴδὲ ἀς πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. 9 Μὴδὲ ἀς πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τῶν ὀφειῶν. 10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ. 11 Ταῦτα δε πάντα ἐγίνοντο εἰς ἐκεῖνους παραδείγματα, καὶ ἐγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰῶνων ἔφθασαν. (αἰθῆ γ165) 12 Ὡστε ὁ νομίζων ὅτι ἴσταται ἀς βλέπῃ μὴ πέσῃ. 13 Πειρασμός δὲν σας κατέλαβεν ἐμὴ ἀνθρώπινος· πιστός ὁμῶς εἶναι ὁ Θεός, ὅστις δὲν θέλει σας ἀφήσῃ νὰ πειρασθῇτε ὑπὲρ τὴν δύναμίν σας, ἀλλὰ μετὰ τοῦ πειρασμοῦ θέλει κάμει καὶ τὴν ἐκβασίν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ υποφέρητε. 14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. 15 Λέγω ὡς πρὸς φρονίμους· κρίνατε σεις τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγω. 16 Το ποτήριον τῆς εὐλογίας, τὸ ὁποῖον εὐλογούμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; 17 διότι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί·

ἐπειδὴ πάντες ἐκ τοῦ ἐνός ἄρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες τὰς θυσίας δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου; 19 Τὶ λοιπόν λέγω; ὅτι τὸ εἶδωλον εἶναι τι; ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τι; ουχί· 20 ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, εἰς τὰ δαιμόνια θυσιάζουσι καὶ ουχὶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεις νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων. 21 Δὲν δύνασθε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε μέτοχοι τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς τραπέζης τῶν δαιμονίων. 22 Ἡ τὸν Κύριον θέλομεν νὰ διεγείρωμεν εἰς ζηλοτυπίαν; μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ; 23 Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἀλλὰ πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δὲν οἰκοδομοῦσι. 24 Μὴδεῖς ἀς ζητῇ τὸ εαυτοῦ συμφέρον, ἀλλ' ἕκαστος τὰ τοῦ ἄλλου. 25 Παν τὸ πωλούμενον ἐν τῷ μακελλίῳ τρώγετε, μὴδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν· 26 διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 27 Καὶ εἰάν τις τῶν ἀπίστων σας προσκαλῇ καὶ θέλετε νὰ υπάγητε, τρώγετε ὅ, τι βάλλεται ἐμπροσθέν σας, μὴδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν. 28 Εἰάν δε τις σας εἴπῃ, Τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴ τρώγετε δι' ἐκεῖνον τὸν φανερῶσαντα καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 29 Συνείδησιν δε λέγω ουχὶ τὴν ἰδικὴν σου, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄλλου. Ἐπειδὴ διὰ τι ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνείδησεως; 30 Καὶ εἰάν ἐγὼ μετ' εὐχαριστίας μετέχω, διὰ τι βλασφημούμαι δι' ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ; 31 Εἴτε λοιπόν τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε πράττετέ τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ. 32 Μὴ γίνεσθε πρόσκομμα μῆτε εἰς Ἰουδαίους μῆτε εἰς Ἕλληνας μῆτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, 33 καθὼς καὶ ἐγὼ κατὰ πάντα ἀρέσκω εἰς πάντας, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ. 2 Σας ἐπαινῶ δε, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα με ἐνθυμείσθε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς ἐσάς. 3 Θέλω δε νὰ ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντός ἀνδρός

είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. **4** Πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχη κεκαλυμμένην την κεφαλήν, καταισχύνει την κεφαλήν αυτού. **5** Πάσα δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκεπή καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής· διότι εν και το αυτό είναι με την εξυρισμένην. **6** Επειδή αν δεν καλύπτεται η γυνή, ας κουρεύση και τα μαλλία αυτής· αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις γυναίκα να κουρεύη τα μαλλία αυτής ή να ξυρίζεται, ας καλύπτεται. **7** Διότι ο μεν ανήρ δεν χρεωστεί να καλύπτει την κεφαλήν αυτού, επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· η δε γυνή είναι δόξα του ανδρός. **8** Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του ανδρός· **9** επειδή δεν εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον άνδρα. **10** Διά τούτο η γυνή χρεωστεί να έχη εξουσίαν επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. **11** Πλην ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς του ανδρός υπάρχει εν Κυρίω. **12** Διότι καθώς η γυνή είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. **13** Κρίνατε σεις καθ' εαυτούς· είναι πρόπον γυνή να προσεύχεται εις τον Θεόν ασκεπής· **14** Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν έχη κόμην είναι εις αυτόν ατιμία, **15** γυνή δε εάν έχη κόμην, είναι δόξα εις αυτήν· διότι η κόμη εδόθη εις αυτήν αντί καλύμματος. **16** Εάν τις όμως φαίνεται ότι είναι φιλόνεικος, ημείς τοιαύτην συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. **17** Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επαινώ ότι συνέρχεσθε ουχί διά το καλίτερον αλλά διά το χειρότερον. **18** Διότι πρώτον μεν όταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, ακούω ότι υπάρχουν σχίσματα μεταξύ σας, και μέρος τι πιστεύω· **19** διότι είναι ανάγκη να υπάρχωσι και αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. **20** Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· **21** διότι έκαστος λαμβάνει προ του άλλου το ίδιον εαυτού δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά, άλλος δε μεθύει. **22** Μη δεν έχετε οικίας διά να τρώγητε και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, και καταισχύνετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω; να σας επαινέσω εις τούτο; δεν σας επαινώ. **23** Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτι καθ' ην παρεδίδετο έλαβεν άρτον, **24** και ευχαριστήσας έκοψε και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλόμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **25** Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνετε, εις την ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον και πίνετε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. **27** Όστε όστις τρώγη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και αίματος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάζη δε εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του άρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου· **29** διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουνσι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι· **32** αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. **33** Όστε αδελφοί μου, όταν συνέρχησθε διά να φάγητε, περιμένετε αλλήλους· **34** εάν δε τις πεινά, ας τρώγη εν τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, όταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήτε. **2** Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι όπως εούρεσθε προς τα είδωλα τα άφωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ ότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη Κύριον Ιησούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις

ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. 7 Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. 8 Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, 9 εις άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, 10 εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. 11 Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδιά εις έκαστον καθώς θέλει. 12 Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός· 13 διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. 14 Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. 15 Εάν είπη ο πους, Επειδή δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; 16 Και εάν είπη το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; 17 Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η όσφρησις; 18 Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. 19 Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; 20 Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. 21 Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χείρα· Δεν έχω χρειάν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας· Δεν έχω χρειάν υμών. 22 Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, 23 και εκείνα τα οποία νομίζομεν ότι είναι τα ατιμότερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και τα άσχημα ημών έχουσι περισσοτέραν ευσημiosis· 24 τα δε ευσχήμονα ημών δεν έχουσι χρειάν. Αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον, 25 διά να μη ήναι

σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. 26 Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι. 27 Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος. 28 Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. 29 Μη πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; 30 μη πάντες έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλήτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσιν οδόν σας δεικνύω.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. 2 Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. 3 Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. 4 Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επιάρεται, 5 δεν ασημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, 6 δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν· 7 πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητεία είναι, θέλουσι καταργηθή· είτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις, θέλει καταργηθή. 9 Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν· 10 όταν όμως έλθη το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. 11 Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος εσυλλογίζομην· ότε όμως έγεινα ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. 12 Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και

εγνωρίσθην. 13 Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. 2 Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν· διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· 3 ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. 4 Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. 5 Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε· διότι ο προφητεύων είναι μεγαλύτερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύη, διά να λάβη οικοδομήν η εκκλησία. 6 Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; 7 Και τα άψυχα, όσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθί το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; 8 Διότι εάν η σάλπιγξ δώση φωνήν ασαφή, τις θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; 9 Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθί το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. 10 Τόσα είδη φωνών είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι ασήμαντον. 11 Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. 12 Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. 13 Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχεται διά να γείνη ικανός να διερμηνεύη, 14 διότι εάν προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμά μου προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. 15 Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθή με το πνεύμα, θέλω δε προσευχηθή και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. 16 Διότι

εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος όστις έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει ειπεί το αμήν εις την ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; 17 Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται. 18 Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας γλώσσας παρά πάντας υμάς· 19 πλην εν τη εκκλησία πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά του νοός μου, διά να κατηχήσω και άλλους, παρά μυρίου λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. 20 Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδιά κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. 21 Εν τω νόμω είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. 22 Όστε αι γλώσσαι είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους απίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. 23 Εάν λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνωρίστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή άπιστοι, δεν θέλουσιν ειπεί ότι είσθε μαινόμενοι; 24 Αλλ' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδιάς αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τώνοντι εν μέσω υμών. 26 Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν. 27 Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερο ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύη. 28 αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησία, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. 29 Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνωσιν· 30 εάν δε έλθη αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. 31 Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· 32 και τα πνεύματα των

προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας· **33** διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, ἀλλ' εἰρήνης. Καθὼς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις των ἁγίων. **34** Αἱ γυναῖκές σας ἄς σιωπῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· διότι δεν εἶναι συγκεχωρημένον, εἰς αὐτάς νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ υποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** Ἀλλ' εἰάν θέλωσι νὰ μάθωσι τι, ἄς ἐρωτῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τους ἄνδρας αὐτῶν· διότι αἰσχρὸν εἶναι εἰς γυναῖκας νὰ λαλῶσιν ἐν ἐκκλησίᾳ. **36** Μήπως ἀπὸ σας ἐξήλθεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἢ εἰς σας μόνους κατήντησεν; **37** Εἴαν τις νομίζει ὅτι εἶναι προφήτης ἢ πνευματικὸς, ἄς μάθῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω πρὸς εὑς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου. **38** ἀλλ' εἴαν τις ἀγνοῇ, ἄς ἀγνοῇ. **39** Ὡστε, ἀδελφοί, ζητεῖτε μετὰ ζήλου τὸ προφητεῦν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσας μὴ ἐμποδίζετε· **40** πάντα ἄς γίνωνται εὐσημῶνως καὶ κατὰ τάξιν.

15 Σας φανερόννυ δε, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξα πρὸς εὑς, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἵστασθε, **2** διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, τίνι τρόπῳ σας ἐκήρυξα αὐτό, ἀν φυλάττιτε αὐτό, ἐκτός εἴαν ἐπιστεύσατε ματαίως. **3** Διότι παρέδωκα εἰς εὑς ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, **4** καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς γραφάς, **5** καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφάν, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα· **6** μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς πεντακοσίους καὶ ἐπέκεινα ἀδελφούς διὰ μίας, ἐκ των ὁποίων οἱ πλείότεροι μένουσιν ἕως τώρα, τινές δε καὶ ἐκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον, ἔπειτα εἰς πάντας τοὺς ἀποστόλους· **8** τελευταῖον δε πάντων ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ ὡς εἰς ἕκτρωμα. **9** Διότι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐλάχιστος των ἀποστόλων, ὅστις δεν εἰμὶ ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· **10** ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἰμὶ ὅτι εἰμὶ· καὶ ἡ εἰς ἐμέ χάρις αὐτοῦ δεν ἐγένειε ματαία, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, πλην οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ μετ' ἐμοῦ. **11** Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. **12** Εἴαν δε ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς τινές μεταξὺ σας λέγουσιν ὅτι ἀνάστασις

νεκρῶν δεν εἶναι; **13** Καὶ εἴαν ἀνάστασις νεκρῶν δεν ἴηται, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη· **14** καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δεν ἀνέστη, μάταιον ἄρα εἶναι τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ματαία δε καὶ ἡ πίστις σας. **15** Εὐρισκόμεθα δε καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον δεν ἀνέστησεν, εἴαν καθ' ὑπόθεσιν δεν ἀνασταίνωνται νεκροί. **16** Διότι εἴαν δεν ἀνασταίνωνται νεκροί, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη· **17** ἀλλ' εἴαν ὁ Χριστὸς δεν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἐτί εἰσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέσθησαν. **19** Εἴαν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστόν, εἰμεθα ἐλεεινότεροι πάντων των ἀνθρώπων. **20** Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐγείνεν ἀπαρχὴν των κεκοιμημένων. **21** Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις των νεκρῶν. **22** Επειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆναι ἐν τῷ Χριστῷ. **23** Ἐκαστος ὅμως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχή, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· **24** Ὑστερον θέλει εἰσθαι τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεόν καὶ Πατέρα, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. **25** Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἐωσοῦ θέσῃ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. **26** Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· **27** διότι πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δε εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερόν ὅτι ἐξαιρεῖται ὁ ὑποτάξας εἰς αὐτόν τὰ πάντα. **28** Ὅταν δε ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτόν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῆναι εἰς τὸν ὑποτάξαντα εἰς αὐτόν τὰ πάντα, διὰ νὰ ἴηται ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πάσιν. **29** Επειδὴ τὶ θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ των νεκρῶν, εἴαν τῶνόντι οἱ νεκροὶ δεν ἀνασταίνωνται, διὰ τι καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ των νεκρῶν; **30** διὰ τι καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; **31** Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μα τὴν εἰς εὑς καύχησίν μου, τὴν ὁποῖαν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **32** Εἴαν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα με θηρία ἐν ἐφρέσω, τὶ τὸ ὄφελος εἰς ἐμέ; ἂν οἱ νεκροὶ δεν

ανασταίνονται, ας φάγωμεν και ας πλώμεν, διότι αύριον αποθνήσκομεν. 33 Μη πλανάσθε· φθείρουσι τα καλά ήθη αι κακαί συναναστροφαι. 34 Συνέλθετε εις εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές έχουσιν αγνωσίαν Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο. 35 Αλλά θέλει τις ειπεί· Πως ανασταίνονται οι νεκροί; και με ποίον σώμα έρχονται; 36 Άφρον, εκείνο το οποίον συ σπείρεις, δεν ζωογονείται εάν δεν αποθάνη· 37 και εκείνο το οποίον σπείρεις, δεν σπείρεις το σώμα το οποίον μέλλει να γείνη, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ή τινός των λοιπών. 38 Ο δε Θεός δίδει εις αυτό σώμα καθώς ηθέλησε, και εις έκαστον των σπερμάτων το ιδιαίτερον αυτού σώμα. 39 Πάσα σαρξ δεν είναι η αυτή σαρξ, αλλά άλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, άλλη δε σαρξ των κτηνών, άλλη δε των ιχθύων και άλλη των πτηνών. 40 Είναι και σώματα επουράνια και σώματα επίγεια· πλην άλλη μεν η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η των επιγείων. 41 Άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. 42 Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθαρσία· 43 σπείρεται εν ατιμία, ανίσταται εν δόξη· σπείρεται εν ασθενεία, ανίσταται εν δυνάμει· 44 σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. 45 Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. 46 Πλην ουχί πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, έπειτα το πνευματικόν. 47 Ο πρώτος άνθρωπος είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού. 48 Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι· 49 και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανού. 50 Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. 51 Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,

52 εν μία στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. 53 Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. 54 Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατέποθη ο θάνατος εν νίκη. 55 Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, άδη, η νίκη σου; (Hades g86) 56 το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. 57 Αλλά χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 58 Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.

16 Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις. 2 Κατά την πρώτην της εβδομάδος έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό, τι αν ευπορή, ώστε όταν έλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφοραί. 3 Και όταν έλθω, οποίους εγκρίνhte, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την δωρεάν σας εις Ιερουσαλήμ· 4 και εάν ήναι άξιον να υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεί μετ' εμού. 5 Θέλω δε ελθεί προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν· διότι την Μακεδονίαν διέρχομαι· 6 και ίσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ή και παραχειμάσει, διά να με προπέμψητε σεις όπου αν υπάγω. 7 Διότι δεν θέλω να σας ιδω τώρα εν παρόδω, αλλ' ελπίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήση τούτο. 8 Θέλω δε μείνει εν Εφέσω έως της πεντηκοστής· 9 διότι ηνοιχθη εις εμέ θύρα μεγάλη και ενεργητική, και είναι πολλοί εναντίοι. 10 Και εάν έλθη ο Τιμόθεος, προσέχετε να ήναι άφοβος μεταξύ σας· διότι το έργον του Κυρίου εργάζεται καθώς και εγώ· 11 μηδείς λοιπόν ας μη εξουθενήση αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνη, διά να έλθη προς εμέ· διότι προσμένω αυτόν μετά των αδελφών. 12

Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα
αυτόν πολλά να έλθῃ προς εσάς μετά των
αδελφών· και δεν ήθελε παντάπασι να έλθῃ
τώρα, θέλει όμως ελθεί όταν ευκαιρήσῃ. **13**
Αγρυπνεῖτε, στέκεσθε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε,
ἐνδυναμούσθε. **14** Πάντα τα έργα υμῶν ἀς
γίνωνται ἐν ἀγάπῃ. **15** Σας παρακαλῶ δε,
ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανά,
ὅτι εἶναι ἀπαρχή τῆς Ἀχαΐας καὶ ἀφιέρωσαν
εαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἁγίων· **16** να
υποτάσσησθε καὶ σεις εἰς τοὺς τοιοῦτους καὶ
εἰς πάντα τὸν συνεργούντα καὶ κοπιώντα. **17**
Χαίρω δε διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Στεφανά καὶ
Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου, διότι τὴν ἔλλειψίν
σας οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· **18** ἐπειδὴ ἀνέπαυσαν
τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικόν σας. Τιμάτε
λοιπὸν τοὺς τοιοῦτους. **19** Σας ἀσπάζονται αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σας ἀσπάζονται πολλὰ
ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μετὰ τῆς
κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίας. **20** Σας ἀσπάζονται
οἱ ἀδελφοί πάντες. Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ. **21** Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη με τὴν
χείρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. **22** Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἀς ἦναι ἀνάθεμα.
Μαράν αθά. **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἴη μεθ' υμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων
υμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των όντων εν όλη τη Αχαΐα· **2** χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού· **5** διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας της ενεργουμένης διά της υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν· είτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι βεβαία υπέρ υμών· **7** επειδή εξεύρομεν ότι καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. **8** Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασία, ότι καθ' υπερβολήν εστενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε απηλπίσθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να μη έχομεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγείροντα τους νεκρούς· **10** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ τοσούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, εις τον οποίον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12** Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία Θεού, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε

προς εσάς. **13** Διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** Καθώς και μας εγνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς, εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **15** Και με ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς πρότερον, διά να έχητε δευτέραν χάριν, **16** και δι' υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ότι ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν έγεινε ναι και ου. **19** Διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου, δεν έγεινε ναι και ου, αλλά ναι έγεινεν εν αυτώ. **20** Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμίν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21** Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταις καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι εις Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας· επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη έλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** Και έγγραψα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων έπρεπε να έχω χαράν, έχων πεποίθησιν εις πάντας υμάς ότι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας καρδιάς έγγραψα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την αγάπην, ην έχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά

μέρος, διά να μη επιβαρύνω πάντας υμᾶς. **6** εαυτῶν να νοήσωμέν τι ως εξ ημῶν αυτών, Αρκετόν εἶναι εἰς τον τοιοῦτον αὐτὴ ἡ ἐπίπληξις ἀλλ' ἱκανότης ημῶν εἶναι ἐκ του Θεοῦ, **6** ὅστις ἡ ὑπὸ των πλειοτέρων· **7** ὥστε το ἐναντίον καὶ ἔκαμεν ημᾶς ἱκανοὺς να ἡμεθα διάκονοι τῆς καίνης διαθήκης, οὐχὶ του γράμματος, ἀλλὰ παρηγορήσῃτε, διά να μη καταποθῇ ο τοιοῦτος του πνεύματος διότι το γράμμα θανατώνει, το ὑπὸ τῆς υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο δε πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Ἀλλ' εἰάν ἡ διακονία σας παρακαλῶ να βεβαιώσῃτε πρὸς αὐτόν την του θανάτου ἡ ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη εἰς ἀγάπην σας. **9** Ἐπειδὴ διά τούτο καὶ ἔγραψα, διά λίθους ἐγένειεν ἑνδοξος, ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, ἀν ἦσθε κατὰ πάντα υπήκοοι· **10** εἰς ὅντινα δε συγχωρεῖτέ τι, ἡδύναντο να ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον του συγχωρῶ καὶ ἐγὼ διότι εἰάν ἐγὼ συνεχώρησά τι, Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αὐτοῦ τὴν μέλλουσαν να καταργηθῇ, **8** πὼς ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἰσθαῖ μάλλον ἑνδοξος; **9** διότι ἀν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλῶ μάλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης καθ' ημῶν ὁ Σατανᾶς· διότι δὲν ἀγνοοῦμεν περὶ τα διανοήματα αὐτοῦ. **12** Ὅτε δε ἦλθον εἰς τα διανοήματα αὐτοῦ. **12** Ὅτε δε ἦλθον εἰς τὴν Τρωάδα διά να κηρύξω το εὐαγγέλιον περὶ τοῦτῳ τῷ μέρει το δεδοξασμένον ἐνεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Ἐπειδὴ εἰάν το ἐν τούτῳ τῳ μέρει το δεδοξασμένον ἐνεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Ἐπειδὴ εἰάν το μέλλον να καταργηθῇ ἢ το ἑνδοξον, πολλῶ μάλλον το μένον εἶναι ἑνδοξον. **12** Ἐχοντες λοιπόν τοιαύτην ἐλπίδα πολλήν παρηρησίαν μεταχειριζόμεθα, **13** καὶ οὐχὶ καθὼς ὁ Μωϋσὴς ἐβάλλε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διά να μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος του μη ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος του μέλλοντος να καταργηθῇ. **14** Ἀλλ' ἐτυφλώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν. Διότι ἕως τῆς σήμερον αἱ διάνοιαι αὐτῶν. Διότι ἕως τῆς σήμερον το αὐτὸ κάλυμμα μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τοῦ παλαιᾶς διαθήκης, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διά του Χριστοῦ, **15** ἀλλ' ἕως σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκῃται ὁ Μωϋσὴς, κάλυμμα κείται ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν· **16** ὅταν ὁμως ἐπιστρέψῃ πρὸς τον Κύριον, θέλει ἀφαιρεθῇ το κάλυμμα. **17** Ὁ δε Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα του Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. **18** Ἡμεῖς δε πάντες βλέποντες ἐκεῖ ἐλευθερία. **18** Ἡμεῖς δε πάντες βλέποντες ὡς ἐν κατόπτρῳ την δόξαν του Κυρίου με ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα ὡς ἐν κατόπτρῳ την δόξαν του Κυρίου με ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς την αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ του Πνεύματος του Κυρίου.

3 Ἀρχίζομεν πάλιν να συνιστῶμεν εαυτούς; ἢ μήπως ἔχομεν χρεῖαν, καθὼς τινές, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς εἰσὸς ἢ συστατικῶν ἀπὸ σας; **2** Σεῖς εἰσθε ἡ ἐπιστολὴ ημῶν, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ημῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, **3** καὶ φανερόνεσθε ὅτι εἰσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ, γενομένη διά τῆς διακονίας ημῶν, ἐγγεγραμμένη οὐχὶ με μελάνην, ἀλλὰ με τὸ Πνεῦμα του Θεοῦ του ζώντος, οὐχὶ εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλ' εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας. **4** Τοιαύτην δε πεποιθήσιν ἔχομεν διά του Χριστοῦ πρὸς τον Θεόν. **5** Οὐχὶ διότι εἰμεθα ἱκανοὶ ἀφ'

4 Διά τούτο, ἔχοντες την διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν, **2** ἀλλ' ἀπρηνήθημεν τα κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολόνοντες τον λόγον του Θεοῦ, ἀλλὰ με την φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶντες εαυτοὺς πρὸς πάσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον του Θεοῦ. **3** Εἰάν

δε και ἦναι το ευαγγέλιον ἡμῶν κεκαλυμμένον, **4** Διότι ἐξεύρομεν ὅτι εἰάν ἡ ἐπίγειος οἰκία του σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ του Θεοῦ οἰκοδομήν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (αἰθῆν g166) **2** Ἐπειδὴ ἐν τούτῳ στενάζομεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυθῶμεν το κατοικητήριον ἡμῶν το οὐράνιον, **3** ἀν καὶ ἐνδυθέντες αὐτὸ δὲν θέλωμεν εὐρεθῇ γυμνοί. **4** Διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι στενάζομεν ὑπὸ το βᾶρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ θέλομεν οὐχὶ νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν, διὰ νὰ καταποθῇ το θνητόν ὑπὸ της ζωῆς. **5** Εκείνος δὲ, ὅστις ἐπλασεν ἡμᾶς δι' αὐτὸ τούτο, εἶναι ὁ Θεός, ὅστις καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. **6** Ἐχόντες λοιπὸν το θάρρος πάντοτε καὶ ἐξεύροντες ὅτι ἐνὸς ἐνδημούμεν ἐν τῷ σώματι ἀποδημούμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· **7** διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ της ὀψευς· **8** θαρροῦμεν δὲ καὶ ἐπιθυμούμεν μάλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον. **9** Ὅθεν καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημούντες, εἴτε ἀποδημούντες, νὰ ἡμέθα εὐάρεστοι εἰς αὐτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀνταμειφθῇ ἕκαστος κατὰ τὰ πεπραγμένα διὰ τοῦ σώματος καθ' ἃ ἐπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, τοὺς μὲν ἀνθρώπους καταπειθόμεν, εἰς τὸν Θεόν δὲ εἴμεθα φανεροί, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας εἴμεθα φανεροί. **12** Διότι δὲν συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσάς, ἀλλὰ σας δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἐχητε λόγον πρὸς τοὺς καυχωμένους με το πρόσωπον καὶ οὐχὶ με τὴν καρδίαν. **13** Διότι εἴτε ἔξω ἑαυτῶν εἴμεθα, διὰ τὸν Θεόν εἴμεθα, εἴτε ἐμφρονες εἴμεθα, διὰ σας εἴμεθα. **14** Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς, διότι κρίνομεν τούτο, ὅτι εἰάν εἰς ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν. **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδὲν ἀ κατὰ σάρκα· ἀν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ σάρκα τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τῶρα πλέον δὲν γνωρίζομεν. **17** Ὅθεν ἐάν

τις ἵναι ἐν Χριστῷ εἶναι νέον κτίσμα· τα ἀρχαία παρήλθον, ἰδοὺ, τα πάντα ἐγένιναν νέα. **18** Τα δε πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διήλλαξεν ἡμὰς πρὸς εαυτὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμὰς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς, **19** δηλονότι ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ διαλλάσσων τὸν κόσμον πρὸς εαυτὸν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τα πταίσματα αὐτῶν, καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμὰς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἴμεθα πρέσβεις, ὡς εἰς σὰς παρεκάλεi ὁ Θεὸς δι' ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, διαλλάγητε πρὸς τὸν Θεόν· **21** διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρτίαν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ γείνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ.

6 Ὅντες δε συνεργοὶ αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν ἐνταυτῷ νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως· **2** διότι λέγει· Ἐν καιρῷ δεκτὸς ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σε ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τώρα καιρὸς ευπρόσδεκτος, ἰδοὺ, τώρα ἡμέρᾳ σωτηρίας· **3** μὴ δίδοντες μὴδὲν πρόσκομμα κατ' οὐδέν, διὰ νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς τὴν διακονίαν, **4** ἀλλὰ ἐν παντί συνιστώντες εαυτοὺς ὡς ὑπηρέται Θεοῦ, ἐν υπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, **5** ἐν ραβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστεαῖς, **6** ἐν καθαρότητι, ἐν γνῶσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, **8** διὰ δόξης καὶ αἰμιᾶς, διὰ δυσφημίας καὶ ευφημίας, ὡς πλάνοι ὁμῶς ἀληθεῖς, **9** ὡς ἀγνωστοί ἀλλὰ καλῶς γνωριζόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες ἀλλ' ἰδοὺ, ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι ἀλλὰ μὴ θανατούμενοι, **10** ὡς λυπούμενοι πάντοτε ὁμῶς χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς ὁμῶς πλουτίζοντες, ὡς μὴδὲν ἔχοντες καὶ τα πάντα κατέχοντες. **11** Το στόμα ἡμῶν ἠνοίχθη πρὸς ἐσάς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν ἐπλατύνθη· **12** δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν, ἀλλ' ἔχετε στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· **13** τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδίδοντες, ὡς πρὸς τέκνα λαλῶ, εἰς οὐδέν. **10** Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη γεννᾷ πλάτυνθητε καὶ σεις. **14** Μὴ ὁμοζυγεῖτε με τοὺς ἀπίστους· διότι τίνα μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη με τὴν ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος; **15** Τίνα δε συμφωνίαν ὁ Χριστὸς με τὸν Βελίαλ; ἢ τίνα μερίδα ὁ πιστὸς με τὸν ἀπίστον; **16** Τίνα δε συμβίβασιν ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ με τὰ εἰδῶλα; διότι σεις εἰσθε ναὸς Θεοῦ ζώντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι θέλω κατοικεῖ ἐν αὐτοῖς καὶ περιπατεῖ, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου. **17** Διὰ τοῦτο. Εξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ μὴ ἐγγίσητε ἀκάθαρτον, καὶ ἐγὼ θέλω σὰς δεχθῆ, **18** καὶ θέλω εἶσθαι Πατὴρ σὰς, καὶ σεις θέλετε εἶσθαι υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Ἐχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοί, ταύτας τὰς ἐπαγγελίας, ἀς καθαρίσωμεν εαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, **2** ἐκπληροῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. **2** Δέχθητε ἡμὰς ἐν ὑμῖν· οὐδὲνα ἠδικήσαμεν, οὐδὲνα ἐφθειράμεν, εἰς οὐδὲνα ἐστάθμευεν πλεονέκται. **3** Δὲν λέγω τοῦτο πρὸς κατάκρισιν σὰς· διότι προείπον ὅτι εἰσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὥστε νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζώμεν. **4** Πολλὴν παρηρησίαν ἔχω πρὸς ἐσάς, πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σὰς· εἶμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω υπερπερισσεύουσιν τὴν χαρὰν εἰς ὅλην τὴν θλίψιν ἡμῶν. **5** Διότι ἀφοῦ ἦλθομεν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἀνεσιν ἔλαβεν ἡ σαρκὶς ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ πάντα ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. **6** Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ παρηγορῶν τοὺς ταπεινοὺς παρηγόρησεν ἡμὰς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Τίτου· **7** καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παρηγορίας, τὴν ὁποῖαν παρηγορήθη διὰ σὰς, ἀναγγέλλων πρὸς ἡμὰς τὸν μέγαν πόθον σὰς, τὸν ὀδυρμόν σὰς, τὸν ζῆλον σὰς ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε περισσώτερον ἐχάρην, **8** διότι εἰς σὰς καὶ ἐλύπησα διὰ τῆς ἐπιστολῆς, δὲν μετανῶ, ἀν καὶ μετενόουν· ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἀν καὶ πρὸς ὥραν, σὰς ἐλύπησε. **9** Τώρα χαίρω, οὐχὶ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε πρὸς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν, εἰς οὐδέν. **10** Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη γεννᾷ μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον· ἡ

λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον. **11** διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά Θεόν, πόσην σπουδήν ενένησεν εις εσάς, αλλά απολογία, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας έγγραψα, δεν έκαμον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν έχομεν διά σας ενώπιον του Θεού. **13** Διά τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και έτι περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι ανεπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών· **14** διότι εάν εκαυχήθην τι προς αυτόν διά σας, δεν κατησχύνθην, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθεία, ούτω και η καύχησις ημών η προς τον Τίτον έγεινεν αλήθεια. **15** Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερο προς εσάς, όταν ενθυμείται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα έχω θάρρος εις εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχί μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρεκαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρχισεν, ούτω και να τελειώση προς εσάς και την χάριν ταύτην. **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύητε και εν ταύτη τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και την γνησιότητα της αγάπης σας **9** διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσαστε από πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε· **11** τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρχη και το τελειώσαι αφ' όσα έχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχη η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος κατ' όσα έχει, ουχί κατ' όσα δεν έχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία **14** αλλά να γείνη εν ιοότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρώ το περίσσευμά σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύση και το περίσσευμα εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη ισοότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον· Όστις είχε συνάξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον. **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την αυτήν σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροαίρετος. **18** Επέμψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω έπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας· **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ένδειξιν της προθυμίας σας· **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψη τις εις ημάς μώμον εν τη αφθονία ταύτη τη διακονουμένη υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέμψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοίς ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά την πολλήν πεποιθήσιν την προς εσάς. **23** Όσον μεν περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός· όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού. **24** Την ένδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν έχομεν

διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών.

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω. **2**

Επειδή εξεύρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περί υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσι· και ο ζήλος σας διηγείρε πολλούς. **3** Έπεμψα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθῇ ὡς προς τούτο η διά σας καύχησις ημών· διά να ἴσθε, καθὼς ἔλεγον, ητοιμασμένοι, **4** μήπως, εἰάν ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ Μακεδόνες και σας εὐρωσιν ανετόιμους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποίθησιν ταύτην της καυχήσεως. **5** Αναγκαῖον λοιπόν εστοχάσθην να παρακαλέσω τους αδελφούς να ἔλθωσι πρότερον εις εσάς και να προετοιμάσωσι την προὔποσχεθεῖσαν ελεημοσύνην σας, ὥστε να ἴναι ετοιμή αὐτή, οὕτως ὡς ελεημοσύνη και ουχί ὡς πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ὅτι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. **7** Ἐκαστος κατὰ την προαίρεσιν της καρδίας αὐτοῦ, ουχί με λύπην ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι τον ἱλαρόν δότην ἀγαπᾷ ο Θεός. **8** Δυνατός δε εἶναι ο Θεός να περισσεύσῃ πᾶσαν χάριν εις εσάς, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἐν παντί πᾶσαν αὐτάρκειαν να περισσεύητε εις παν ἔργον ἀγαθόν, **9** καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εις τους πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εις τον αἰῶνα. (αἰὼν g165) **10** Ο δε χορηγὼν σπόρον εις τον σπείροντα και ἄρτον προς τροφήν εἶθε να χορηγήσῃ και να πληθύνῃ τον σπόρον σας και να αὐξήσῃ τα γεννήματα της δικαιοσύνης σας· **11** πλουτιζόμενοι κατὰ πάντα εις πᾶσαν ἐλευθεριότητα, ἵτις ἐργάζεται δι' ἡμῶν ευχαριστίαν εις τον Θεόν. **12** Διότι ἡ διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροῖ τας στερήσεις των αγίων, ἀλλὰ και περισσεύει διά πολλῶν ευχαριστιῶν προς τον Θεόν· **13** ἐπειδὴ δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγὴν της εις το ευαγγέλιον του Χριστοῦ ὁμολογίας σας και διά την ἐλευθεριότητα της προς αὐτοὺς και προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ

υμῶν δεήσεως αὐτῶν, οἵτινες σας ἐπιποθοῦσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεοῦ.

15 Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ἀνεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.

10 Αὐτός δε ἐγὼ ο Παῦλος σας παρακαλῶ διά της πραότητος και ἐπιεικείας του Χριστοῦ, ὅστις παρὼν μεν εἶμαι ταπεινός μεταξύ σας, ἀπὼν δε λαμβάνω θάρρος προς εσάς· **2** σας παρακαλῶ δε ὅταν ἔλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν ἐκείνην, με την οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω ἐναντίον τινῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** Διότι ἀν και περιπατῶμεν ἐν σαρκί, δεν πολεμοῦμεν ὁμως κατὰ σάρκα· **4** διότι τα ὅπλα του πολέμου ἡμῶν δεν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ δυνατά συν Θεῷ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων· **5** ἐπειδὴ καθαιρούμεν λογισμοὺς και παν ὑψῶμα ἐπαιρόμενον ἐναντίον της γνώσεως του Θεοῦ, και αἰχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοὴν του Χριστοῦ, **6** και εἰμεθα ἔτοιμοι να ἐκδικήσωμεν πᾶσαν παρακοήν, ὅταν γείνῃ πλήρης ἡ υπακοή σας. **7** Τα κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Εἰάν τις ἔχη πεποίθησιν εις εαυτὸν ὅτι εἶναι του Χριστοῦ, ἀς συλλογίζηται τούτο πάλιν ἀφ' εαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτός εἶναι του Χριστοῦ, οὕτω και ἡμεῖς εἰμεθα του Χριστοῦ. **8** Διότι εἰάν και περισσώτερόν τι καυχηθῶ διά την ἐξουσίαν ἡμῶν, την οποίαν ἔδωκεν εις ἡμᾶς ο Κύριος εις οἰκοδομὴν και ουχί εις καθαίρεσιν σας, δεν θέλω αἰσχυνθῇ, **9** διά να μη φανῶ ὅτι θέλω να σας ἐκφοβίζω διά των ἐπιστολῶν. **10** Διότι αἱ μεν ἐπιστολαί, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι και ἰσχυραί, ἡ δε παρουσία του σώματος ἀσθενής και ο λόγος ἐξουθενημένος. **11** Τούτο ἀς παρατηρήῃ ο τοιοῦτος, ὅτι οἱποῖοι εἰμεθα εις τον λόγον διά των ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι και παρόντες εις το ἔργον. **12** Διότι δεν τολμῶμεν να συναριθμήσωμεν ἢ να συγκρίνωμεν εαυτοὺς προς τινὰς ἐκ των συνιστῶντων εαυτοὺς· ἀλλ' αὐτοῖς καθ' εαυτοὺς μετροῦντες εαυτοὺς και προς εαυτοὺς συγκρίνοντες εαυτοὺς ἀνοηταίνουσιν. **13** Ἀλλ' ἡμεῖς δεν θέλομεν καυχηθῇ εις τα ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ το μέτρον του κανόνος, το ὁποῖον ἐμοίρασεν εις ἡμᾶς ο Θεός, μέτρον ὥστε να φθάσωμεν ἕως και εις εσάς. **14** Διότι δεν

υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εσάς. επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις τα άμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' έχομεν ελπίδα, ότι αυξανομένης της πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθή εις εσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κηρύζωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίω κανόνι έτοιμα. **17** Αλλ' όστις καυχάται, εν Κυρίω ας καυχάται· **18** διότι δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέριτε ολίγον τι την αφροσύνην μου· αλλά και υποφέρετέ με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφης εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νους σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττη προς εσάς άλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει αυτόν. **5** Αλλά στοχαζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντί τρόπω εμφανέρωθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** Η έπραξα αμαρτίαν ταπεινόνων εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα· διότι την στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπώ; ο Θεός γινώσκει. **12** ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει,

διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν· διότι αυτός ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασχηματίζονται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδέις ας μη με στοχασθή ότι είμαι άφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως άφρονα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως άφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθί και εγώ. **19** Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους άφρονας, όντες φρόνιμοι· **20** επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ισραηλίται είναι; και εγώ· σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ· εις κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον. **26** εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημία, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις. **27** εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δίψει, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι· **28** εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεύει, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπει να καυχώμαι, θέλω

καυχηθῇ εἰς τὰ τῆς ἀσθενείας μου. **31** Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζει ὅτι δὲν ψεύδομαι. (αἰθῆ γ165) **32** Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρούρει τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ με πιάσῃ, **33** καὶ διὰ θυρίδος ἀπὸ τοῦ τείχους κατεβιάσθην ἐν κοφίνῳ καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

12 Νὰ καυχῶμαι βέβαια δὲν μοι συμφέρει· διότι θέλω ἐλθεῖ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψῃς Κυρίου. **2** Γνωρίζω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ προ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει ὅτι ἠρπάγη ὁ τοιοῦτος ἕως τρίτου οὐρανοῦ. **3** Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει, **4** ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἀνεκλάλητα λόγια, τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ. **5** Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου θέλω καυχηθῇ, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ δὲν θέλω καυχηθῇ εἰμὶ εἰς τὰς ἀσθενείας μου. **6** Διότι εἰάν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἰσθαι ἄφρων, ἐπεὶ αἰσθάνομαι θέλω εἰπεῖ· συστέλλομαι ὁμῶς μὴ στοχασθῇ τις εἰς ἐμὲ ἀνωτέρον τι ἀφ' ὅ, τι με βλέπει ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. **7** Καὶ διὰ νὰ μὴ υπεραίρωμαι διὰ τὴν υπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοι ἐδόθη σκόλοψ εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος Σατάν διὰ νὰ με ραπίξῃ, διὰ νὰ μὴ υπεραίρωμαι. **8** Περὶ τούτου τρίς παρεκάλεσα τὸν Κύριον διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ· **9** καὶ μοι εἶπεν· Ἀρκεῖ εἰς σὲ ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμίς μου ἐν ἀδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Με ἄκραν λοιπὸν εὐχαρίστησιν θέλω καυχηθῇ μάλλον εἰς τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐν ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. **10** Ὅθεν εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀδυναμίας, εἰς τὰς ὕβρεις, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· διότι ὅταν ἡμῶν ἀδύνατος, τότε εἰμὶ δυνατός. **11** Ἐγὼ ἄφρων καυχώμενος· σεις με ἠναγκάσατε. Διότι ἔπρεπεν ἐγὼ νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· ἐπεὶ εἰς οὐδὲν ὑπῆρξα κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων, ἀν καὶ ἡμῶν μηδέν. **12** Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἐνηργήθησαν μεταξύ σας ἐν

πάσῃ ὑπομονῇ, διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ δυνάμεων. **13** Διότι κατὰ τι ἐμείνατε κατώτεροι τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν, εἰμὶ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. **14** Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἰμὶ ἐτοιμὸς νὰ ἔλθω πρὸς εἰσάς, καὶ δὲν θέλω σας καταβαρύνει· διότι δὲν ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα. **15** Ἐγὼ δὲ με ἄκραν χαρὰν θέλω δαπανῇσαι καὶ ὅλως δαπανηθῇ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ἀν καὶ ἐνὼ σας ἀγαπῶ περισσότερο, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον. **16** Ἐστὼ ὁμῶς, ἐγὼ δὲν σας κατεβάρυνα, ἀλλὰ πανούργος ὢν, σας ἐπίασα με δόλον. **17** Μήπως διὰ τίνος ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐστείλα πρὸς εἰσάς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σας; **18** Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήπως ὁ Τίτος ἐπλεονέκτησέ τι ἀπὸ σας; οὐχὶ με τὸ αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσαμεν; οὐχὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἴχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογούμεθα πρὸς εἰσάς; ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λαλούμεν ἐν Χριστῷ· πράττομεν δὲ τὰ πάντα, ἀγαπητοί, διὰ τὴν οἰκοδομὴν σας. **20** Διότι φοβούμαι μήπως ἐλθὼν δὲν σας εὕρω ὁποίους θέλω, καὶ ἐγὼ εὐρεθῶ εἰς εἰσάς ὁποῖον δὲν θέλετε, μήπως ἦναι μεταξύ σας ἐρίδες, ζηλοτυπίαί, θυμοί, μάχαι, καταλαλιάι, ψιθυρισμοί, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι, **21** μήπως πάλιν ὅταν ἔλθω πρὸς εἰσάς, με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου καὶ πενήθῃσω πολλοὺς τῶν προαμαρτησάντων καὶ μὴ μετανοησάντων διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν, τὴν ὁποίαν ἐπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φορὰν ἔρχομαι πρὸς εἰσάς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει βεβαιουῖσθαι πᾶς λόγος. **2** Προεῖπον καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὴν δευτέραν φορὰν, καὶ τώρα ἀπὼν γράφω πρὸς τοὺς προαμαρτήσαντας καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας, ὅτι εἰάν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω φεισθῇ· **3** ἐπεὶ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ δι' ἐμοῦ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσθενής πρὸς εἰσάς, ἀλλ' εἶναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι ἀν εσταυρώθῃ ἐξ ἀσθενείας, ζη ὁμῶς ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, πλην ἐκ δυνάμεως Θεοῦ θέλομεν

ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμέν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί· τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι έδωκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **4** ὅστις ἔδωκεν εαυτὸν διὰ τας αμαρτίας ημῶν, διὰ να ελευθερώσῃ ημᾶς εκ του παρόντος πονηροῦ αἰῶνος κατὰ το θέλημα του Θεοῦ και Πατρός ημῶν, (αἰὼν g165) **5** εἰς τον οποίον ἔστω ἡ δόξα εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων· αμήν. (αἰὼν g165) **6** Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, ὅστις σας ἐκάλεσε διὰ της χάριτος του Χριστοῦ, εἰς ἄλλο ευαγγέλιον, **7** το οποίον δεν εἶναι ἄλλο, ἀλλ' ὑπάρχουσιν τινές, οἱ οποίοι σας ταραττοῦσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστοῦ. **8** Ἀλλά και εἰάν ημεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σας κηρύττῃ ἄλλο ευαγγέλιον παρὰ εκείνο, το οποίον σας ἐκηρύξαμεν, ἀς ἦναι ἀνάθεμα. **9** Καθὼς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εἴαν τις σας κηρύττῃ ἄλλο ευαγγέλιον παρὰ εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ἀς ἦναι ἀνάθεμα. **10** Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω ἢ τον Θεόν; ἢ ζητῶ να ἀρέσκω εἰς ἀνθρώπους; διότι εἰάν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς ἀνθρώπους, δεν ἤθελον εἰσθαὶ δούλος Χριστοῦ. **11** Ἀλλά σας γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ὅτι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν ὑπ' εμοῦ δεν εἶναι ἀνθρώπινον· **12** διότι οὐδ' ἐγὼ παρέλαβον αὐτὸ παρὰ ἀνθρώπου οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ιησού Χριστοῦ. **13** Διότι ἠκούσατε την ποτὲ διαγωγὴν μου ἐν τῷ Ιουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον την ἐκκλησίαν του Θεοῦ και ἐκακοποιῶν αὐτήν, **14** και προέκοπτον εἰς τον Ιουδαϊσμόν ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσότερον ζηλωτὴς ὑπάρχων των πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δε ἠυδόκησεν ὁ Θεός, ὁ προσδιορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου και καλῆσας διὰ της χάριτος αὐτοῦ, **16** να ἀποκαλύψῃ τον Υἱόν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, διὰ να κηρύττω αὐτόν μεταξύ των ἐθνῶν, εὐθύς δεν συνεβουλεύθην σάρκα και αἷμα, **17** οὐδέ ἀνέβην εἰς Ιεροσόλυμα προς τους προ ἐμοῦ

ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν και πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνέβην εἰς Ιεροσόλυμα, διὰ να γνωρίσω προσωπικῶς τον Πέτρον, και ἔμεινα παρ' αὐτῷ ἡμέρας δεκαπέντε· **19** ἄλλον δε των ἀποστόλων δεν εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Κυρίου. **20** Ὅσα δε σας γράφω, ἰδοὺ, ἐνώπιον του Θεοῦ ομολογῶ ὅτι δεν ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. **22** Καὶ ἤμην προσωπικῶς ἀγνοοῦμενος εἰς τας ἐκκλησίας της Ιουδαίας τας ἐν Χριστῷ· **23** ἤκουον δε μόνον ὅτι ὁ ποτὲ διώκων ημᾶς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτὲ κατεπολέμει, **24** και ἐδόξαζον τον Θεόν δι' ἐμέ.

2 Ἐπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ἀνέβην εἰς Ιεροσόλυμα μετὰ του Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν και τον Τίτον· **2** ἀνέβην δε κατὰ ἀποκάλυψιν· και παρέστησα προς αὐτοὺς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ των ἐθνῶν, κατ' ἰδίαν δε προς τους ἐπισημοτέρους, μήπως τρέχω ἢ ἐτρέξα εἰς μάτην. **3** Ἀλλ' οὐδέ ὁ Τίτος ὁ μετ' εμοῦ, Ἕλληνας, ἠναγκάσθη να περιτμηθῇ, **4** ἀλλὰ διὰ τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον διὰ να κατασκοπεύσωσι την ἐλευθερίαν ημῶν, την οποίαν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ιησού, διὰ να μας καταδουλώσωσιν· **5** εἰς τους οποίους οὐδέ προς ὥραν ὑπεχωρήσαμεν ὑποτασσόμενοι, διὰ να διαμείνῃ εἰς ἐσᾶς ἡ ἀλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περί δε των νομιζομένων ὅτι εἶναι τι, οποίοι ποτὲ και ἀν ἦσαν, οὐδόλως φροντίζω· ὁ Θεός δεν βλέπει εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι εἰς ἐμέ οἱ ἐπισημότεροι δεν προσέθεσαν οὐδέν περισσότερον, **7** ἀλλὰ το ἐναντίον, ἀφοῦ εἶδον ὅτι ἐνεπιστεύθην να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους ἀπεριτμήτους καθὼς ὁ Πέτρος προς τους περιτετμημένους· **8** διότι ὁ ἐνεργήσας εἰς τον Πέτρον, ὥστε να ἀποσταλῇ προς τους περιτετμημένους, ἐνήργησε και εἰς ἐμέ, προς τους ἐθνικούς· **9** και ἀφοῦ ἐγνώρισαν την χάριν την δοθείσαν εἰς ἐμέ Ἰάκωβος και Κηφᾶς και Ἰωάννης, οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι στύλοι, δεξιὰς ἔδωκαν κοινωνίαν εἰς ἐμέ και εἰς τον Βαρνάβαν, διὰ να υπάγωμεν ημεῖς μεν εἰς

τα ἔθνη, αυτοί δε εἰς τοὺς περιτετμημένους με τὸ Πνεῦμα, τώρα τελειόνετε με τὴν σάρκα; 4
10 μόνον μας παρήγγειλαν νὰ ἐνθυμώμεθα εἰς μάτην ἐπάθετε τόσα; ἀν μόνον εἰς μάτην. 5
 τοὺς πτωχοὺς, το οποίον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ Εκεῖνος λοιπὸν ὅστις χορηγεῖ εἰς ἐσὰς τὸ Πνεῦμα
 τούτο νὰ κάμω. **11** Ὅτε δε ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς καὶ ἐνεργεῖ θαύματα μεταξύ σας, ἐξ ἔργων νόμου
 τὴν Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθη ἐν αὐτὸν κατὰ κάμνει ταῦτα ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 καθὼς ὁ
 πρόσωπον, διότι ἦτο ἀξιόμειπτος. **12** Επειδὴ Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη
 πρὶν ἔλθωσί τινες ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, συνέτρωγε εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. 7 Εξέυρετε λοιπὸν
 με τοὺς ἐθνικοὺς· ὅτε δε ἦλθον, συνεστέλλετο ὅτι οἱ ὄντες ἐκ πίστεως, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ
 καὶ ἀπεχώριζεν εαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ Ἀβραάμ. 8 Προϊδούσα δε ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως
 περιτομῆς. **13** Καὶ μετ' αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν δικαιοῦναι τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προήγγειλεν εἰς τὸν
 καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας Ἀβραὰμ ὅτι θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν σοὶ πάντα τὰ
 συμπαραεσῶνθη εἰς τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν. **14** Ἄλλ' ὅτε ἐγὼ εἶδον ὅτι δὲν ὀρθοποδοῦσι πρὸς ἐθνη. 9 Ὡστε οἱ ὄντες ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται
 τὴν ἀλήθειαν τοῦ ευαγγελίου, εἶπον πρὸς τὸν μετὰ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ. **10** Διότι ὅσοι εἶναι
 Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εἰάν συ Ἰουδαῖος εἰς ἔργων νόμου, ὑπὸ κατάραν εἶναι· ἐπειδὴ
 ὢν ζῆς ἐθνικῶς καὶ οὐχὶ Ἰουδαϊκῶς, διὰ τι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρτος πας ὅστις δὲν
 ἀναγκάζεις τοὺς ἐθνικοὺς νὰ ἰουδαΐζωσιν; **15** ἐμμένει ἐν πάσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ
 Ἡμεῖς ἐκ γεννήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες καὶ οὐχὶ του νόμου, ὥστε νὰ πράξῃ αὐτά. **11** Ὅτι δε οὐδεὶς
 ἐκ τῶν ἐθνῶν ἀμαρτωλοί, **16** ἐξεύροντες ὅτι δικαιοῦνται διὰ τοῦ νόμου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 δὲν δικαιοῦνται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἶναι φανερόν, διότι ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι ἐκ
 ἐμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς πίστεως, **12** ὁ δε νόμος δὲν εἶναι ἐκ πίστεως
 ἐπιστεῦσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὁ πράττων αὐτά θέλει ζῆσαι
 δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐχὶ δι' αὐτῶν. **13** Ὁ Χριστὸς ἐξηγόρασεν ἡμὰς ἐκ
 ἔργων νόμου, διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἐξ ἔργων της κατάρας τοῦ νόμου, γινόμενος κατὰρὰ ὑπὲρ
 νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος. **17** Ἄλλ' εἰάν ζητούντες ἡμῶν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρτος
 νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστόν ευρέθημεν πας ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. **14** Διὰ νὰ ἔλθῃ
 καὶ ἡμεῖς ἀμαρτωλοί, ἀρα ὁ Χριστὸς ἀμαρτίας εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ διὰ Ἰησοῦ
 εἶναι διάκονος; Μὴ γένοιτο. **18** Διότι εἰάν ὅσα Χριστοῦ, ὥστε νὰ λάβωμεν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
 κατέστρεψα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην Πνεύματος διὰ της πίστεως. **15** Ἀδελφοί, κατὰ
 δεικνύω ἐμαυτόν. **19** Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἀνθρώπων ομιλῶ· ὅμως καὶ ἀνθρώπου διαθήκην
 ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὴν κεκυρωμένην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ προσθέτει εἰς
 Θεόν. **20** Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθη· αὐτήν. **16** Πρὸς δε τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ
 ζω δε οὐχὶ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ· δὲν λέγει,
 ἐμοί· καθ' ὃν δε τώρα ζω ἐν σαρκί, ζω ἐν τη και πρὸς τὰ σπέρματα, ὡς περὶ πολλῶν, ἀλλ'
 πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις με ἠγάπησε καὶ ὡς περὶ ενός, Καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σου, ὅστις
 παρέδωκεν εαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. **21** Δὲν ἀθετῶ τὴν εἶναι ὁ Χριστὸς. **17** Τοῦτο δε λέγω· ὅτι διαθήκην
 χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἀν ἡ δικαίωσις γίνηται διὰ προκεκυρωμένην εἰς τὸν Χριστόν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
 τοῦ νόμου, ἀρα ὁ Χριστὸς εἰς μάτην ἀπέθανε. ὁ μετὰ ἐτὴ τετρακόσια τριάκοντα γινόμενος
 νόμος δὲν ἀκυρόναι, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν
 ἐπαγγελίαν. **18** Διότι εἰάν ἡ κληρονομία ἦναι ἐκ
 νόμου, δὲν εἶναι πλέον ἐξ ἐπαγγελίας ἀλλ' εἰς
 τὸν Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας ἐχάρισε ταύτην ὁ
 Θεός. **19** Διὰ τι λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος; Εξ αἰτίας
 τῶν παραβάσεων προσετέθη, ἐωσοῦ ἔλθῃ το
 σπέρμα, πρὸς τὸν οποίον ἐγένινεν ἡ ἐπαγγελία,
 διαταχθεὶς δι' ἀγγέλων διὰ χειρὸς μεσίτου·

3 Ὁ ἀνόητοι Γαλάται, τίς σας ἐβάσκανεν, ὥστε
 νὰ μὴ πειθῆσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν σεις,
 ἐμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν οποίων ὁ
 Ἰησοῦς Χριστός, διεγράφη ἐσταυρωμένος μεταξύ
 σας; 2 Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σὰς· Εξ
 ἔργων νόμου ἐλάβετε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἐξ ἀκοῆς της
 πίστεως; 3 τόσον ἀνόητοι εἰσθε; ἀφοῦ ἠρχίσατε

20 ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι εις. 21 Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθῇ νόμος δυνάμενος να ζωοποιήσῃ, η δικαιοσύνη ήθελεν εἶσθαι τῶντιν ἐκ τοῦ νόμου· 22 ἡ γραφή ὁμως συνέκλεισε τα πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, διὰ να δοθῇ ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πιστεύοντας. 23 Πρὶν δε ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα ὑπὸ τὸν νόμον συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν πίστιν, ἥτις ἐμέλλε να ἀποκαλυφθῇ. 24 Ὡστε ὁ νόμος ἐγένει παιδαγωγὸς ἡμῶν εἰς τὸν Χριστόν, διὰ να δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως. 25 ἀφοῦ ὁμως ἦλθεν ἡ πίστις, δεν εἴμεθα πλέον ὑπὸ παιδαγωγόν. 26 Διότι πάντες εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 27 ἐπειδὴ ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς Χριστόν, Χριστόν ἐνεδύθητε. 28 Δεν εἶναι πλέον Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, δεν εἶναι δούλος οὐδὲ ἐλευθερός, δεν εἶναι ἄρσεν καὶ θήλυ· διότι πάντες σεις εἴσθε εἰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 29 εἰς ἐν δε ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, ἀρα εἴσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δε, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, ἀν καὶ ἴναι κύριος πάντων, 2 ἀλλ' εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπου καὶ οἰκονόμου μέχρι τῆς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ πατρός. 3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεθα νήπιοι, ὑπὸ τα στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι· 4 ὅτε ὁμως ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ γυναικὸς καὶ ὑπετάγη εἰς τὸν νόμον, 5 διὰ να ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ νόμον, διὰ να λάβωμεν τὴν υιοθεσίαν. 6 Καὶ ἐπειδὴ εἴσθε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κρᾶζει· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. 7 Ὅθεν δεν εἰσαι πλέον δούλος ἀλλ' υἱός· εἰς ἐν υἱός, καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ. 8 Ἀλλὰ τότε μεν μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς τοὺς μὴ φύσει ὄντας Θεούς· 9 τώρα δε ἀφοῦ ἐγνωρίσατε τὸν Θεόν, μάλλον δε ἐγνωρίσθητε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, πως ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τα ἀσθενή καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τα ὁποῖα πάλιν ὡς πρότερον θέλετε να δουλεύητε; 10 Ἡμέρας παρατηρεῖτε καὶ μήνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς. 11 Φοβοῦμαι διὰ

σας, μήπως ματαίως ἐκοπίασα εἰς ἐσάς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, διότι καὶ ἐγώ εἰμαι καθὼς σεις, ἀδελφοί, σας παρακαλῶ, οὐδόλως με ἠδικήσατε· 13 ἐξεύρετε δε ὅτι πρότερον σας ἐκήρυξα τὸ ευαγγέλιον ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, 14 καὶ δεν ἐξουθενήσατε οὐδ' ἀπερρίψατε τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀλλὰ με ἐδέχθητε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, ὡς Χριστόν Ἰησοῦν. 15 Τίς λοιπόν ἦτο ὁ μακαρισμός σας; ἐπειδὴ μαρτυρῶ πρὸς ἐσάς ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμούς σας ἠθέλετε ἐκβάλλει καὶ δώσει εἰς ἐμέ. 16 Ἐχθρός σας ἐγένει αὐτοῖς, διότι σας λέγω τὴν ἀλήθειαν; 17 Δεικνύουσι ζήλον πρὸς ἐσάς, οὐχὶ ὁμως καλόν, ἀλλὰ θέλουσι να σας ἀποκλείσωσι, διὰ να ἔχητε σεις ζήλον πρὸς αὐτούς. 18 Καλόν δε εἶναι να ἦσθε ζηλωταί πρὸς τὸ καλόν πάντοτε καὶ οὐχὶ μόνον ὅταν εὐρίσκωμαι μετὰ σας. 19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποίους πάλιν εἰμαι εἰς ὠδίνας, ἐωσοῦ μορφωθῇ ὁ Χριστός ἐν υμῖν· 20 ἦθελον δε να παρευρίσκωμαι μετὰ σας τώρα καὶ να ἀλλάξω τὴν φωνήν μου, διότι ἀπορώ διὰ σας. 21 Εἰπάτε μοι οἱ θέλοντες να ἦσθε ὑπὸ νόμον· τὸν νόμον δεν ἀκούετε; 22 Διότι εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε δύο υἱούς, ἓνα ἐκ τῆς δούλης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. 23 Ἀλλ' ὁ μεν ἐκ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ὁ δε ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας· 24 Τα ὁποῖα εἶναι κατὰ ἀλληγορίαν· διότι αὐταί εἶναι αἱ δύο διαθήκαι, μία μεν ἀπὸ τοῦ ὅρους Σινᾶ, ἡ γεννώσα πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ. 25 Διότι τὸ Ἄγαρ εἶναι τὸ ὅρος Σινᾶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ταυτίζεται με τὴν σημερινήν Ἰερουσαλήμ, εἶναι δε εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· 26 ἡ δε ἄνω Ἰερουσαλήμ εἶναι ἐλευθέρα, ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων ἡμῶν. 27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ μὴ τίκτουσα, ἐκβαλε φωνήν καὶ βόησον, ἡ μὴ ὠδίνουσα· διότι τα τέκνα τῆς ἐρήμου εἶναι πλείονα παρὰ τα τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. 28 Ἡμεῖς δε, ἀδελφοί, καθὼς ὁ Ἰσαάκ ἐπαγγελίας τέκνα εἴμεθα. 29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα. 30 Ἀλλὰ τι λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱόν αὐτῆς· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης μετὰ

του υιού της ελευθέρας. 31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. 2 Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. 3 Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή όλον τον νόμον. 4 Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιόνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος. 5 διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαίωσης. 6 Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη. 7 Ετρέχετε καλώς τις σας ημώδισεν ώστε να μη πείθωσθε εις την αλήθειαν; 8 Η κατάπεισις αυτή δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. 9 Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον. 10 Εγώ έχω πεποίθησιν εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν άλλο. όστις όμως σας τaráττει, αυτός θέλει υποφέρει την ποινήν, όποιος και αν ήναι. 11 Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον κατατρέχομαι; άρα κατηγγήθη το σκάνδαλον του σταυρού. 12 Είθε να αποκοπώσιν οι τaráττοντές σας. 13 Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. 14 Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 15 Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. 16 Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός. 17 Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, ταύτα δε αντίκεινται προς άλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράτττε. 18 Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. 19 Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαροσία, ασέλγεια, 20 ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες,

ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, 21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουνσι κληρονομήσει. 22 Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, 23 πραότης, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. 24 Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. 25 Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. 26 Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκέπτως πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. 2 Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. 3 Διότι εάν τις νομίζει ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά. 4 Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχί εις τον άλλον. 5 διότι έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. 6 Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. 7 Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει. 8 διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) 9 Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. 10 Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. 11 Ίδετε πόσον μακράν επιστολήν σας έγραψα με την χείρα μου. 12 Όσοι θέλουνσι να αρέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιτέμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. 13 Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον· αλλά θέλουνσι να περιτέμνησθε σεις, διά να

έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνην επ' αυτούς και έλεος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη εις εμέ ενόχλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί· αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εις έπαινον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ην επερίσσευσεν εις ημάς εν πάση σοφία και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, **10** εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώση τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης. **11** Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ήμεθα εις έπαινον της δόξης αυτού ημεῖς οι προελπίσαντες εις τον Χριστόν· **13** εις τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας, **14** όστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημών, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού αυτού, εις έπαινον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και εγώ, ακούσας την εις τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν παύομαι ευχαριστών τον Θεόν υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς εν ταις προσευχαίς μου, **17** διά να σας δώση ο Θεός του Κυρίου ημών Ιησού

Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εις επίγνωσιν αυτού, **18** ώστε να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εις το να γνωρίσητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους αγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού εν τοις επουρανίοις, **21** υπεράνω πάσης αρχής και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζομένου ου μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι· (αιθñ g165) **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και έδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν, **2** εις τας οποίας περιπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας· (αιθñ g165) **3** μεταξύ των οποίων και ημεῖς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί· **4** ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εξωποίησεν ημάς μετά του Χριστού· κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι· **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, **7** διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (αιθñ g165) **8** Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· **9** ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις. **10** Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός

διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ότι ήσθε εν τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, ελπίδα μη έχοντες και όντες εν τω κόσμω χωρίς Θεού. **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ όντες μακράν εγγίνετε πλησίον διά του αίματος του Χριστού. **14** Διότι αυτός είναι η ειρήνη ημών, όστις έκαμε τα δύο εν και έλυσε το μεσότοιχον του φραγμού, **15** καταργήσας την έχθραν εν τη σαρκί αυτού, τον νόμον των εντολών των εν τοις διατάγμασι, διά να κτίση εις εαυτόν τους δύο εις ένα νέον άνθρωπον, φέρων ειρήνην, **16** και να συνδιαλλάξη αμφοτέρους εις εν σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι' αυτού την έχθραν. **17** Και ελθών εκήρυξεν ευαγγέλιον ειρήνης εις εσάς τους μακράν και εις τους πλησίον, **18** διότι δι' αυτού έχομεν αμφότεροι την είσοδον προς τον Πατέρα δι' ενός Πνεύματος. **19** Άρα λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού. **21** εν τω οποίω πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν άγιον εν Κυρίω. **22** εν τω οποίω και σεις συνοικοδομείσθε εις κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος.

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εις εμέ υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραφα συντόμως, **4** εξ ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίω του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν άλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εις τους υιούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εις τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ήναι τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετοχα της επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του

ευαγγελίου, **7** του οποίου έγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εις εμέ κατά την ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. **8** Εις εμέ τον πλέον ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αύτη, να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού. **9** και να φωτίσω πάντας, ποία είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου από των αιώνων εν τω Θεώ όστις έκτισε τα πάντα διά του Ιησού Χριστού, (αιθñ g165) **10** διά να γνωρισθή τώρα διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εις τας αρχάς και τας εξουσίας η πολυποίκιλος σοφία του Θεού, **11** κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών, (αιθñ g165) **12** διά του οποίου έχομεν την παρρησίαν και την είσοδον με πεποιθήσιν διά της εις αυτόν πίστεως. **13** Διά τούτο σας παρακαλώ να μη αθυμίτε διά τας υπέρ υμών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα υμών. **14** Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί γης ονομάζεται, **16** διά να δώση εις εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον, **17** διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, **18** ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, **19** και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού. **20** Εις δε τον δυνάμενον υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, **21** εις αυτόν έστω η δόξα εν τη εκκλησία διά Ιησού Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων· αμήν. (αιθñ g165)

4 Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκλήθητε, **2** μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του

Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. 4 Εν τῷ Χριστῷ, 21 ἐπειδὴ αὐτὸν ἠκούσατε καὶ σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ προσεκλήθητε εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια με μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας· 5 εἰς ἐν τῷ Ἰησοῦ· 22 να ἀπεκδυθῆτε τὸν παλαιὸν Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· 6 εἰς Θεὸς ἄνθρωπον τὸν κατὰ τὴν προτέραν διαγωγὴν, καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων καὶ τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς ἐπιθυμίας, 23 καὶ να ἀνανεώσῃσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας 24 καὶ να ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. 25 Ὅθεν ἀπορρίψαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· διότι εἰμέθα μέλη ἀλλήλων. 26 Οργίσεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ας μὴ δύῃ ἐπὶ τὸν παροργισμόν σας, 27 μήτε διδτε τόπον εἰς τὸν διάβολον. 28 Ὁ κλέπτων ας μὴ κλέπῃ πλέον, μάλλον δε ας κοπιᾷ ἐργαζόμενος τὸ καλὸν με τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ να ἔχῃ να μεταδίδῃ εἰς τὸν χρεῖαν ἔχοντα. 29 Μηδεὶς λόγος σαπρὸς ας μὴ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματός σας, ἀλλ' ὅστις εἶναι καλὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, διὰ να δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας. 30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, με τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως. 31 Πάσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ας ἀφαιρεθῇ ἀπὸ σας μετὰ πάσης κακίας· 32 γίνεσθε δε εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοὶ, συγχωροῦντες ἀλλήλους, καθὼς ὁ Θεὸς συνεχώρησεν ἐσάς διὰ τοῦ Χριστοῦ.

5 Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν εἰς ὁσὴν εὐωδίας. 3 Πορνεία δε καὶ πάσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ας ὀνομάζεται μετὰξὺ σας, καθὼς πρέπει εἰς ἁγίους, 4 μηδὲ αἰσχροτήτης καὶ μωρολογίας ἢ βωμολοχίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπρεπῆ, ἀλλὰ μάλλον εὐχαριστία. 5 Διότι τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι ἐιδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. 6 Μηδεὶς ας μὴ σας ἀπατά με ματαίους λόγους· ἐπειδὴ διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 Μη γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν. 8 Διότι ἦσθε ποτὲ σκότος, τῶρα ὁμῶς φῶς ἐν Κυρίῳ· περιπατεῖτε

ως τέκνα φωτός· **9** διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εν πάση αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθείᾳ· **10** εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **11** Και μη συγκοινωνείτε εις τα έργα τα άκαρπα του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε· **12** διότι τα κρυφίως γινόμενα υπ' αυτών αισχρόν έστι και λέγειν· **13** τα δε πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το φανερούμενον φως είναι. **14** Διά τούτο λέγει· Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστηθι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. **15** Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, **16** εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί. **17** Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. **18** Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, **19** λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικές, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, **20** ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **21** υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού. **22** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, **23** διότι ο άνήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. **24** Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσονται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. **25** Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, **26** διά να αγιάση αυτήν, καθάρισας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, **27** διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να ήναι αγία και άμωμος. **28** Ούτω χρεωστούσιν οι άνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Όστις αγαπά την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά· **29** διότι ουδείς έμίσησέ ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλλει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν· **30** επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ

των οστέων αυτού. **31** Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **32** Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. **33** Πλην και σεις οι καθ' ένα έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίω· διότι τούτο είναι δίκαιον. **2** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, **3** διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος επί της γης. **4** Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. **5** Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίους σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας σας ως εις τον Χριστόν, **6** μη κατ' οφθαλμοδουλειάν ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού, εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, **7** μετ' ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **8** εξεύροντες ότι έκαστος ό, τι καλόν πράξη, τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε ελεύθερος. **9** Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις αυτοί έχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία δεν υπάρχει παρ' αυτώ. **10** Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. **11** Ενδύθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του διαβόλου· **12** διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις. (αιθν g165) **13** Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρα τη πονηρά και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. **14** Σταθήτε λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης **15** και έχοντες υποδεδημένους τους

πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης· **16** επί πάσι δε αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθῆναι να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα· **17** και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, **18** προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δειξέως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν υπέρ πάντων των αγίων, **19** και υπέρ εμού, διά να δοθῇ εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρρησίας, διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, **20** υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών αλυσιν, διά να λαλήσω περί αυτού μετά παρρησίας καθώς πρέπει να λαλήσω. **21** Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ' εμέ, τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω, **22** τον οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε τα περί ημών και να παρηγορήση τας καρδίας σας. **23** Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. **24** Η χάρις είη μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν εν καθαρότητι· αμήν.

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλίπποις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρις εΐη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, **5** διά την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ημέρας μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθώς είναι δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περί πάντων υμών, διότι σας έχω εν τη καρδιά μου, και είσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και εις την απολογία και εις την βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος. **8** Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ πάντας με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι, να περισσέυση η αγάπη σας έτι μάλλον και μάλλον εις επίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνιτε τα διαφέροντα, ώστε να ήσθε ειλικρινείς και απρόσκοποι μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και έπαινον Θεού. **12** Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις εμέ συνέτρεξαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, **13** ώστε τα διά τον Χριστόν δεσμά μου έγειναν φανερά εις όλον το πραιτώριον και εις πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν Κυρίω αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώσι περισσότερο να κηρύττωσιν αφόβως τον λόγον. **15** Τινές μεν και διά φθόνον και έριδα, τινές δε και από καλής θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν· **16** οι μεν κηρύττουσιν εξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομίζοντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα δεσμά μου· **17** οι δε εξ αγάπης, εξεύροντες ότι είμαι τεταγμένος εις απολογία του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί προφάσει είτε τη αληθεία, ο Χριστός κηρύττεται και εις

τούτο χαίρω αλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποβή εις εμέ προς σωτηριάν διά της δεήσεώς σας και διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20** κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου ότι δεν θέλω αισχυνθή εις ουδέν, αλλά μετά πάσης παρρησίας ως πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθή ο Χριστός εν τω σώματί μου είτε διά ζωής είτε διά θανάτου. **21** Διότι εις εμέ το ζην είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος. **22** Αλλ' εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη εις καρποφορίαν του έργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, έχων μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να είμαι με τον Χριστόν· διότι είναι πολύ πλέον καλήτερον· **24** το να μένω όμως εν τη σαρκί είναι αναγκαιότερον διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μένει και συμπαραμένει μετά πάντων υμών διά την εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να περισσέυη δι' εμού το καύχημά σας εις τον Ιησούν Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27** Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε όταν έλθω και σας ιδω είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασιν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μιά ψυχή διά την πίστιν του ευαγγελίου, **28** και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν από των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ένδειξις απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεού· **29** διότι εις εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε εις αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί και τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχη τις παρηγορία εν Χριστώ ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή σπλάγχνα τινά και οικτιρμοί, **2** κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων. **5**

Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστῷ Ιησού, **6** όστις εν μορφῇ Θεοῦ υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγὴν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, **8** και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και echάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, **10** διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός. **12** Όστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσία μου μόνον, αλλά τώρα πολύ περισσότερον εν τη απουσία μου, μετά φόβου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν· **13** διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμών και αμφισβητήσεων, **15** διά να γίνησθε άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τω κόσμῳ, **16** κρατούντες τον λόγον της ζωής, διά καύχημά μου εν τη ημέρα του Χριστού, ότι δεν έτρεξα εις μάτην ουδέ εις μάτην εκοπίασα. **17** Αλλ' εάν και προσφέρω εμαυτόν σπονδήν επί της θυσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαίρω και συγχαίρω μετά πάντων υμών· **18** ωσαύτως δε και σεις χαίρετε και συγχαίρετε μετ' εμού. **19** Ελπίζω δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέως τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και εγώ μαθών την κατάστασίν σας· **20** διότι δεν έχω ουδένα ισόψυχον, όστις να μεριμνήση γνησίως περί της καταστάσεώς σας· **21** επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού Χριστού· **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσε μετ' εμού εις το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω ευθύς, καθώς ιδω το τέλος των υποθέσεών μου· **24** πέποιθα δε επί τον Κύριον ότι και εγώ θέλω ελθεί ταχέως. **25** Εστοχάσθην όμως αναγκαίον

να πέμψω προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώτην μου, απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εις την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε. **27** Και τώντι ησθένησε μέχρι θανάτου· αλλ' ο Θεός ηλέησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά να μη λάβω λύπην επί λύπην. **28** Όθεν έπεμψα αυτόν μετά περισσότερας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες αυτόνάλιν, και εγώ να έχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίῳ μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το έργον του Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζωήν αυτού, διά να αναπληρώση την έλλειψιν υμών της εις εμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίῳ. Το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχληρόν, εις εσάς δε ασφαλές. **2** Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε τους κακούς εργάτας, προσέχετε την κατατομήν· **3** διότι ημείς είμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εις τον Χριστόν Ιησούν και μη έχοντες την πεποίθησιν εν τη σαρκί, **4** αν και εγώ έχω πεποίθησιν και εν τη σαρκί. Εάν τις άλλος νομίζει ότι έχει πεποίθησιν εν τη σαρκί, εγώ περισσότερον· **5** περιτετμημένος την ογδόην ημέραν, εκ γένους Ισραήλ, εκ φυλής Βενιαμίν, Εβραίος εξ Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαίος, **6** κατά ζήλον διώκτης της εκκλησίας, κατά την δικαιοσύνην την διά του νόμου διατελέσας άμεμπτος. **7** Πλην εκείνα, τα οποία ήσαν εις εμέ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημίαν διά τον Χριστόν· **8** μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ότι είναι ζημία διά το έξοχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, διά τον οποίον εξημιώθην τα πάντα, και λογίζομαι ότι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν· **9** και να ευρεθώ εν αυτώ μη έχων ιδικήν μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως, **10** διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον αυτού, **11** ίσως καταντήσω εις την

εξανάστασιν των νεκρών. **12** Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγχεινα ήδη τέλειος, τρέχω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. **13** Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού. **15** Όσοι λοιπόν είμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν· και εάν φρονήτε τι άλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει εις εσάς ο Θεός. **16** Πλην εις εκείνο, εις το οποίον εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τον αυτόν κανόνα, ας φρονώμεν το αυτό. **17** Αδελφοί, συμμιμηταί μου γίνεσθε και παρατηρείτε τους όσοι περιπατούσιν ούτω, καθώς έχετε τύπον ημάς. **18** Διότι περιπατούσι πολλοί, τους οποίους σας έλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, **19** των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια. **20** Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, **21** όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού κατά την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και να υποτάξη τα πάντα εις εαυτόν.

4 Όθεν, αδελφοί μου αγαπητοί και επιπόθητοι, χαρά και στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίω, αγαπητοί. **2** Παρακαλώ την Ευωδίαν, παρακαλώ και την Συντύχην, να φρονώσι το αυτό εν Κυρίω· **3** και παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγωνίσθησαν μετ' εμού εις το ευαγγέλιον ομού και με τον Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα ονόματα είναι εν βιβλίω ζωής. **4** Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε. **5** Η επιείκειά σας ας γείνη γνωστή εις πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. **7** Και η ειρήνη του Θεού η

υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδιάς σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού. **8** Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχη τις αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε· **9** εκείνα τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε και ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **10** Εχάρην δε εν Κυρίω μεγάλως ότι τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν την υπέρ εμού φροντίδα· περί του οποίου και εφροντίζετε, πλην δεν είχατε ευκαιρίαν. **11** Ουχί ότι λέγω τούτο διότι υστερούμαι· επειδή εγώ έμαθον να ήμαι αυτάρκης εις όσα έχω. **12** Εξεύρω να ταπεινώνωμαι, εξεύρω και να περισσεύωμαι· εν παντί τόπω και κατά πάντα είμαι δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να πεινώ, και να περισσεύωμαι και να υστερώμαι· **13** τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντός με Χριστού. **14** Πλην καλώς επράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εις την θλίψιν μου. **15** Εξεύρετε δε και σεις, Φιλιππήσιοι, ότι εν αρχή του ευαγγελίου, ότε εξήλθον από Μακεδονίας, ουδεμία εκκλησία συνεκοινώνησε μετ' εμού περί δόσεως και λήψεως, ειμή σεις μόνοι, **16** διότι και εν Θεσσαλονίκη και άπαξ και δις μοι επέμψατε εις την χρείαν μου. **17** Ουχί ότι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν τον πλεονάζοντα εις λογαρισμόν σας. **18** Έχω όμως πάντα και περισσεύομαι· ενεπλήσθην δεχθείς παρά του Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμίν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, εύαρεστον εις τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον πλούτον αυτού εν δόξη διά Ιησού Χριστού. **20** Εις δε τον Θεόν και Πατέρα ημών έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αϊθν g165) **21** Ασπάσθητε πάντα άγιον εν Χριστώ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. **22** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καίσαρος. **23** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Κολοσσαείς

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς χάρις εἴη ὑμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **3** Ευχαριστοῦμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, **4** ἀκούσαντες την εἰς τον Ιησοῦν Χριστόν πίστιν σας και την εἰς πάντας τους αγίους ἀγάπην, **5** διὰ την ἐλπίδα την ἀποτεταμιευμένην διὰ σας εν τοῖς οὐρανοῖς, την ὁποίαν προηκούσατε εν τῷ λόγῳ της ἀληθείας του ευαγγελίου, **6** το ὁποῖον ἦλθεν εἰς εἰσάς, καθὼς και εἰς ὅλον τον κόσμον, και καρποφορεῖ καθὼς και εἰς εἰσάς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε και ἐγνωρίσατε την χάριν του Θεοῦ εν ἀληθείᾳ, **7** καθὼς και ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρά του ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διὰ σας, πιστὸς διάκονος του Χριστοῦ, **8** ὅστις και ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς την εν Πνεύματι ἀγάπην σας. **9** Διὰ τοῦτο και ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δεν παύομεν προσευχόμενοι διὰ σας και δεόμενοι να ἐμπλησθῇτε ἀπὸ της ἐπιγνώσεως του θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας και πνευματικῆς συνέσεως, **10** διὰ να περιπατήσητε ἀξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εἰς παν ἔργον ἀγαθόν και αὐξανόμενοι εἰς την ἐπίγνωσιν του Θεοῦ, **11** ἐνδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατὰ το κράτος της δόξης αὐτοῦ εἰς πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, **12** μετὰ χαρὰς ευχαριστούντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους της μερίδος του κλήρου των ἁγίων εν τῷ φωτὶ, **13** ὅστις ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ της ἐξουσίας του σκότους και μετέφερεν εἰς την βασιλείαν του ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ. **14** εἰς τον ὁποῖον ἔχομεν την ἀπολύτρωσιν διὰ του αἵματος αὐτοῦ, την ἀφεσιν των ἀμαρτιῶν. **15** ὅστις εἶναι εἰκὼν του Θεοῦ του ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοῖς οὐρανοῖς και τα ἐπὶ της γῆς, τα ορατά και τα ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τα πάντα δι' αὐτοῦ και

εἰς αὐτόν ἐκτίσθησαν· **17** και αὐτὸς εἶναι προ πάντων, και τα πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, **18** και αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ του σώματος, της ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν, διὰ να γείνη αὐτὸς πρωτεύων εἰς τα πάντα, **19** διότι εν αὐτῷ ἠυδόκησεν ο Πατὴρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα **20** και δι' αὐτοῦ να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ του αἵματος του σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τα ἐπὶ της γῆς εἴτε τα εν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Και σας, οἵτινες ἦσθε ποτὲ ἀπηλλοτριωμένοι και ἐχθροὶ κατὰ την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα ὁμως διήλλαξε προς εαυτόν διὰ του σώματος της σαρκὸς αὐτοῦ διὰ του θανάτου, διὰ να σας παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους και ἀμώμους και ἀνεγκλήτους, **23** ἐάν ἐπιμένητε εἰς την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοὶ και μη μετακινούμενοι ἀπὸ της ἐλπίδος του ευαγγελίου, το ὁποῖον ἠκούσατε, του κηρυχθέντος εἰς πάσαν την κτίσιν την ὑπὸ τον οὐρανόν, του ὁποίου ἐγὼ ο Παύλος ἐγείνα ὑπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εἰς τα παθήματά μου διὰ σας, και ἀνταναπληρῶ τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστοῦ εν τη σαρκί μου ὑπὲρ του σώματος αὐτοῦ, το ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία, **25** της ὁποίας ἐγὼ ἐγείνα ὑπηρέτης κατὰ την οἰκονομίαν του Θεοῦ την εἰς ἐμέ δοθείσαν διὰ σας, διὰ να ἐκπληρώσω το κήρυγμα του λόγου του Θεοῦ, **26** το μυστήριον, το ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ των αἰώνων και ἀπὸ των γενεῶν, τώρα δε ἐφανερώθη εἰς τους ἁγίους αὐτοῦ, **(aion g165)** **27** εἰς τους ὁποίους ἠθέλησεν ο Θεὸς να φανερώσῃ τις ο πλοῦτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εἰς τα ἔθνη, ὅστις εἶναι ο Χριστὸς εἰς εἰσάς, ἡ ἐλπίς της δόξης· **28** τον ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον και διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον εν πάσῃ σοφίᾳ, διὰ να παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον εν Χριστῷ Ιησού. **29** εἰς το ὁποῖον και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατὰ την ἐνέργειαν αὐτοῦ την ενεργουμένην εν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως.

2 Διότι θέλω να ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγώνα ἔχω διὰ σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους ὅσοι δεν εἶδον το πρόσωπόν μου σωματικῶς,

2 διά να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών, των αγγέλων, ενωθέντων ομού εν αγάπη και εις πάντα δεν είδε, ματαιώς φυσιούμενος υπό του νοός της πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ώστε σαρκός αυτού, 19 και μη κρατών την κεφαλήν, να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα δια των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και Πατρός και του Χριστού, 3 εν τω οποίω είναι κεκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του της γνώσεως. 4 Λέγω δε τούτο, διά να μη σας Θεού. 20 Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού εξαπατά τις με πιθανολογίαν· 5 διότι αν και κατά από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες το σώμα ήμια απών, με το πνεύμα όμως είμαι εν τω κόσμω υπόκεισθε εις διατάγματα, 21 Μη μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και πιάσης, μη γευθής, μη εγγίσης, 22 τα οποία την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας. πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; 6 Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν; 23 τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, 7 ερριζωμένοι εις εθελοθρησκείαν και στερεούμενοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι ταπεινοφροσύνην και εν τη πίστει καθώς διδάχθητε, περισσεύοντες σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν εν αυτή μετά ευχαριστίας. 8 Βλέπετε μη σας έχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός. εξαπατήση τις διά της φιλοσοφίας και της 3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθημένος ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου εν δεξιά του Θεού, 2 τα άνω φρονείτε, μη και ουχί κατά Χριστόν· 9 διότι εν αυτώ κατοικεί παν επί της γης. 3 Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς, 10 και είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ· είσθε πλήρεις εν αυτώ, όστις είναι η κεφαλή 4 όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε πάσης αρχής και εξουσίας, 11 εις τον οποίον και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη. και περιετμήθητε με περιτομήν χειροποίητον, 5 Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακίην της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού, 12 και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, 6 διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους διὰ της πίστεως του οποίου και συνανέστητε διά της πίστεως του στόματός σας· 9 μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, ουίους της απειθείας, 7 εις τα οποία και σεις αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν άνθρωπον μετά περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εξήτε εν αυτοίς· 8 τώρα των πράξεων αυτού 10 και ενεδύθητε τον νέον, ήτοι όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, 11 όπου δεν είναι το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, 12 Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλωσας ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, αυτό επί του σταυρού· 15 και απογυμνώσας ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, 13 υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού. 16 Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδείς διά φαγητόν τινος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις ή διά ποτόν ή διά λόγον εορτής ή νεομηνίας 17 Ας μη σας στερήση μηδείς του βραβείου με προσποίησιν ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν

των αγγέλων, ενωθέντων ομού εν αγάπη και εις πάντα δεν είδε, ματαιώς φυσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, 19 και μη κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα δια των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού. 20 Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμω υπόκεισθε εις διατάγματα, 21 Μη πιάσης, μη γευθής, μη εγγίσης, 22 τα οποία πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; 23 τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εις εθελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθημένος εν δεξιά του Θεού, 2 τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης. 3 Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ· 4 όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη. 5 Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακίην και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, 6 διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας, 7 εις τα οποία και σεις περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εξήτε εν αυτοίς· 8 τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας· 9 μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν άνθρωπον μετά των πράξεων αυτού 10 και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, 11 όπου δεν είναι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. 12 Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, 13 υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά τινος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις

εσάς, ούτω και σείς **14** και εν πάσι τούτοις φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και ενδύθητε την αγάπην, ἥτις εἶναι σύνδεσμος πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίῳ, **8** τον της τελειότητος. **15** Και η ειρήνη του Θεού οποίον ἐπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθη την κατάστασίν σας και να παρηγορήση τις καρδιάς σας, **9** μετά του Ονησίμου του πιστού και αγαπητού αδελφού, ὅστις εἶναι ἀπὸ σας θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα ἐδῶ. **10** Σας ασπάζεται Αρίσταρχος ο συναιχμάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περὶ του οποιου ελάβετε παραγγελίας· ἐάν ἔλθῃ προς εσάς, υποδέχθητε αὐτόν, **11** και Ἰησοῦς ο λεγόμενος Ἰούστος, οἵτινες εἶναι ἐκ της περιτομῆς, οὔτοι μόνοι εἶναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού, οἵτινες ἐγέναν εις ἐμέ παρηγορία. **12** Σας ασπάζεται ο Επαφράς, ὅστις εἶναι ἀπὸ σας, ο δούλος του Χριστοῦ, πάντοτε αγωνιζόμενος διὰ σας εν ταις προσευχαίς, διά να σταθῇτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεοῦ· **13** διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει ζήλον πολλύν διὰ σας και τους εν Λαοδικεία και τους εν Ἱεραπόλει. **14** Σας ασπάζεται Λουκάς ο ἱατρός ο αγαπητός και ο Δημάς. **15** Ασπασθητε τους εν Λαοδικεία αδελφούς και τον Νυμφάν και την κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· **16** και αφοῦ αναγνωσθῇ μεταξύ σας η ἐπιστολή, κάμετε να αναγνωσθῇ και εν τη ἐκκλησίᾳ των Λαοδικέων, και την ἐκ Λαοδικείας να αναγνώσῃτε και σεις. **17** Και εἶπατε προς τον Ἀρχιππον· Πρόσεχε εις την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίῳ, διά να εκπληροῖς αὐτήν. **18** Ο ἀσπασμός ἐγράφη με την χεῖρα ἐμοῦ του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Ἡ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

4 Οἱ κύριοι, ἀποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ἴσον, ἐξεύροντες ὅτι και σεις ἔχετε Κύριον εν οὐρανοῖς. **2** Εμμένετε εις την προσευχήν, ἀγρυπνοῦντες εις αὐτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ἐνταυτῷ και περὶ ἡμῶν, να ανοίξῃ εις ἡμᾶς ο Θεός θύραν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστοῦ, διά το οποίον και εἶμαι δεδεμένος, **4** διά να φανερώσω αὐτό καθώς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατεῖτε ἐν φρονήσει προς τους ἔξω, ἐξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ἵναί πάντοτε με χάριν, ἡρτυμένος με ἄλας, διά να ἐξεύρῃτε πως πρέπει να ἀποκρίνησθε προς ἕνα ἕκαστον. **7** Τα κατ' ἐμὲ πάντα θέλει σας

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ· χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **2** Ευχαριστοῦμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμῶν και σας μνημονεύομεν εν ταις προσευχαῖς ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εις την πίστιν ἔργον σας και τον κόπον της αγάπης και την υπομονήν της ἐλπίδος του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐμπροσθεν του Θεοῦ και Πατρὸς ἡμῶν, **4** ἐξεύροντες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, την εκλογὴν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ἡμῶν δεν ἐγένειεν εις εσάς εν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Ἁγίῳ και εν πληροφορίᾳ πολλή, καθὼς ἐξεύρετε οποῖοι ὑπῆρξαμεν μεταξύ σας διὰ σας. **6** Και σεις ἐγείνετὲ μιμηταὶ ἡμῶν και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλῆς θλίψεως μετὰ χαρὰς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε ἐγείνετὲ τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. **8** Διότι ἀπὸ σας ἐξήχησεν ο λόγος του Κυρίου οὐχὶ μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, ἀλλὰ και εν παντί τόπῳ ἐφθασεν ἡ φήμη της προς τον Θεόν πίστεώς σας, ὥστε ἡμεῖς δεν ἔχομεν χρεῖαν να λαλῶμεν τι. **9** Διότι αυτοὶ διηγούνται περί ἡμῶν οποιαν εἰσοδον ἐλάβομεν προς εσάς, και πως ἐπεστρέψατε προς τον Θεόν ἀπὸ των ειδώλων, διὰ να δουλεύητε Θεόν ζῶντα και αληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των ουρανῶν, τον οποιόν ἀνέστησεν εκ νεκρῶν, τον Ιησοῦν, ὅστις ἐλευθερόνει ἡμὰς ἀπὸ της μελλούσης οργῆς.

2 Διότι σεις ἐξεύρετε, ἀδελφοί, την προς εσάς εἰσοδον ἡμῶν, ὅτι δεν ἐγένειε ματαία, **2** ἀλλὰ και προπαθόντες και ὑβρισθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, εν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ἡμῶν να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ με πολὺν ἀγῶνα. **3** Διότι ἡ προτροπὴ ἡμῶν δεν ἦτο εκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὔτε μετὰ δόλου· **4** ἀλλὰ

καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ὑπὸ του Θεοῦ διὰ να ἐμπιστευθῶμεν το ευαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχὶ ὡς ἀρέσκοντες εις ἀνθρώπους, ἀλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ἡμῶν. **5** Διότι οὔτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτέ, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, **6** οὔτε ἐζητήσαμεν δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' υμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων **7** καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ὡς ἀπόστολοι του Χριστοῦ, ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς εν τῷ μέσω υμῶν, καθὼς ἡ τροφὸς περιθάλλει τα εαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως ἔχοντες ἐνθερμον ἀγάπην προς εσάς, ευχαριστοῦμεθα να μεταδώσωμεν οὐχὶ μόνον το ευαγγέλιον του Θεοῦ ἀλλὰ και τας ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε ἀγαπητοὶ εις ἡμὰς. **9** Διότι ἐνθυμείσθε, ἀδελφοί, τον κόπον ἡμῶν και τον μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα και ἡμέραν εργαζόμενοι, διὰ να μη ἐπιβαρύνωμέν τινὰ ἐξ υμῶν, ἐκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ. **10** Σεις εἴσθε μάρτυρες και ο Θεός ὅτι οσίως και δικαίως και ἀμέμπτως ἐφέρθημεν προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθὼς ἐξεύρετε ὅτι ἓνα ἕκαστον υμῶν, ὡς πατὴρ τα εαυτοῦ τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγορούμεν και διεμαρτυρούμεθα, διὰ να περιπατήσητε ἀξίως του Θεοῦ του προσκαλοῦντος υμὰς εις την εαυτοῦ βασιλείαν και δόξαν. **13** Διὰ τοῦτο και ἡμεῖς ευχαριστοῦμεν τον Θεόν ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες τον λόγον του Θεοῦ, τον οποιόν ἠκούσατε παρ' ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτόν οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἀληθὺς, λόγον Θεοῦ, ὅστις και ἐνεργεῖται μεταξύ υμῶν των πιστευόντων. **14** Διότι σεις ἐγείνετὲ, ἀδελφοί, μιμηταὶ των ἐκκλησιῶν του Θεοῦ, αἵτινες εἶναι εν τη Ιουδαία εν Χριστῷ Ιησοῦ, ἐπειδὴ και σεις ἐπάθετε τα αὐτὰ ὑπὸ των ιδίων υμῶν ὁμοεθνῶν, καθὼς και αυτοὶ ὑπὸ των Ιουδαίων, **15** οἵτινες και τον Κύριον Ιησοῦν ἐθανάτωσαν και τους ιδίους αὐτῶν προφῆτας, και ἡμὰς ἐξεδίωξαν, και εις τον Θεόν δεν ἀρέσκουσι, και εις πάντας τους ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι, **16** ἐμποδίζοντες ἡμὰς να λαλήσωμεν προς τα ἔθνη διὰ να σωθῶσι, διὰ να ἀναπληρώσωσι τας ἀμαρτίας εαυτῶν πάντοτε. Ἐφθασε δε ἐπ' αὐτούς ἡ οργὴ μέχρι

τέλους. **17** Αλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανισθέντες αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο ηθελήσαμεν να έλθωμεν προς εσάς, εγώ μάλιστα ο Παύλος, και άπαξ και δις, και ημποδισεν ημάς ο Σατανάς. **19** Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, **2** και επέμψαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξη και να σας παρηγορήση περί της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζεται μηδείς εν ταις θλίψεσι ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε ότι εις τούτο είμεθα τεταγμένοι. **4** διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και έγεινε και εξεύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον έπεμψα διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών. **6** Ήδη δε ότε ήλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και έφερε προς ημάς καλās αγγελίας περί της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι έχετε πάντοτε αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποθούντες να ιδήτε ημάς καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλη τη θλίψει και στενοχωρία ημών διά της πίστεώς σας. **8** διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' όλην την χαράν, την οποίαν χαίρομεν διά σας έμπροσθεν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν δεόμενοι καθ' υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας; **11** Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνη την οδόν ημών προς εσάς. **12** εσάς δε ο Κύριος

να αυξήση και να περισσεύση εις την αγάπην προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, **13** διά να στηρίξη τας καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον. **2** διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμό και τιμή, **5** ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνει τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. **8** Όθεν ο αθετών ταύτα δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και έδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς. **9** Περί δε της φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους. **10** επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να περισσεύητε κατά τούτο επί το μάλλον. **11** και να φιλοτιμήσθε εις το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ίδίās υμών χείρας, καθώς σας παρηγγείλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με ευσχημοσύνην προς τους έξω και να μη έχητε χρείαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. **14** Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του

λόγου του Κυρίου, ότι ημεῖς οἱ ζῶντες, ὅσοι πάντας. **15** Προσέχετε μὴ αποδίδῃ τις εἰς τινὰ απομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν του Κυρίου, δὲν κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ ζητεῖτε πάντοτε τὸ θέλομεν προλάβει τοὺς κοιμηθέντας· **16** ἐπειδὴ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει καταβῆ ἀπ' οὐρανοῦ Πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, με κέλευσμα, με φωνὴν ἀρχαγγέλου καὶ με **18** κατὰ πάντα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ σάλπιγγα Θεοῦ, καὶ οἱ ἀποθανόντες ἐν Χριστῷ θέλημα του Θεοῦ πρὸς ἐσάς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **19** Το Πνεῦμα μὴ σβύνετε, **20** προφητείας μὴ ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν θέλομεν ἀρπαχθῇ μετ' ἐξουθενεῖτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν αὐτῶν ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν του Κυρίου κατέχετε· **22** ἀπὸ παντός εἶδους κακοῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σας ἀγιασῇ μετὰ του Κυρίου. **18** Λοιπὸν παρηγορεῖτε ολοκλήρως, καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁλόκληρον τὸ ἀλλήλους με τοὺς λόγους τούτους. πνευμά σας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5 Περί δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, **24** Πιστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σας καλεῖ, ὅστις καὶ δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σας γράφῃ τις· **2** θέλει ἐκτελέσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ διότι σεις ἐξεύρετε ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἡμέρα του ἡμῶν. **26** Ἀσπασθήτε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. **3** φιλήματι ἀγίῳ. **27** Σας ορκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλεια, ἀναγνώσθῃ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, τότε ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς αἰφνίδιος ὀλεθρος, ἀδελφούς. **28** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ οὕτως ἐκφύγει. **4** Ἀλλὰ σεις, ἀδελφοί, Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν. δὲν εἴσθε ἐν σκότει, ὥστε ἡ ἡμέρα νὰ σας ἀγαπᾷ κατὰφθάσῃ ὡς κλέπτῃς· **5** πάντες σεις εἴσθε κατὰφθάσῃ ὡς κλέπτῃς· **5** πάντες σεις εἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Δὲν εἴμεθα νυκτός οὐδὲ σκότους. **6** Ἄρα λοιπὸν ἂς μὴ κοιμώμεθα ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλ' ἂς ἀγρυπνώμεν καὶ ἂς ἐγκρατευώμεθα. **7** Διότι οἱ κοιμώμενοι τὴν ἐγκρατευώμεθα. **7** Διότι οἱ κοιμώμενοι τὴν νύκτα κοιμῶνται, καὶ οἱ μεθύοντες τὴν νύκτα μεθύουσιν· **8** ἀλλ' ἡμεῖς, ὄντες τῆς ἡμέρας, ἀς ἐγκρατευώμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν τῆς ἐλπίδος τῆς σωτηρίας· **9** διότι ὁ Θεὸς ἀδελφούς. **28** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν. δὲν προσδιώρισεν ἡμᾶς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν σωτηρίας διὰ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε ἀγρυπνοῦμεν εἴτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αὐτοῦ. **11** Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε. **12** Σας παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζετε τοὺς ὅσοι κοπιᾶζουσι μετὰξὺ σας καὶ εἶναι προεστώτες σας ἐν Κυρίῳ καὶ σας νοουθετοῦσι, **13** καὶ νὰ τιμᾷτε αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ὑπερεκπερισσοῦ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε μετὰξὺ σας. **14** Σας παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νοουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, περιθάλπετε τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς

Προς Θεσσαλονικείς Β'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **3** Οφείλομεν να ευχαριστῶμεν πάντοτε τον Θεόν διὰ σας, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἀξίον, διότι υπεραυξάνει η πίστις σας και πλεονάζει η ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων υμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διὰ σας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις του Θεοῦ διὰ την υπομονήν σας και πίστιν ἐν πάσι τοῖς διωγμοῖς υμῶν και ταῖς θλίψεσι, τὰς ὁποίας υποφέρετε, **5** το ὁποῖον εἶναι ἐνδείξις της δικαίας κρίσεως του Θεοῦ, διὰ να αξιωθῇ της βασιλείας του Θεοῦ, ὑπὲρ της ὁποίας και πάσχετε, **6** ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον του Θεοῦ να ανταποδῶσθαι θλίψιν εἰς τοὺς ὅσοι σας θλίβουσιν, **7** εἰς ἐσὰς δε τοὺς θλιβομένους ἀνεσθί μεθ' ἡμῶν, ὅταν ὁ Κύριος Ιησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ των ἀγγέλων της δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μη γνωρίζοντας Θεόν και εἰς τοὺς μη υπακούοντας εἰς το ἐυαγγέλιον του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, **9** οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῇ με ὅλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου του Κυρίου και ἀπὸ της δόξης της δυνάμεως αὐτοῦ, (αἰῶνιος γ166) **10** ὅταν ἔλθῃ να ἐνδοξασθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, και να θαυμασθῇ ἐν πάσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεις ἐπιστεύσατε εἰς την μαρτυρίαν ημῶν, ἐν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Διὰ το ὁποῖον και προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σας, διὰ να σας καταστήσῃ ὁ Θεὸς ημῶν ἀξίους της κλήσεως αὐτοῦ, και να ἐκπληρῶσθαι πάσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης και το ἔργον της πίστεως ἐν δυνάμει, **12** διὰ να ἐνδοξασθῇ το ὄνομα του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν υμῖν, και υμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ την χάριν του Θεοῦ ημῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ.

2 Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, περὶ της παρουσίας του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ και της εἰς αὐτόν ἐπισυνάξεως ημῶν, **2** να μη

σαλευθῇτε ταχέως ἀπὸ του φρονήματός σας, μηδέ να θορυβήσθε, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς γραφομένης υφ' ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα του Χριστοῦ.

3 Ἀς μη σας ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδέναν τρόπον· διότι δεν θέλει ἐλθεῖ η ἡμέρα ἐκείνη, εἰς δεν ἔλθῃ πρῶτον η ἀποστασία και ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος της αμαρτίας, ὁ υἱὸς της ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος και υπεραιρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε να καθῇ εἰς τον ναόν του Θεοῦ ὡς Θεός, **5** Δεν ἐνθυμείσθε ὅτι ἐνῶ ἡμῖν ἐτί παρ' υμῖν σας ἔλεγον ταῦτα; **6** Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο, το ὁποῖον κωλύει αὐτόν, ὥστε να ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ· **7** διότι το μυστήριον της ἀνομίας ἤδη ἐνεργεῖται, μόνον ἕως να ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὁ κωλύων τώρα· **8** και τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνομος, τον ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει με το πνεῦμα του στόματος αὐτοῦ και θέλει ἐξαφανίσει με την ἐπιφάνειαν της παρουσίας αὐτοῦ· **9** ὅστις θέλει ἐλθεῖ κατ' ἐνέργειαν του Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει και σημεῖοις και τέρασι ψεύδους **10** και ἐν πάσῃ ἀπάτῃ της ἀδικίας μετὰ τῶν ἀπολλυμένων, διότι δεν ἐδέχθησαν την ἀγάπην της ἀληθείας διὰ να σωθῶσι· **11** και διὰ τοῦτο θέλει πέμψῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε να πιστεύσωσιν εἰς το ψεῦδος, **12** διὰ να κατακριθῶσι πάντες οἱ μη πιστεύσαντες εἰς την ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐαρεστηθέντες εἰς την ἀδικίαν. **13** Ἡμεῖς ὁμως οφείλομεν να ευχαριστῶμεν πάντοτε τον Θεόν διὰ σας, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ του Κυρίου, ὅτι σας ἐξέλεξεν ὁ Θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ του ἁγιασμοῦ του Πνεύματος και της πίστεως της ἀληθείας, **14** εἰς τον ὁποῖον σας ἐκάλεσε διὰ του ευαγγελίου ημῶν προς ἀπόλαυσιν της δόξης του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. **15** Λοιπόν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροί και κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ημῶν. **16** Αὐτός δε ὁ Κύριος ημῶν Ιησοῦς Χριστός και ὁ Θεός και Πατὴρ ημῶν, ὅστις μας ἡγάπησε και ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν και ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ της χάριτος,

(aiōnios g166) 17 εἶθε να παρηγορήση τας καρδίας σας και να σας στηρίξη εις πάντα λόγον και ἔργον αγαθόν. χεῖρα ἐμοῦ του Παύλου, το οποίον εἶναι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. 18 Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων υμῶν· ἀμήν.

3 Το λοιπόν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περί ἡμῶν, διὰ να τρέχη ὁ λόγος του Κυρίου και να δοξάζεται, καθὼς και εἰς ἐσάς, 2 και διὰ να ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ των παραλόγων και πονηρῶν ἀνθρώπων· διότι ἡ πίστις δεν ὑπάρχει εἰς πάντας. 3 Πιστός ὅμως εἶναι ὁ Κύριος, ὅστις θέλει σας στηρίξει και φυλάξει ἀπὸ του πονηροῦ. 4 Ἐχομεν δε πεποιθήσιν διὰ του Κυρίου ἐφ' υμᾶς ὅτι ἐκεῖνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν, και πράττετε και θέλετε πράττει. 5 Ὁ δε Κύριος εἶθε να κατευθύνῃ τας καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην του Θεοῦ και εἰς τὴν προσδοκίαν του Χριστοῦ. 6 Σας παραγγέλλομεν δε, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, να ἀπομακρύνῃσθε ἀπὸ παντός ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατούντος και οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. 7 Ἐπειδὴ σεις ἐξεύρετε πὼς πρέπει να μιμήσθε ἡμᾶς, διότι δεν ἐφάρθημεν ἀτάκτως μετὰς σας, 8 οὐδὲ ἐφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, ἀλλὰ μετὰ κόπου και μόχθου, νύκτα και ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ να μη ἐπιβαρύνωμεν μηδένα υμῶν· 9 οὐχὶ διότι δεν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ να σας δώσωμεν ἐαυτοὺς τύπον εἰς το να μιμήσθε ἡμᾶς. 10 Διότι και ὅτε ἡμεθα παρ' υμῖν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις δεν θέλῃ να ἐργάζεται, μηδὲ ας τρώγῃ. 11 Ἐπειδὴ ἀκούομέν τινάς ὅτι περιπατοῦσι μετὰς σας ἀτάκτως, μη ἐργαζόμενοι μηδέν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι· 12 παραγγέλλομεν δε εἰς τοὺς τοιούτους και προτρέπομεν διὰ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, να τρώγωσι τὸν ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ ἡσυχίας. 13 Σεις δε, ἀδελφοί, μη ἀποκάμῃτε πράττοντες το καλόν. 14 Καὶ ἐάν τις δεν ὑπακούῃ εἰς τὸν λόγον ἡμῶν τὸν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τούτον σημειόνετε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αὐτοῦ, διὰ να ἐντραπή· 15 πλὴν μη θεωρεῖτε αὐτόν ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ νοθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτός δε ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἶθε να σας δώσῃ τὴν εἰρήνην διαπαντός ἐν παντί τρόπῳ. Ὁ Κύριος εἴη μετὰ πάντων υμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμός ἐγράφη με τὴν

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν· εἰη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημῶν και Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ημῶν. **3** Καθὼς σε παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, να προσμείνης ἐν Ἐφέσῳ, διὰ να παραγγείλῃς εἰς τινὰς να μη ἐτεροδιδασκαλῶσι **4** μηδὲ να προσέχωσιν εἰς μύθους και γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες προξενοῦσι φιλονεικίας μᾶλλον παρὰ την εἰς την πίστιν οἰκοδομίην τοῦ Θεοῦ, οὕτω πράττε· **5** το δε τέλος της παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἐκ καθαρὰς καρδίας και συνειδήσεως ἀγαθῆς και πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ἀπὸ των οποίων ἀποπλανηθέντες τινὲς ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν. **7** Θέλοντες να ἴναι νομοδιδάσκαλοι, ἐνὼ δεν νοοῦσιν οὔτε ὅσα λέγουσιν οὔτε περὶ τίνων διίσχυρίζονται. **8** Εἰσεύρομεν δε ὅτι ο νόμος εἶναι καλός, εἴαν τις μεταχειρίζεται αὐτόν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ὅτι ο νόμος δεν ἐτέθη διὰ τον δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τους ἀνόμους και ἀνυποτάκτους, τους ἀσεβεῖς και ἀμαρτωλοὺς, τους ἀνοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους ἀνδροφόνους, **10** πόρνους, ἀρσενικοίτας, ἀνδραποδιστάς, ψεύστας, ἐπιόρκους, και εἰ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατὰ το εὐαγγέλιον της δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, το οποίον ἐγὼ ἐνεπιστεύθην. **12** Καὶ εὐχαριστῶ τον ἐνδυναμώσαντά με Ἰησοῦν Χριστόν τον Κύριον ημῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστόν και ἔταξεν εἰς την διακονίαν ἐμέ, **13** τον πρότερον ὄντα βλάσφημον και διώκτην και ὑβριστήν· ἠλεήθην ὁμως, διότι ἀγνοῶν ἔπραξα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ἀλλ' ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ημῶν μετὰ πίστεως και ἀγάπης της ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστός ο λόγος και πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ο Ἰησοὺς Χριστός ἦλθεν εἰς τον κόσμον διὰ να σώσῃ τους ἀμαρτωλοὺς, των οποίων πρῶτος εἶμαι ἐγώ· **16** ἀλλὰ διὰ τούτου ἠλεήθην, διὰ να δείξῃ ο Ἰησοὺς Χριστός

εἰς ἐμέ πρῶτον την πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εἰς αὐτόν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆριος g166) **17** εἰς δε τον βασιλέα των αἰώνων, τον ἀφθαρτον, τον ἀόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν, εἰη τιμὴ και δόξα εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν. (αἰθῆριος g165) **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εἰς σε, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τας προγενομένας προφητείας περὶ σου, να στρατεύῃς κατ' αὐτάς την καλήν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και ἀγαθὴν συνείδησιν, την οποίαν τινὲς ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς την πίστιν· **20** ἐκ των οποίων εἶναι ο Ὑμέναιος και Ἀλέξανδρος, τους οποίους παρέδωκα εἰς τον Σατανάν, διὰ να μάθωσι να μη βλασφημῶσι.

2 Παρακαλῶ λοιπόν πρῶτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων και πάντων των ὄντων ἐν ἀξιώμασι, διὰ να διάγωμεν βίον ἀτάραχον και ἡσυχίον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ και σεμνότητι. **3** Διότι τούτο εἶναι καλόν και ἐμπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτήρος ημῶν Θεοῦ, **4** ὅστις θέλει να σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι και να ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν της ἀληθείας. **5** Διότι εἶναι εἰς Θεός, εἰς και μεσίτης Θεοῦ και ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοὺς Χριστός, **6** ὅστις ἔδωκεν ἑαυτόν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς, **7** εἰς το οποίον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ και απόστολος, ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, δεν ψεύδομαι, διδάσκαλος των ἐθνῶν εἰς την πίστιν και εἰς την ἀλήθειαν. **8** Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντί τόπῳ, ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς και δισταγμοῦ. **9** Ὡσαύτως και αἱ γυναῖκες με στολήν σεμνήν, με αἰδῶ και σωφροσύνην να στολίζωσιν ἑαυτάς, οὐχί με πλέγματα ἢ χρυσόν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελή, **10** ἀλλὰ το οποίον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν, με ἔργα ἀγαθὰ. **11** Ἡ γυνὴ ἀς μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· **12** εἰς γυναῖκα ὁμως δεν συγχωρῶ να διδάσκῃ, μηδὲ να αὐθεντεῖ ἐπὶ του ἀνδρός, ἀλλὰ να ἡσυχάζῃ. **13** Διότι ο Ἀδάμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὐά· **14** και ο Ἀδάμ δεν ἠπατήθη, ἀλλ'

η γυνή απατηθείσα έγεινε παραβάτις· **15** θέλει όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· Εάν τις ορέγεται επισκοπήν, καλόν έργον επιθυμεί. **2** Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να ήναι άμεμπτος, μιας γυναικός ανήρ, άγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, **3** ουχί μέθυσος, ουχί πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, άμαχος, αφιλάργυρος, **4** κυβερνών καλώς τον εαυτού οίκον, έχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος· **5** διότι εάν τις δεν εξεύρη να κυβερνά τον εαυτού οίκον, πως θέλει επιμεληθή την εκκλησίαν του Θεού; **6** να μη ήναι νεοκατήχητος, διά να μη υπερηφανευθή και πέση εις την καταδίκην του διαβόλου. **7** Πρέπει δε αυτός να έχη και παρά των έξωθεν μαρτυρίαν καλήν, διά να μη πέση εις ονειδισμόν και παγίδα του διαβόλου. **8** Οι διάκονοι ωσαύτως πρέπει να ήναι σεμνοί, ουχί δίγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον πολύν, ουχί αισχροκερδείς, **9** έχοντες το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. **10** Και ούτοι δε ας δοκιμάζωνται πρώτον, έπειτα ας γίνωνται διάκονοι, εάν ήναι άμεμπτοι. **11** Αι γυναίκες ωσαύτως σεμναί, ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα. **12** Οι διάκονοι ας ήναι μιας γυναικός άνδρες, κυβερνώντες καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. **13** Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώσιν εις εαυτούς βαθμόν καλόν και πολλήν παρησίαν εις την πίστιν την εις τον Ιησούν Χριστόν. **14** Ταύτα σοι γράφω, ελπίζων να έλθω προς σε ταχύτερον· **15** αλλ' εάν βραδύνω, διά να εξεύρης πως πρέπει να πολιτεύησαι εν τω οίκω του Θεού, όστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. **16** Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της

πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων, **2** διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, έχόντων την εαυτών συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, **3** εμποδιζόντων τον γάμον, προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. **4** Διότι παν κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορριψιμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· **5** διότι αγιάζεται διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής. **6** Ταύτα συμβουλεύων εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, την οποίαν παρηκολούθησας. **7** Τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσέβειαν· **8** διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης ζωής και της μελλούσης. **9** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος· **10** επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. **11** Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. **12** Μηδείς ας μη καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. **13** Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν· **14** μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. **15** Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. **16** Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, **2** τας πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. **3** Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. **4** Εάν δε τις χήρα

έχη τέκνα ή έκγονα, ας μανθάνωσι πρώτον να καθιστώσιν ευσεβή τον ίδιον αυτών οίκον και να αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. 5 Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει εις τας δεήσεις και τας προσευχάς νύκτα και ημέραν· 6 η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς ενώ ζη είναι νεκρά. 7 Και ταύτα παράγγελλε, διά να ήναι άμειμπτοι. 8 Αλλ' εάν τις δεν προνοή περί των εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν και είναι άπιστου χειρότερος. 9 Ας καταγράφηται χήρα ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γυνή, 10 ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής έργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδας αγίων ένιψεν, εάν θλιβομένους εβοήθησεν, εάν επηκολούθησεν εις παν έργον αγαθόν. 11 Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε· διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύωνται, 12 έχουσαι την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν· 13 και ενταυτώ μανθάνουσι να ήναι αργαί, περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περίεργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. 14 Θέλω λοιπόν αι νεώτεραι να υπανδρεύωνται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. 15 Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. 16 Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. 17 Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμής, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν· 18 διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. 19 Κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο ή τριών μαρτύρων. 20 Τους αμαρτάνοντας έλεγχε ενώπιον πάντων, διά να έχωσι φόβον και οι λοιποί. 21 Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξης ταύτα, χωρίς

προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. 22 Μη επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. 23 Μη υδροπότηι πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. 24 Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεραί, και προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς δε και επακολουθούσιν· 25 ωσαύτως και τα καλά έργα τινών είναι φανερά, και όσα είναι κατ' άλλον τρόπον δεν δύνανται να κρυφώσι.

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους κυρίους αυτών αξίους πάσης τιμής, διά να μη βλασφημῆται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. 2 Οι δε έχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και νουθέτει. 3 Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, 4 είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοσεί περί συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, έρις, βλασφημίαί, υπόνοιαι πονηραί, 5 μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομιζόντων την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός. Απομακρύνου από των τοιούτων. 6 Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμέν τι· 8 έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας πολλές ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουν τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. 11 Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτηι δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. 12 Αγώνιζου τον

καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (aiōnios g166) **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξης την εντολήν αμόλυντον, άμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, **16** όστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη· εις τον οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον· αμήν. (aiōnios g166) **17** Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν, (aiōn g165) **18** να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις είη μετά σου· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ιησού τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ευχαριστῶ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω ἀπὸ προγόνων μετὰ καθαρὰς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σε ἐνθυμούμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, **4** ἐπιποθῶν να σε ἶδω, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ να ἐμπλησθῶ χαρὰς, **5** ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἥτις πρῶτον κατώκησεν ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ ἐν τῇ μητρί σου Εὐνίκη, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοὶ. **6** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σε υπενθυμίζω να ἀναζωπυρῇς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ οποίον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· **7** διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδέ ἐμέ τον δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ ευαγγελίου με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, **9** ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε με κλήσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθείσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ιησῷ προ χρόνων αἰωνίων, (aīōnios g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ τῶρα διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, ὅστις κατήγγησε μὲν τον θάνατον, ἔφερε δὲ εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ ευαγγελίου, **11** εἰς τὸν οποίον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ καὶ απόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν. **12** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω τὰῦτα, πλὴν δὲν ἐπαισχύνομαι· διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς να φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας. **13** Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν υγιαινόντων λόγων, τοὺς οποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ιησού. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. **15** Εἰσεύρεις τούτο, ὅτι με ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ

Ἀσία, ἐκ τῶν οποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ερμογένης. **16** Εἴθε ὁ Κύριος να δώσῃ ἔλεος εἰς τον οἶκον τοῦ Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπισχύνθη τὴν ἀλυσίν μου, **17** ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, με ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ με εὔρεν· **18** εἴθε ὁ Κύριος να δώσῃ εἰς αὐτόν να εὕρῃ ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσας διακονίας ἔκαμεν ἐν Εφέσῳ, συ ἐξεύρεις καλῆτερα.

2 Συ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμού διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ιησού, **2** καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, τὰῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιωτῆς Ιησού Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται εἰς τὰς βιωτικὰς υποθέσεις, διὰ να ἀρέσῃ εἰς τον στρατολογήσαντα. **5** Ἐάν δὲ καὶ ἀγωνίζηται τις, δὲν στεφανοῦνται, ἐάν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ. **6** Ὁ κοπιᾶζων γεωργὸς πρέπει πρῶτος να μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν. **7** Ἐννόει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἴθε δὲ να σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα. **8** Ἐνθυμοῦ τον ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ιησοῦν Χριστόν, τον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ ευαγγέλιόν μου. **9** Διὰ τὸν οποίον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεσμεύεται. **10** Διὰ τούτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, διὰ να ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ιησού μετὰ δόξης αἰωνίου. (aīōnios g166) **11** Πιστὸς ὁ λόγος· διότι ἐάν συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζῆσαι· **12** ἐάν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐάν ἀρνώμεθα αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῇ ἡμᾶς· **13** ἐάν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστὸς· να ἀρνηθῇ ἐαυτόν δὲν δύναται. **14** Ταῦτα υπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου να μὴ λογομαχώσῃ, τὸν οποίον δὲν εἶναι εἰς οὐδέν χρησίμον, ἀλλὰ φέρει καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εἰς τον Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομούντα τον λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δὲ βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς πλειότεραν ἀσέβειαν, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν

θέλει κατατρώγει ως γάγγραινα· εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός, 18 οίτινες απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι έγεινεν ήδη η ανάστασις, και ανατρέπουσι την πίστιν τινών. 19 Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου. 20 Εν μεγάλη δε οικία δεν είναι μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και άλλα μεν προς χρίσιν τιμίας, άλλα δε προς άτιμον. 21 Εάν λοιπόν καθάρισις τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν. 22 Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζητεί την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδιάς. 23 Τας δε μωράς και απαιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας· 24 ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχεται, αλλά να ήναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, 25 διδάσκων μετά πραότητος τους αντιφρονούντας, μήποτε δώση εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ώστε να γνωρίσωσι την αλήθειαν, 26 και να ανανήψωσι από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλημα εκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί· 2 διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, 3 άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, 4 προδοταί, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, 5 έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε. 6 Διότι εκ τούτων είναι εκείνοι, οίτινες εισχωρούσιν εις τας οικίας και αιχμαλωτίζουν τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμαρτίας, συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, 7 τα οποία πάντοτε μανθάνουσι και ποτέ δεν δύνανται να έλθωσι εις την γνώσιν της αληθείας. 8 Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννής και Ιαμβρής αντέστησαν εις

τον Μωϋσήν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την αλήθειαν, άνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, αδόκιμοι εις την πίστιν. 9 Αλλά δεν θέλουσι προκόψει πλειότερον· διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις πάντας, καθώς και η εκείνων έγεινε. 10 Συ όμως παρηκολούθησας την διδασκαλίαν μου, την διαγωγήν, την πρόθεσιν, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την υπομονήν, 11 τους διωγμούς, τα παθήματα, οποία μοι συνέβησαν εν Αντιοχεία, εν Ικονίω, εν Λύστροις· οποίους διωγμούς υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθέρωσεν ο Κύριος. 12 Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. 13 Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι. 14 Αλλά συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, 15 και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. 16 Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, 17 διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, όστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη βασιλεία αυτού, 2 κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής. 3 Διότι θέλει ελθεί καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, 4 και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. 5 Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. 6 Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεώς μου έφθασε. 7 Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίστην, τον δρόμον ετελείωσα,

την πίστιν διετήρησα· **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούν την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις Θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· **(aiōn g165)** **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου· διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Έφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώση εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Έραστος έμεινεν εν Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτῳ ασθενή. **21** Σπούδασον να έλθης προ του χειμῶνος. Ασπάζεται σε ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός εἶη μετά του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τίτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** επ' ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αψευδής Θεός προ χρόνων αιώνιων, **(aiōnios g166)** **3** εμφανέρωσε δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατὰ κοινήν ημών πίστιν· είη χάρις, έλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτη, διά να διορθώσης τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάση πόλει πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** όστις είναι ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, έχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ως άσωτα ή ανυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο επίσκοπος να ήναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού, μη αυθάδης, μη οργίλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, όσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ήναι δυνατός και να προτρέπη διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και να εξελέγχη τους αντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουνι πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάλιστα οι εκ της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει να αποστομώνωμεν, οίτινες ανατρέπουσιν ολοκλήρους οίκους, διδάσκοντες όσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους. **12** Είπε τις αυτών προφήτης ίδιος αυτών· Οι Κρήτες είναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες αργαί. **13** Η μαρτυρία αύτη είναι αληθινή. Διά την οποίαν αιτίαν έλεγχε αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους και εντολάς ανθρώπων αποστρεφόμενων την αλήθειαν. **15** Εις μεν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εις δε τους μεμιασμένους και άπίστους ουδέν καθαρόν, αλλά και ο νους αυτών και η συνείδησις είναι μεμιασμένα. **16** Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί

όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι.

2 Συ όμως λάλει όσα πρέπεισιν εις την υγιαίνουσιν διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ήναι άγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη αγάπη, τη υπομονή. **3** Οι γραíαι ωσαύτως να έχωσι τρόπον ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμένοι εις πολλήν οινοποσίαν, να ήναι διδάσκαλοι των καλών, **4** διά να νουθετώσι τας νέας να ήναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σώφρονες, καθαράι, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, διά να μη βλασφημήται ο λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους ωσαύτως νουθετεί να σωφρονώσι, **7** δεικνύνω κατά πάντα σεαυτόν τύπον των καλών έργων, φυλάττων εν τη διδασκαλία αδιαφορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιή και ακατάκριτον, διά να εντραπή ο εναντίος, μη έχων να λέγη διά σας μηδέν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους εαυτών δεσπότας, να ευαρεστώσιν εις αυτούς κατὰ πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά να στολίζωσι κατὰ πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού. **11** Διότι εμφανέρωθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, **(aiōn g165)** **13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώση από πάσης ανομίας και να μας καθαρίση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε και έλεγχε μετά πάσης εξουσίας ας μη σε περιφρονή μηδείς.

3 Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ήναι έτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να ήναι άμαχοι, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ήμεθά ποτέ και ημείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι,

δουλεύοντες εις διαφόρους επιθυμίας και ηδονάς, ζώντας εν κακία και φθόνω, μισητοί και μισούντες αλλήλους. **4** Αλλ' ότε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ έργων δικαιοσύνης τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το έλεος αυτού έσωσεν ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαινίσεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχεε πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου ζωής. (aiōnios g166) **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να διαβεβαιούς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προΐστανται καλών έργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους· **9** μωράς δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και έριδας και μάχας νομικής φεύγε, διότι είναι ανωφελείς και μάταιαι. **10** Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, **11** εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και αμαρτάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Όταν πέμψω προς σε τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον να έλθης προς με εις Νικόπολιν· διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω. **13** Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον επιμελώς, διά να μη λείπη εις αυτούς μηδέν. **14** Ας μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προΐστανται καλών έργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ήναι άκαρποι. **15** Ασπάζονταί σε πάντες οι μετ' εμού· ασπάσθητι τους αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είη μετά πάντων υμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** και την Αφρίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συστρατιώτην ημών και την κατ' οἶκον σου εκκλησίαν· **3** χάρις εἴη ὑμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημών και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **4** Ευχαριστῶ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου, **5** ἀκούων την ἀγάπην σου και την πίστιν, την ὁποίαν ἔχεις πρὸς τον Κύριον Ιησοῦν και εἰς πάντας τους ἀγίους, **6** διὰ να γείνη ἡ κοινωνία της πίστεώς σου ἐνεργὸς διὰ της φανέρωσης παντός καλοῦ του ἐν ὑμῖν εἰς Χριστόν Ιησοῦν. **7** Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν και παρηγορίαν διὰ την ἀγάπην σου, ἐπειδὴ τα σπλάγχνα των ἀγίων ἀνεπαύθησαν διὰ σου, ἀδελφέ. **8** Ὅθεν, ἀν και ἔχω ἐν Χριστῷ πολλήν παρηγορίαν να ἐπιτάττω εἰς σε το πρέπον, **9** ὁμῶς διὰ την ἀγάπην μάλλον σε παρακαλῶ, τοιούτος ὢν ὡς Παῦλος ὁ γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστοῦ, **10** σε παρακαλῶ ὑπὲρ του τέκνου μου, τον ὁποῖον ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὑπὲρ του Οἰνησίμου, **11** ὅστις ἤτο ποτὲ ἀχρηστος εἰς σε, τώρα δε εἰς σε και εἰς ἐμέ εἶναι χρήσιμος, **12** τον ὁποῖον πέμπω ὀπίσω. Σὺ δε αὐτόν, τουτέστι τα σπλάγχνα μου, δέχθητι· **13** τον ὁποῖον ἐγὼ ἠθέλην να κρατῶ πλησίον μου, διὰ να με υπηρετῇ ἀντὶ σου ἐν τοῖς δεσμοῖς του ευαγγελίου· **14** χωρὶς ὁμῶς της γνώμης σου δεν ἠθέλησα να κάμω οὐδέν, διὰ να μὴ ἴναι το ἀγαθόν σου ὡς κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐκουσίως. **15** Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, διὰ να ἀπολάβῃς αὐτόν διαπαντός, **(αἰθῆριος g166)** **16** οὐχὶ πλέον ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δούλον, ἀδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εἰς ἐμέ, πόσω δε μάλλον εἰς σε και κατὰ σάρκα και ἐν Κυρίῳ. **17** Εἴαν λοιπόν ἔχῃς ἐμέ κοινωνόν, δέχθητι αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Και εἴαν σε ἠδίκησεν εἰς τι ἢ χρεωστή, λογαρίαζε τοῦτο εἰς ἐμέ· **19** ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα με την χεῖρά μου, ἐγὼ θέλω πληρῶσαι· διὰ να μὴ σοι λέγω ὅτι και σεαυτόν ἐτι μοι χρεωστεῖς. **20** Ναι, ἀδελφέ, εἴθε να λάβω ἐγὼ ταύτην την χάριν παρά

σου ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τα σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** Πεποιθώς εἰς την ὑπακοήν σου ἔγραψα πρὸς σε, ἐξεύρων ὅτι και πλεότερον ἀφ' ὅ, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ἐνταυτῷ δε ἐτοιμαζέ μοι και κατάλυμα· ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι διὰ των προσευχών σας θέλω χαρισθῆ εἰς ἐσάς. **23** Ἀσπάζονται σε Επαφράς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ιησού, **24** Μάρκος, Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστοῦ εἴη μετὰ του πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώννας· **(αιθñ g165)** **3** όστις των απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4** τοσοούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα εκκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε· Υιός μου είσαι συ, Εγώ σήμερον σε εγέννησα; και πάλιν· Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ Υιός; **6** Όταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την οικουμένην, λέγει· Και ας προσκυνήσωσιν εις αυτόν πάντες οι άγγελοι του Θεού. **7** Και περί των αγγέλων λέγει· Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού· Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. **(αιθñ g165)** **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· διά τούτο έχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καί· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε ποτε· Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερο εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθείς

δι' αγγέλων έγεινε βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν μισθοποδοσίαν, **3** πως ημείς θέλομεν εκφύγει, εάν αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εις ημάς υπό των ακουσάντων, **4** και ο Θεός συνεπεμαρτύρει με σημεία και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν, περί της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τινί μέρει, λέγων· Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν, Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκεπτήσαι αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν έτι τα πάντα υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησουν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι έπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα και διά του οποίου έγιναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή και ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός είναι πάντες· δι' ην αιτίαν δεν επαισχύνεται να ονομάζη αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω σε υμνήσει· **13** και πάλιν· Εγώ θέλω έχει την πεποίθησίν μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μοι έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι

βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. 17 Όθεν έπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερέυς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. 18 Επειδή καθ' ότι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους.

3 Όθεν, αδελφοί άγιοι, ουρανού προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, 2 όστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. 3 Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. 4 Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. 5 Και ο μεν Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, 6 ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος. 7 Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Άγιον Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, 8 μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, 9 όπου οι πατέρες σας με επείρααν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη. 10 διά τούτο δυσηρεστήτην εις την γενεάν εκείνην και είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδιά αυτών και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. 11 ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου. 12 προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις μήδενα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώντος, 13 αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας. 14 διότι μέτοχοι εγείναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, 15 ενώ λέγεται Σήμερον, εάν ακούσητε της

φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ. 16 Διότι τίνες, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. 17 Εις τίνας δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα έπεσον εν τη ερήμω; 18 Προς τίνας δε ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμή προς τους απειθήσαντας; 19 Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

4 Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. 2 Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν. 3 Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημείς οι πιστεύσαντες, καθώς είπεν· Ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· αν και τα έργα αυτού ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. 4 Διότι είπεν εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω· Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού. 5 και εν τούτωάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου. 6 Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσί τίνες εις αυτήν, και οι πρότερον ευαγγελισθέντες δεν εισήλθον δι' απείθειαν 7άλιν διορίζει ημέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβίδ, μετά τοσούτον καιρόν, καθώς είρηται Σήμερον, εάν της φωνής αυτού ακούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. 8 Διότι εάν ο Ιησούς σου Ναυή είχε δώσει εις αυτούς κατάπαυσιν, δεν ήθελε μετά ταύτα λαλεί περί άλλης ημέρας. 9 Άρα μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. 10 Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτού και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού. 11 Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν, διά να μη πέση τις εις το αυτό παράδειγμα της απειθείας. 12 Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων και ενεργός και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι

διαίρεσως ψυχῆς τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδίας· **13** και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. **15** Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσῃ εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. **16** Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρηρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρειας.

5 Διότι πας αρχιερεύς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος, υπέρ ανθρώπων καθίσταται εις τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρει δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών, **2** δυνάμενος να συμπαθή εις τους αγνοούντας και πλανωμένους, διότι και αυτός είναι περιενδεδυμένος ασθένειαν· **3** και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περί του λαού, ούτω και περί εαυτού να προσφέρει θυσίαν υπέρ αμαρτιών. **4** Και ουδείς λαμβάνει την τιμήν ταύτην εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς και ο Ααρών. **5** Ούτω και ο Χριστός δεν εδόξασεν εαυτόν διά να γείνη αρχιερεύς, αλλ' ο λαλήσας προς αυτόν· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγέννησα· **6** καθώς και αλλαχού λέγει· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιθñ g165) **7** Όστις εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σώζῃ αυτόν εκ του θανάτου, και εισηκούσῃ διά την ευλάβειαν αυτού, **8** καίτοι ων Υιός, έμαθε την υπακοήν αφ' όσων έπαθε, **9** και γενόμενος τέλειος, κατεστάθῃ αίτιος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, (αιθñ g166) **10** ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· **11** Περί του οποίου πολλά έχομεν να είπωμεν και δυσερμήνευτα, διότι εγενίετε νωθροί τας ακοάς.

12 Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν έπρεπε να ήσθε διδάσκαλοι, páλιν έχετε χρειαν του να σας διδάσκῃ τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού, και κατηντήσατε να έχητε χρειαν γάλακτος και ουχί στερεάς τροφής. **13** Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι άπειρος του λόγου της δικαιοσύνης· επειδή είναι νήπιος· **14** των τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, ότινες διά την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν, **2** της διδαχής των βαπτισμών και της επιθέσεως των χειρών, και της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. (αιθñ g166) **3** Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπη ο Θεός. **4** Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος **5** και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνος, (αιθñ g165) **6** και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακαινισθώσι páλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύοντες. **7** Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρά Θεού· **8** όταν όμως εκφύῃ ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθῇ. **9** Περί υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. **10** Διότι δεν είναι άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήσῃ το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες. **11** Επιθυμούμεν δε να δεικνύῃ έκαστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, **12** διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμηταί των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας

επαγγελίας. 13 Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομόση εις ουδέν· μεγαλότερον, ὡμοσεν εις εαυτόν, 14 λέγων· Βεβαίως ευλογών θέλω σε ευλογήσῃ και πληθύνων θέλω σε πληθύνει· 15 και οὕτω προσμείνας με υπομονήν, ἀπήλαυσε την επαγγελίαν. 16 Διότι οι μεν ἄνθρωποι ομνύουσιν εις τον μεγαλότερον, και ο ὅρκος εἶναι εις αυτούς τέλος πάσης ἀντιλογίας προς βεβαίωσιν. 17 Εἰς το οποίον ο Θεός, θέλων να δείξῃ περισσότερον προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το ἀμετάθετον της βουλῆς αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον ὅρκον, 18 ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εις τα οποία εἶναι ἀδύνατον να ψευσθῇ ο Θεός, να ἔχωμεν ἰσχυράν παρηγορίαν οι καταφυγόντες εις το να κρατήσωμεν την προκειμένην ἐλπίδα· 19 την οποίαν ἔχομεν ὡς ἀγκυραν της ψυχῆς ασφαλή τε και βεβαίαν και εἰσερχομένην εις το εσωτερικόν του καταπετάσματος, 20 ὅπου ο Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερέως εις τον αἰῶνα κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰὼν g165)

7 Διότι οὗτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ιερεὺς του Θεοῦ του Υψίστου, ὅστις συνήντησε τον Αβραάμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ της καταστροφῆς των βασιλέων και ἠυλόγησεν αὐτόν, 2 εις ὃν ο Αβραάμ ἐχώρισε και δέκατον ἀπὸ πάντων των λαφύρων, ὅστις πρῶτον μεν ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δε βασιλεὺς Σαλήμ, το οποίον εἶναι βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἔχων μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε τέλος ζωῆς, ἀλλ' ἀφωμοιωμένος με τον Υἱόν του Θεοῦ, μένει ιερεὺς πάντοτε. 4 Στοχασθίτε δε πόσον μέγας ἦτο οὗτος, εις ὃν ο Αβραάμ ο πατριάρχης ἔδωκε και δέκατον ἐκ των λαφύρων. 5 Και ὅσοι μεν ἐκ των υἱῶν του Λευὶ λαμβάνουσι την ιερατείαν, ἔχουσιν ἐντολήν να ἀποδεκατόνωσι τον λαόν κατὰ τον νόμον, τοῦτέστι τους ἀδελφούς αὐτῶν, καίτοι ἐξεληθόντας ἐκ της σφύρας του Αβραάμ· 6 ἐκεῖνος δε ὅστις δεν ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἐδεκάτωσε τον Αβραάμ, και ἠυλόγησε τον ἔχοντα τας επαγγελίας 7 χωρὶς δε τινός ἀντιλογίας το μικρότερον

ευλογεῖται ὑπὸ του μεγαλότερου. 8 Και ἐδῶ μεν θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, ἐκεῖ δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 Και διὰ να εἰπω οὕτω, διὰ του Αβραάμ και ο Λευὶ, ὅστις ἐλάμβανε δέκατα, ἀπεδεκατώθη. 10 Διότι ἐν τη σφύρῃ του πατρός αὐτοῦ ἦτο ἔτι, ὅτε συνήντησεν αὐτόν ο Μελχισεδέκ. 11 Εἴαν λοιπόν ἡ τελειότης υπῆρχε διὰ Λευϊτικῆς ιερωσύνης· διότι ο λαὸς ἐπ' αὐτῆς ἔλαβε τον νόμον· τις χρεια πλέον να ἐγερθῇ ἄλλος ιερεὺς κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ, και οὐχὶ να λέγηται κατὰ την τάξιν Ααρών; 12 Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης και νόμου μεταθέσεις γίνεται. 13 Επειδὴ ἐκεῖνος, περὶ του οποίου λέγονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετείχεν, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εις το θυσιαστήριον. 14 Επειδὴ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνέτειλεν ο Κύριος ἡμῶν, εις την οποίαν φυλὴν ο Μωϋσῆς οὐδὲν περὶ ιερωσύνης ἐλάλησε. 15 Και περισσότερον ἔτι κατάδηλον εἶναι, διότι κατὰ την ομοιότητα του Μελχισεδέκ ἐγείρεται ἄλλος ιερεὺς, 16 ὅστις δεν ἐγένεε κατὰ νόμον σαρκικῆς ἐντολῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀτελευτήτου· 17 διότι μαρτυρεῖ λέγων ὅτι Σὺ εἶσαι ιερεὺς εις τον αἰῶνα κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰὼν g165) 18 Διότι ἀθέτησις μεν γίνεται της προηγουμένης ἐντολῆς διὰ το ἀσθενές και ἀνωφελές αὐτῆς· 19 επειδὴ ο νόμος οὐδὲν ἔφερεν εις το τέλειον, ἐγένεε δε ἐπεισαγωγή ἐλπίδος καλητέρας, διὰ της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν. 20 Και καθ' ὅσον δεν ἐγένεεν ιερεὺς χωρὶς ὁρκωμοσίας· 21 διότι ἐκεῖνοι ἐγένιναν ιερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας, οὗτος δε μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ του λέγοντος προς αὐτόν· Ὡμοσε Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ εἶσαι ιερεὺς εις τον αἰῶνα κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ· (αἰὼν g165) 22 κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας διαθήκης ἐγγυητῆς ἐγένεεν ο Ἰησοῦς. 23 Και ἐκεῖνοι μεν ἐγένιναν πολλοὶ ιερεῖς, επειδὴ ἡμωδιζοντο ὑπὸ του θανάτου να παραμένωσιν· 24 ἐκεῖνος ὁμως, επειδὴ μένει εις τον αἰῶνα, ἔχει ἀμετάθετον την ιερωσύνην· (αἰὼν g165) 25 ὅθεν δύναται και να σώζῃ ἐντελῶς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αὐτοῦ, ζων πάντοτε διὰ να μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. 26 Διότι τοιοῦτος ἀρχιερεὺς ἔπρεπεν εις ἡμᾶς,

όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών γενόμενος, 27 όστις δεν έχει καθ' ημέραν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών, έπειτα υπέρ των του λαού· διότι άπαξ έκαμε τούτο, ότε προσέφερεν εαυτόν. 28 Διότι ο νόμος καθιστά αρχιερείς ανθρώπους έχοντας αδυναμίαν· ο λόγος όμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον Υιόν, όστις είναι τετελειωμένος εις τον αιώνα. (αιθñ g165)

8 Κεφάλαιον δε των λεγομένων είναι τούτο, Τοιούτον έχομεν αρχιερέα, όστις εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου της μεγαλυσύνης εν τοις ουρανοίς, 2 λειτουργός των αγίων και της σκηνής της αληθινής, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί άνθρωπος. 3 Διότι πας αρχιερεύς καθίσταται διά να προσφέρη δώρα και θυσίας· όθεν είναι αναγκαίον να έχη και ούτός τι, το οποίον να προσφέρη. 4 Επειδή εάν ήτο επί γης, ουδέ ήθελεν είσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερείς οι προσφέροντες τα δώρα κατά τον νόμον, 5 οίτινες λειτουργούσιν εις υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη προς τον Μωϋσήν ότε έμελλε να κατασκευάση την σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον τύπον τον δειχθέντα εις σε εν τω όρει. 6 Τώρα όμως ο Χριστός έλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας. 7 Διότι εάν η πρώτη εκείνη ήτο άμεμπτος, δεν ήθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν. 8 Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει· Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν, 9 ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν

αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδιάς αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός. 11 Και δεν θέλουσι διδάσκει έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζειν από μικρού έως μεγάλου αυτών. 12 διότι θέλω είσθαι ίλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 13 Λέγων δε καινήν, έκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το άγιον το κοσμικόν. 2 Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των άρτων, ήτις λέγεται Άγια. 3 Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ήτο σκηνή η λεγομένη Άγια αγίων, 4 έχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή, έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, 5 υπεράνω δε αυτής ήσαν Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον· περί των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. 6 Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερείς εκτελούντες τας λατρείας, 7 εις δε την δευτέραν άπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, 8 και τούτο εδηλοποιεί το Πνεύμα το Άγιον, ότι δεν ήτο πεφανερωμένη η εις τα άγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνή ίστατο έτσι· 9 ήτις ήτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ον προσεφέροντο δώρα και θυσίαι, αίτινες δεν ηδύναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, 10 επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως. 11 Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνής, ουχί χειροποιήτου, τούτέστιν ουχί ταύτης της

κατασκευής, **12** ουδέ δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν άπαξ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (αϊθnios g166) **13** Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζει προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, όστις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών έργων εις το να λατρεύετε τον ζώντα Θεόν; (αϊθnios g166) **15** Και διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ίνα διά του θανάτου, όστις έγεινε προς απολύτρωσιν των επί της πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (αϊθnios g166) **16** Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχη θάνατος εκείνου, όστις έκαμε την διαθήκην· **17** διότι η διαθήκη επί τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ δεν ισχύει, ενόσω ζη ο διαθέτης. **18** Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ήτο εγκαينιασμένη χωρίς αίματος· **19** διότι αφού πάσα εντολή του νόμου ελαλήθη υπό του Μωϋσέως προς πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των τράγων με ύδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον, errάντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, **20** λέγων· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εις εσάς ο Θεός· **21** και την σκηνήν δε και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως errάντισε. **22** Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται άφεις. **23** Ανάγκη λοιπόν ήτο οι μεν τύποι των επουρανίων να καθαρίζονται διά τούτων, αυτά όμως τα επουράνια με θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας. **24** Διότι ο Χριστός δεν εισήλθεν εις χειροποίητα άγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλ' εις αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών· **25** ουδέ διά να προσφέρει πολλάκις εαυτόν, καθώς ο αρχιερεύς εισέρχεται εις τα άγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· **26** διότι έπρεπε τότε πολλάκις να πάθη από καταβολής κόσμου· τώρα δε άπαξ εις το τέλος των αιώνων

εφανερώθη, διά να αθετήσει την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (αϊθn g165) **27** Και καθώς είναι αποφασισμένοι εις τους ανθρώπους άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις, **28** ούτω και ο Χριστός, άπαξ προσφερθείς διά να σηκώση τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, έχων σκιάν των μελλόντων αγαθών, ουχί αυτήν την εικόνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτέ διά των αυτών θυσιών, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ενιαυτόν πάντοτε να τελειοποιήση τους προσερχομένους· **2** επειδή τότε δεν ήθελον παύσει να προσφέρονται, διότι οι λατρευταί άπαξ καθαρισθέντες, δεν ήθελον έχει πλέον ουδεμίαν συνείδησιν αμαρτιών· **3** αλλ' εν αυταίς γίνεται κατ' ενιαυτόν ανάμνησις αμαρτιών· **4** διότι αδύνατον είναι αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρή αμαρτίας. **5** Διά τούτο εισερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας, αλλ' ητοίμασας εις εμέ σώμα· **6** εις ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ευηρεστήθης· **7** τότε είπον· Ιδού, έρχομαι, εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού, διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. **8** Αφού είπεν ανωτέρω ότι θυσίαν και προσφοράν και ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ηθέλησας ουδέ ευηρεστήθης εις αυτάς, αίτινες προσφέρονται κατά τον νόμον, **9** τότε είπεν· Ιδού, έρχομαι διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. Αναιρεί το πρώτον, διά να συστήση το δεύτερον. **10** Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης. **11** Και πας μεν ιερεύς ίσταται καθ' ημέραν λειτουργών και τας αυτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αίτινες ποτέ δεν δύνανται να αφαιρέσωσιν αμαρτίας· **12** αλλ' αυτός αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αμαρτιών, εκάθησε διαπαντός εν δεξιά του Θεού, **13** προσμένων του λοιπού εωσού τεθώσιν οι εχθροί αυτού υποπόδιον των ποδών αυτού. **14** Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διά παντός τους αγιαζομένους. **15** Μαρτυρεί δε εις ημάς και το Πνεύμα το Αγιον· διότι αφού

είπε πρότερον, **16** Αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών, προσθέτει, **17** Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **18** Όπου δε είναι άφεις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας. **19** Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρηρησίαν να εισέλθωμεν εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού, **20** διά νέας και ζωσης οδοϋ, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του καταπατάσματος, τουτέστι της σαρκός αυτού, **21** και έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεού, **22** ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία πίστεως, έχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρμένας από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα με ύδωρ καθαρόν· **23** ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· **24** και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, **25** μη αφήνοντες το να συνεχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσοϋτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν. **26** Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, **27** αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και έξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους. **28** Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς έλεος· **29** πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιασθη, και υβρίσας το Πνεϋμα της χάριτος; **30** Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. **31** Φοβερόν είναι το να πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος. **32** Αναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· **33** ποτέ

μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων. **34** Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας, εξεύροντες ότι έχετε εις εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς καλητέραν και διαμένουσαν. **35** Μη αποβάλητε λοιπόν την παρηρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. **36** Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. **37** Διότι έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. **38** Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως· και εάν τις συρθή οπίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εις αυτόν. **39** Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής.

11 Είναι δε η πίστις ελπιζόμενων πεποίθισις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. **2** Διότι διά ταύτης έλαβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι. **3** Διά πίστεως εννοούμεν ότι οι αιώνες εκτίθησαν με τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν έγειναν εκ φαινομένων. (aiōn g165) **4** Διά πίστεως ο Άβελ προσέφερε προς τον Θεόν καλητέραν θυσίαν παρά τον Κάιν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ότι ήτο δίκαιος, επειδή ο Θεός έδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και δι' αυτής καίτοι αποθανών έτι λαλεί. **5** Διά πίστεως μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός· επειδή προ της μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον Θεόν· **6** χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν. **7** Διά πίστεως ο Νώε, ειδοποιηθείς θεόθεν περί των μη βλεπομένων έτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και έγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. **8** Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. **9** Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην

της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς να κακουχῆται με τον λαόν του Θεού παρά να μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων ἔχη πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν αμαρτίας, 26 κρίνας της αὐτῆς επαγγελίας· 10 διότι περιέμενε την τον ὑπὲρ του Χριστοῦ ονειδισμόν μεγαλῆτερον πόλιν την ἔχουσαν τα θεμέλια, της οποίας πλούτον παρά τους εν Αἰγύπτῳ θησαυρούς διότι ἀπέβλεπεν εἰς την μισθαποδοσίαν. 27 τεχνίτης και δημιουργός εἶναι ο Θεός. 11 Διά πίστεως και αὐτή η Σάρρα ἔλαβε δύναμιν Διά πίστεως ἀφῆκε την Αἴγυπτον, μη φοβηθεῖς τον θυμόν του βασιλέως· διότι ως βλέπων τον ἀόρατον ενεκαρτέρησε. 28 Διά πίστεως ἔκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αἵματος, διά να μη ἐγγίσῃ αὐτούς ο ἐξολοθρευών τα ἀστρα του ουρανοῦ κατά το πλῆθος, και ως η πρωτότοκα. 29 Διά πίστεως διέβησαν την ἄμμος η παρά το χεῖλος της θαλάσσης, ἥτις δεν Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηράς, την οποίαν δύναται να ἀριθμηθῇ. 13 Εν πίστει ἀπέθανον δοκιμάσαντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεποντίσθησαν. 30 Διά πίστεως ἔπεσον τα τείχη της Ιερικῆς, ἀφού ἐκυκλώθησαν ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας. 31 Διά πίστεως και ἐγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ὅτι πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με τους ἀπειθήσαντας, δεχθεῖσα τους κατασκόπους με εἰρήνην. 32 Και τι ἐτι να λέγω; Διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγούμενον περὶ Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβὶδ τε και Σαμουὴλ και των προφητῶν, 33 οἵτινες διά της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον τας επαγγελίας, ἔφραξαν στόματα λεόντων, 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἐφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγειναν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν στρατεύματα αλλοτρίων. 35 Ἐλάβον γυναῖκες τους νεκρούς αὐτῶν ἀναστηθέντας· ἄλλοι δε ἐβασανίσθησαν, μη δεχθέντες την ἀπολύτρωσιν, διά να ἀξιωθῶσι καλητέρας ἀναστάσεως 36 ἄλλοι δε ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμούς και μαστιγας, ἐτι δε και δεσμά και φυλακὴν· 37 ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, με σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αἰγῶν· υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, 38 των οποίων δεν ἦτο ἄξιος ο κόσμος, πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις και ὄρεσι και πάντες ἀν και ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν διά της πίστεως, δεν ἀπῆλυσαν την επαγγελίαν, 40 διότι ο Θεός προέβλεψε καλῆτερόν τι περὶ ἡμῶν, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρὶς ἡμῶν. 25 προκρίνας μάλλον θυγατρός του Φαραῶ,

12 Λοιπόν και ημεῖς, περικυκλωμένοι ὄντες Θεοῦ, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη
 ὑπὸ τοσοῦτου νέφους μαρτύρων, ἀς ἐνόχησιν καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί,
 ἀπορρίψωμεν παντὸς βάρους καὶ τὴν ευκόλως **16** μήπως ἴναι τις πόρνος ἢ βέβηλος καθὼς
 ἐμπεριπλέκουσαν ἡμᾶς ἁμαρτίαν, καὶ ἀς ὁ Ἡσαΐ, ὅστις διὰ μίαν βρώσιν ἐπώλησε τὰ
 τρέχωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκειμένον εἰς πρωτοτόκια αὐτοῦ. **17** Ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι
 ἡμᾶς ἀγῶνα, **2** ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ μετέπειτα, θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν
 τὸν ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη, διότι δὲν εὔρε τόπον
 ὑπὲρ τῆς χαρὰς τῆς προκειμένης εἰς αὐτόν μετανοίας, ἀν καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὴν μετὰ
 ὑπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, δακρύων. **18** Διότι δὲν προσήλθετε εἰς ὅρος
 καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. **3** ψηλαφώμενον καὶ καϊόμενον με πυρ καὶ εἰς
 Διότι συλλογίσθητε τὸν υπομείναντα ὑπὸ τῶν ζόφον καὶ σκότος καὶ ἀνεμοστρόβιλον **19** καὶ εἰς
 ἁμαρτωλῶν τοιαύτην ἀντιλογίαν εἰς ἑαυτόν, σάλπιγγος ἤχον καὶ φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν οἱ
 διὰ νὰ μὴ ἀποκάμῃτε χαννοῦμενοι κατὰ τὰς ἀκούσαντες παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον
 ψυχὰς σας. **4** Δὲν ἀντεστάθητε ἔτι μέχρις ἀκούσαντες παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον
 αἵματος ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἁμαρτίας, **5** προσταττόμενον· Καὶ ζῶν ἐὰν ἐγγίσῃ τὸ ὅρος,
 καὶ ἐλθονομήσατε τὴν νοθεσίαν, ἥτις λαλεῖ θέλει λιθοβοληθῇ ἢ με βέλη θέλει κατατοξευθῇ
 πρὸς ἐσὰς ὡς πρὸς υἱούς, λέγουσα· Υἱέ μου, **21** καὶ τὸσον φοβερόν ἦτο τὸ φαινόμενον, ὥστε
 μὴ καταφρονῆς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Κατάφοβος εἰμὶ καὶ ἐντρομος
 μηδὲ ἀθυμῆς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. **6** Διότι **22** ἀλλὰ προσήλθετε εἰς ὅρος Σιών καὶ εἰς πόλιν
 ὄντινα ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει καὶ μαστιγώνει Θεοῦ ζώντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 πάντα υἱόν, τὸν ὁποῖον παραδέχεται. **7** Ἐὰν εἰς μυριάδας ἀγγέλων, **23** εἰς πανήγυριν καὶ
 ὑπομένετε τὴν παιδείαν, ὁ Θεὸς φέρεται πρὸς ἐκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων ἐν
 ἐσὰς ὡς πρὸς υἱούς· διότι τὶς υἱὸς εἶναι, τὸν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς Θεὸν κριτὴν πάντων,
 ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ· **8** Ἐὰν ὅμως ἦσθε καὶ εἰς πνεύματα δικαίων οἵτινες ἔλαβον τὴν
 χωρὶς παιδείαν, τῆς ὁποίας ἐγένιναν μέτοχοι τελειότητα, **24** καὶ εἰς νέας διαθήκης μεσίτην
 πάντες, ἀρα εἴσθε νόθοι καὶ οὐχὶ υἱοί, **9** Ἰησοῦν, καὶ εἰς αἷμα καθαρισμοῦ τὸ ὁποῖον
 ἔπειτα τοὺς μὲν κατὰ σάρκα πατέρας ἡμῶν λαλεῖ καλῆτερα παρὰ τοῦ Ἀβελ. **25** Προσέχετε
 εἶχομεν παιδευτάς καὶ ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν μὴ καταφρονήσητε τὸν λαλοῦντα. Διότι ἀν
 θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῶ μάλλον εἰς τὸν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον, καταφρονήσαντες τὸν
 Πατέρα τῶν πνευμάτων καὶ ζήσει· **10** Διότι λαλοῦντα πρὸς αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῶ
 ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευσαν μάλλον ἡμεῖς ἐὰν ἀποστραφώμεν τὸν λαλοῦντα
 ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν, ὁ δὲ πρὸς ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· **26** τοῦ ὁποῖου ἡ φωνὴ τὴν
 τὸ συμφέρον ἡμῶν, διὰ νὰ γείνωμεν μέτοχοι γῆν ἐσάλευσεν τότε, τώρα δὲ ὑπεσχέθη, λέγων·
 τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς ἔτι ἀπαξ ἐγὼ σεῖω οὐχὶ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ
 μὲν τὸ παρὸν δὲ φαίνεται ὅτι εἶναι πρόξενος καὶ τὸν οὐρανόν. **27** Τὸ δὲ ἔτι ἀπαξ δηλοῖ τῶν
 χαρὰς, ἀλλὰ λύπης, ὅστερον ὅμως ἀποδίδει εἰς σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν ὡς χειροποιήτων,
 τοὺς γυμνασθέντας δι' αὐτῆς καρπὸν εἰρηνικόν διὰ νὰ μείνωσι τὰ μὴ σαλευόμενα. **28** Διὰ
 δικαιοσύνης. **12** Διὰ τούτου ἀνορθώσατε τὰς τοῦτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον,
 κεχαυνωμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα ἀς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ
 γόνата, **13** καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας εὐθείας λατρεύωμεν εὐαρέστως τὸν Θεόν με σέβας καὶ
 οδοῦς, διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ χωλόν, ἀλλὰ εὐλάβειαν. **29** Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πυρ
 μάλλον νὰ θεραπευθῇ. **14** Ζητεῖτε εἰρήνην μετὰ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία ἀς μένη. **2** Τὴν φιλοξενίαν
 μὴ λησμονεῖτε· ἐπειδὴ διὰ ταύτης τινὲς
 ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζοντες. **3**

Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμοι, τους
 τλαιπωρούμενους ως όντες και σεις εν σώματι.
 4 Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας και η κοίτη
 αμίαντος· τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει
 κρίνει ο Θεός. 5 Ο τρόπος σας έστω αφιλόγυρος,
 αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε·
 Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· 6
 ώστε ημείς θαρρούντες να λέγωμεν· Ο Κύριος
 βοηθός μου, και δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι
 κάμη άνθρωπος; 7 Ενθυμείσθε τους προεστώτάς
 σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον
 του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν,
 έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του
 πολιτεύματος αυτών. 8 Ο Ιησούς Χριστός είναι
 ο αυτός χθές και σήμερα και εις τους αιώνας.
 (αϊδη g165) 9 Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας
 και ξένας· διότι καλόν είναι με την χάριν να
 στερεώνηται η καρδιά, ουχί με βρώματα, εις
 τα οποία όσοι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν.
 10 Έχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν
 εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την
 σκηνήν. 11 Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα
 εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως περί
 αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω
 του στρατοπέδου. 12 Όθεν και ο Ιησούς, διά να
 αγιάση τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος,
 έξω της πύλης έπαθεν. 13 Ας εξερχώμεθα
 λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον
 ονειδισμόν αυτού φέροντες· 14 διότι δεν έχομεν
 εδώ πόλιν διαμένουσας, αλλά την μέλλουσαν
 επιζητούμεν. 15 Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν
 πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αιnéσεως, τουτέστι
 καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού.
 16 Την δε αγαθοποιΐαν και το μεταδοτικόν
 μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας
 ευαρεστεΐται ο Θεός. 17 Πείθεσθε εις τους
 προεστώτάς σας και υπακούετε· διότι αυτοί
 αγρυπνούν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες
 να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι τούτο
 μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο
 δεν σας ωφελεί. 18 Προσεύχεσθε περί ημών·
 διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι έχομεν καλήν
 συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά
 πάντα καλώς. 19 Περισσότερον δε παρακαλώ
 να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις
 εσάς ταχύτερα. 20 Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις
 ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα
 των προβάτων διά του αίματος της αιωνίου
 διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, (αϊδη g166)
 21 είθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον
 αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού,
 ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού
 διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είη η
 δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αϊδη
 g165) 22 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε
 τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομία σας
 έγγραψα. 23 Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος
 απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν
 έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. 24 Ασπάσθητε
 πάντας τους προεστώτάς σας και πάντας τους
 αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. 25 Η
 χάρις είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαίρειν. **2** Πάσαν χαράν νομίζετε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς. **5** Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθῇ εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάζῃ παντελώς· διότι ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη νομίζῃ ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίγνωμος είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπείνωσιν αυτού, επειδή ως άνθος χόρτου θέλει παρέλθῃ. **11** Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και εξήρανε τον χόρτον, και το άνθος αυτού εξέπεσε, και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν· διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγῃ ότι από του Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι απείραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε έκαστος υπό της ιδίας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. **15** Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβῃ, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθεΐσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαΐνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοιώσις ή σκιά μεταβολής. **18** Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ήμεθα ημεΐς απαρχή τις των

κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούῃ, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν· **20** διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού. **21** Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν και περισσεΐαν κακίας δέχθητε μετά πραότητος τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώσῃ τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής του λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει με άνθρωπον, όστις θεωρεΐ το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν κατόπτρῳ· **24** διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελησμόνησεν οποιός ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψῃ εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνῃ εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει εΐσθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζῃ ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνῃ την γλῶσσαν αυτού αλλ' απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει αυτών, και να φυλάττῃ εαυτόν αμόλυντον από του κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας την πίστιν του δεδοξαμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν εισέλθῃ εις την συναγωγήν σας άνθρωπος έχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ένδυμα, εισέλθῃ δε και πτωχός με ρυπαρόν ένδυμα, **3** και επιβλέψητε εις τον φορούντα το ένδυμα το λαμπρόν και είπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς, και προς τον πτωχόν είπητε, Συ στέκε εκεί· κάθου εδώ υπό το υποπόδιόν μου, **4** δεν εκάμετε άρα διάκρισιν εν εαυτοΐς και εγείνετε κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι; **5** Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας αυτόν; **6** Σεις όμως ητιμάσατε τον πτωχόν.

Δεν σας καταδυναστεύουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν εις κριτήρια; 7 Αυτοί δεν βλασφημούσι το καλόν όνομα, με το οποίον ονομάζεσθε; 8 Εάν μεν εκτελίητε τον νόμον τον βασιλικόν κατά την γραφήν, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε· 9 εάν όμως προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό του νόμου ως παραβάται. 10 Διότι όστις φυλάξη όλον τον νόμον και πταίση εις εν, έγινεν ενόχος πάντων. 11 Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης· αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγινες παραβάτης του νόμου. 12 Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας· 13 διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος· και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως. 14 Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει πίστιν, και έργα δεν έχει; μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν; 15 Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, 16 και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι το όφελος; 17 Ούτω και η πίστις, εάν δεν έχει έργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. 18 Αλλά θέλει τις ειπεί· Συ έχεις πίστιν, και εγώ έχω έργα· δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου. 19 Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εις· καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. 20 Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω άνθρωπε μάταιε, ότι η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά; 21 Αβραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; 22 Βλέπεις ότι η πίστις συνήργει εις τα έργα αυτού, και εκ των έργων η πίστις ετελειώθη, 23 και πληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην, και φίλος Θεού ωνομάσθη. 24 Βλέπετε λοιπόν ότι εξ έργων δικαιούται ο άνθρωπος και ουχί εκ πίστεως μόνον. 25 Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε υπεδέχθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν

αυτούς δι' άλλης οδού; 26 Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· 2 διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες. Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσῃ και όλον το σώμα. 3 Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων διά να πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. 4 Ιδού, και τα πλοία, όντα τόσον μεγάλα και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλη η επιθυμία του κυβερνώντος. 5 Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει· 6 και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογιζομένη υπό της γεέννης. (Geenna g1067) 7 Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ· είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι' αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας· 10 εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. 11 Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρύει το γλυκύ και το πικρόν; 12 μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. 13 Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. 14 Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. 15 Η σοφία αύτη δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. 16 Διότι όπου είναι

φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. 17 Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. 18 Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών.

ολίγον και έπειτα αφανίζεται. 15 αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. 16 Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας: πάσα τοιαύτη καύχησης είναι κακή. 17 Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, 2 αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; 2 Επιθυμείτε και δεν έχετε· φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε· μάχεσθε και πολεμείτε· αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε· 3 ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσθε εις τας ηδονάς σας. 4 Εθσαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. 4 Ιδού, Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. 5 Η νομίζετε ότι ματαίως η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; 6 Αλλά μεγαλιτέραν χάριν δίδει ο Θεός· όθεν λέγει· Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. 7 Υποτάχθε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθθε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας· 8 πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδιάς, δίγνωμοι. 9 Κακοπαθήσατε και πενθήσατε και κλαύσατε· ο γέλως σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χαρά εις κατήφειαν. 10 Ταπεινώθθε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. 11 Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. 12 Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώση και να απολέσῃ· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον άλλον; 13 Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν, και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον και θέλομεν εμπορευθῇ και κερδήσει· 14 οίτινες δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τώνοντι ατμός, όστις φαίνεται προς

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. 2 Ο πλούτος σας εσάπη και τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, 3 ο χρυσός σας και ο άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. 4 Εθσαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. 4 Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ. 5 Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδιάς σας ως εν ημέρα σφαγής. 6 Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον· δεν σας αντιστέκεται. 7 Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, εωσού λάβη βροχήν πρώϊμον και όψιμον· 8 μακροθυμήσατε και σεις, στηρίζατε τας καρδιάς σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. 9 Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθῇτε· ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. 10 Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. 11 Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων. 12 Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον· αλλ' έστω υμών το ναι ναι, και το ου, διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. 13 Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; ας ψάλλη. 14 Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας,

και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν· και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη, και δεν έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξ· **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχήν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εις Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμην να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ· **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπτε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρέυνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς· **11** ερευνώντες εις τίνα ή ποίον καιρόν εμφανέρονε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμαρτύρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας· **12** εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρετούν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλησαν προς εσάς διά των κηρυζάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα οποία επιθυμούνσιν οι άγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωσθέντες τας οσφύας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην

εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγής· **16** διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανέρωθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. (αιθñ g165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς. (αιθñ g165)

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγευθήτε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού·

6 διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφή· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνή. 7 Εις εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμή, εις δε τους απειθύντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας 8 και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου· οίτινες προσκόπτουσιν εις τον λόγον, όντες απειθείς, εις το οποίον και ήσαν προσδιωρισμένοι· 9 σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· 10 οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεηθέντες. 11 Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής, 12 να έχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. 13 Υποτάχθηκε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, 14 είτε εις ηγεμόνα, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· 15 διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· 16 ως ελεύθεροι, και μη ως έχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. 17 Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. 18 Οι οικείται υποτάσσεσθε εν παντί φόβω εις τους κυρίου σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εις τους διεστραμμένους. 19 Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδίκως. 20 Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. 21 Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός

έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· 22 όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. 23 Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· 24 όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας με του οποίου την πληγήν ιατρεύθηκε. 25 Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχι ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών, 6 καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οι άνδρες ομοίως, συνοικείτε με τας γυναίκας σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και ως εις συκληρονόμους της χάριτος της ζωής, διά να μη εμποδίζονται αι προσευχαί σας. 8 Τελευταίον δε, γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαγχνοι, φιλόφρονες, 9 μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. 10 Διότι Όστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι

δόλον, 11 ας εκκλίνη από κακού και ας πράξη το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν αγαθόν, ας ζητήση ειρήνην και ας ακολουθήση ασελγείαις, επιθυμίαις, οιοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· 4 αυτήν· 12 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν δέξιν αὐτῶν, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραττόντων κακά. 13 Καὶ τις θέλει σας κακοποιήσει, εἰάν γείνητε μιμηταὶ τοῦ αγαθοῦ; 14 Ἀλλ' εἰάν και πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἴσθε μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, 15 ἀλλὰ αγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις υμῶν, καὶ ἐστέ πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀπολογίαν μετὰ πραότητος καὶ φόβου πρὸς πάντα τὸν ζητούντα ἀπὸ σας λόγον περὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐν υμῖν, 16 ἔχοντες συνείδησιν αγαθὴν, ἵνα, ἐνῶ σας καταλαλῶσιν ὡς κακοποιούς, καταισχυνῶσιν οἱ συκοφαντοῦντες τὴν καλὴν σας ἐν Χριστῷ διαγωγὴν. 17 Διότι καλῆτερον νὰ πάσχητε, εἰάν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, αγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. 18 Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἀπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν, θανατωθεὶς μεν κατὰ τὴν σάρκα, ζωποιοηθεὶς δὲ διὰ τοῦ πνεύματος· 19 διὰ τοῦ οὐοίου πορευθεὶς ἐκήρυξε καὶ πρὸς τὰ πνεύματα τὰ ἐν τῇ φυλακῇ, 20 τὰ οὐοία ἠπειθήσαν ποτὲ, ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενέ ποτὲ αὐτοῦς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἐνῶ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς ἣν ολίγαι, τοῦτέστιν οκτώ, ψυχὰι διεώθησαν δι' ὕδατος. 21 Τοῦ οὐοίου ἀντίτυπον ὄν τὸ βάπτισμα, σώζει καὶ ἡμᾶς τὴν σήμερον, οὐχὶ ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκός, ἀλλὰ μαρτυρία τῆς αγαθῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν, διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὅστις εἶναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς ὃν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

4 Ἐπειδὴ λοιπόν ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα, ὀπλίσθητε καὶ σεις τὸ αὐτὸ φρόνημα, διότι ὁ παθὼν κατὰ σάρκα ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, 2 διὰ νὰ ζήσητε τὸν ἐν σαρκὶ ἐπίλοιπον χρόνον, οὐχὶ πλέον ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. 3 Διότι ἀρεκτός εἶναι εἰς ἡμᾶς ὁ παρελθὼν καιρὸς τοῦ βίου, ὅτε ἐπράξαμεν

το θέλημα τῶν ἐθνῶν, περιπατήσαντες ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οιοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις καὶ αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· 4 καὶ διὰ τοῦτο παραξενεύονται ὅτι σεις δὲν συντρέχετε με αὐτοῦς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκχείλισιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σας βλασφημοῦσιν· 5 οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἔτοιμος νὰ κρίνῃ ζώντας καὶ νεκρούς. 6 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη τὸ ευαγγέλιον καὶ πρὸς τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ κριθῶσι μεν κατὰ ἀνθρώπους ἐν σαρκί, νὰ ζῶσι δὲ κατὰ Θεόν ἐν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἐπλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς· 8 πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ἐνθερμον τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν· 9 γίνεσθε φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους χωρὶς γογγυσμῶν· 10 ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα, τὸ οὐοῖον ἔλαβεν, ὑπηρετεῖτε κατὰ τοῦτο εἰς ἀλλήλους ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ· 11 εἰάν τις λαλή, ας λαλή ὡς λαλῶν λόγια Θεοῦ· εἰάν τις ὑπηρετή, ας ὑπηρετῇ ὡς ὑπηρετῶν ἐκ τῆς δυνάμεως, τὴν οὐοίαν χορηγεῖ ὁ Θεός διὰ νὰ δοξάζεται ἐν πάσιν ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν οὐοῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν. (αἰθῆ g165) 12 Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὸν βασανισμόν τὸν γινόμενον εἰς ἐσάς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς εἰάν συνέβαινεν εἰς ἐσάς παράδοξόν τι, 13 ἀλλὰ καθότι εἴσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, ἵνα καὶ ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ φανερωθῇ χαρήτε ἀγαλλιώμενοι. 14 Εἰάν ονειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἴσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ' υμᾶς κατὰ μεν αὐτοῦς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ υμᾶς δοξάζεται. 15 Διότι μηδεὶς υμῶν ας μὴ πάσχη ὡς φονεύς ἢ κλέπτῃς ἢ κακοποιός ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια. 16 ἀλλ' εἰάν πάσχη ὡς Χριστιανός, ας μὴ αἰσχύνηται, ἀλλ' ας δοξάζῃ τὸν Θεόν κατὰ τοῦτο. 17 Διότι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀν ἀρχίῃ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τι θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων εἰς τὸ ευαγγέλιον τοῦ Θεοῦ; 18 καὶ ἀν ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ

ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; **19** Όστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύονται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιΐα.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων τον Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνετε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χεῖρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηρίξη, ενισχύση, θεμελιώση. (aiōnios g166) **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **12** Σας έγραψα εν βραχυλογία διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο υιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσιν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, **6** εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, **7** εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουν ταύτα, τυφλός είναι, μυωπάζει και ελησμόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. (aiōnios g166) **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγείρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξεύρω ότι εντός ολίγον θέλω αποθέσει το σκηνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφάνέρωσε. **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμίσθε αυτά. **16**

Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω. **19** Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχρον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλῃ εν ταις καρδίαις υμών· **20** τούτο πρώτον εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απώλειας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απώλειας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη έκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, (Tartaroō g5020) **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυσμόν επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ

καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των ανόμων· 8 διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχὴν διὰ τα ἀνόμα ἔργα αυτών· 9 εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνῃ εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε ἀδίκους να φυλάττῃ εις την ημέραν της κρίσεως, διὰ να κολάζωνται, 10 μάλιστα δε τους ὀπίσω της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την εξουσίαν. Εἶναι τολμηταί, αυθάδεις, δεν τρέμουνσι βλασφημούντες τα αξιώματα, 11 ενώ οι ἄγγελοι, μεγαλήτεροι ὄντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. 12 Οὗτοι ὁμως, ως ἄλογα φυσικά ζῶα γεγεννημένα διὰ ἄλωσιν και φθοράν, βλασφημοῦσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοοῦσι, και θέλουσι καταφθαρή εν τη ἰδίᾳ αυτών διαφθορά, 13 και θέλουσι λάβει τον μισθὸν της ἀδικίας αυτών· στοχάζονται ἡδονὴν την καθημερινὴν τρυφὴν, εἶναι σπῖλοι και μῶμοι, εντρυφώσιν εν ταις ἀπάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, 14 ἔχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους ἀπὸ της ἁμαρτίας, δελεάζουσι ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, εἶναι τέκνα κατάρας· 15 ἀφήσαντες την ευθείαν ὁδόν, ἐπλανήθησαν και ἠκολούθησαν την ὁδόν του Βαλαάμ υιοῦ του Βοσὸρ, ὅστις ἠγάπησε τον μισθὸν της ἀδικίας, 16 ἠλέγχθη ὁμως διὰ την ἰδίαν αυτού παρανομίαν, ἄφωνον υποζύγιον με φωνὴν ἀνθρώπου λαλήσαν ἠμπόδισε την παραφροσύνην του προφήτου. 17 Οὗτοι εἶναι πηγαί ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου ελαυνόμεναι, διὰ τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αἰῶνα. (questioned) 18 Διότι λαλοῦντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας ἐκείνους οἵτινες τῶντι ἀπέφυγον τους εν πλάνῃ ζῶντας, 19 ἐπαγγελῶμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί εἶναι δούλοι της διαφθοράς· διότι ἀπὸ ὄντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται. 20 Επειδὴ εἰάν ἀφού ἀπέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διὰ της ἐπιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνεπλέχθησαν πάλιν εις ταῦτα και νικῶνται, ἐγείναν εις αυτούς τα ἔσχατα χειρότερα των πρώτων. 21 Επειδὴ καλῆτερον ἦτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την ὁδὸν της δικαιοσύνης, παρὰ ἀφού ἐγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς ἀγίας ἐντολής. 22 Συνέβη δε εις αυτούς το της ἀληθινῆς παροιμίας, Ο κύων ἐπέστρεψεν εις το ἴδιον αυτού ἐξέραςμα, και, Ο χοῖρος λουσθεὶς ἐπέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβορίου.

3 Δευτέραν ἤδη ταύτην την ἐπιστολὴν σας γράφω, ἀγαπητοί, με τας οποίας διεγείρω δι' υπενθυμίσεως την εἰλικρινή σας διάνοιαν, 2 διὰ να ἐνθυμηθῆτε τους λόγους τους προλαληθέντας ὑπὸ των ἀγίων προφητῶν και την παραγγελίαν ἡμῶν των ἀποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος· 3 τοῦτο πρώτον γνωρίζοντες, ὅτι θέλουσιν ἐλθεῖ εν ταις ἐσχάταις ἡμέραις ἐμπαίκεται, περιπατούντες κατὰ τας ἰδίας αυτών ἐπιθυμίας 4 και λέγοντες· Που εἶναι ἡ ὑπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι ἀφ' ἧς ἡμέρας οι πατέρες ἐκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν οὕτως ἀπ' ἀρχῆς της κτίσεως. 5 Διότι ἐκουσίως αγνοοῦσι τοῦτο, ὅτι με τον λόγον του Θεοῦ οι οὐρανοὶ ἐγείναν ἐκπαλαι και ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ ὕδατος και δι' ὕδατος, 6 διὰ των οποίων ο τότε κόσμος ἀπωλέσθη κατακλυσθεὶς ὑπὸ του ὕδατος· 7 οἱ δε σημερινοὶ οὐρανοὶ και ἡ γῆ διὰ του αυτού λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διὰ το πυρ εις την ἡμέραν της κρίσεως και της ἀπωλείας των ἀσεβῶν ἀνθρώπων. 8 Εν δε τοῦτο ἀς μη σας λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι παρὰ Κυρίῳ μία ἡμέρα εἶναι ως χίλια ἔτη και χίλια ἔτη ως ἡμέρα μία. 9 Δεν βραδύνει ο Κύριος την ὑπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τοῦτο βραδύτητα, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εις ἡμᾶς, μη θέλων να ἀπολεσθῶσι τινές, ἀλλὰ πάντες να ἔλθωσιν εις μετάνοιαν. 10 Θέλει δε ἐλθεῖ ἡ ἡμέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ἣν οι οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθῃ με συριγμόν, τα στοιχεῖα δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθῇ, και ἡ γῆ και τα εν αὐτῇ ἔργα θέλουσι κατακαῇ. 11 Επειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, οἱποῖο πρέπει να ἦσθε σεις εις πολίτευμα

ἅγιον και ευσέβειαν, 12 προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθή; 13 Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί. 14 Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε άσπιλοι και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνη, 15 και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος έγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, 16 ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν. 17 Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, 18 αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος· αμήν. (aiōn g165)

Ιωαννου Α΄

1 Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής· **2** και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς (αἰῶνιος g166)· **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς· διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. **4** Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αύτή είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν έχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν· **7** εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας. **8** Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. **9** Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας. **10** Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αυτόν, και ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν.

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· **2** και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **4** Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτῳ η αλήθεια δεν υπάρχει· **5** όστις όμως

φυλάττει τον λόγον αυτού, αληθώς εν τούτῳ η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι είμεθα εν αυτώ. **6** Όστις λέγει ότι μένει εν αυτώ χρεωστεί, καθώς εκείνος περιεπάτησε, και αυτός ούτω να περιπατή. **7** Αδελφοί, δεν σας γράφω εντολήν νέαν, αλλ' εντολήν παλαιάν, την οποίαν είχετε απ' αρχής· η εντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' αρχής. **8** Πάλιν εντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι αληθές εις αυτόν και εις εσάς, διότι το σκότος παρέρχεται και το φως το αληθινόν ήδη φέγγει. **9** Όστις λέγει ότι είναι εν τω φωτί και μισεί τον αδελφόν αυτού, εν τω σκότει είναι έως τώρα. **10** Όστις αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αυτώ δεν είναι· **11** όστις όμως μισεί τον αδελφόν αυτού εν τω σκότει είναι και εν τω σκότει περιπατεί και δεν εξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αι αμαρτίαι σας διά το όνομα αυτού. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι, διότι ενίκησατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, παιδιά, διότι εγνωρίσατε τον Πατέρα. **14** Έγραψα προς εσάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Έγραψα προς εσάς, νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του Θεού μένει εν υμίν και ενίκησατε τον πονηρόν. **15** Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμῳ. Εάν τις αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν αυτώ· **16** διότι παν το εν τω κόσμῳ, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η επιθυμία αυτού· όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα. (αἰὼν g165) **18** Παιδιά, εσχάτη ώρα είναι, και καθώς ηκούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι υπάρχουν· όθεν γνωρίζομεν ότι είναι εσχάτη ώρα. **19** Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών. **20** Και σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου

και γνωρίζετε πάντα. 21 Δεν σας έγραψα διότι δεν εξεύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξεύρετε αυτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της αληθείας δεν είναι. 22 Τις είναι ο ψεύστης, ειμή ο αρνούμενος ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; ούτος είναι ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα και τον Υιόν. 23 Πας ο αρνούμενος τον Υιόν δεν έχει ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεί τον Υιόν έχει και τον Πατέρα. 24 Εκείνο λοιπόν το οποίον υμείς ηκούσατε απ' αρχής, ας μένι εν υμίν. Εάν μένι εν υμίν εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχής, και υμείς θέλετε μένι εν τω Υιώ και εν τω Πατρί. 25 Και αυτή είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, η ζωή η αιώνιος. (aiōnios g166) 26 Ταύτα σας έγραψα περί εκείνων, οίτινες σας πλανώσι. 27 Και το χρίσμα, το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκη τις αλλά καθώς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περί πάντων, ούτω και αληθές είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθώς σας edίδαξε, θέλετε μένι εν αυτώ. 28 Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτώ, ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού. 29 Εάν εξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι πας ο πράττων την δικαιοσύνην εξ αυτού εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. 2 Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι. 3 Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός. 4 Πας όστις πράττει την αμαρτίαν πράττει και την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. 5 Και εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώση τας αμαρτίας ημών, και αμαρτία εν αυτώ δεν υπάρχει. 6 Πας όστις μένει εν αυτώ δεν αμαρτάνει· πας ο αμαρτάνων δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. 7 Τεκνία, ας μη σας πλανά μηδείς όστις πράττει την δικαιοσύνην είναι δίκαιος,

καθώς εκείνος είναι δίκαιος· 8 όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. 9 Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. 10 Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού. 11 Διότι αυτή είναι η παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους· 12 ουχί καθώς ο Κάϊν ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον αδελφόν αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα έργα αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού δίκαια. 13 Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σας μισή. 14 Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς· όστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. 15 Πας όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποκτόνος· και εξεύρετε ότι πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ. (aiōnios g166) 16 Εκ τούτου γνωρίζομεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έβαλε· και ημείς χρεωστούμεν υπέρ των αδελφών να βάλλωμεν τας ψυχάς ημών. 17 Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείσι τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; 18 Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν. 19 Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι είμεθα εκ της αληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδιάς ημών έμπροσθεν αυτού, 20 διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλύτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. 21 Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρρησίαν προς τον Θεόν, 22 και ό, τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού. 23 Και αυτή είναι η εντολή αυτού, το να πιστεύσωμεν

εις το όνομα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς έδωκεν εντολήν εις ημάς. **24** Και όστις φυλάττει τας εντολάς αυτού μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω. Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού· διότι πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού· **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, το οποίον ηκούσατε ότι έρχεται, και τώρα μάλιστα είναι εν τω κόσμω. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, και ενίκησατε αυτούς, διότι μεγαλύτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμω. **5** Αυτοί εκ του κόσμου είναι· διά τούτο εκ του κόσμου λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. **6** Ημείς εκ του Θεού είμεθα· όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς· όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεύμα της αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. **7** Αγαπητοί, ας αγαπώμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Όστις δεν αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι αγάπη. **9** Εν τούτω εφανέρωθη η αγάπη του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, διά να ζήσωμεν δι' αυτού. **10** Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών. **11** Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Τον Θεόν ουδείς είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις ημάς. **14** Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν

ότι ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του κόσμου. **15** Όστις ομολογήση ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτώ και αυτός εν τω Θεώ. **16** Και ημείς εγνωρίσαμεν και επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν έχει ο Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις μένει εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ. **17** Εν τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών, διά να έχωμεν παρρησίαν εν τη ημέρα της κρίσεως, διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω κόσμω τούτω. **18** Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπη. **19** Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς. **20** Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι· διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά; **21** Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννηθέντα εξ αυτού. **2** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **3** Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. **5** Τις είναι ο νικών τον κόσμον ειμή ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού; **6** Ούτος είναι ο ελθών δι' ύδατος και αίματος, Ιησούς ο Χριστός· ουχί διά του ύδατος μόνον, αλλά διά του ύδατος και του αίματος· και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι έν· **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι τρεις

οὔτοι αναφέρονται εἰς το ἐν. **9** Εἰάν δεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλητέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, ἔκαμεν αὐτὸν ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποῖαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. **11** Καὶ αὕτη εἶναι μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ. (aīōnios g166) **12** Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (aīōnios g166) **14** Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρρησία, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι εἰάν ζητῶμέν τι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμᾶς. **15** Καὶ εἰάν ἐξεύρωμεν ὅτι ἀκούει ἡμᾶς ὅ, τι ἀνζητήσωμεν, ἐξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Εἰάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν οὐχὶ θανάσιμον, θέλει ζητήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ζωὴν, εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας οὐχὶ θανασίμως. Εἶναι ἀμαρτία θανάσιμος· δὲν λέγω περὶ ἐκείνης νὰ παρακαλέσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἀμαρτία· καὶ εἶναι ἀμαρτία οὐχὶ θανάσιμος. **18** Εἰξεύρομεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ φυλάττει αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν ἐγγίζει αὐτόν. **19** Εἰξεύρομεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κείται. **20** Εἰξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νόησιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. (aīōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε εαυτοὺς ἀπὸ τῶν ἐιδώλων ἀμὴν.

Ιωαννου Β΄

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθεία, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· (aīōn g165) **3** είη μεθ' υμών χάρις, έλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν αληθεία και αγάπη. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθεία, καθώς εντολήν έλάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και τον Υιόν. **10** Εάν τις έρχηται προς εσάς και δεν φέρη την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν· **11** διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού έργα. **12** Αν και είχαν πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να έλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής· αμήν.

Ιωαννου Γ΄

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθεία. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι έρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατείς εν τη αληθεία. **4** Μεγαλητέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθεία. **5** Αγαπητέ, έργον άξιον πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις τους ξένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν· αλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχον να γράφω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονταί σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ' όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός
δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους
ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και
τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** έλεος
πληθυνθείη εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3**
Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να
σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον
ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να
αγωνίζησθε δια την πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη
εις τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως
τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν
προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην,
ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού
ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον
μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν
Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και
σεις εγνωρίσατε ήδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού
έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν
ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους
οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά
κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον,
εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του
σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας
(**aidios g126**) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα,
και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνεϊάν
παραδοθείσαι κατά τον όμοιον με τούτους
τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω άλλης
σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι
με το αιώνιον πυρ. (**aiōnios g166**) **8** Ομοίως
και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα
μιαίνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και
τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο
αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον
εφιλονέικει περί του σώματος του Μωϋσέως,
δεν ετόλμησε να επιφέρη εναντίον αυτού
κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να
σε επιτιμήσῃ. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι
βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα άλογα
ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί
εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν
του Κάϊν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την
πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την
αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες

εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφόβως,
βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι άνυδροι υπό
ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά
άκαρπα, δις αποθανόντα, εκκριζωθέντα, **13**
κύματα άγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ίδίας
αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους
οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον
εις τον αιώνα. (**aiōn g165**) **14** Προεφήτευσε δε περί
τούτων και ο Ενώχ, έβδομος από Αδάμ, λέγων,
"Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού,
15 δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να
ελέγξῃ πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα
τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία έπραξαν
και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν
κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι
γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά
τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί
υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν
ωφωλείας. **17** Αλλά σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε
τους λόγους τους προειρημένους υπό των
αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
18 ότι σας έλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρώ
θέλουσιν είσθαι εμπαίκται, περιπατούντες
κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι
είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωώδεις,
Πνεύμα μη έχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί,
εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην
πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω,
21 φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού,
προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού εις ζωήν αιώνιον. (**aiōnios g166**) **22** Και
άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23**
άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες
αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα
τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εις δε
τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ απάιστους, και
να σας στήσῃ κατενώπιον της δόξης αυτού
αμώμους εν αγαλλιάσει, **25** εις τονμόνον
σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, εἰη δόξα και
μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και
εις πάντας τους αιώνας. Αμήν. (**aiōn g165**)

Αποκαλυψις

Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως, και εμφανέρωσεν αυτά αποστείλας διά του αγγέλου αυτού εις τον δούλον αυτού Ιωάννην, **2** όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού και όσα είδε. **3** Μακάριος ο αναγινώσκων και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι πλησίον. **4** Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν και ειρήνη από του ο ων και ο ην και ο ερχόμενος· και από των επτά πνευμάτων, τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού, **5** και από του Ιησού Χριστού, όστις είναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο άρχων των βασιλέων της γης. Εις τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα αυτού, **6** και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **7** Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσκει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης. Ναι, αμήν. **8** Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, ο παντοκράτωρ. **9** Εγώ ο Ιωάννης, ο και αδελφός σας και συγκοινωνός εις την θλίψιν και εις την βασιλείαν και την υπομονήν του Ιησού Χριστού, ήμην εν τη νήσω τη καλουμένη Πάτμω διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. **10** Κατά την κυριακήν ημέραν ήλθον εις έκστασιν πνευματικήν, και ήκουσα οπίσω μου φωνήν μεγάλην ως άλπιγγος, **11** ήτις έλεγεν· Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος· και, ό,τι βλέπεις, γράψον εις βιβλίον και πέμψον εις τας επτά εκκλησίας, τας εν τη Ασία, εις Έφεσον και εις Σμύρνην και εις Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεις και

εις Φιλαδέλφειαν και εις Λαοδικειαν. **12** Και εστράφην να ιδω την φωνήν, ήτις έλάλησε μετ' εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας χρυσάς, **13** και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. **14** Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, **15** και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** και είχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού. **17** Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ· λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος **18** και ο ζων, και έγείνα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Γράψον όσα είδες και όσα είναι και όσα μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα· **20** το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών, και αι επτά λυχνία, τας οποίας είδες, είναι αι επτά εκκλησίαι.

2 Προς τον άγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψον. Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τη δεξιά αυτού, ο περιπατών εν μέσω των επτά λυχνιών των χρυσών· **2** Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς· **3** και υπέφερες και έχεις υπομονήν και διά το όνομά μου εκοπίσας, και δεν απέκαμες. **4** Πλην έχω τι κατά σου, διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόησον και κάμε τα πρώτα έργα· ει δε μη, έρχομαι προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης. **6** Έχεις όμως τούτο,

ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα των Νικολαΐτων, τὰ ὁποῖα
καὶ ἐγὼ μισῶ. 7 Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ
τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς
τον νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν να φάγῃ
ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν
μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ. 8 Καὶ πρὸς τον
ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας των Συμυρναίων γράψον·
Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅστις
ἐγένει νεκρὸς καὶ ἐζήσεν· 9 Εἰσεύρω τὰ ἔργα σου
καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· εἰσαὶ ὁμως
πλούσιος καὶ τὴν βλασφημίαν των λεγόντων
ἐαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δεν εἶναι, ἀλλὰ
συναγωγὴ τοῦ Σατανά. 10 Μη φοβοῦ μηδὲν ἐκ
των ὅσα μέλλεις να πάθῃς. Ἰδοὺ, ὁ διάβολος
μέλλει να βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ
να δοκιμασθῇτε, καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα
ἡμερῶν. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω
σοι δώσει τον στέφανον τῆς ζωῆς. 11 Ὅστις
ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς
τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δεν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ
τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. 12 Καὶ πρὸς τον
ἄγγελον τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον·
Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ρομφαίαν τὴν δίστομον,
τὴν ὀξεῖαν· 13 Εἰσεύρω τὰ ἔργα σου καὶ που
κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανά·
καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δεν ἠρνήθης
τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς
υἱὴρχεν Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὅστις
ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανάς.
14 Ἐχὼ ὁμως κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ
τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ,
ὅστις ἐδίδασκε τον Βαλάκ να βάλῃ σκάνδαλον
ἐνώπιον των υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε να φάγῃ ἀπὸ τοῦ
εἰδωλόθυτα καὶ να πορνεύσωσιν. 15 Οὕτως
ἔχεις καὶ συ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν των
Νικολαΐτων, τὸ ὁποῖον μισῶ. 16 Μετανόησον·
εἰ δε μη, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω
πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς με τὴν ρομφαίαν τοῦ
στόματός μου. 17 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ας ἀκούσῃ
τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τον
νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν να φάγῃ ἀπὸ τοῦ
μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς
αὐτόν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα
νέον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει
εἰμὶ ὁ λαμβάνων. 18 Καὶ πρὸς τον ἄγγελον

τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα
λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι
ὅμοιοι με χαλκολίβανον· 19 Εἰσεύρω τὰ ἔργα
σου καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν
πίστιν καὶ τὴν υπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου
καὶ τὰ ἔσχατα, ὅτι εἶναι πλεῖότερα των πρῶτων.
20 Ἐχὼ ὁμως κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἀφίνεις τὴν
γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἥτις λέγει ἐαυτὴν προφήτιν,
να διδάσκῃ καὶ να πλανᾷ τοὺς δούλους μου εἰς
τὸ να πορνεύωσι καὶ να τρώγῃσιν εἰδωλόθυτα.
21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν να μετανόησῃ
ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ δεν μετενόησεν. 22
Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς
μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐάν
δεν μετανοήσωσιν ἐκ των ἔργων αὐτῶν, 23 καὶ
τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω ἀποκτείνει με θάνατον,
καὶ θέλουσι γνωρίσει πάσαι αἱ ἐκκλησίαι, ὅτι
ἐγὼ εἰμαι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ
θέλω σας δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα σας.
24 Λέγω δε πρὸς ἐσάς καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς
τοὺς ἐν Θυατείροις, ὅσοι δεν ἔχουσι τὴν διδαχὴν
ταύτην καὶ οἵτινες δεν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ
Σατανά, ὡς λέγουσι· Δεν θέλω βάλεῖ ἐφ' ὑμᾶς
ἄλλο βάρος· 25 πλὴν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχετε,
κρατήσατε ἐωσοῦ ἔλθω. 26 Καὶ ὅστις νικά καὶ
ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω
δώσει εἰς αὐτόν ἐξουσίαν ἐπὶ των ἐθνῶν, 27
καὶ θέλει ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ,
θέλουσι συντριφθῇ ὡς τὰ σκεῦη τοῦ κεραμέως,
καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου,
28 καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτόν τον ἀστέρα τον
πρωῖνόν. 29 Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει
τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

3 Καὶ πρὸς τον ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν
ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὰ
ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας.
Εἰσεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς
καὶ εἰσαὶ νεκρὸς. 2 Γίνου ἀγρυπνος καὶ στήριξον
τὰ λοιπά, τὰ ὁποῖα μέλλουσι να αποθάνωσι·
διότι δεν εὗρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ. 3 Ἐνθυμὸν λοιπόν πως ἔλαβες καὶ
ἤκουσας, καὶ φύλαττε αὐτὰ καὶ μετανόησον.
Εάν λοιπόν δεν ἀγρυπνήσης, θέλω ελθεῖ ἐπὶ
σε ὡς κλέπτης, καὶ δεν θέλεις γνωρίσει ποῖαν

ώραν θέλω ελθεῖ ἐπὶ σε. 4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα και ἐν Σάρδεσι, τα ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τα ἱμάτια αὐτῶν, και θέλουνσι περιπατῆσαι μετ' ἐμοῦ με λευκά, διότι εἶναι ἄξιοι. 5 Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῆ ἱμάτια λευκά, και δὲν θέλω ἐξαλείψει το ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, και θέλω ὁμολογήσει το ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου και ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 6 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἀς ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. 7 Και πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Φιλαδελφεῖα ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων το κλειδίον τοῦ Δαβὶδ, ὅστις ἀνοίγει και οὐδεὶς κλείει, και κλείει και οὐδεὶς ἀνοίγει· 8 Εἰσεύρω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, και οὐδεὶς δύναται να κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν και ἐφύλαξας τὸν λόγον μου και δὲν ἠρνήθης το ὄνομά μου. 9 Ἰδοὺ, θέλω κάμει τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανά, οἵτινες λέγουσιν ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, και δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς να ἔλθωσι και να προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου και να γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σε ἠγάπησα. 10 Επειδὴ ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς υπομονῆς μου, και ἐγὼ θέλω σε φυλάξαι ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, ἥτις μέλλει να ἔλθῃ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ να δοκιμάσῃ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως κράτει ἐκεῖνο το ὁποῖον ἔχεις, διὰ να μὴ λάβῃ μὴδεὶς τὸν στέφανόν σου. 12 Ὅστις νικά, θέλω κάμει αὐτόν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, και δὲν θέλει ἐξέλθαι πλέον ἔξω, και θέλω γράψαι ἐπ' αὐτόν το ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου και το ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἥτις καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, και το ὄνομά μου το νέον. 13 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἀς ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. 14 Και πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστός και ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ. 15 Εἰσεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε να ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός· 16 οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς και οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω να σε ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 Διότι

λέγεις ὅτι πλούσιος εἶμαι και ἐπλούτησα και δὲν ἔχω χρεῖαν οὐδενός, και δὲν ἐξεύρεις ὅτι συ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος και ἐλεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός· 18 συμβουλεύω σε να ἀγοράσῃς παρ' ἐμοῦ χρυσίον δοδοκιμασμένον ἐκ πυρὸς διὰ να πλουτήσῃς, και ἱμάτια λευκά διὰ να ἐνδυθῇς και να μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου, και χρίσον τοὺς ὀφθαλμούς σου με κολλούριον διὰ να βλέπῃς. 19 Εγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω και παιδεύω· γενοῦ λοιπόν ζηλωτῆς και μετανόησον. 20 Ἰδοὺ, ἵσταμαι ἐκ τῆς θύρας και κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου και ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖ πρὸς αὐτόν και θέλω δειπνήσῃ μετ' αὐτοῦ και αὐτός μετ' ἐμοῦ. 21 Ὅστις νικά, θέλω δώσει ἐκ αὐτόν να καθῇ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς και ἐγὼ ἐνίκησα και ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἀς ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, και ἰδοὺ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τῇ ὁποῖαν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλοῦσης μετ' ἐμοῦ, ἔλεγεν· Ἀνάβα ἐδὼ και θέλω σοι δείξει ὅσα πρέπει να γείνωσι μετὰ ταῦτα. 2 Και εὐθὺς ἦλθον ἐκ πνευματικῆς ἑκστάσι· και ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἐπὶ τοῦ θρόνου ἦτο τις καθήμενος. 3 και ὁ καθήμενος ἦτο ὁμοῖος κατὰ τὴν θέαν με λίθον ἱάσπιν και σάρδινον· και ἦτο ἶρις κύκλω τοῦ θρόνου ὁμοία κατὰ τὴν θέαν με σμάραγδον. 4 Και κύκλω τοῦ θρόνου ἦσαν θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες και ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον καθημένους τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά, και εἶχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. 5 Και ἐκ τοῦ θρόνου ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ και βρονταὶ και φωναί· και ἦσαν ἐπτά λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἵτινες εἶναι τὰ ἐπτά πνεύματα τοῦ Θεοῦ· 6 και ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦτο θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία με κρύσταλλον· και ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρόνου και κύκλω τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν και ὀπίσθεν. 7 Και το ζῶον το πρῶτον ἦτο ὁμοῖον με λέοντα, και το δεύτερον ζῶον ὁμοῖον με βοσκήριον, και το τρίτον ζῶον εἶχε το πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος,

και το τέταρτον ζών ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον. 8 Και τα τέσσαρα ζώα είχαν έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και έσωθεν ήσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα· Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ων και ο ερχόμενος. 9 Και όταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και ευχαριστίαν εις τον καθήμενον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, (αιθν g165) 10 οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες· (αιθν g165) 11 Άξιος είσαι, Κύριε, να λάβης την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι συ έκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουν και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον έσωθεν και όπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. 2 Και είδον άγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης· Τις είναι άξιος να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας σφραγίδας αυτού; 3 Και ουδείς ήδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξη το βιβλίον ουδέ να βλέπη αυτό. 4 Και εγώ έκλαιον πολλά, ότι ουδείς ευρέθη άξιος να ανοίξη και να αναγνώση το βιβλίον ούτε να βλέπη αυτό. 5 Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μη κλαίε· ιδού, υπερίσχυσεν ο λέων, όστις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας επτά σφραγίδας αυτού. 6 Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώνων και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, έχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. 7 Και ήλθε και έλαβε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. 8 Και ότε έλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι

προσευχάι των αγίων· 9 και ψάλλουσι νέαν ωδήν, λέγοντες· Άξιος είσαι να λάβης το βιβλίον και να ανοίξης τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, 10 και έκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επί της γης. 11 Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώνων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες μετά φωνής μεγάλης· Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβη την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. 13 Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον· Εις τον καθηήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθν g165) 14 Και τα τέσσαρα ζώα έλεγον· Αμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσαν και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ότε ήνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ήκουσα εν εκ των τεσσάρων ζώνων λέγον ως φωνήν βροντής· Έρχου και βλέπε. 2 Και είδον, και ιδού, ίππος λευκός· και ο καθηήμενος επ' αυτόν είχε τόζον· και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να νικήση. 3 Και ότε ήνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ήκουσα το δεύτερον ζώνων λέγον· Έρχου και βλέπε. 4 Και εξήλθεν άλλος ίππος κόκκινος, και εις τον καθηήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώση την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. 5 Και ότε ήνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ήκουσα το τρίτον ζώνων λέγον· Έρχου και βλέπε. Και είδον, και ιδού, ίππος μέλας, και ο καθηήμενος επ' αυτόν είχε ζυγαριάν εν τη χειρί αυτού. 6 Και ήκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώνων λέγουσαν· Μία χοίνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοίνικες κριθής δι' εν δηνάριον, και το έλαιον και τον οίνον μη βλάβης. 7 Και ότε

ήνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ήκουσα φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἐρχου και βλέπε. **8** Και είδον, και ιδού, ἵππος ωχρός, και ο καθημένος επάνω αυτού ωνομάζετο θάνατος, και ο Ἄδης ηκολούθει μετ' αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επί το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (Hades g86) **9** Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν είχαν. **10** Και έκραξαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Ἐως τότε, ω Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; **11** Και εδόθησαν εις έκαστον στολαί λευκαί, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν έτι ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών οι μέλλοντες να φονευθώσιν ως και αυτοί. **12** Και είδον, ότε ήνοιξε την σφραγίδα την έκτην, και ιδού, έγεινε σεισμός μέγας, και ο ήλιος έγεινε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη έγεινεν ως αίμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην, καθώς η συκή ρίπτει τα άωρα σύκα αυτής, σειομένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών. **15** και οι βασιλείς της γης και οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλιάρχοι και οι δυνατοί και πας δούλος και πας ελεύθερος έκρυψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα όρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, **17** διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ισταμένους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνήη άνεμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον. **2** Και είδον άλλον άγγελον ότι ανέβη από ανατολής ηλίου, έχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος,

και έκραξε μετά φωνής μεγάλης προς τους τέσσαρας αγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι την γην και την θάλασσαν, **3** λέγων· Μη βλάψητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. **4** Και ήκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων· εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ήσαν εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλής των υιών Ισραήλ· **5** εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **6** εκ φυλής Ασήρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Μανασσή δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι. **7** εκ φυλής Συμεών δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Λευϊ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ισάαχάρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **8** εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **9** Μετά ταύτα είδον, και ιδού, όχλος πολύς, τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήση, εκ παντός έθνους και φυλών και λαών και γλωσσών, οίτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, έχοντες φοίνικας εν ταις χερσίν αυτών. **10** και κράζοντες μετά φωνής μεγάλης έλεγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. **11** Και πάντες οι άγγελοι ίσταντο κύκλω του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώων, και έπεσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν **12** λέγοντες· Αμήν· η ευλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **13** Και απεκρίθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ήλθον; **14** Και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ·

Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν autάς εν τω αίματι του Αρνίου. **15** Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. **16** Δεν θέλουσι πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ' αυτούς ο ήλιος ουδέ κανέν καύμα, **17** διότι το Αρνίοιο αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάγει αυτούς και οδηγεί αυτους εις ζωσας πηγάς υδάτων, και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών.

8 Και ότε ήνοιξε την σφραγίδα την εβδόμην, έγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, έως ημίσειαν ώραν. **2** Και είδον τους επτά αγγέλους, οίτινες ίσταντο ενώπιον του Θεού, και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. **3** Και ήλθεν άλλος άγγελος και εστάθη έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν, και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρει με τας προσευχάς πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου. **4** Και ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και έρριπεν εις την γην. Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. **6** Και οι επτά άγγελοι, οι έχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτους διά να σαλπίσωσι. **7** Και ο πρώτος άγγελος εσάλπισε, και έγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γήν· και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. **8** Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. **10** Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και έπεσεν επί το τρίτον των ποταμών, και επί τας πηγάς

των υδάτων· **11** και το όνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος· και έγεινε το τρίτον των υδάτων άψινθος, και πολλοί άνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. **12** Και ο τέταρτος άγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ηλίου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοτισθή το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάση το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. **13** Και είδον και ήκουσα ένα άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος άγγελος εσάλπισε· και είδον ότι έπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. **(Abyssos g12)** **2** Και ήνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αήρ εκ του καπνού του φρέατος. **(Abyssos g12)** **3** Και εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις autάς εξουσία ως έχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γής· **4** και ερρέθη προς autάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες δεν έχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. **5** Και εδόθη εις autάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κτυπήση άνθρωπον. **6** Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι άνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεί αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. **7** Και αι μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ίππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επί τας κεφαλάς αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. **8** Και είχαν τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, **9** και είχαν θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ήτο ως φωνή αμαζών ίπων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχαν

ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, 2 και είχεν εν τη χειρί αυτού βιβλίον ανεωγμένον. Και έθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επί την γην, 3 και έκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ότε έκραξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. 4 Και ότε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, έμελλον να γράφω και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. 5 Και ο άγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν 6 και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι καιρός δεν θέλει είσθαι έτι, (αϊόν g165) 7 αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτού δούλους τους προφήτας. 8 Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και έλεγεν· Ύπαγε, λάβε το βιβλίον ανεωγμένον εν τη χειρί του αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και επί της γης. 9 Και υπήγα προς τον άγγελον, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλίον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνει την κοιλίαν σου, πλην εν τω στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. 10 Και έλαβον το βιβλίον εκ της χειρός του αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκύ· και ότε έφαγον αυτό επικράνθη η κοιλία μου. 11 Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών.

12 Η ουαί η μία απήλθεν· ιδού, έρχονται έτι δύο ουαί μετά ταύτα. 13 Και ο έκτος άγγελος εσάλπισε· και ήκουσα μίαν φωνήν εκ των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστηρίου του χρυσού του ενώπιον του Θεού, 14 λέγουσαν προς τον έκτον άγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. 15 Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι, οι ητοιμασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. 16 Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ήκουσα τον αριθμόν αυτών. 17 Και ούτως είδον τους ίππους εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, ότι είχαν θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις· και αι κεφαλαί των ίππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. 18 Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. 19 Διότι αι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραι αυτών είναι όμοιαι με όφεις, έχουσαι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. 20 Και οι λοιποί των ανθρώπων, οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, 21 και δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ίρις επί της 2 Την αυλήν όμως την έξωθεν του ναού άφες έξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα

έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσῃ τεσσαράκοντα δύο μήνας. **3** Και θέλω δώσει εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι χιλιάς διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκους. **4** Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι ισταμέναι ενώπιον του Θεού της γης. **5** Και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατωθῇ. **6** Οὔτοι ἔχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχῃ βροχή εν ταις ἡμέραις της προφητείας αυτών, και ἔχουσιν εξουσίαν ἐπὶ των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αἷμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγὴν, ὡς αἰς εἰς ἐάν θελήσωσι. **7** Και ὅταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαῖνον εκ της ἀβύσσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσῃ αυτούς και θανατώσῃ αυτούς. **(Abyssos g12)** **8** Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι ἐπὶ της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα και Αἴγυπτος, ὅπου και ο Κύριος ἡμῶν εσταυρώθη. **9** Και οἱ ἄνθρωποι εκ των λαῶν και φυλῶν και γλωσσῶν και ἐθνῶν θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ἡμέρας τρεῖς και ἡμῖς, και δεν θέλουσιν ἀφήσῃ τα πτώματα αυτών να τεθῶσιν εις μνήματα. **10** Και οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ της γης θέλουσι χαρὴ δι' αυτούς και ευφρανθῇ και θέλουσι πέμψῃ δώρα προς ἀλλήλους, διότι οὔτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γης. **11** Και μετὰ τας τρεῖς ἡμέρας και ἡμῖς εἰσῆλθεν εις αυτούς πνεῦμα ζωῆς εκ του Θεοῦ, και ἐστάθησαν ἐπὶ τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην εκ του ουρανοῦ, λέγουσαν προς αυτούς· Ἀνάβητε ἐδῶ. Και ἀνέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και εἶδον αυτούς οἱ εχθροὶ αυτών. **13** Και κατ' ἐκείνην την ὥραν ἐγένεε σεισμός μέγας, και ἔπεσε το δέκατον της πόλεως, και ἐθανατώθησαν εν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτὰ, και οἱ λοιποὶ ἐγένιναν ἔμφοβοι και ἔδωκαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχέως. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε και ἐγένιναν φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ ουρανῷ, λέγουσαι· Αἱ βασιλείαι του κόσμου ἐγένιναν του Κυρίου ἡμῶν και του Χριστοῦ αυτού, και θέλει βασιλεύσῃ εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **(aion g165)** **16** Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ καθήμενοι ενώπιον του Θεοῦ ἐπὶ τους θρόνους αυτών, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** λέγοντες· Ευχαριστοῦμέν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ὁ ὢν και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος, διότι ἔλαβες την δυνάμιν σου την μεγάλην και ἐβασίλευσας, **18** καὶ τα ἔθνη ὠργίσθησαν, και ἦλθεν ἡ ὀργή σου και ὁ καιρὸς των νεκρῶν διά να κριθῶσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφῆτας και εις τους ἁγίους και εις τους φοβούμενους το ὄνομά σου, τους μικροὺς και τους μεγάλους, και να διαφθείρῃς τους διαφθείροντας την γην. **19** Καὶ ἡνοίχθη ὁ ναὸς του Θεοῦ ἐν τῷ ουρανῷ, και ἐφάνη ἡ κιβωτός της διαθήκης αυτού ἐν τῷ ναῷ αυτού, και ἐγένιναν ἀστραπαὶ και φωναὶ και βρονταὶ και σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ἐφάνη ἐν τῷ ουρανῷ, γυνὴ ἐνδεδυμένη τον ἥλιον, και ἡ σελήνη ὑποκάτω των ποδῶν αὐτῆς, και ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· **2** και ἔγκυος οὕσα ἐκράζε κοιλοπονοῦσα και βασανιζομένη διά να γεννήσῃ. **3** Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ουρανῷ, και ἰδοὺ, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλὰς ἐπτὰ και κέρατα δέκα, και ἐπὶ τας κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἐπτὰ, **4** και ἡ οὐρὰ αὐτοῦ ἔσυρε το τρίτον των ἀστέρων του ουρανοῦ και ἔρριπεν αυτούς εις την γην. Καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον της γυναικὸς της μελλούσης να γεννήσῃ, διά να καταφάγῃ το τέκνον αὐτῆς, ὅταν γεννήσῃ. **5** Καὶ ἐγέννησε παιδίον ἄρρεν, το ὁποῖον μέλλει να ποιμάνῃ πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· και το τέκνον αὐτῆς ἤρπασθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αὐτοῦ. **6** Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εις την ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ του Θεοῦ, διά να τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ ἡμέρας χιλιάς διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένεε πόλεμος ἐν τῷ ουρανῷ· ὁ Μιχαὴλ και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν

κατά του δράκοντος· και ο Δράκων επολέμησε
και οι άγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν
ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανώ.
9 Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο
αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς,
ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις
την γην, και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ'
αυτού. **10** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν
εν τω ουρανώ· Τώρα έγεινεν η σωτηρία και
δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η
εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο
κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών
αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και
νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα
του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας
αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών
μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφραίνεσθε οι
ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς· ουαί εις
τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν,
διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς έχων θυμόν
μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει.
13 Και ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την
γην, edίωξε την γυναίκα, ήτις εγέννησε τον
άρρενα. **14** Και edόθησαν εις την γυναίκα δύο
πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις
την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται
εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από
προσώπου του όφεως. **15** Και έρριπεν ο όφιος
οπίσω της γυναίκος εκ του στόματος αυτού
ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν
ο ποταμός. **16** Και εβοήθησεν την γυναίκα και
ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπιε τον
ποταμόν, τον οποίον έρριπεν ο δράκων εκ του
στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων
κατά της γυναίκος και υπήγχε να κάμη πόλεμον
με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους
φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας
την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης
και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της
θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και
κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα
διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού όνομα
βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον,
ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως

άρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος
και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν
αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν
μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών
αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως και
η θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και
εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και
προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν
εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το
θηρίον, λέγοντες· Τις όμοιος με το θηρίον; τις
δύναται να πολεμήση με αυτό; **5** και edόθη
εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας·
και edόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον
τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ήνοιξε το στόμα
αυτού εις βλαφημίαν εναντίον του Θεού, να
βλαφημήση το όνομα αυτού και την σκηνηήν
αυτού και τους κατοικούντας εν τω ουρανώ. **7**
Και edόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους
αγίους, και να νικήση αυτούς, και edόθη εις
αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και
έθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες
οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα
ονόματα δεν εγράφησαν εν τω βιβλίω της ζωής
του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής
κόσμου. **9** Όστις έχει ωτίον, ακούσθη. **10** Όστις
φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει.
Όστις φονεύση με μάχαιραν, πρέπει αυτός να
φονευθή με μάχαιραν. Edώ είναι η υπομονή
και η πίστις των αγίων. **11** Και είδον άλλο
θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα
δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων.
12 Και ενήργει όλην την εξουσίαν του πρώτου
θηρίου ενώπιον αυτού. Και έκαμε την γην και
τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι
το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη
η θανατηφόρος πληγή. **13** Και έκαμνε σημεία
μεγάλα, ώστε και πυρ έκαμνε να καταβαίνειν
εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των
ανθρώπων. **14** Και επλάνα τους κατοικούντας
επί της γης διά τα σημεία, τα οποία edόθησαν
εις αυτό να κάμη ενώπιον του θηρίου, λέγον
προς τους κατοικούντας επί της γης να κάμωσιν
εικόνα εις το θηρίον, το οποίον έχει την πληγήν
της μαχαίρας και έζησε. **15** Και edόθη εις αυτό να
δώση πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου, ώστε

και να λαλήση η εικὼν του θηρίου και να κάμη, ὅσοι δεν προσκυνήσωσι την εἰκόνα του θηρίου, να θανατωθῶσι. **16** Και ἔκαμνε πάντας, τους μικροὺς και τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχοὺς και τους ἐλευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα ἐπὶ της χειρὸς αὐτῶν της δεξιᾶς ἢ ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν, **17** και να μη δύναται μηδεὶς να αγοράσῃ ἢ να πωλήσῃ, εἰμὴ ὁ ἔχων το χάραγμα, ἢ το ὄνομα του θηρίου ἢ τον ἀριθμὸν του ὀνόματος αὐτοῦ. **18** Εἰδὼ εἶναι ἡ σοφία· ὅστις ἔχει τον νοῦν, ας λογαριάσῃ τον ἀριθμὸν του θηρίου, διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· και ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι χξς'.

14 Και εἶδον, και ἰδοὺ Ἀρνίον ἱστάμενον ἐπὶ το ὄρος Σιών, και μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι το ὄνομα του Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. **2** Και ἤκουσα φωνὴν ἐκ του οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν και ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· και ἤκουσα φωνὴν κιθαρωδῶν οἵτινες ἐκιθάριζον με τας κιθάρας αὐτῶν. **3** Και ἔψαλλον ὡς ᾠδὴν νέαν ἐνώπιον του θρόνου και ἐνώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και οὐδεὶς ἠδύνατο να μάθῃ την ᾠδὴν, εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ της γῆς. **4** Οὗτοι εἶναι οἱ μη μολυνθέντες με γυναῖκας· διότι παρθένοι εἶναι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες το Ἀρνίον ὅπου αὐν υπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ των ἀνθρώπων ἀπαρχὴ εἰς τον Θεόν και εἰς το Ἀρνίον· **5** και ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δεν εὐρέθη δόλος, διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον του θρόνου Θεοῦ, **6** Και εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς το μεσουράνημα, ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ να κηρύξῃ εἰς τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γῆς και εἰς παν ἔθνος και φυλὴν και γλῶσσαν και λαόν, **(αἰθῆνιος γ166)** **7** και ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της κρίσεως αὐτοῦ, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον οὐρανόν και την γῆν και την θάλασσαν και τας πηγὰς των ὑδάτων. **8** Και ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι ἐκ του οἴνου του θυμοῦ

της πορνείας αὐτῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη. **9** Και τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοὺς, λέγων μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ το θηρίον και την εἰκόνα αὐτοῦ και λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ του μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ της χειρὸς αὐτοῦ, **10** και αὐτὸς θέλει πίνει ἐκ του οἴνου του θυμοῦ του Θεοῦ του κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ της οργῆς αὐτοῦ, και θέλει βασανισθῇ με πυρ και θεῖον ἐνώπιον των ἀγίων ἀγγέλων και ἐνώπιον του Ἀρνίου. **11** Και ὁ καπνὸς του βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων, και δεν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν και νύκτα ὅσοι προσκυνοῦσι το θηρίον και την εἰκόνα αὐτοῦ και ὅστις λαμβάνει το χάραγμα του ὀνόματος αὐτοῦ. **(αἰθῆν γ165)** **12** Εἰδὼ εἶναι ἡ υπομονὴ των ἀγίων, ἐδῶ οἱ φυλάττοντες τας ἐντολάς του Θεοῦ και την πίστιν του Ἰησοῦ. **13** Και ἤκουσα φωνὴν ἐκ του οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροί, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἐν Κυρίῳ ἀπὸ του νυν. Ναι, λέγει το Πνεῦμα, διὰ να ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ των κόπων αὐτῶν, και τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθοῦσι με αὐτοὺς. **14** Και εἶδον, και ἰδοὺ, νεφέλῃ λευκῇ, και ἐπὶ της νεφέλης ἐκάθητό τις ὅμοιος με υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν και ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον κοπερόν. **15** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξήλθεν ἐκ του ναοῦ, κράζων μετὰ μεγάλης φωνῆς πρὸς τον καθήμενον ἐπὶ της νεφέλης. Πέμψον το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ἦλθεν εἰς σε ἡ ὥρα του να θερίσης, ἐπειδὴ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς της γῆς. **16** Και ὁ καθήμενος ἐπὶ της νεφέλης ἔβαλε το δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ την γῆν, και ἐθερίσθη ἡ γῆ. **17** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξήλθεν ἐκ του ναοῦ του ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων και αὐτὸς δρέπανον κοπερόν. **18** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξήλθεν ἐκ του θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ του πυρός, και ἐφώναξε μετὰ κραυγῆς μεγάλης πρὸς τον ἔχοντα το δρέπανον το κοπερόν, λέγων· Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπερόν και τρύγησον τους βότρυας της ἀμπέλου της γῆς, διότι ὠρίμασαν τὰ σταφύλια αὐτῆς. **19** Και ἔβαλεν ὁ ἄγγελος το δρέπανον αὐτοῦ εἰς την γῆν και ἐτρύγησε την ἀμπελον της γῆς και ἔρριψε τὰ τρυγηθέντα εἰς τον μέγαν ληνόν του θυμοῦ του Θεοῦ. **20** Και

επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν αίμα εκ του ληνού έως των χαλινών των ίππων εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον άλλο σημείον εν τω ουρανῷ μέγα και θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχαν τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αταίς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. **2** Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνας αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, έχοντας κιθάρας του Θεού. **3** Και έψαλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ δίκαιαι και αληθινά αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. **5** Και μετά ταύτα είδον και ιδού, ηνοιχθη ο ναός της σκηνής του μαρτυρίου εν τω ουρανῷ, **6** και εξήλθον εκ του ναού οι επτά άγγελοι, έχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περί τα στήθη ζώνας χρυσάς. **7** Και εν εκ των τεσσάρων ζώνων έδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθñ g165) **8** Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδείς ηδύνατο να εισέλθη εις τον ναόν, εωσού τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· Υπάγετε και εκχέατε εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. **2** Και υπήγεν ο πρώτος και εξέχεε την φιάλην αυτού επί την γήν· και έγεινεν έλκος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους έχοντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος άγγελος εξέχεε την

φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και έγεινεν αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση. **4** Και ο τρίτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγάς των υδάτων· και έγεινεν αίμα. **5** Και ήκουσα τον άγγελον των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο όσιος, διότι έκρινας ταύτα· **6** επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχεαν, και αίμα έδωκας εις αυτούς να πώσι· διότι άξιοι είναι. **7** Και ήκουσα άλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, αληθινά και δίκαιαι αι κρίσεις σου. **8** Και ο τέταρτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ήλιον· και εδόθη εις αυτόν να καυματίση τους ανθρώπους με πυρ. **9** Και εκαυματίσθησαν οι άνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν το όνομα του Θεού του έχοντος εξουσίαν επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ώστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. **10** Και ο πέμπτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και έγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, **11** και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών και διά τα έλκη αυτών, και δεν μετενόησαν από των έργων αυτών. **12** Και ο έκτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον Ευφράτην· και εξηράνθη το ύδωρ αυτού, διά να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των από ανατολών ηλίου. **13** Και είδον τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους εξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· **14** διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. **15** Ιδού, έρχομαι ως κλέπτης· μακάριος όστις αγρυπνεί και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασχημοσύνην αυτού. **16** Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. **17** Και ο έβδομος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού

εις τον αέρα· και εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού από του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και έγιναν φωναί και βρονταί και αστραπαί, και έγινε σεισμός μέγας, οποίος δεν έγινεν αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της γης, τόσοι πολλὰ μεγάλος σεισμός. **19** Και διηρέθη η πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών έπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού διά να δώση εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού. **20** Και πάσα νήσος έφυγε και τα όρη δεν ευρέθησαν. **21** Και χάλαζα μεγάλη έως ενός ταλάντου κατέβαιναν εκ του ουρανού επί τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή αυτής ήτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ήλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των έχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών, **2** μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γης και εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου της πορνείας αυτής. **3** Και με έφερεν εν πνεύματι εις έρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, έχον κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ήτο ενδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, έχουσα εν τη χειρί αυτής χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρσίας της πορνείας αυτής, **5** και επί το μέτωπον αυτής ήτο όνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. **6** Και είδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού. Και ιδών αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και μοι είπεν ο άγγελος· Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι ειπεί το μυστήριον της γυναικός και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον έχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το οποίον είδες, ήτο και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγει εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει

οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω της ζωής από καταβολής κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, αν και ήναι. **(Abyssos g12)** **9** Εδώ είναι ο νους ο έχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά όρη, όπου η γυνή κάθηται επ' αυτών· **10** και είναι επτά βασιλείς· οι πέντε έπεσαν, και ο εις είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι, και όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. **11** Και το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, είναι και αυτός ο όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. **12** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον έτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. **13** Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. **14** Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα ύδατα, τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και όχλοι και έθνη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **17** Διότι ο Θεός έδωκεν εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού, και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσού εκτελεσθώσιν οι λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η πόλις η μεγάλη, η έχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχεν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και έκραξε δυνατά μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού· **3** διότι εκ του οίνου του θυμού της

πορνείας αυτής έπιον πάντα τα έθνη, και οι βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και οι έμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της εντρύφησης αυτής. **4** Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβητε εκ των πηγών αυτής· **5** διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής. **6** Απόδοτε εις αυτήν ως και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα έργα αυτής· με το ποτήριον, με το οποίον εκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εις αυτήν· **7** όσον εδόξασεν εαυτήν και κατετρύφησε, τόσοσιν βασανισμόν και πένθος δότε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδιά αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι και πένθος δεν θέλω ιδεί, **8** διά τούτο εν μιά ημέρα θέλουνσιν ελθεί αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθή εν πυρί· διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. **9** Και θέλουσι κλαύσει αυτήν και πενήτησιν δι' αυτήν οι βασιλείς της γης, οι πορνεύσαντες και κατατρύφησαντες μετ' αυτής, όταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, **10** από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η ισχυρά, διότι εν μιά ώρα ήλθεν η κρίσις σου. **11** Και οι έμποροι της γης κλαίουσιν και πενθούσιν δι' αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας πραγματείας αυτών, **12** πραγματείας χρυσού και αργύρου και λίθων τιμών και μαργαριτών και βύσσου και πορφύρας και μετάξης και κοκκίνου και παν ξύλον αρωματικόν και παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ξύλου πολυτίμου και χαλκού και σιδήρου και μαρμάρου, **13** και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίβανον και οίνον και έλαιον και σεμίδαλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ίππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρώπων. **14** Και τα οπωρικά της επιθυμίας της ψυχής σου έφυγον από σου, και πάντα τα παχέα και τα λαμπρά έφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεί αυτά. **15** Οι έμποροι τούτων, οι

πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, **16** και λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη βύσσινον και πορφυρούν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, **17** διότι εν μιά ώρα ηρημώθη ο τοσούτος πλούτος. Και πας πλοίαρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων και ναύται και όσοι εμπορεύονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν από μακρόθεν, **18** και έκραζον βλέποντες τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; **19** Και έβαλον χώμα επί τας κεφαλάς αυτών και έκραζον κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ή επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι έχοντες πλοία εν τη θαλάσση· διότι εν μιά ώρα ηρημώθη. **20** Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανέ, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι έκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. **21** Και εσήκωσεν εις άγγελος ισχυρός λίθον, ως μολόπετραν μεγάλην, και έρριψεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν θέλει ριφθή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθή πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης δεν θέλει ευρεθή πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοί· διότι οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα έθνη, **24** και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταύτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην όχλου πολλού εν τω ουρανών, λέγοντος· Αλληλούϊα· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αληθινάι και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού· διότι έκρινε την πόρνην την μεγάλην, ήτις έφθειρε την γην με την πορνείαν αυτής, και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα

των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον· Αλληλούϊα· και ο καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθ̃ gh 165) **4** Και έπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν τον καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Αινείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ήκουσα ως φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθῇ βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και έπεσον έμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού ίππος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός, **13** και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του

Θεού του παντοκράτορος. **16** και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ένα άγγελον ιστάμενον εν τω ηλίω, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα όρνεα τα πετώμενα εις το μεσουράνημα· Έλθετε και συνάγεσθε εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ίππων και των καθημένων επ' αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων. **19** Και είδον το θηρίον και τους βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ίππου και με το στράτευμα αυτού. **20** Και επιάσθη το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις έκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θεϊόν. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ίππου, την εξερχομένην εκ του στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

20 Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της άβύσσου και άλυσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. (Abyssos g12) **2** Και επίασε τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη, **3** και έρριψεν αυτόν εις την άβυσσον και έκλεισεν αυτόν και εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη· και μετά ταύτα πρέπει να λυθῇ ολίγον καιρόν. (Abyssos g12) **4** Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. **5** Οι δε λοιποί των

νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. 6 Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν εισθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. 7 Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, 8 και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. 9 Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς· 10 και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (aīōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. 12 Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. 13 Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. (Hadēs g86) 14 Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. 2 Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν

από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. 3 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετ' των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει εισθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· 4 και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. 5 Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. 6 Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. 7 Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω εισθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει εισθαι εις εμέ υιός. 8 Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, 11 έχουσαν την δόξαν του Θεού και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· 12 και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ. 13 Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. 14 Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου.

15 Και ο λαλὼν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. 16 Καὶ πόλις κείται τετράγωνος, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μετὰ τὸν κάλαμον ἕως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἴσα. 17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀνθρώπου, ἴγουν τοῦ ἀγγέλου. 18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς ἦτο ἰάσπισ, καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν, ὁμοία μετὰ ὕαλον καθαρὸν. 19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τεύχους τῆς πόλεως ἦσαν κεκοσμημένα μετὰ πάντα λίθον πολῦτιμον· τὸ πρῶτον θεμέλιον ἰάσπισ, τὸ δεύτερον σάπφειρος, τὸ τρίτον χαλκηδών, τὸ τέταρτον σμάραγδος, 20 τὸ πέμπτον σαρδόνυξ, τὸ ἕκτον σάρδιος, τὸ ἑβδόμον χρυσόλιθος, τὸ ὄγδοον βήρυλλος, τὸ ἔννατον τοπάζιον, τὸ δέκατον χρυσόπρασος, τὸ ἐνδέκατον ὑάκινθος, τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος. 21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες ἦσαν δώδεκα μαργαρίται· ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦτο ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυσοῖον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανής. 22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδον ἐν αὐτῇ· διότι ναὸς αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ τὸ Ἀρνίον. 23 Καὶ ἡ πόλις δὲν ἔχει χρεῖαν τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐν αὐτῇ· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς εἶναι τὸ Ἀρνίον. 24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων θέλουσι περιπατεῖν ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς δὲν θέλουσι κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι νυξ δὲν θέλει εἰσθαι ἐκεῖ. 26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. 27 Καὶ δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν οὐδὲν τὸ ὁποῖον μιαίνει καὶ προξενεῖ βδέλυγμα καὶ ψεύδος, ἀλλὰ μόνον οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

22 Καὶ μοι ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου. 2 Ἐν τῷ μέσω τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεύθεν καὶ ἐντεύθεν ἦτο τὸ

δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μῆνα κάμνον τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ οὐδὲν ἀνάθημα θέλει εἰσθαι πλὴν· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἰσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ θέλουσι λατρεύειν αὐτόν. 4 καὶ θέλουσιν εἰδῆναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἰσθαι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ νυξ δὲν θέλει εἰσθαι ἐκεῖ, καὶ δὲν ἔχουσι χρεῖαν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς, καὶ θέλουσι βασιλεύειν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ γ165) 6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως. 7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. 8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀκούσας. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ εἶδον, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντος εἰς ἐμέ ταῦτα. 9 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τούτου· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν φυλαττόντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τὸν Θεὸν προσκυνήσον. 10 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. 11 Ὅστις ἀδικεῖ ἀς ἀδικήσῃ ἔτι, καὶ ὅστις εἶναι μεμολυσμένος ἀς μολυνθῇ ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος ἀς γείνῃ ἔτι δίκαιος, καὶ ὁ ἅγιος ἀς γείνῃ ἔτι ἅγιος. 12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως, καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἰσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. 13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. 14 Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς καὶ νὰ εἰσελθῶσι διὰ τῶν πυλῶνων εἰς τὴν πόλιν. 15 Ἐξω δὲ εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος. 16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἐπέμψα τὸν ἄγγελόν μου νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ἐσὰς ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός. **17** Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας είπη. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής. **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέσει εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω· **19** και εάν τις αφαιρέσει από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω. **20** Λέγει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, έρχομαι ταχέως. Αμήν, ναι, έρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρωπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

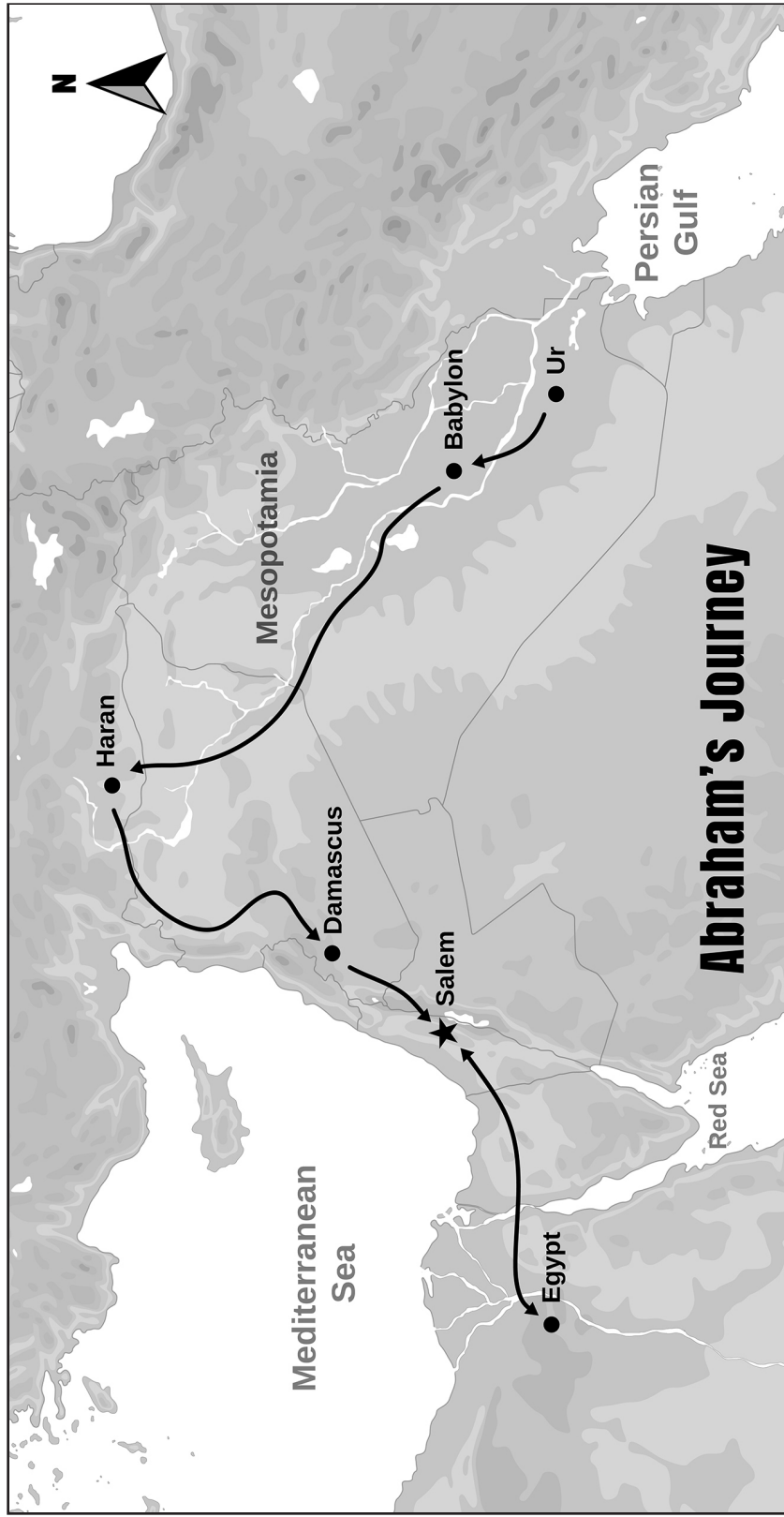
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

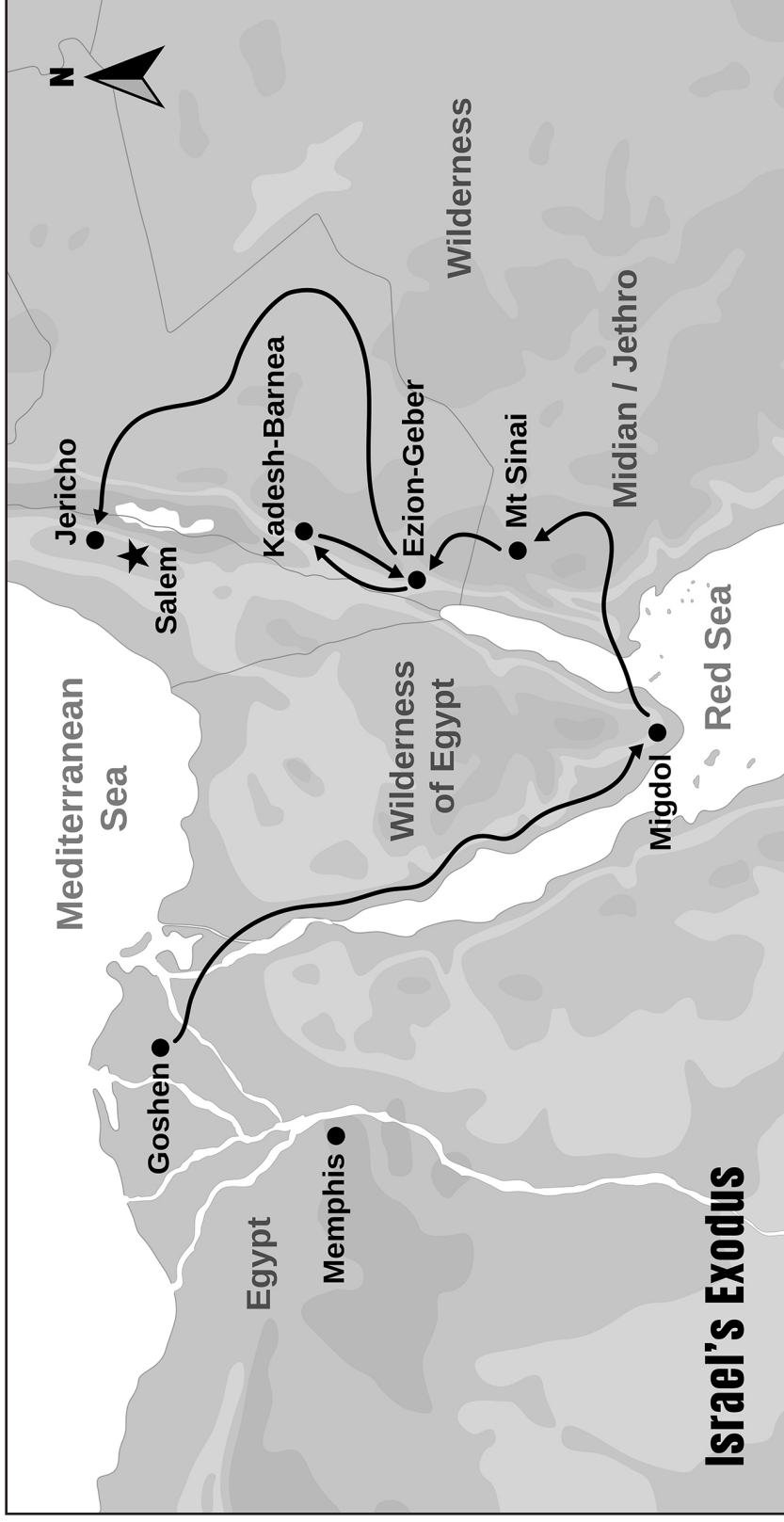
Questioned

Πετρου Β΄ 2:17

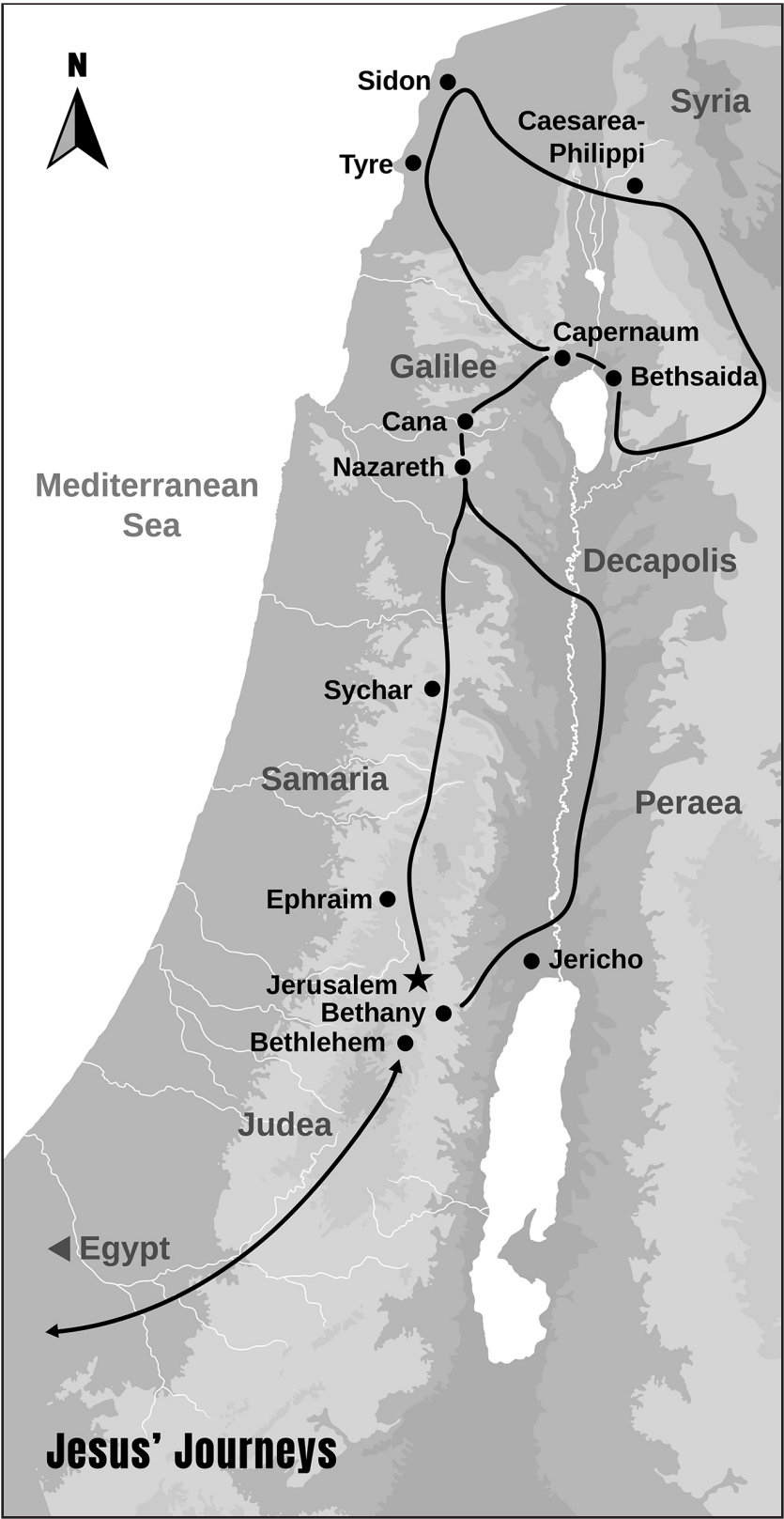

Abraham's Journey

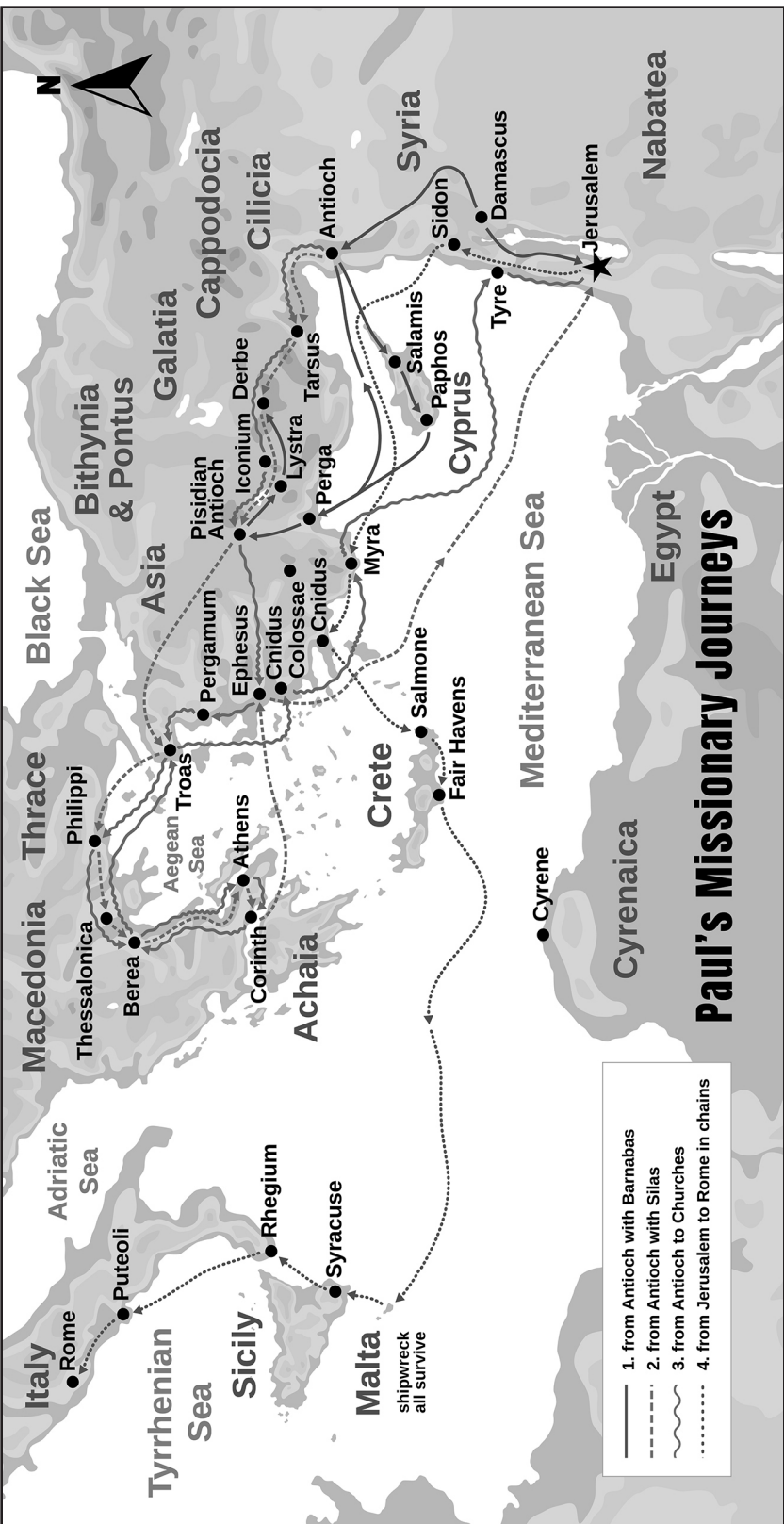
Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ὅτε ἐκαλείτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐμέλλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐγήλθε μὴ ἐξέύρων που υπάγει. - Προς Εβραίους 11:8

Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ωδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Ήξοδος 13:17

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήσει και να δώσει την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μάρκον 10:45

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαίους 1.1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past		Creation 4004 B.C.	
▶ Who are we?	God	Father		John 10:30	Genesis 1:31	
		Son				God's perfect fellowship
		Holy Spirit				
	Mankind	Living			God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy		Genesis 1:1	No Creation No people	
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19

